

UCZELNIA JANA WYŻYKOWSKIEGO

Karty przedmiotów

Pedagogika

Obowiązują od roku akademickiego 2026-2027

Pakiet zbiorczy: 76 dokumentów

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa w języku polskim: **Język obcy 1**

Nazwa w języku angielskim: **Foreign language**

Karta przedmiotu ważna od roku akademickiego: **2026/2027**

Kierunek studiów: **Pedagogika**

Poziom studiów: **Studia I stopnia**

Forma studiów: **Niestacjonarne**

Profil: **praktyczny**

Specjalność: **Resocjalizacja z kryminologią, HR Business Partner**

Język wykładowy: **angielski, niemiecki**

Jednostka prowadząca: **Wydział Nauk Społecznych i Technicznych**

Opiekun przedmiotu: **mgr Lidia Szeptycka**

OBCIĄŻENIE STUDENTA

	Wykład	Ćwiczenia	Konwersatorium	Projekt	Lektorat
Liczba godzin zajęć dydaktycznych organizowanych przez Uczelnię					20
Liczba godzin całkowitego nakładu pracy studenta					75
Forma zaliczenia					Zaliczenie z oceną
Liczba punktów ECTS					3

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

Wiedza i umiejętności posługiwania się językiem obcym w zakresie określonym jako poziom A2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego.

CELE PRZEDMIOTU

C1	Nabycie i poszerzenie wiedzy z zakresu gramatyki j. obcego dotyczącej takich struktur gramatycznych umożliwiających jej praktyczne zastosowanie na poziomie A2 / B1 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego
----	--

PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA – PEU	
Z zakresu wiedzy:	
PEU_W01	Student zna podstawy gramatyczne i leksykalne języka obcego na poziomie A2+ / B1.
Z zakresu umiejętności:	
PEU_U01	Student potrafi stosować podstawy gramatyczne i leksykalne języka obcego na poziomie A2+ / B1.
PEU_U02	Student potrafi skorzystać z obcojęzycznego źródła informacji - przeczytać je z ogólnym zrozumieniem na poziomie umiejętności językowych A2+ / B1.
PEU_U03	Student potrafi zrelacjonować znalezione informacje i w prosty sposób przedstawić w języku obcym swoją opinię na ten temat na poziomie umiejętności językowych A2+ / B1.
PEU_U04	Student potrafi w prosty sposób opisywać środowisko, z którego się wywodzi i bezpośrednie otoczenie, a także wypowiadać się w sposób bardzo prosty na tematy związane z najważniejszymi potrzebami.
PEU_U05	Student potrafi zrozumieć podstawową konwersację o tematyce ogólnej i zawodowej i jest w stanie w niej uczestniczyć: potrafi wyrazić swoją opinię na różne tematy na poziomie umiejętności językowych A2+ / B1.
Z zakresu kompetencji społecznych:	
PEU_K01	Student jest gotów wymieniać informacje na różne tematy, w tym zawodowe, z innymi osobami – potrafi udzielać informacji jak i zapytać o nie – prowadzi skuteczny dialog na poziomie umiejętności językowych A2+ / B1.

TREŚCI PROGRAMOWE		
Forma zajęć: lektorat		Liczba godzin
L1	Wprowadzenie do przedmiotu. Zawieranie znajomości.	2
L2	Zapraszanie i reagowanie na zaproszenie.	2
L3	Utrwalenie materiału.	1
L4	Identyfikacja osób i rzeczy (opis, na podstawowym poziomie np.: osób i ich charakteru, opis rzeczy, miejsca, itp.).	2
L5	Utrwalenie materiału.	1
L6	Ogólne określenie samopoczucia i (często spotykanych) dolegliwości.	3
L7	Utrwalenie materiału.	1
L8	Uzyskiwanie informacji i radzenie sobie w typowych sytuacjach życia codziennego (np.: pytanie o drogę i wskazywanie jej, zakupy, posiłki, podróżowanie, korzystanie z komunikacji publicznej, itp.).	2
L9	Utrwalenie materiału.	1
L10	Wyrażanie opinii, uzasadnianie jej na podstawie wybranych tematów.	3
L11	Podsumowanie i utrwalenie materiału – test podsumowujący.	2
Razem		20

STOSOWANE NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE	
1.	Miniwykłady – prezentacja teorii gramatycznej języka oraz słownictwa.
2.	Ćwiczenia praktyczne – utrwalenie struktur gramatycznych oraz przyswajanego słownictwa w ramach pracy na zajęciach.
3.	Ćwiczenia praktyczne – utrwalenie struktur gramatycznych oraz przyswajanego słownictwa w ramach pracy zadanej do domu.
4.	Odgrywanie ról, dialogi – praktyczne ustne umiejętności językowe.
5.	Przygotowywanie i dokonywanie krótkich prezentacji przez studentów swoich opinii.
6.	Prace pisemne domowe, e-mail – praktyczne pisemne umiejętności językowe.
7.	Sprawdziany w formie pisemnej obejmujące wszystkie ćwiczone na zajęciach elementy.
7.	Sprawdziany w formie pisemnej obejmujące wszystkie ćwiczone na zajęciach elementy.
8.	Konsultacje indywidualne.

**METODY I FORMY OCENY
OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA**

Formy oceny (F lub P)*	Numer efektu uczenia	Metody oceny osiągnięcia efektu uczenia.
F	PEU_W01; PEU_U01; PEU_U02; PEU_U04	Pisemne zadania domowe.
F	PEU_W01; PEU_U05; PEU_K01	Dialogi z odgrywaniem ról – zajęcia.
F	PEU_W01; PEU_U01; PEU_U03; PEU_U04; PEU_U05; PEU_K01	Ustne prezentacje – wypowiedzi.
F	PEU_W01; PEU_U01; PEU_K01	Testy gramatyczno-leksykalne.
F	PEU_W01; PEU_U01; PEU_U02; PEU_U03; PEU_U04;	Prezentacje zadań realizowanych w domu.
P (z uwzględnieniem F)	PEU_W01; PEU_U01; PEU_U02; PEU_U03; PEU_U04; PEU_U05; PEU_K01	Zaliczenie w formie ustnej lub pisemnej.

*F – ocena formująca (w trakcie semestru), P – ocena podsumowująca (na koniec semestru)

**KRYTERIA OCENY
OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA**

Nr PEU	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra
PEU_W01	Student ma podstawową wiedzę gramatyczną prezentowaną na zajęciach, choć jej zastosowanie przychodzi mu z trudem.	Student ma pełną wiedzę gramatyczną prezentowaną na zajęciach, choć jej zastosowanie nie jest swobodne.	Student ma pełną wiedzę gramatyczną prezentowaną na zajęciach, a jej zastosowanie jest swobodne.
PEU_U01	Wypowiedzi obarczone są znaczną ilością błędów	Wypowiedzi obarczone są nieznaczną ilością błędów	Wypowiedzi obarczone są nieznaczną ilością błędów

	językowych, ale mimo tych braków jest w stanie przekazać komunikat. Tzw. testy częściowe zalicza na oceny 3/ +3.	językowych, które choć widoczne, pozwalają przekazać komunikat. Tzw. testy częściowe zalicza na oceny 4/ +4.	językowych, które bez przeszkód pozwalają przekazać komunikat. Tzw. testy częściowe zalicza na oceny 4+ /5.
PEU_U02	Student potrafi przeczytać krótki tekst w języku obcym na podstawowe tematy. Wykazuje ogólne zrozumienie, jednak zrozumienie szczegółów sprawia problem i jest częściowo niemożliwe.	Student potrafi przeczytać krótki tekst w języku obcym na podstawowe tematy. Wykazuje ogólne zrozumienie, mimo, że zrozumienie niektórych szczegółów może sprawiać mu problem.	Student potrafi przeczytać krótki tekst w języku obcym na podstawowe tematy. Wykazuje pełne zrozumienie wszystkich detali.
PEU_U03	Student potrafi przedstawić poznaną treść w języku obcym i budować proste wyrażenie swojej opinii na ten temat, choć wyrażenie to nacechowane jest błędami. Brak płynności wypowiedzi. Wymowa na granicy zrozumienia.	Student potrafi przedstawić poznaną treść w języku obcym i budować proste wyrażenie swojej opinii na ten temat. Błędy popełniane w trakcie wypowiedzi nieznacznie wpływają na jej płynność. Błędy wymowy nie zagrażają zrozumieniu komunikatu	Student potrafi przedstawić poznaną treść w języku obcym i budować proste wyrażenie swojej opinii na ten temat. Nieliczne błędy popełniane w trakcie wypowiedzi nie wpływają na jej płynność. Swobodna wymowa
PEU_U04	Student potrafi opisać swoje środowisko pochodzenia jak i przedstawić swoje potrzeby, ale wyrażenie tego nacechowane jest błędami. Brak płynności wypowiedzi. Wymowa na granicy zrozumienia	Student potrafi opisać swoje środowisko pochodzenia jak i przedstawić swoje potrzeby, choć wypowiedź zawiera pewne błędy. Nagromadzenie błędów językowych jak i niepoprawność wymowy nie wpływają istotnie na płynność wypowiedzi.	Student niemal bez popełniania błędów potrafi opisać swoje środowisko pochodzenia jak i przedstawić swoje potrzeby. Niewielka ilość błędów w połączeniu ze swobodną wymową przekłada się na pełną płynność zakładaną na tym poziomie umiejętności językowych
PEU_U05	Student w podstawowym zakresie jest w stanie uczestniczyć w swobodnej rozmowie. Jego wypowiedź zawiera jednak liczne błędy, następują liczne przerwy i błędy wymowy, które jednak ostatecznie pozwalają na zrozumienie sensu wypowiedzi i uczestniczenie w dyskursie.	Student w podstawowym zakresie jest w stanie uczestniczyć w swobodnej rozmowie. Jego wypowiedź zawiera jednak nieliczne błędy, następują rzadkie przerwy i błędy wymowy, które jednak ostatecznie pozwalają na zrozumienie sensu wypowiedzi i dość swobodne uczestniczenie w dyskursie	Student w podstawowym zakresie jest w stanie uczestniczyć w swobodnej rozmowie. Wypowiedzi są dość płynne, nie ma przerw, wymowa jest dość swobodna. Pełna swoboda wypowiedzi - w żadnym momencie skuteczna komunikacja nie jest zagrożona.
PEU_K01	Zasadniczo umiejętności językowe pozwalają studentowi skutecznie uczestniczyć we współpracy z inną osobą lub grupą osób, z zastosowaniem języka obcego. Komunikacja realizowana jest z trudem, zdarzają się nieporozumienia, konieczne są częste powtórzenia komunikatów. Wyrażenie wyczuwalny stres związany z prowadzeniem rozmowy w obcym języku.	Umiejętności językowe pozwalają studentowi skutecznie uczestniczyć we współpracy z inną osobą lub grupą osób, z zastosowaniem języka obcego. Komunikacja realizowana jest z pewnymi problemami, zdarzają się drobne nieporozumienia, ale zasadniczo realizowana jest w dość płynny sposób, nie wymagający częstych powtórzeń. Wyczuwalne napięcie związane z prowadzeniem rozmowy w obcym języku, jednak bez negatywnych konsekwencji	Umiejętności językowe pozwalają studentowi skutecznie uczestniczyć we współpracy z inną osobą lub grupą osób, z zastosowaniem języka obcego. Komunikacja realizowana jest bez większych problemów, nie zdarzają się nieporozumienia, realizowana jest w dość płynny sposób, nie wymagający częstych powtórzeń. W zasadzie brak wyczuwalnego napięcia związanego z prowadzeniem rozmowy w obcym języku.

LITERATURA PODSTAWOWA
JĘZYK ANGIELSKI: Podręcznik studenta: SpeakOut 2nd edition, Pre-Intermediate, Pearson with BBC Zeszyt ćwiczeń studenta: SpeakOut 2nd edition, Pre-Intermediate, Pearson with BBC JĘZYK NIEMIECKI: Podręcznik i ćwiczenia: Direkt neu 2B, autor: G. Motta, B. Cwikowska LektorKlett
LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA
JĘZYK ANGIELSKI: Podręcznik z ćwiczeniami z zakresu gramatyki i słownictwa: English Grammar in Use, autor: R.Murphy, Oxford University Press JĘZYK NIEMIECKI: Podręcznik: Themen Neu 1 i 2, autor: H. Aufderstrasse, H. Bock, M. Gerdes, H. Mueller, J. Mueller, Hueber
ŹRÓDŁA ELEKTRONICZNE
1. www.oup.com/elt/englishfile

**MACIERZ POWIĄZANIA
EFEKTÓW UCZENIA DLA PRZEDMIOTU JĘZYK OBCY 1
Z EFEKTAMI UCZENIA NA KIERUNKU: PEDAGOGIKA**

Efekt uczenia	Kod efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne
PEU_W01	K_W05	C1	L1-L11	1 – 8
PEU_U01	K_U06	C1	L1-L11	1 – 8
PEU_U02	K_U06	C1	L1-L11	1 – 8
PEU_U03	K_U06	C1	L1-L11	1 – 8
PEU_U04	K_U06	C1	L1-L11	1 – 8
PEU_U05	K_U06	C1	L1-L11	1 – 8
PEU_K01	K_K01	C1	L1-L11	1 – 8

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa w języku polskim: **Język obcy 2**

Nazwa w języku angielskim: **Foreign language 2**

Karta przedmiotu ważna od roku akademickiego: **2026/2027**

Kierunek studiów: **Pedagogika**

Poziom studiów: **Studia I stopnia**

Forma studiów: **Niestacjonarne**

Profil: **praktyczny**

Specjalność: **Resocjalizacja z kryminologią, HR Business Partner**

Język wykładowy: **angielski, niemiecki**

Jednostka prowadząca: **Wydział Nauk Społecznych i Technicznych**

Opiekun przedmiotu: **mgr Lidia Szeptycka**

OBCIĄŻENIE STUDENTA

	Wykład	Ćwiczenia	Konwersatorium	Projekt	Lektorat
Liczba godzin zajęć dydaktycznych organizowanych przez Uczelnię					20
Liczba godzin całkowitego nakładu pracy studenta					75
Forma zaliczenia					Zaliczenie z oceną
Liczba punktów ECTS					3

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

Zaliczenie przedmiotu Język obcy 1

CELE PRZEDMIOTU

C1	Nabywanie i poszerzanie wiedzy z zakresu gramatyki j. obcego dotyczącej takich struktur gramatycznych jak np.: przymiotniki, przysłówki i ich stopniowanie, wyrażanie ilości, czasowniki modalne, itp. oraz umiejętności jej praktycznego zastosowania.
----	---

PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA – PEU	
Z zakresu wiedzy:	
PEU_W01	Student zna podstawy gramatyczne i leksykalne języka obcego na poziomie A2+/ B1.
Z zakresu umiejętności:	
PEU_U01	Student potrafi stosować podstawy gramatyczne i leksykalne języka obcego na poziomie A2+/ B1.
PEU_U02	Student potrafi skorzystać z obcojęzycznego źródła informacji - przeczytać je z ogólnym zrozumieniem na poziomie umiejętności językowych A2+ / B1.
PEU_U03	Student potrafi zrelacjonować znalezione informacje i w prosty sposób przedstawić w języku obcym swoją opinię na ten temat na poziomie umiejętności językowych A2+ / B1.
PEU_U04	Student potrafi opisywać środowisko, z którego się wywodzi i bezpośrednie otoczenie, a także wypowiadać się na tematy związane z najważniejszymi potrzebami na poziomie umiejętności językowych A2+ / B1.
PEU_U05	Student potrafi zrozumieć konwersację o tematyce ogólnej i zawodowej i jest w stanie w niej uczestniczyć: potrafi wyrazić swoją opinię na różne tematy na poziomie umiejętności językowych A2+ / B1.
Z zakresu kompetencji społecznych:	
PEU_K01	Student jest gotów wymieniać informacje na różne tematy, w tym zawodowe, z innymi osobami – potrafi udzielać informacji jak i zapytać o nie – prowadzi skuteczny dialog na poziomie umiejętności językowych A2+ / B1.

TREŚCI PROGRAMOWE		
Forma zajęć: lektorat		Liczba godzin
L1	Wprowadzenie do przedmiotu. Zwracanie się z prośbą, pytaniem o pozwolenie w przykładowych sytuacjach	2
L2	Udzielanie rad, instrukcji, udzielanie lub nie pozwolenia w przykładowych sytuacjach.	2
L3	Powtórzenie materiału.	1
L4	Wyrażanie np. zgody / niezgody, własnej opinii, motywów działania, stanów psychicznych, uczuć itp.	3
L5	Wypowiadanie się z wykorzystaniem np. czasu teraźniejszego i przeszłego, zdawanie pytań, itp. – na wybranych przykładach, tekstach.	4
L6	Powtórzenie materiału.	1
L7	Porównywanie np. osób, miejsc, sytuacji, itp., na wybranych przykładach i tekstach.	2
L8	Podawania przyczyny, celu i warunku na wybranych przykładach i tekstach.	2
L9	Powtórzenie materiału.	1
L10	Test podsumowujący.	2
Razem		20

STOSOWANE NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE	
1.	Miniwykłady – prezentacja teorii gramatycznej języka oraz słownictwa.
2.	Ćwiczenia praktyczne – utrwalenie struktur gramatycznych oraz przyswajanego słownictwa w ramach pracy na zajęciach.
3.	Ćwiczenia praktyczne – utrwalenie struktur gramatycznych oraz przyswajanego słownictwa w ramach pracy zadanej do domu.
4.	Odgrywanie ról, dialogi – praktyczne ustne umiejętności językowe.
5.	Przygotowywanie i dokonywanie krótkich prezentacji przez studentów swoich opinii.
6.	Prace pisemne domowe, e-mail – praktyczne pisemne umiejętności językowe.
7.	Sprawdziany w formie pisemnej obejmujące wszystkie ćwiczone na zajęciach elementy.
7.	Sprawdziany w formie pisemnej obejmujące wszystkie ćwiczone na zajęciach elementy.
8.	Konsultacje indywidualne.

**METODY I FORMY OCENY
OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA**

Formy oceny (F lub P)*	Numer efektu uczenia	Metody oceny osiągnięcia efektu uczenia
F	PEU_W01; PEU_U01; PEU_U02; PEU_U04	Pisemne zadania domowe.
F	PEU_W01; PEU_U05; PEU_K01	Dialogi z odgrywaniem ról – zajęcia.
F	PEU_W01; PEU_U01; PEU_U03; PEU_U04; PEU_U05; PEU_K01	Ustne prezentacje – wypowiedzi.
F	PEU_W01; PEU_U01;	Testy gramatyczno-leksykalne.
F	PEU_W01; PEU_U01; PEU_U02; PEU_U03; PEU_U04;	Prezentacje zadań realizowanych w domu.
P	PEU_W01; PEU_U01; PEU_U02; PEU_U03; PEU_U04; PEU_U05; PEU_K01	Zaliczenie w formie ustnej lub pisemnej

*F – ocena formująca (w trakcie semestru), P – ocena podsumowująca (na koniec semestru)

**KRYTERIA OCENY
OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA**

Nr PEU	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra
PEU_W01	Student ma podstawową wiedzę gramatyczną prezentowaną na zajęciach, choć jej zastosowanie przychodzi mu z trudem.	Student ma pełną wiedzę gramatyczną prezentowaną na zajęciach, choć jej zastosowanie nie jest swobodne.	Student ma pełną wiedzę gramatyczną prezentowaną na zajęciach, a jej zastosowanie jest swobodne.
PEU_U01	Wypowiedzi obarczone są	Wypowiedzi obarczone są	Wypowiedzi obarczone są

	znaczną ilością błędów językowych, ale mimo tych braków jest w stanie przekazać komunikat. Tzw. testy częściowe zalicza na oceny 3/ +3.	nieznaczną ilością błędów językowych, które choć widoczne, pozwalają przekazać komunikat. Tzw. testy częściowe zalicza na oceny 4/ +4.	nieznaczną ilością błędów językowych, które bez przeszkód pozwalają przekazać komunikat. Tzw. testy częściowe zalicza na oceny 4+ /5.
PEU_U02	Student potrafi przeczytać krótki tekst w języku obcym na podstawowe tematy. Wykazuje ogólne zrozumienie, jednak zrozumienie szczegółów sprawia problem i jest częściowo niemożliwe.	Student potrafi przeczytać krótki tekst w języku obcym na podstawowe tematy. Wykazuje ogólne zrozumienie, mimo, że zrozumienie niektórych szczegółów może sprawiać mu problem.	Student potrafi przeczytać krótki tekst w języku obcym na podstawowe tematy. Wykazuje pełne zrozumienie wszystkich detali.
PEU_U03	Student potrafi przedstawić poznaną treść w języku obcym i budować proste wyrażenie swojej opinii na ten temat, choć wyrażenie to nacechowane jest błędami. Brak płynności wypowiedzi. Wymowa na granicy zrozumienia.	Student potrafi przedstawić poznaną treść w języku obcym i budować proste wyrażenie swojej opinii na ten temat. Błędy popełniane w trakcie wypowiedzi nieznacznie wpływają na jej płynność. Błędy wymowy nie zagrażają zrozumieniu komunikatu	Student potrafi przedstawić poznaną treść w języku obcym i budować proste wyrażenie swojej opinii na ten temat. Nieliczne błędy popełniane w trakcie wypowiedzi nie wpływają na jej płynność. Swobodna wymowa
PEU_U04	Student potrafi opisać swoje środowisko pochodzenia jak i przedstawić swoje potrzeby, ale wyrażenie tego nacechowane jest błędami. Brak płynności wypowiedzi. Wymowa na granicy zrozumienia	Student potrafi opisać swoje środowisko pochodzenia jak i przedstawić swoje potrzeby, choć wypowiedź zawiera pewne błędy. Nagromadzenie błędów językowych jak i niepoprawność wymowy nie wpływają istotnie na płynność wypowiedzi.	Student niemal bez popełniania błędów potrafi opisać swoje środowisko pochodzenia jak i przedstawić swoje potrzeby. Niewielka ilość błędów w połączeniu ze swobodną wymową przekłada się na pełną płynność zakładaną na tym poziomie umiejętności językowych
PEU_U05	Student w podstawowym zakresie jest w stanie uczestniczyć w swobodnej rozmowie. Jego wypowiedź zawiera jednak liczne błędy, następują liczne przerwy i błędy wymowy, które jednak ostatecznie pozwalają na zrozumienie sensu wypowiedzi i uczestniczenie w dyskursie.	Student w podstawowym zakresie jest w stanie uczestniczyć w swobodnej rozmowie. Jego wypowiedź zawiera jednak nieliczne błędy, następują rzadkie przerwy i błędy wymowy, które jednak ostatecznie pozwalają na zrozumienie sensu wypowiedzi i dość swobodne uczestniczenie w dyskursie	Student w podstawowym zakresie jest w stanie uczestniczyć w swobodnej rozmowie. Wypowiedzi są dość płynne, nie ma przerw, wymowa jest dość swobodna. Pełna swoboda wypowiedzi - w żadnym momencie skuteczna komunikacja nie jest zagrożona.
PEU_K01	Zasadniczo umiejętności językowe pozwalają studentowi skutecznie uczestniczyć we współpracy z inną osobą lub grupą osób, z zastosowaniem języka obcego. Komunikacja realizowana jest z trudem, zdarzają się nieporozumienia, konieczne są częste powtórzenia komunikatów. Wyraźnie wyczuwalny stres związany z prowadzeniem rozmowy w obcym języku.	Umiejętności językowe pozwalają studentowi skutecznie uczestniczyć we współpracy z inną osobą lub grupą osób, z zastosowaniem języka obcego. Komunikacja realizowana jest z pewnymi problemami, zdarzają się drobne nieporozumienia, ale zasadniczo realizowana jest w dość płynny sposób, nie wymagający częstych powtórzeń. Wyczuwalne napięcie związane z prowadzeniem rozmowy w obcym języku, jednak bez negatywnych konsekwencji	Umiejętności językowe pozwalają studentowi skutecznie uczestniczyć we współpracy z inną osobą lub grupą osób, z zastosowaniem języka obcego. Komunikacja realizowana jest bez większych problemów, nie zdarzają się nieporozumienia, realizowana jest w dość płynny sposób, nie wymagający częstych powtórzeń. W zasadzie brak wyczuwalnego napięcia związanego z prowadzeniem rozmowy w obcym języku.

LITERATURA PODSTAWOWA
JĘZYK ANGIELSKI:

Podręcznik studenta: SpeakOut 2nd edition, Pre-Intermediate, Pearson with BBC
Zeszyt ćwiczeń studenta: SpeakOut 2nd edition, Pre-Intermediate, Pearson with BBC

JĘZYK NIEMIECKI:

Podręcznik i ćwiczenia: Direkt neu 2B, autor: G. Motta, B. Cwikowska LektorKlett

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA

JĘZYK ANGIELSKI:

Podręcznik z ćwiczeniami z zakresu gramatyki i słownictwa: English Grammar in Use, autor: R.Murphy, Oxford University Press

JĘZYK NIEMIECKI:

Podręcznik: Themen Neu 1 i 2, autor: H. Aufderstrasse, H. Bock, M. Gerdes, H. Mueller, J. Mueller, Hueber

ŹRÓDŁA ELEKTRONICZNE

1. www.oup.com/elt/englishfile

MACIERZ POWIĄZANIA

EFEKTÓW UCZENIA DLA PRZEDMIOTU JĘZYK OBCY 2

Z EFEKTAMI UCZENIA NA KIERUNKU: PEDAGOGIKA

Efekt uczenia	Kod efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne
PEU_W01	K_W05	C1	L1-L11	1 – 8
PEU_U01	K_U06	C1	L1-L11	1 – 8
PEU_U02	K_U06	C1	L1-L11	1 – 8
PEU_U03	K_U06	C1	L1-L11	1 – 8
PEU_U04	K_U06	C1	L1-L11	1 – 8
PEU_U05	K_U06	C1	L1-L11	1 – 8
PEU_K01	K_K01	C1	L1-L11	1 – 8

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa w języku polskim: **Język obcy 3**

Nazwa w języku angielskim: **Foreign language 3**

Karta przedmiotu ważna od roku akademickiego: **2026/2027**

Kierunek studiów: **Pedagogika**

Poziom studiów: **Studia I stopnia**

Forma studiów: **Niestacjonarne**

Profil: **praktyczny**

Specjalność: **Resocjalizacja z kryminologią, HR Business Partner**

Język wykładowy: **angielski, niemiecki**

Jednostka prowadząca: **Wydział Nauk Społecznych i Technicznych**

Opiekun przedmiotu: **mgr Lidia Szeptycka**

OBCIĄŻENIE STUDENTA

	Wykład	Ćwiczenia	Konwersatorium	Projekt	Lektorat
Liczba godzin zajęć dydaktycznych organizowanych przez Uczelnię					20
Liczba godzin całkowitego nakładu pracy studenta					75
Forma zaliczenia					Zaliczenie z oceną
Liczba punktów ECTS					3

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

Zaliczenie przedmiotu Język obcy 2

CELE PRZEDMIOTU

C1	Nabycie i poszerzenie wiedzy z zakresu gramatyki j. obcego dotyczącej takich struktur gramatycznych jak różnice w zastosowaniu różnych czasów gramatycznych dotyczących czasu teraźniejszego, przeszłego i przyszłego, zdań warunkowych, strony biernej, mowa zależnej oraz umiejętności jej praktycznego zastosowania na poziomie B2 ESOKJ.
----	--

PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA – PEU	
Z zakresu wiedzy:	
PEU_W01	Student zna podstawy gramatyczne i leksykalne języka obcego na poziomie B2.
Z zakresu umiejętności:	
PEU_U01	Student potrafi stosować podstawy gramatyczne i leksykalne języka obcego na poziomie B2.
PEU_U02	Student potrafi skorzystać z obcojęzycznego źródła informacji - przeczytać je z ogólnym zrozumieniem na poziomie umiejętności językowych B2.
PEU_U03	Student potrafi zrelacjonować znalezione informacje i w prosty sposób przedstawić w języku obcym swoją opinię na ten temat na poziomie umiejętności językowych B2.
PEU_U04	Student potrafi opisywać środowisko, z którego się wywodzi i bezpośrednie otoczenie, a także wypowiadać się na poziomie umiejętności językowych B2 .
PEU_U05	Student potrafi zrozumieć konwersację o tematyce ogólnej i zawodowej i jest w stanie w niej uczestniczyć: potrafi wyrazić swoją opinię na różne tematy na poziomie umiejętności językowych B2.
Z zakresu kompetencji społecznych:	
PEU_K01	Student jest gotów wymieniać informacje na różne tematy, w tym zawodowe, z innymi osobami – potrafi udzielać informacji jak i zapytać o nie – prowadzi skuteczny dialog na poziomie umiejętności językowych B2.

TREŚCI PROGRAMOWE		
Forma zajęć: lektorat		Liczba godzin
L1	Omówienie zasad zaliczenia przedmiotu. Wypowiadanie się z wykorzystaniem różnych czasów gramatycznych: teraźniejszych, przeszłych i przyszłych. Budowanie zdań oznajmujących, pytających i przeczących. Poszerzanie słownictwa z wykorzystaniem np. czytania, słuchania.	3
L2	Powtórzenie materiału.	1
L3	Zajęcia praktyczne: dialogi i wypowiedzi ustne z wykorzystaniem strony biernej – budowa i praktyczne zastosowanie konstrukcji. Poszerzanie słownictwa z wykorzystaniem np. czytania, słuchania.	3
L4	Powtórzenie materiału.	1
L5	Wyrażanie warunku dla czynności teraźniejszych, przeszłych i przyszłych – różnorodne zastosowanie zdań warunkowych. Poszerzanie słownictwa z wykorzystaniem np. czytania, słuchania.	3
L6	Powtórzenie materiału.	1
L7	Mowa zależna – tworzenia wypowiedzi z jej wykorzystaniem, praktyczne zastosowanie. Poszerzanie słownictwa z wykorzystaniem np. czytania, słuchania.	3
L8	Powtórzenie materiału.	1
L9	Poszerzanie słownictwa z wykorzystaniem np. czytania, słuchania – poznanie nietypowych czasowników, wyrażen idiomatycznych.	1
L10	Powtórzenie materiału.	1
L11	Podsumowanie i utrwalenie materiału – test podsumowujący.	2
Razem		20

STOSOWANE NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE	
1.	Miniwykłady – prezentacja teorii gramatycznej języka oraz słownictwa.
2.	Ćwiczenia praktyczne – utrwalenie struktur gramatycznych oraz przyswajanego słownictwa w ramach pracy na zajęciach.
3.	Ćwiczenia praktyczne – utrwalenie struktur gramatycznych oraz przyswajanego słownictwa w ramach pracy zadanej do domu.
4.	Odgrywanie ról, dialogi – praktyczne ustne umiejętności językowe.
5.	Przygotowywanie i dokonywanie krótkich prezentacji przez studentów swoich opinii.
6.	Prace pisemne domowe, e-mail – praktyczne pisemne umiejętności językowe.
7.	Sprawdziany w formie pisemnej obejmujące wszystkie ćwiczone na zajęciach elementy.
7.	Sprawdziany w formie pisemnej obejmujące wszystkie ćwiczone na zajęciach elementy.
8.	Konsultacje indywidualne.

**METODY I FORMY OCENY
OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA**

Formy oceny (F lub P)*	Numer efektu uczenia	Metody oceny osiągnięcia efektu uczenia
F	PEU_W01; PEU_U01; PEU_U02; PEU_U04	Pisemne zadania domowe.
F	PEU_W01; PEU_U05; PEU_K01	Dialogi z odgrywaniem ról – zajęcia.
F	PEU_W01; PEU_U01; PEU_U03; PEU_U04; PEU_U05; PEU_K01	Ustne prezentacje – wypowiedzi.
F	PEU_W01; PEU_U01; PEU_K01	Testy gramatyczno-leksykalne.
F	PEU_W01; PEU_U01; PEU_U02; PEU_U03; PEU_U04;	Prezentacje zadań realizowanych w domu.
P	PEU_W01; PEU_U01; PEU_U02; PEU_U03; PEU_U04; PEU_U05; PEU_K01	Zaliczenie w formie pisemnej lub ustnej.

*F – ocena formująca (w trakcie semestru), P – ocena podsumowująca (na koniec semestru)

**KRYTERIA OCENY
OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA**

Nr PEU	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra
PEU_W01	Student ma podstawową wiedzę gramatyczną prezentowaną na zajęciach, choć jej zastosowanie przychodzi mu z trudem.	Student ma pełną wiedzę gramatyczną prezentowaną na zajęciach, choć jej zastosowanie nie jest swobodne.	Student ma pełną wiedzę gramatyczną prezentowaną na zajęciach, a jej zastosowanie jest swobodne.

PEU_U01	Wypowiedzi obarczone są znaczną ilością błędów językowych, ale mimo tych braków jest w stanie przekazać komunikat. Tzw. testy cząstkowe zalicza na oceny 3/ +3.	Wypowiedzi obarczone są nieznaczną ilością błędów językowych, które choć widoczne, pozwalają przekazać komunikat. Tzw. testy cząstkowe zalicza na oceny 4/ +4.	Wypowiedzi obarczone są nieznaczną ilością błędów językowych, które bez przeszkód pozwalają przekazać komunikat. Tzw. testy cząstkowe zalicza na oceny 4+ /5.
PEU_U02	Student potrafi przeczytać krótki tekst w języku obcym na podstawowe tematy. Wykazuje ogólne zrozumienie, jednak zrozumienie szczegółów sprawia problem i jest częściowo niemożliwe.	Student potrafi przeczytać krótki tekst w języku obcym na podstawowe tematy. Wykazuje ogólne zrozumienie, mimo, że zrozumienie niektórych szczegółów może sprawiać mu problem.	Student potrafi przeczytać krótki tekst w języku obcym na podstawowe tematy. Wykazuje pełne zrozumienie wszystkich detali.
PEU_U03	Student potrafi przedstawić poznaną treść w języku obcym i budować proste wyrażenie swojej opinii na ten temat, choć wyrażenie to nacechowane jest błędami. Brak płynności wypowiedzi. Wymowa na granicy zrozumienia.	Student potrafi przedstawić poznaną treść w języku obcym i budować proste wyrażenie swojej opinii na ten temat. Błędy popełniane w trakcie wypowiedzi nieznacznie wpływają na jej płynność. Błędy wymowy nie zagrażają zrozumieniu komunikatu	Student potrafi przedstawić poznaną treść w języku obcym i budować proste wyrażenie swojej opinii na ten temat. Nieliczne błędy popełniane w trakcie wypowiedzi nie wpływają na jej płynność. Swobodna wymowa
PEU_U04	Student potrafi opisać swoje środowisko pochodzenia jak i przedstawić swoje potrzeby, ale wyrażenie tego nacechowane jest błędami. Brak płynności wypowiedzi. Wymowa na granicy zrozumienia	Student potrafi opisać swoje środowisko pochodzenia jak i przedstawić swoje potrzeby, choć wypowiedź zawiera pewne błędy. Nagromadzenie błędów językowych jak i niepoprawność wymowy nie wpływają istotnie na płynność wypowiedzi.	Student nieomal bez popełniania błędów potrafi opisać swoje środowisko pochodzenia jak i przedstawić swoje potrzeby. Niewielka ilość błędów w połączeniu ze swobodną wymową przekłada się na pełną płynność zakładaną na tym poziomie umiejętności językowych
PEU_U05	Student w podstawowym zakresie jest w stanie uczestniczyć w swobodnej rozmowie. Jego wypowiedź zawiera jednak liczne błędy, następują liczne przerwy i błędy wymowy, które jednak ostatecznie pozwalają na zrozumienie sensu wypowiedzi i uczestniczenie w dyskursie.	Student w podstawowym zakresie jest w stanie uczestniczyć w swobodnej rozmowie. Jego wypowiedź zawiera jednak nieliczne błędy, następują rzadkie przerwy i błędy wymowy, które jednak ostatecznie pozwalają na zrozumienie sensu wypowiedzi i dość swobodne uczestniczenie w dyskursie	Student w podstawowym zakresie jest w stanie uczestniczyć w swobodnej rozmowie. Wypowiedzi są dość płynne, nie ma przerw, wymowa jest dość swobodna. Pełna swoboda wypowiedzi - w żadnym momencie skuteczna komunikacja nie jest zagrożona.
PEU_K01	Zasadniczo umiejętności językowe pozwalają studentowi skutecznie uczestniczyć we współpracy z inną osobą lub grupą osób, z zastosowaniem języka obcego. Komunikacja realizowana jest z trudem, zdarzają się nieporozumienia, konieczne są częste powtórzenia komunikatów. Wyraźnie wyczuwalny stres związany z prowadzeniem rozmowy w obcym języku.	Umiejętności językowe pozwalają studentowi skutecznie uczestniczyć we współpracy z inną osobą lub grupą osób, z zastosowaniem języka obcego. Komunikacja realizowana jest z pewnymi problemami, zdarzają się drobne nieporozumienia, ale zasadniczo realizowana jest w dość płynny sposób, nie wymagający częstych powtórzeń. Wyczuwalne napięcie związane z prowadzeniem rozmowy w obcym języku, jednak bez negatywnych konsekwencji	Umiejętności językowe pozwalają studentowi skutecznie uczestniczyć we współpracy z inną osobą lub grupą osób, z zastosowaniem języka obcego. Komunikacja realizowana jest bez większych problemów, nie zdarzają się nieporozumienia, realizowana jest w dość płynny sposób, nie wymagający częstych powtórzeń. W zasadzie brak wyczuwalnego napięcia związanego z prowadzeniem rozmowy w obcym języku.

LITERATURA PODSTAWOWA	
JĘZYK ANGIELSKI: Podręcznik studenta: SpeakOut 2nd edition, Pre-Intermediate, Pearson with BBC Zeszyt ćwiczeń studenta: SpeakOut 2nd edition, Pre-Intermediate, Pearson with BBC	
JEZYK NIEMIECKI: Podręcznik i ćwiczenia: Direkt neu 2B, autor: G. Motta, B. Cwikowska LektorKlett	
LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA	
JĘZYK ANGIELSKI: Podręcznik z ćwiczeniami z zakresu gramatyki i słownictwa: English Grammar in Use, autor: R.Murphy, Oxford University Press	
JĘZYK NIEMIECKI: Podręcznik: Themen Neu 1 i 2, autor: H. Aufderstrasse, H. Bock, M. Gerdes, H. Mueller, J. Mueller, Hueber	
ŹRÓDŁA ELEKTRONICZNE	
1. www.oup.com/elt/englishfile	

**MACIERZ POWIĄZANIA
EFEKTÓW UCZENIA DLA PRZEDMIOTU JĘZYK OBCY 3
Z EFEKTAMI UCZENIA NA KIERUNKU PEDAGOGIKA**

Efekt uczenia	Kod efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne
PEU_W01	K_W05	C1	L1-L11	1 – 8
PEU_U01	K_U06	C1	L1-L11	1 – 8
PEU_U02	K_U06	C1	L1-L11	1 – 8
PEU_U03	K_U06	C1	L1-L11	1 – 8
PEU_U04	K_U06	C1	L1-L11	1 – 8
PEU_U05	K_U06	C1	L1-L11	1 – 8
PEU_K01	K_K01	C1	L1-L11	1 – 8

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa w języku polskim: **Historia myśli pedagogicznej**

Nazwa w języku angielskim: **History of pedagogical thought**

Karta przedmiotu ważna od roku akademickiego: **2026/2027**

Kierunek studiów: **Pedagogika**

Poziom studiów: **Studia I stopnia**

Forma studiów: **Niestacjonarne**

Profil: **praktyczny**

Specjalność: **Resocjalizacja z kryminologią, HR Business Partner**

Język wykładowy: **polski**

Jednostka prowadząca: **Wydział Nauk Społecznych i Technicznych**

Opiekun przedmiotu: **dr hab. Rafał Czachor, prof. UJW**

OBCIĄŻENIE STUDENTA

	Wykład	Ćwiczenia	Konwersatorium
Liczba godzin zajęć dydaktycznych organizowanych przez Uczelnię	10	12	
Liczba godzin całkowitego nakładu pracy studenta	50	50	
Forma zaliczenia	Egzamin	Zaliczenie z oceną	
Liczba punktów ECTS	2	2	

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

Zaliczone przedmiot: Teoretyczne podstawy wychowania

CELE PRZEDMIOTU

C1	Poznanie historii europejskiej myśli pedagogicznej.
C2	Poznanie struktury szkolnictwa europejskiego poszczególnych epokach historycznych.
C3	Nabywanie umiejętności samodzielnego badania dziejów edukacji.

PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ – PEU	
Z zakresu wiedzy:	
PEU_W01	Student zna poglądy najważniejszych przedstawicieli europejskiej myśli pedagogicznej od starożytności do współczesności.
PEU_W02	Student zna systemy szkolne w poszczególnych epokach historycznych.
Z zakresu umiejętności:	
PEU_U01	Student potrafi efektywnie czerpać wiedzę oraz wyciągać wnioski z analizy tekstów źródłowych.
Z zakresu kompetencji społecznych:	
PEU_K01	Student docenia znaczenie postępu i rozwoju edukacji w zmieniającym się świecie.

TREŚCI PROGRAMOWE		
Forma zajęć: Wykład		Liczba godzin
W 1	Zapoznanie z programem nauczania. Wychowanie w czasach prehistorycznych. Historia myśli pedagogicznej – działy, przedmiot zainteresowań, znaczenie nauki. Wychowanie człowieka pierwotnego, cele, znaczenie obrzędu „inicjacji”. Dwa modele wychowania w starożytnej Grecji (Ateny i Sparta). Myśl pedagogiczna i szkolnictwo w starożytnym Rzymie.	2
W 2	Prądy myślowe i kulturowe średniowiecza oraz ich odzwierciedlenie w refleksji i praktyce oświatowej: • chrześcijaństwo i wychowanie, • powstanie uniwersytetów (Uniwersytet Krakowski), • wychowanie stanowe.	2
W 3	Przemiany cywilizacyjne doby renesansu: • humanizm i reformacja, • powstanie i rozwój akademii i kolegiów.	2
W4	Nowe koncepcje w wychowaniu i oświacie w okresie oświecenia: • myśl pedagogiczna Jana Amosa Komenskigo, • John Locke – wychowanie gentelmana, • Jan Jakub Rousseau - trakt o wychowaniu Emil, Kultura i szkolnictwo w Polsce w czasach saskich: • powstanie i zadania Komisji Edukacji Narodowej, • Collegium Nobilium Stanisława Konarskiego, • stan nauczycielski, szkolnictwo i oświata ludu.	2
W 5	Wychowanie w czasach najnowszych (w XIX i XX wieku). Podsumowanie zajęć.	2
Razem		10

Ć1	Wprowadzenie. Omówienie zasad zaliczenia. Geneza, zadania, metody i organizacja badań nad dziejami oświaty i myśli pedagogicznej. Początki wychowania społeczeństw pierwotnych, znaczenie zjawiska inicjacji. Wychowanie młodego pokolenia w czasach antycznych na przykładzie modeli edukacyjnych Sparty i Aten. Narodziny starożytnej myśli pedagogicznej na podstawie poglądów sofistów, Sokratesa, Platona i Arystotelesa.	2
Ć2	Wychowanie w średniowieczu i jego uniwersalny charakter. Koncepcje wychowawcze średniowiecza w świetle poglądów myślicieli chrześcijańskich – św. Tomasza z Akwinu.	2

	Powstanie pierwszych uniwersytetów w Europie. Początki oświaty w średniowiecznej Polsce – założenie Uniwersytetu Krakowskiego.	
Ć3	Humanistyczne idee pedagogiczne i społeczne w Europie. Analiza poglądów pedagogicznych Erazma z Rotterdamu. Najwybitniejsi przedstawiciele polskiej myśli o wychowaniu w XVI w. – Andrzej Frycz Modrzewski. Jan Amos Komeński - idea powszechnego kształcenia w XVII w.	2
Ć4	Francuska myśl pedagogiczna okresu oświecenia na przykładzie dzieła J. J. Rousseau „Emil, czyli o wychowaniu”. Wychowanie gentlemana w koncepcji pedagogicznej J. Locke’a. Model organizacyjny szkolnictwa w państwie w epoce oświecenia, rewolucji francuskiej – programy i rzeczywistość.	2
Ć5	Reforma edukacji w Polsce w XVIII w., dokonania S. Konarskiego. Działalność Komisji Edukacji Narodowej i jej dziedzictwo. H. Kołłątaj reformatorem polskiej szkoły w epoce stanisławowskiej.	1
Ć6	Wychowanie i edukacja w XIX w., poglądy pedagogiczne J. H. Pestalozziego. Koncepcja wychowawcza J. F. Herbart’a. Szkoła i wychowanie na ziemiach polskich w XIX w. Poglądy pedagogiczne J. W. Dawida i B. Trentowskiego.	1
Ć7	Szkoła w II Rzeczypospolitej – osiągnięcia i niedostatki oraz nowe ustawodawstwo szkolne. Wybrane poglądy na edukację na przełomie XIX i XX w. na przykładach poglądów J. Deweya i J. Korczaka. Edukacja polska pod okupacją hitlerowską oraz jej sytuacja po II wojnie światowej. Podsumowanie zajęć. Zaliczenie.	2
Razem		12

STOSOWANE NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE	
1.	Prezentacja treści z wykorzystaniem multimediów.
2.	Praca w grupach, dyskusja.
3.	Filmy.
4.	Teksty źródłowe.

**METODY I FORMY OCENY
OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ**

Formy oceny (F lub P)*	Numer efektu uczenia się	Metody oceny osiągnięcia efektu uczenia się
F ć	PEU_W01, PEU_W02, PEU_U01, PEU_K01	Praca w grupach, dyskusja, odpowiedź ustna, egzegeza tekstu źródłowego.
P ć	PEU_W01, PEU_W02, PEU_U01, PEU_K01	Zaliczenie w formie ustnej lub pisemnej.
F ć	PEU_W01, PEU_W02, PEU_K01	Dyskusja, wypowiedź ustna.
P ć	PEU_W01, PEU_W02, PEU_U01	Egzamin w formie ustnej lub pisemnej.

*F – ocena formująca (w trakcie semestru), P – ocena podsumowująca (na koniec semestru)

**KRYTERIA OCENY
OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ**

Nr PEU	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra
PEU_W01	Student wie jak w podstawowym stopniu	Student dodatkowo zna więcej niż jednego	Student dodatkowo wie jak dokonać krytycznej oceny

	opisać poglądy niektórych przedstawicieli europejskiej myśli pedagogicznej od starożytności do współczesności.	przedstawiciela myśli pedagogicznej danej epoki.	przedstawicieli myśli pedagogicznej.
PEU_W02	Student rozróżnia podstawowe systemy szkolne w poszczególnych epokach.	Student potrafi w dobrym stopniu omówić wybrane systemy szkolne.	Student potrafi w sposób pełny wskazać praktyczne zastosowanie różnych systemów szkolnych.
PEU_U01	Student potrafi w sposób podstawowy analizować teksty źródłowe przedstawicieli myśli pedagogicznej z danej epoki.	Student potrafi w dobrym stopniu efektywnie czerpać wiedzę z analizowanego tekstu.	Student dodatkowo potrafi wyciągać wnioski z analizowanych tekstów źródłowych i wskazywać drogi naprawy szkolnictwa.
PEU_K01	Student demonstruje postawę opartą na wiedzy w ocenie myśli pedagogicznej w poszczególnych epokach.	Student demonstruje zaawansowaną postawę w ocenie rozwoju edukacji.	Student dodatkowo wykazuje się aktywnością w objaśnianiu i ocenie postępu myśli pedagogicznej w zmieniającym się świecie od starożytności do współczesności.

LITERATURA PODSTAWOWA
Bartnicka K., Szybiak I. (2001): <i>Zarys historii wychowania</i>, Warszawa. Krajewski M. (2003): <i>Dzieje wychowania i doktryn pedagogicznych</i>, Płock. Orczyk A. (2008): <i>Zarys historii szkolnictwa i myśli pedagogicznej</i>, Warszawa Teksty źródłowe.
LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA
Wołoszyn S. (1964): <i>Dzieje wychowania i myśli pedagogicznej</i>, Warszawa. Draus J., Terlecki R. (2006): <i>Historia wychowania. Wiek XIX i XX</i>, Kraków.
ŹRÓDŁA ELEKTRONICZNE

MACIERZ POWIĄZANIA
EFEKTÓW UCZENIA DLA PRZEDMIOTU HISTORIA MYŚLI PEDAGOGICZNEJ
Z EFEKTAMI UCZENIA NA KIERUNKU: PEDAGOGIKA

Efekt uczenia się	Kod efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne
PEU_W01	K_W03, K_W04	C1-3	W1-W5, Ć1-Ć7	1,2,3,4
PEU_W02	K_W06	C1-3	W1- W5, Ć1-Ć7	1,2,3,4
PEU_U01	K_U01	C1-3	Ć1-Ć7	1,2,3,4
PEU_K01	K_K02	C1-3	Ć1-Ć7	1,2,3,4

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa w języku polskim: **Metody badań pedagogicznych**

Nazwa w języku angielskim: **Methods of pedagogical assesement**

Karta przedmiotu ważna od roku akademickiego: **2026/2027**

Kierunek studiów: **Pedagogika**

Poziom studiów: **Studia I stopnia**

Forma studiów: **Niestacjonarne**

Profil: **praktyczny**

Specjalność: **Resocjalizacja z kryminologią, HR Business Partner**

Język wykładowy: **polski**

Jednostka prowadząca: **Wydział Nauk Społecznych i Technicznych**

Opiekun przedmiotu: **dr hab. Rafał Czachor, prof. UJW**

OBCIĄŻENIE STUDENTA

	Wykład	Ćwiczenia	Konwersatorium
Liczba godzin zajęć dydaktycznych organizowanych przez Uczelnię			20
Liczba godzin całkowitego nakładu pracy studenta			75
Forma zaliczenia			Zaliczenie z oceną
Liczba punktów ECTS			3

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

Zaliczony przedmiot Teoretyczne podstawy wychowania.

Zaliczony przedmiot Wprowadzenie do pedagogiki.

CELE PRZEDMIOTU

C1	Poznanie struktury procesu badawczego.
C2	Opanowanie umiejętności projektowania badań pedagogicznych.
C3	Rozwijanie postawy badacza zgodnej z zasadami etyki.

PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ – PEU

Z zakresu wiedzy:

PEU_W01	Student zna strukturę procesu badawczego, charakteryzując poszczególne jego etapy.
Z zakresu umiejętności:	
PEU_U01	Student potrafi formułować cele, problemy i hipotezy badawcze, ustala zmienne zależne i niezależne, dokonuje doboru metod, technik i narzędzi badawczych adekwatnych do przedmiotu badań.
PEU_U02	Student potrafi wykorzystywać wiedzę metodologiczną dla zaprojektowania badań naukowych umożliwiających poznanie i interpretację zjawisk społecznych oraz umiejętnie prezentuje wybraną drogę postępowania badawczego i dokonuje krytycznej jej oceny.
Z zakresu kompetencji społecznych:	
PEU_K01	Jest gotów postępować w procesie badawczym zgodnie z zasadami etyki.

TREŚCI PROGRAMOWE		
Forma zajęć: Konwersatorium		Liczba godzin
K 1	Wprowadzenie w problematykę – przedstawienie celów, efektów uczenia się, wymagań. Znaczenie wiedzy i umiejętności metodologicznych w procesie studiów oraz w pracy zawodowej pedagoga i nauczyciela. Przybliżenie podstawowych pojęć.	2
K 2	Typy badań pedagogicznych. Orientacja ilościowa i jakościowa w badaniach, ich cechy charakterystyczne, zalety i wady obu podejść, możliwości zastosowania.	2
K 3	Struktura procesu badawczego.	2
K 4	Formułowanie celów i problemów badawczych, ustalanie hipotez badawczych.	2
K 5	Zmienne i wskaźniki i ich dobór w badaniach.	1
K 6	Metody badań pedagogicznych: sondaż diagnostyczny, metoda indywidualnych przypadków, monografia pedagogiczna, eksperyment pedagogiczny.	2
K 7	Techniki badań pedagogicznych i ich narzędzia: obserwacja, wywiad, ankieta, techniki socjometryczne, analiza dokumentów, techniki projekcyjne. Zasady konstruowania narzędzi badawczych: kwestionariusza ankiety, wywiadu oraz testu wyboru.	3
K 8	Kolokwium. Analiza danych w tabelach i na wykresach.	2
K 9	Ćwiczenia w projektowaniu badań empirycznych. Podsumowanie zajęć, zaliczenie.	4
Razem		20

STOSOWANE NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE	
1.	Prezentacja treści z wykorzystaniem multimediów.
2.	Dyskusja, praca w grupach.
3.	Praca z literaturą przedmiotu, analiza przypadku.

**METODY I FORMY OCENY
OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ**

Formy oceny (F lub P)*	Numer efektu uczenia się	Metody oceny osiągnięcia efektu uczenia się
F ć	PEU_W01, PEU_U01, PEU_U02, PEU_K01	Odpowiedź ustna, dyskusja, praca w grupach, prezentacja.
P ć	PEU_W01, PEU_U01, PEU_U02, PEU_K01	Zaliczenie w formie ustnej lub pisemnej.

*F – ocena formująca (w trakcie semestru), P – ocena podsumowująca (na koniec semestru)

**KRYTERIA OCENY
OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ**

Nr PEU	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra
PEU_W01	Student zna w podstawowym stopniu istotę procesu badawczego. Ma niepełną wiedzę na temat jego etapów.	Student zna w dobrym stopniu istotę i etapy procesu badawczego.	Student ma pełną wiedzę na temat etapów procesu badawczego i potrafi uzasadnić kolejność podejmowanych działań.
PEU_U01	Student potrafi wyjaśnić pojęcie celu badań, problemów, hipotez badawczych, zmiennych zależnych i niezależnych oraz wyjaśnić pojęcie metody, techniki badań i narzędzia badawczego. Zna ich klasyfikację i potrafi je scharakteryzować.	Student potrafi w dobrym stopniu formułować cele i problemy badawcze, dobierać zmienne, metody, techniki i narzędzia badawcze.	Student potrafi w pełni poprawnie formułować cele i problemy badawcze, dobierać zmienne, metody, techniki i narzędzia badań, dodatkowo samodzielnie potrafi sformułować hipotezę badawczą.
PEU_U02	Student potrafi w podstawowym zakresie zaprojektować badania naukowe.	Student potrafi w pełni poprawnie zaprojektować badania naukowe, dodatkowo potrafi umiejętnie zaprezentować opracowaną koncepcję badawczą.	Student dodatkowo potrafi uzasadnić wybraną drogę postępowania badawczego.
PEU_K01	Student jest gotów sformułować podstawowe zasady etyczne, którymi powinien kierować się badacz	Student dodatkowo potrafi uzasadnić konieczność respektowania w procesie badawczym norm etycznych.	Student dodatkowo potrafi zadbać o zgodną z wymaganiami etyki realizację badań.

LITERATURA PODSTAWOWA

Babbie E. (2007), przeł. W. Betkiewicz: *Badania społeczne w praktyce*. Warszawa.
 Nowak S. (2008), *Metodologia badań społecznych*, Warszawa.
 Łobocki M. (2011): *Metody i techniki badań pedagogicznych*. Kraków.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA

Babbie E. (2009), tł. W. Betkiewicz: *Podstawy badań społecznych*. Warszawa.
 Maszke W. (2004): *Metody i techniki badań pedagogicznych*. Rzeszów.
 Frankfort-Nachmias Ch. i Nachmias D. (2001): *Metody badawcze w naukach społecznych*. Poznań.

ŹRÓDŁA ELEKTRONICZNE

**MACIERZ POWIĄZANIA
EFEKTÓW UCZENIA DLA PRZEDMIOTU: METODY BADAŃ PEDAGOGICZNYCH
Z EFEKTAMI UCZENIA NA KIERUNKU: PEDAGOGIKA**

Efekt uczenia się	Kod efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne
PEU_W01	K_W02, K_W07	C1	K1-K9	1,2,3
PEU_U01	K_U05	C2	K4-K7, K9	1,2,3

PEU_U02	K_U03, K_U07	C2	K1-K9	1,2,3
PEU_K01	K_K04	C3	K1-K9	1,2,3

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa w języku polskim: **Metody diagnozy**
 Nazwa w języku angielskim: **Methods of psychopedagogical diagnosis**
 Karta przedmiotu ważna od roku akademickiego: **2026/2027**
 Kierunek studiów: **Pedagogika**
 Poziom studiów: **Studia I stopnia**
 Forma studiów: **Niestacjonarne**
 Profil: **praktyczny**
 Specjalność: **Resocjalizacja z kryminologią, HR Business Partner**
 Język wykładowy: **polski**
 Jednostka prowadząca: **Wydział Nauk Społecznych i Technicznych**
 Opiekun przedmiotu: **dr hab. Rafał Czachor, prof. UJW**

OBCIĄŻENIE STUDENTA

	Wykład	Ćwiczenia	Konwersatorium
Liczba godzin zajęć dydaktycznych organizowanych przez Uczelnię			20
Liczba godzin całkowitego nakładu pracy studenta			75
Forma zaliczenia			Zaliczenie z oceną
Liczba punktów ECTS			3

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

Podstawowa wiedza z zakresu pedagogiki specjalnej oraz podstawowa wiedza z zakresu psychologii rozwoju dzieci i młodzieży.

CELE PRZEDMIOTU

C1	Nabycie wiedzy z zakresu diagnostyki psychopedagogicznej – poznanie jej specyfiki, stosowanych pojęć i terminologii, etapów, zasad i uwarunkowań procesu diagnostycznego.
C2	Poznanie metod, technik i narzędzi stosowanych w diagnozie jednostek i ich środowisk wychowawczych.
C3	Rozwinięcie umiejętności analizowania uwarunkowań procesu diagnostycznego oraz diagnozowania sytuacji rodzinnej, edukacyjnej i społecznej dziecka.

PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ – PEU	
Z zakresu wiedzy:	
PEU_W01	Student zna terminologię używaną w diagnostyce psychopedagogicznej, definiuje pojęcia i charakteryzuje jej specyfikę. Zna rodzaje i typy diagnozy oraz zasady i etapy diagnozowania pedagogicznego.
PEU_W02	Student posiada wiedzę na temat metod, technik i narzędzi stosowanych w diagnozie jednostki i grupy oraz środowiska wychowawczego.
Z zakresu umiejętności:	
PEU_U01	Student potrafi analizować uwarunkowania procesu diagnostycznego i wykorzystywać wiedzę teoretyczną do diagnozowania sytuacji rodzinnej, edukacyjnej i społecznej dziecka.
Z zakresu kompetencji społecznych:	
PEU_K01	Student jest przekonany o sensie, wartości i gotów do podejmowania działań diagnostycznych w celu objęcia pomocą pedagogiczną dziecka i jego rodziny.

TREŚCI PROGRAMOWE		
Forma zajęć: konwersatorium		Liczba godzin
K1	Wprowadzenie – przedstawienie celów, efektów uczenia się, programu nauczania i wymagań. Zagadnienia wprowadzające w teoretyczne podstawy diagnostyki psychopedagogicznej – podstawowe pojęcia i ustalenia terminologiczne, diagnoza pedagogiczna a diagnoza psychologiczna.	2
K2	Rodzaje i typy diagnozy pedagogicznej. Zasady, reguły i etapy diagnozowania pedagogicznego (<i>schemat procesu poznania diagnostycznego</i>). Cechy pełnej diagnozy. Główne obszary diagnozowania pedagogicznego (<i>w różnych subdyscyplinach pedagogicznych</i>). Znaczenie diagnozy w działaniach o charakterze edukacyjnym i wychowawczym.	2
K3	Uwarunkowania procesu diagnostycznego: *kontakt diagnostyczny (<i>cechy i techniki budowania prawidłowego kontaktu, wskaźniki kontaktu pozornego, organizacja pierwszego spotkania. Opór w kontakcie z diagnostą – jego źródła i objawy, techniki radzenia sobie z oporem</i>); *zdolności i kompetencje wyznaczające profesjonalizm diagnosty; *błędy i wadliwe nastawienia diagnosty; *mechanizmy poznawcze modyfikujące przebieg procesu diagnostycznego; *etyczne aspekty diagnozy psychopedagogicznej.	2
K4	Metody i techniki diagnozy psychopedagogicznej: - obserwacja, - rozmowa i wywiad, - ankieta (kwestionariusze) - analiza dokumentów i wytworów pracy dzieci i młodzieży, - metody i techniki projekcyjne, - metoda indywidualnych przypadków, - metoda sondażu diagnostycznego, - metoda środowiskowa, - pomiar (<i>techniki pomiaru</i>).	2
K5	Diagnoza sytuacji socjalno-wychowawczej dziecka w rodzinie: - struktura rodziny, - relacje emocjonalne w rodzinie, - warunki materialno-bytowe rodziny, - poziom kultury rodziny, - społeczne funkcjonowanie rodziny, - stan zdrowia członków rodziny,	2

	- wychowanie dzieci w rodzinie, - sytuacja szkolna dzieci.	
K6	Diagnoza sytuacji edukacyjnej dziecka (<i>etiologia, symptomy</i>): - diagnoza dojrzałości szkolnej, - diagnoza trudności szkolnych (<i>niepowodzenia w nauce, trudności wychowawcze</i>), - diagnoza przystosowania szkolnego, - diagnoza dzieci ze specyficznymi trudnościami w czytaniu i pisaniu, - diagnoza dzieci ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się matematyki.	2
K7	Diagnoza sytuacji społecznej dziecka w klasie szkolnej: - techniki socjometryczne : - „Test wyboru”, - „Plebiscyt życzliwości i niechęci”, - „Zgadnij kto?”, - test „Postaci na drzewie”.	1
K8	Diagnoza potrzeb opiekuńczych: - definicja potrzeb opiekuńczych, - klasyfikacje potrzeb, - deprywacja potrzeb opiekuńczych (przyczyny i skutki rozwojowe), - struktura i komponenty procesu diagnostycznego.	1
K9	Diagnoza nieprzystosowania społecznego: - nieprzystosowanie społeczne – rodzaje definiowania, - przyczyny i symptomy nieprzystosowania społecznego, - diagnozowanie nieprzystosowania – techniki diagnostyczne.	2
K10	Diagnostyka psychopedagogiczna jako element systemu pomocy psychologiczno – pedagogicznej: 1. Rola i zadania poradni psychologiczno-pedagogicznej: - <i>prawne i organizacyjne uwarunkowania procesu diagnostycznego w poradni;</i> 2. Zadania szkoły w zakresie rozpoznawania indywidualnych potrzeb rozwojowych i edukacyjnych oraz możliwości psychofizycznych uczniów: - <i>uwarunkowania prawne i organizacyjne działań diagnostycznych w szkole,</i> - <i>znaczenie diagnozy w pracy nauczyciela i jego rola diagnostyczna,</i> - <i>dokumentacja diagnozy (teczka i wytwory pracy dziecka, opinia, orzeczenie).</i>	2
K11	Analiza przykładów procesu diagnostycznego - diagnozy wybranych zaburzeń rozwoju i socjalizacji dziecka oraz diagnozy środowiska wychowawczego.	1
K12	Podsumowanie zajęć. Zaliczenie.	1
Razem		20

STOSOWANE NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE	
1.	Zaliczenie w formie pisemnej lub ustnej.
2.	Literatura przedmiotu, studium przypadku.
3.	Praca w grupach, dyskusja, odpowiedź ustna.
4.	Narzędzia diagnostyczne.

**METODY I FORMY OCENY
OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ**

Formy oceny (F lub P)*	Numer efektu uczenia się	Metody oceny osiągnięcia efektu uczenia się
F k	PEU_W01, PEU_W02, PEU_U01, PEU_K01	Praca w grupach, dyskusja, odpowiedź ustna, studium przypadku.
P k	PEU_W01, PEU_W02, PEU_U01, PEU_K01	Zaliczenie w formie ustnej lub pisemnej.

*F – ocena formująca (w trakcie semestru), P – ocena podsumowująca (na koniec semestru)

**KRYTERIA OCENY
OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ**

Nr PEU	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra
PEU_W01	Student zna podstawową terminologię i ogólnie charakteryzuje specyfikę diagnozy psychopedagogicznej, w tym rodzaje i typy diagnoz.	Student zna dobrze terminologię i pojęcia diagnozy psychopedagogicznej. Poprawnie opisuje rodzaje i typy diagnoz oraz zasady i etapy diagnozowania pedagogicznego.	Student bardzo dobrze opisuje specyfikę diagnozy psychopedagogicznej. Prezentuje wyczerpującą i ugruntowaną wiedzę w zakresie znajomości pojęć, rodzajów i typów diagnozy, zasad i etapów działań diagnostycznych.
PEU_W02	Student posiada podstawową wiedzę na temat metod, technik i narzędzi stosowanych w diagnozie pedagogicznej.	Student posiada – opanowaną w stopniu dobrym – wymaganą wiedzę na temat metod, technik i narzędzi stosowanych w diagnozie dziecka oraz środowiska wychowawczego.	Student prezentuje ugruntowaną i pogłębioną wiedzę w zakresie znajomości metod, technik i narzędzi stosowanych w diagnozie jednostki i grupy oraz środowiska wychowawczego.
PEU_U01	Student potrafi dokonać poprawnej analizy ogólnych uwarunkowań procesu diagnostycznego i wykonuje z pomocą - próby diagnozy sytuacji dziecka w rodzinie oraz jego trudności w funkcjonowaniu szkolnym.	Student potrafi dobrze analizować i interpretować uwarunkowania procesu diagnostycznego oraz wykazuje się umiejętnością diagnozowania sytuacji rodzinnej, szkolnej i społecznej dziecka.	Student potrafi bardzo dobrze przeanalizować i zinterpretować uwarunkowania procesu diagnostycznego oraz wykazuje się dobrze opanowaną umiejętnością diagnozowania sytuacji rodzinnej, szkolnej i społecznej dziecka.
PEU_K01	Student dostrzega potrzebę podejmowania działań diagnostycznych dziecka z różnymi trudnościami w rozwoju i funkcjonowaniu.	Student jest przekonany o sensie i potrzebie podejmowania działań diagnostycznych w odniesieniu do dziecka z różnymi trudnościami w rozwoju i funkcjonowaniu.	Student dostrzega potrzebę podejmowania działań diagnostycznych wobec dziecka z różnymi trudnościami w rozwoju i funkcjonowaniu celem objęcia pomocą pedagogiczną - zarówno dziecko, jak i jego rodzinę.

LITERATURA PODSTAWOWA	
Jarosz E., Wysocka E.(2012): <i>Diagnoza psychopedagogiczna – podstawowe problemy i rozwiązania</i> . Warszawa. Skałbiana B. (2011): <i>Diagnostyka pedagogiczna. Wybrane obszary badawcze i rozwiązania praktyczne</i> . Kraków. Jarosz E. (2005): <i>Wybrane obszary diagnozowania pedagogicznego</i> . Katowice.	
LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA	
Deptuła M. [red.] (2004): <i>Diagnostyka pedagogiczna i profilaktyka w szkole i środowisku lokalnym</i> . Bydgoszcz. Niemierko B. (2009): <i>Diagnostyka edukacyjna</i> , Warszawa.	
ŹRÓDŁA ELEKTRONICZNE	

**MACIERZ POWIĄZANIA
EFEKTÓW UCZENIA DLA PRZEDMIOTU METODY DIAGNOZY
Z EFEKTAMI UCZENIA NA KIERUNKU: PEDAGOGIKA**

Efekt uczenia się	Kod efektu	Cele	Treści programowe	Narzędzia
-------------------	------------	------	-------------------	-----------

	kierunkowego	przedmiot u		dydaktyczne
PEU_W01	K_W01, K_W07	C1	K1-K3	1,2,3
PEU_W02	P_W09	C2	K4-K9	1,2,3
PEU_U01	K_U01, K_U03, K_U04	C3	K3-K11	1,2,3
PEU_K01	K_K02, K_K03	C3	K1-K12	1,2,3

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa w języku polskim: **Metody pracy z dzieckiem o specjalnych potrzebach rozwojowych i edukacyjnych**

Nazwa w języku angielskim: **Methods of work with a child with special developmental and educational needs**

Karta przedmiotu ważna od roku akademickiego: **2026/2027**

Kierunek studiów: **Pedagogika**

Poziom studiów: **Studia I stopnia**

Forma studiów: **Niestacjonarne**

Profil: **Praktyczny**

Specjalność: **Resocjalizacja z kryminologią, HR Business Partner**

Język wykładowy: **Polski**

Jednostka prowadząca: **Wydział Nauk Społecznych i Technicznych w Polkowicach**

Opiekun przedmiotu: **dr hab. Rafał Czachor, prof. UJW**

OBCIĄŻENIE STUDENTA

	Wykład	Ćwiczenia	Konwersatorium
Liczba godzin zajęć dydaktycznych organizowanych przez Uczelnię	10	14	
Liczba godzin całkowitego nakładu pracy studenta	50	50	
Forma zaliczenia	Egzamin	Zaliczenie z oceną	
Liczba punktów ECTS	2	2	

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I KOMPETENCJI:

Zaliczone przedmioty Pedagogika specjalna oraz Pedagogika korekcyjna.

CELE PRZEDMIOTU

Zapoznanie studentów z populacją dzieci o specjalnych potrzebach edukacyjnych.
Zapoznanie studentów z dostępnymi dla nich w środowisku szkolnym formami pomocy psychologiczno-pedagogicznej.
Nabycie przez studentów umiejętności opracowywania Indywidualnego Programu Edukacyjno-Terapeutycznego (IPET).

PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ – PEU

Z zakresu wiedzy:

PEU_W01	Student wie jak charakteryzować dzieci o specjalnych potrzebach edukacyjnych oraz ich problemy rozwojowe i egzystencjalne.
---------	--

PEU_W02	Student zna dostępne dla nich w środowisku szkolnym formy kształcenia i pomocy psychologiczno-pedagogicznej w świetle nowych regulacji prawnych.
Z zakresu umiejętności:	
PEU_U01	Student potrafi konstruować Indywidualny Program Edukacyjno-Terapeutyczny (IPET) dla dzieci i młodzieży ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.
Z zakresu kompetencji społecznych:	
PEU_K01	Student jest gotów do działań pedagogicznych, rozumie sens, wartość i potrzebę działań pedagogicznych w odniesieniu do uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi i ich rodzin.

TREŚCI PROGRAMOWE		
Forma zajęć – wykład		Liczba godzin
W 1	Zapoznanie z planem zajęć, celami, literaturą, treściami programowymi oraz omówienie kryteriów zaliczeń. Populacja dzieci o specjalnych potrzebach edukacyjnych – ich charakterystyka i problemy w rozwoju, nauce i społecznym funkcjonowaniu. Dostosowywanie wymagań do specjalnych potrzeb edukacyjnych ucznia – ogólne wskazówki. Zasady pracy pedagogicznej z dzieckiem ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.	2
W 2	Niepelnosprawność i wybrane aspekty jej doświadczania, słynni niepełnosprawni. Prawa osób niepełnosprawnych (na świecie i w Polsce).	2
W 3	Formy kształcenia dzieci niepełnosprawnych w polskim systemie oświaty: segregacyjne, integracyjne i inkluzywne – możliwości i ograniczenia.	2
W 4	Procedury organizowania i udzielania pomocy psychologiczno – pedagogicznej dzieciom ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi. Analiza opinii oraz orzeczeń wydawanych przez poradnię psychologiczno- pedagogiczną. Zasady opracowania Indywidualnego Programu Edukacyjnego (IPET), planowanie zajęć i ewaluacja.	2
W 5	Bariery społecznej integracji (fizyczne, społeczne, kulturowe i edukacyjne). Podsumowanie zajęć.	2
Razem		10

Forma zajęć – ćwiczenia		
Ć1	Zapoznanie z planem zajęć, celami, literaturą, treściami programowymi oraz omówienie kryteriów zaliczeń. Model pracy z uczniem z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim, umiarkowanym znacznym.	2
Ć 2	Model pracy dydaktyczno-wychowawczej z uczniem ze specyficznymi trudnościami w czytaniu i pisaniu. Model pracy z uczniem z trudnościami w uczeniu się matematyki.	2
Ć 3	Model pracy dydaktyczno-wychowawczej z uczniem z ADHD. Model pracy z uczniem z niepełnosprawnością ruchową, w tym z afazją.	2
Ć 4	Model pracy z uczniem z autyzmem (zaburzenia autystyczne, Aspergera, Retta, dziecięce zaburzenia dezintegracyjne, całościowe zaburzenia rozwojowe).	2
Ć 5	Model pracy dydaktyczno-wychowawczej z uczniem z chorobą przewlekłą. Model pracy dydaktyczno-wychowawczej z uczniem szczególnie uzdolnionym.	2
Ć 6	Model pracy z uczniem niesłyszącym lub słabo słyszącym.	2
Ć 7	Model pracy z uczniem niewidomym lub słabo widzącym. Podsumowanie zajęć – wystawienie ocen.	2
Razem		14

STOSOWANE NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE	
1.	Prezentacja treści z wykorzystaniem multimedialnych.
2.	Podręczniki i teksty przedmiotowo-metodyczne.

3.	Materiały audiowizualne.
4.	Dyskusja, praca w grupach.

METODY I FORMY OCENY

OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA

Formy oceny (F lub P)*	Numer efektu uczenia (przedmiotowego)	Metody oceny osiągnięcia efektu uczenia
F ć	PEU_U01, PEU_K01	Praca w grupach, dyskusja.
P ć	PEU_W01, PEU_W02, PEU_U01, PEU_K01	Zaliczenie w formie ustnej lub pisemnej.
F w	PEU_W01, PEU_W02, PEU_K01	Dyskusja, wypowiedź ustna.
P w	PEU_W01, PEU_W02, PEU_U01, PEU_K01	Egzamin pisemny lub ustny.

*F – ocena formująca (w trakcie semestru), P – ocena podsumowująca (na koniec semestru)

KRYTERIA OCENY

OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Nr PEU	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra
PEU_W01	Student wie jak zdefiniować populację dzieci o specjalnych potrzebach edukacyjnych, zna dostosowania wymagań do indywidualnych potrzeb i możliwości dziecka	Student dodatkowo zna prawa, kategorie, stopnie osób niepełnosprawnych w świetle nowych uregulowań prawnych.	Student dodatkowo zna bariery społecznej integracji (fizyczne, społeczne, kulturowe i edukacyjne) – potrafi krytycznie się do nich odnieść.
PEU_W02	Student ma podstawową wiedzę na temat udzielania pomocy psych – pedagogicznej uczniom o specjalnych potrzebach edukacyjnych.	Student ma rozbudowaną wiedzę na temat dostępnych formy kształcenia dzieci niepełnosprawnych w polskim systemie oświaty (segregacyjne, integracyjne i inkluzywne) – zna ich możliwości i ograniczenia.	Student dodatkowo zna procedury organizowania i udzielania pomocy psychologiczno – pedagogicznej dzieciom ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.
PEU_U01	Student potrafi z nielicznymi błędami skonstruować Program Edukacyjno- Terapeutyczny (IPET) dla dzieci i młodzieży ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.	Student właściwie opisuje IPET na podstawie orzeczenia z Poradni Psych Pedagogicznej.	Student w sposób rozbudowany potrafi określić Indywidualny Program Edukacyjno- Terapeutyczny.
PEU_K01	Student demonstruje	Student demonstruje	Student dodatkowo jest

	postawę opartą na wiedzy w odniesieniu do zagadnień uczniów o specjalnych potrzebach edukacyjnych, jest przekonany o sensie działań pedagogicznych.	zaawansowaną postawę w podejmowaniu działań pedagogicznych, odznacza się wytrwałością w realizacji indywidualnych i zespołowych działań.	przekonany o sensie, wartości i potrzebie podejmowania zindywidualizowanych działań pedagogicznych w środowisku społecznym. Ponadto jest zdolny do systematycznej współpracy i współdziałania z innymi.
--	---	--	---

LITERATURA PODSTAWOWA	
Bogdanowicz M, Adryjanek A., Rożyńska M. (2007): <i>Uczeń z dysleksją w domu: poradnik nie tylko dla rodziców</i> , Gdynia : Wydawnictwo Pedagogiczne Operon.	
Sinica M., Rudzińska-Rogoży A. (red.) (2005): <i>W kręgu specyficznych trudności w uczeniu się czytania i pisania</i> , Zielona Góra : Oficyna Wydawnicza Uniwersytetu Zielonogórskiego.	
LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA	

ŹRÓDŁA ELEKTRONICZNE	
<i>Edukacja skuteczna, przyjazna i nowoczesna. Jak organizować pracę uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi? Przewodnik</i> , Warszawa 2010. http://www.oke.krakow.pl/inf/filedata/files/Jak%20organizowa%E6%20edukacj%EA.pdf	
<i>Podniesienie efektywności kształcenia uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi. Materiały szkoleniowe</i> , cz. 1 i 2, Warszawa 2010. https://static.epodreczniki.pl/portal/f/res/R1E4e5sWyuAAf/1611745674/1zyPpqJArMPejPUhziVcf9TZLaHDoH2k.pdf	
<i>Specjalne potrzeby edukacyjne dzieci i młodzieży. Prawne ABC dyrektora przedszkola, szkoły i placówki</i> , Warszawa 2010. https://static.epodreczniki.pl/portal/f/res/R10Qvd82o4XsX/1611745675/1hlu2PloDSsmC31cFUykt20Sw2gvqom5.pdf	

**MACIERZ POWIĄZANIA
EFEKTÓW UCZENIA DLA PRZEDMIOTU: METODY PRACY Z DZIECKIEM O SPECJALNYCH
POTRZEBACH ROZWOJOWYCH I EDUKACYJNYCH
Z EFEKTAMI UCZENIA NA KIERUNKU: PEDAGOGIKA**

Przedmiotowy efekt uczenia	Odniesienie przedmiotowego efektu do efektów uczenia zdefiniowanych dla kierunku studiów i specjalności	Cele przedmiotu	Treści programowe	Numer narzędzia dydaktycznego
PEU_W01	K_W08	C1	W1, W2,	1, 2, 3, 4
PEU_W02	K_W09	C2	W3, W4, W5, Ć1, Ć2, Ć3, Ć4, Ć5, Ć6, Ć7	1, 2, 3, 4
PEU_U01	K_U01, K_U04, K_U011	C3	W3, W4, W5, Ć1, Ć2, Ć3, Ć4, Ć5, Ć6, Ć7,	1, 2, 3, 4
PEU_K01	K_K02	C3	W1, W2, W3, W4, W5, Ć1, Ć2, Ć3, Ć4, Ć5, Ć6, Ć7	1, 2, 3, 4

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa w języku polskim: **Pedagogika korekcyjna**

Nazwa w języku angielskim: **Corrective pedagogy**

Karta przedmiotu ważna od roku akademickiego: **2026/2027**

Kierunek studiów: **Pedagogika**

Poziom studiów: **Studia I stopnia**

Forma studiów: **Niestacjonarne**

Profil: **praktyczny**

Specjalność: **Resocjalizacja z kryminologią, HR Business Partner**

Język wykładowy: **polski**

Jednostka prowadząca: **Wydział Nauk Społecznych i Technicznych**

Opiekun przedmiotu: **dr hab. Rafał Czachor, prof. UJW**

OBCIĄŻENIE STUDENTA

	Wykład	Ćwiczenia	Konwersatorium
Liczba godzin zajęć dydaktycznych organizowanych przez Uczelnię			24
Liczba godzin całkowitego nakładu pracy studenta			75
Forma zaliczenia			Zaliczenie na ocenę
Liczba punktów ECTS			3

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

Zaliczone przedmioty: Psychologia rozwoju i osobowości, Pedagogika specjalna, Metody diagnozy psychopedagogicznej.

CELE PRZEDMIOTU

C1	Poznanie teorii pedagogiki korekcyjnej – stosowanych pojęć i terminologii, jej celów i zadań oraz specyfiki, zasad, form i etapów oddziaływań korekcyjnych (terapii pedagogicznej).
C2	Zrozumienie istoty, rodzajów, przyczyn i skutków trudności dziecka w nauce, w tym specyficznych trudności w uczeniu się.
C3	Nabycie umiejętności poprawnego planowania oddziaływań terapeutycznych adekwatnie do potrzeb i możliwości dziecka oraz konstruowania programów terapeutycznych.

PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ – PEU	
Z zakresu wiedzy:	
PEU_W01	Student zna terminologię używaną w pedagogice korekcyjnej, definiuje pojęcia i charakteryzuje specyfikę oddziaływań korekcyjnych. Zna zasady, formy i etapy terapii pedagogicznej.
PEU_W02	Student zna i rozumie istotę trudności dziecka w nauce, rozpoznaje i opisuje ich rodzaje oraz skutki. Zna i rozumie uwarunkowania specyficznych trudności w uczeniu się.
Z zakresu umiejętności:	
PEU_U01	Student potrafi wykorzystywać wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki korekcyjnej w celu analizowania i interpretowania trudności dziecka w uczeniu się, w tym dziecka o specyficznych potrzebach edukacyjnych.
PEU_U02	Student posiada umiejętność planowania oddziaływań korekcyjnych i konstruowania programów terapeutycznych adekwatnie do indywidualnych potrzeb dziecka.
Z zakresu kompetencji społecznych:	
PEU_K01	Student jest gotów do krytycznej oceny posiadanej wiedzy, do pracy nad własnym rozwojem i do kształcenia ustawicznego.

TREŚCI PROGRAMOWE		
Forma zajęć: konwersatorium		Liczba godzin
K1	Wprowadzenie – przedstawienie celów, efektów uczenia się, programu nauczania i wymagań. Zagadnienia wprowadzające – pojęcie, cele, zadania, formy, etapy, przedmiot i podmiot oddziaływań pedagogiki korekcyjnej. Zasady korekcji i kompensacji - jako oddziaływań terapeutycznych.	2
K2	Niepowodzenia szkolne, ich przyczyny i konsekwencje. System pomocy terapeutycznej (psychologiczno-pedagogicznej) dla uczniów z trudnościami edukacyjnymi. Uwarunkowania formalno-prawne.	2
K3	Specjalne potrzeby edukacyjne. Zwykłe i specyficzne trudności w uczeniu się, obraz kliniczny i psychologiczny ucznia ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się.	2
K4	Analiza opinii oraz orzeczeń wydawanych przez Poradnię Psychologiczno-Pedagogiczną oraz dokumentów szkolnych (Indywidualnych Programów Edukacyjno-Terapeutycznych i innej dokumentacji) - stanowiących podstawę do sporządzania indywidualnych programów terapii dla dzieci z zaburzeniami rozwoju psychoruchowego.	1
K5	Organizacja i etapy pracy terapeutycznej: I etap – wstępny (przygotowawczy, psychoterapeutyczny), II etap – terapii właściwej, III etap – doskonalenie umiejętności czytania i pisanie.	1
K6	Usprawnianie zaburzeń percepcji i pamięci wzrokowej oraz orientacji przestrzennej u dzieci.	2
K7	Usprawnianie zaburzeń percepcji i pamięci słuchowej u dzieci.	2
K8	Korekcja zaburzeń dużej i małej motoryki u dzieci.	1
K9	Terapia zaburzeń procesów neurodynamiki nerwowej u dzieci.	1
K10	Praca terapeutyczna z dzieckiem z dysleksją rozwojową (dysleksją ogólną, dysortografią i dysgrafią).	2
K11	Praca terapeutyczna z dzieckiem z dyskalkulią.	2

K12	Programowanie jednostki metodycznej terapii pedagogicznej: ogólne założenia dotyczące programowania zajęć, konstruowanie programów grupowych i indywidualnych.	2
K13	Organizacja pracy w zespole korekcyjno-kompensacyjnym: zasady organizowania zajęć korekcyjno-kompensacyjnych, dokumentacja, współpraca z rodzicami.	2
K14	Dokumentacja i warsztat pracy pedagoga-terapeuty. Etyka w pracy nauczyciela-terapeuty.	1
K15	Podsumowanie zajęć. Zaliczenie.	1
Razem		24

STOSOWANE NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE	
1.	Prezentacja treści z wykorzystaniem multimediów.
2.	Literatura przedmiotu, studium przypadku.
3.	Praca w grupach, dyskusja.
4.	Filmy.

**METODY I FORMY OCENY
OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ**

Formy oceny (F lub P)*	Numer efektu uczenia się	Metody oceny osiągnięcia efektu uczenia się
F k	PEU_W01, PEU_W02, PEU_U01, PEU_K01	Praca w grupach, dyskusja, odpowiedź ustna, studium przypadku.
P k	PEU_W01, PEU_W02, PEU_U01, PEU_U02, PEU_K01	Przygotowanie prezentacji. Przygotowanie projektu zajęć korekcyjnych.

*F – ocena formująca (w trakcie semestru), P – ocena podsumowująca (na koniec semestru)

**KRYTERIA OCENY
OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ**

Nr PEU	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra
PEU_W01	Student zna podstawową terminologię i ogólnie charakteryzuje specyfikę pedagogiki korekcyjnej.	Student zna dobrze terminologię i pojęcia pedagogiki korekcyjnej. Poprawnie opisuje zasady, formy i etapy działań terapeutycznych.	Student bardzo dobrze opisuje specyfikę pedagogiki korekcyjnej. Prezentuje wyczerpującą i ugruntowaną wiedzę w zakresie znajomości pojęć, zasad, form i etapów działań terapeutycznych.
PEU_W02	Student posiada podstawową wiedzę w obszarze trudności dziecka w nauce.	Student posiada – opanowaną w stopniu dobrym – wymaganą wiedzę na temat niepowodzeń szkolnych, w tym specyficznych trudności w uczeniu się.	Student prezentuje ugruntowaną i pogłębioną wiedzę w zakresie istoty i uwarunkowań niepowodzeń szkolnych, w tym specyficznych trudności w uczeniu się.
PEU_U01	Student po uzyskaniu wskazówek potrafi poprawnie przeanalizować i	Student potrafi dobrze analizować i interpretować niepowodzenia edukacyjne	Student potrafi bardzo dobrze przeanalizować i zinterpretować przyczyny i

	zinterpretować typowe trudności dziecka w nauce, w tym przejawy specyficznych potrzeb edukacyjnych.	dziecka o zaburzonem rozwoju psychomotorycznym, w tym dziecka o specyficznych trudnościach w nauce.	przejawy trudności edukacyjnych dziecka o zaburzonem rozwoju psychomotorycznym, w tym dziecka o specyficznych trudnościach w nauce.
PEU_U02	Student potrafi planować oddziaływania korekcyjne i konstruować program terapeutyczny – w stopniu podstawowym.	Student potrafi właściwie planować oddziaływania korekcyjne i dobrze konstruować program terapeutyczny, uwzględniając indywidualne potrzeby dziecka. Uzyskuje wynik 9-10 punktów według kryteriów oceny prezentacji.	Student potrafi bardzo dobrze planować oddziaływania korekcyjne i adekwatnie do indywidualnych potrzeb dziecka konstruuje program terapeutyczny, uwzględniając jego wymogi merytoryczne i formalno -organizacyjne.
PEU_K01	Student wykazuje gotowość do krytycznej oceny posiadanej wiedzy przedmiotowej oraz ma świadomość konieczności ciągłego dokształcania się.	Student dokonuje krytycznej samooceny w zakresie posiadanej wiedzy przedmiotowej oraz ma świadomość konieczności pracy nad własnym rozwojem i ciągłego dokształcania się.	Student dokonuje krytycznej samooceny posiadanej wiedzy i własnych umiejętności oraz wyciąga praktyczne wnioski, dotyczące konieczności pracy nad własnym rozwojem i kształcenia ustawicznego.

LITERATURA PODSTAWOWA
Skałbiana B., Lewandowska-Kidoń T. (2022): <i>Terapia pedagogiczna w teorii i działaniu</i>, Kraków. Skorek E. [red.] (2010): <i>Terapia pedagogiczna</i>, t. 1 i 2, Kraków. Dąbrowska-Jabłońska I. [red.] (2008): <i>Terapia dzieci i młodzieży. Metody i techniki pomocy psychopedagogicznej</i>. Kraków.
LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA
Bogdanowicz M. (2004): <i>O dysleksji rozwojowej, czyli specyficznych trudnościach w czytaniu i pisaniu</i>. Lublin. Balejko A., Zińczuk M.[red.] (2006): <i>Terapia pedagogiczna w teorii i praktyce</i>, Białystok.
ŹRÓDŁA ELEKTRONICZNE

**MACIERZ POWIĄZANIA
EFEKTÓW UCZENIA DLA PRZEDMIOTU PEDAGOGIKA KOREKCYJNA
Z EFEKTAMI UCZENIA NA KIERUNKU: PEDAGOGIKA**

Efekt uczenia się	Kod efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne
PEU_W01	K_W01, K_W09	C1	K1, K2, K4, K5, K12-K14	1,2,3,4
PEU_W02	K_W07, K_W08	C2	K2, K3, K6-K11	1,2,3,4
PEU_U01	K_U01, K_U04	C3	K1-K3, K6-K11	1,2,3,4
PEU_U02	K_U02, K_U08, K_U09	C3	K4-K15	1,2,3,4
PEU_K01	K_K01	C3	K1-K15	1,2,3,4

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa w języku polskim: **Pedagogika specjalna**

Nazwa w języku angielskim: **Special Pedagogy**

Karta przedmiotu ważna od roku akademickiego: **2026/2027**

Kierunek studiów: **Pedagogika**

Poziom studiów: **Studia I stopnia**

Forma studiów: **Niestacjonarne**

Profil: **praktyczny**

Specjalność: **Resocjalizacja z kryminologią, HR Business Partner**

Język wykładowy: **polski**

Jednostka prowadząca: **Wydział Nauk Społecznych i Technicznych**

Opiekun przedmiotu: **dr hab. Rafał Czachor, prof. UJW**

OBCIĄŻENIE STUDENTA

	Wykład	Ćwiczenia	Konwersatorium
Liczba godzin zajęć dydaktycznych organizowanych przez Uczelnię	10	12	
Liczba godzin całkowitego nakładu pracy studenta	50	50	
Forma zaliczenia	Egzamin	Zaliczenie z oceną	
Liczba punktów ECTS	2	2	

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

Zaliczony przedmiot: Wprowadzenie do pedagogiki.

Zaliczony przedmiot: Teoretyczne podstawy wychowania.

CELE PRZEDMIOTU

C1	Poznanie teorii pedagogiki specjalnej – jej przedmiotu zainteresowań, subdyscyplin, podstawowych pojęć, terminologii, celów, zadań i paradygmatów.
C2	Nabycie wiedzy na temat wieloaspektowej problematyki niepełnosprawności człowieka.
C3	Poznanie wspólnych i swoistych cech poszczególnych rodzajów niepełnosprawności oraz wspólnych i swoistych zasad edukacji i rehabilitacji osób z niepełnosprawnością.

PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ – PEU	
Z zakresu wiedzy:	
PEU_W01	Student zna miejsce pedagogiki specjalnej wśród nauk pedagogicznych, zna przedmiot jej zainteresowań, subdyscypliny i terminologię, a także definiuje jej podstawowe pojęcia.
PEU_W02	Student posiada wiedzę na temat specyfiki poszczególnych rodzajów Niepełnosprawności oraz zna trudności związane z rozwojem i funkcjonowaniem osób z niepełnosprawnościami oraz problemy ich rodzin.
Z zakresu umiejętności:	
PEU_U01	Student potrafi zaobserwować i dokonać analizy problemów egzystencjalnych, edukacyjnych oraz rehabilitacyjnych osób z niepełnosprawnością.
Z zakresu kompetencji społecznych:	
PEU_K01	Student jest przekonany o sensie, wartości i potrzebie podejmowania działań pedagogicznych w odniesieniu do osób z niepełnosprawnością i ich rodzin.

TREŚCI PROGRAMOWE		
Forma zajęć: Wykład		Liczba godzin
W 1	Wprowadzenie – przedstawienie celów, efektów uczenia się, programu nauczania i wymagań. Zagadnienia wprowadzające w problematykę pedagogiki specjalnej jako dyscypliny naukowej (zarys rozwoju, przedmiot zainteresowań, cele i zadania, subdyscypliny, interdyscyplinarność).	2
W 2	Podstawowa terminologia pedagogiki specjalnej (uszkodzenie, niepełnosprawność, upośledzenie, korektura, kompensacja, rewalidacja, rehabilitacja). Paradygmaty współczesnej pedagogiki specjalnej.	2
W 3	Znaczenie i zakres pojęcia <i>dziecko z niepełnosprawnością</i> . Psychospołeczna sytuacja dzieci z niepełnosprawnością - stadium procesu adaptacji dziecka do niepełnosprawności.	2
W4	Problemy rodzin z dzieckiem niepełnosprawnym - fazy procesu przystosowania rodziców do niepełnosprawności dziecka.	2
W 5	Wsparcie społeczne rodzin z dzieckiem z niepełnosprawnością.	2
Razem		10

Forma zajęć: ćwiczenia		
Ć1	Wprowadzenie. Omówienie zasad zaliczenia przedmiotu. Specyfika rozwoju, procesu edukacji i rehabilitacji dzieci z niepełnosprawnością intelektualną.	2
Ć2	Specyfika procesów orientacyjno-poznawczych, emocjonalno-motywacyjnych i funkcjonowania społecznego, a także formy edukacji i zasady rehabilitacji dzieci z wadą wzroku.	2
Ć3	Charakterystyka rozwoju, form edukacji i procesu rehabilitacji dzieci z wadą słuchu.	2
Ć4	Specyfika funkcjonowania dzieci przewlekle chorych w środowisku rodzinnym, edukacyjnym oraz w ośrodku leczniczym (w szpitalu, sanatorium ośrodka rehabilitacyjnym).	2
Ć5	Charakterystyka wybranych chorób przewlekłych (padaczki, cukrzycy i astmy oskrzelowej) oraz ich konsekwencji dla psychospołecznego funkcjonowania dziecka, zasady oddziaływań opiekuńczo-wychowawczych.	2

Ć6	Specyfika funkcjonowania dzieci z dysfunkcją narządu ruchu - wpływu MPD na rozwój i proces edukacji dziecka, możliwości i zasady rehabilitacji.	1
Ć7	Podsumowanie zajęć. Zaliczenie.	1
Razem		12

STOSOWANE NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE	
1.	Prezentacja treści z wykorzystaniem multimediów.
2.	Praca w grupach, dyskusja.
3.	Literatura przedmiotu.
4.	Filmy.

**METODY I FORMY OCENY
OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ**

Formy oceny (F lub P)*	Numer efektu uczenia się	Metody oceny osiągnięcia efektu uczenia się
F ć	PEU_U01, PEU_K01	Praca w grupach, dyskusja, odpowiedź ustna.
P ć	PEU_W02, PEU_W02, PEU_U01, PEU_K01	Zaliczenie w formie ustnej lub pisemnej.
F w	PEU_W01, PEU_W02, PEU_W03, PEU_K01	Dyskusja, wypowiedź ustna.
P w	PEU_W01, PEU_W02, PEU_U01	Egzamin w formie ustnej lub pisemnej.

*F – ocena formująca (w trakcie semestru), P – ocena podsumowująca (na koniec semestru)

**KRYTERIA OCENY
OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ**

Nr PEU	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra
PEU_W01	Student zna podstawowe pojęcia i terminy pedagogiki specjalnej oraz potrafi je ogólnie opisać.	Student dobrze zna pojęcia i terminy pedagogiki specjalnej oraz potrafi je właściwie opisać.	Student ma ugruntowaną wiedzę na temat pojęć, terminologii i subdyscyplin pedagogiki specjalnej. Potrafi określić jej miejsce wśród nauk pedagogicznych
PEU_W02	Student opisuje najważniejsze cechy poszczególnych rodzajów niepełnosprawności i zna w ogólnym stopniu problemy osób dotkniętych niepełnosprawnością oraz sytuację ich rodzin.	Student dobrze zna i prawidłowo opisuje poszczególne rodzaje niepełnosprawności oraz problemy osób niepełnosprawnych i sytuację ich rodzin.	Student ma ugruntowaną wiedzę na temat poszczególnych rodzajów niepełnosprawności oraz wnikliwie analizuje problemy osób niepełnosprawnych i sytuację ich rodzin.
PEU_U01	Student potrafi w podstawowym zakresie analizować typowe problemy osób z niepełnosprawnościami.	Student potrafi poprawnie analizować zróżnicowane problemy osób z niepełnosprawnościami.	Student potrafi analizować bardzo trafnie i w pogłębiony sposób wieloaspektowe problemy osób z niepełnosprawnościami.

PEU_K01	Student dostrzega potrzebę podejmowania działań pedagogicznych w odniesieniu do osób z niepełnosprawnością.	Student jest przekonany o sensie i potrzebie podejmowania działań pedagogicznych w odniesieniu do osób z niepełnosprawnością i ich rodzin.	Student dostrzega potrzebę i deklaruje chęć niesienia pomocy osobom z niepełnosprawnością i ich rodzinom. Jest przekonany o głębokim sensie i wartości takich działań pedagogicznych.
---------	---	--	---

LITERATURA PODSTAWOWA
Chrzanowska I. (2018): <i>Pedagogika specjalna. Od tradycji do współczesności</i> , Kraków. Dykcik W. [red.] (2007): <i>Pedagogika specjalna</i> , Poznań. Obuchowska I. (1999): <i>Dziecko niepełnosprawne w rodzinie</i> , Warszawa.
LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA
Kirenko J. (2006): <i>Oblicza niepełnosprawności</i> , Lublin. Maciarz A., Janiszewska-Nieścioruk Z. (2006): <i>Współczesne problemy pedagogiki osób z niepełnosprawnością intelektualną</i> , Kraków. Kuczyńska-Kwapisz J., Kwapisz J. (1996): <i>Rehabilitacja osób niewidomych i słabo widzących</i> , Warszawa.
ŹRÓDŁA ELEKTRONICZNE
Pedagogika specjalna. Portal dla nauczycieli, https://pedagogika-specjalna.edu.pl

**MACIERZ POWIĄZANIA
EFEKTÓW UCZENIA DLA PRZEDMIOTU PEDAGOGIKA SPECJALNA
Z EFEKTAMI UCZENIA NA KIERUNKU: PEDAGOGIKA**

Efekt uczenia się	Kod efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne
PEU_W01	K_W01, K_W02	C1-3	W1-W2	1,2,3,4
PEU_W02	K_W03, K_W09	C1-3	W3- W5, Ć1-Ć7	1,2,3,4
PEU_U01	K_U03, K_U04, K_U11	C1-3	W3, Ć1-Ć7	1,2,3,4
PEU_K01	K_K02	C1-3	W2-W5, Ć1-Ć7	1,2,3,4

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa w języku polskim: **Pedagogika społeczna**

Nazwa w języku angielskim: **Social pedagogics**

Karta przedmiotu ważna od roku akademickiego: **2026/2027**

Kierunek studiów: **Pedagogika**

Poziom studiów: **Studia I stopnia**

Forma studiów: **Niestacjonarne**

Profil: **Praktyczny**

Specjalność: **Resocjalizacja z kryminologią, HR Business Partner**

Język wykładowy: **Polski**

Jednostka prowadząca: **Wydział Nauk Społecznych i Technicznych w Polkowicach**

Opiekun przedmiotu: **dr hab. Rafał Czachor, prof. UJW**

OBCIĄŻENIE STUDENTA

	Wykład	Ćwiczenia	Konwersatorium
Liczba godzin zajęć dydaktycznych organizowanych przez Uczelnię	10	14	
Liczba godzin całkowitego nakładu pracy studenta	50	50	
Forma zaliczenia	Egzamin	Zaliczenie z oceną	
Liczba punktów ECTS	2	2	

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

Zaliczony przedmiot: Wprowadzenie do pedagogiki.

Zaliczony przedmiot: Niedostosowanie społeczne dzieci i młodzieży.

CELE PRZEDMIOTU

C1	Zapoznanie studentów z genezą rozwoju i etapami kształtowania się pedagogiki społecznej.
C2	Poznanie podstawowych pojęć i kategorii dyscypliny.
C3	Poznanie głównych środowisk życia człowieka.

PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ – PEU

Z zakresu wiedzy:

PEU_W01	Student zna miejsce pedagogiki społecznej wśród nauk pedagogicznych, przedmiot jej zainteresowań i subdyscypliny, a także definiuje jej podstawową terminologię.
PEU_W02	Student ma wiedzę na temat różnych środowisk wychowawczych.

Z zakresu umiejętności:

PEU_U01	Student potrafi wykorzystać zdobytą wiedzę do analizy aktualnych problemów społecznych.
---------	---

Z zakresu kompetencji społecznych:	
PEU_K01	Student jest przekonany o sensie, wartości i potrzebie podejmowania działań pedagogicznych i jest gotów do ich podejmowania w środowisku społecznym.

TREŚCI PROGRAMOWE		
Forma zajęć: wykład		Liczba godzin
W 1	Zapoznanie z planem zajęć, celami, literaturą, treściami programowymi oraz omówienie kryteriów zaliczeń. Geneza i rozwój pedagogiki społecznej na świecie i w Polsce (twórcy, przedmiot, cele, zadania, charakter pedagogiki społecznej, obszary zainteresowań).	2
W 2	Związek pedagogiki społecznej z innymi naukami. Kluczowe pojęcia pedagogiki społecznej.	2
W 3	Rodzina jako podstawowe środowisko życia człowieka – jej znaczenie dla jednostki i społeczeństwa. Dysfunkcje rodziny. Przemoc w rodzinie - typy, przyczyny, konsekwencje, formy pomocy i wsparcia.	2
W 4	Agresja i przemoc w szkole (definicje, badania naukowe, uwarunkowania, przejawy, przeciwdziałanie na płaszczyźnie międzynarodowej, ogólnokrajowej i lokalnej, pomoc i wsparcie, wybrane programy profilaktyczne).	2
W 5	Zagrożenie terrorystyczne w szkole - procedury reagowania w sytuacjach kryzysowych. Podsumowanie zajęć.	2
Razem		10

Forma zajęć: ćwiczenia		
C 1	Zapoznanie z planem zajęć, celami, literaturą, treściami programowymi oraz omówienie kryteriów zaliczeń. Subkultury młodzieżowe w Polsce (pojęcie, przyczyny, typologia, charakterystyka).	2
C 2	Mass media i multimedia – przestrzeń życia dzieci, młodzieży i dorosłych (szanse i zagrożenia).	2
C 3	Ubóstwo jako zjawisko społeczno- ekonomiczne. Marginalizacja i wykluczenie społeczne, problemy społeczne: bezrobocie, bezdomność (pomoc i wsparcie).	2
C 4	Człowiek w obliczu kryzysu: choroba i śmierć. Dziecko w szpitalu – środowiskowe aspekty zagrożeń. Hospicjum w służbie umierających (pomoc i wsparcie).	2
C 5	Migracje jako zjawisko społeczne. Współczesne migracje Polaków (przyczyny, rodzaje migracji zagranicznych, cechy, konsekwencje migracji w skali makro i mikro).	2
C 6	Czas wolny i jego rola w rozwoju psychofizycznym i społecznym dzieci, młodzieży oraz osób dorosłych (pojęcie, formy, sposoby spędzania czasu wolnego, kultura i funkcje czasu wolnego). Aktywność społeczna i obywatelska. Wolontariat – regulacje prawne, formy, cechy i przedsięwzięcia.	2
C 7	Styl życia a zagrożenia zdrowia jednostki i społeczeństwa w rozwijającej się cywilizacji (prozdrowotny styl życia, zachowania sprzyjające zdrowiu i szkodliwe dla zdrowia, funkcje i warianty stylu życia, styl życia a promocja zdrowia). Podsumowanie i zaliczenie zajęć. Podsumowanie i zaliczenie zajęć	2
Razem		14

STOSOWANE NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE	
1.	Podręczniki i teksty przedmiotowo – metodyczne.
2.	Prezentacja treści z wykorzystaniem multimediów.
3.	Praca w grupach, dyskusja,

METODY I FORMY OCENY

OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA

Formy oceny (F lub P)*	Numer efektu uczenia (przedmiotowego)	Metody oceny osiągnięcia efektu uczenia
F ć	PEU_W01, PEU_W02, PEU_U01	Praca w grupach, dyskusja.
P ć	PEU_W01, PEU_W02, PEU_U01, PEU_K01	Zaliczenie w formie ustnej lub pisemnej.
F w	PEU_W01, PEU_W02, PEU_K01	Dyskusja, wypowiedź ustna.
P w	PEU_W01, PEU_W02, PEU_U01, PEU_K01	Egzamin pisemny lub ustny.

*F – ocena formująca (w trakcie semestru), P – ocena podsumowująca (na koniec semestru)

KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Nr PEU	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra
PEU_W01	Student zna podstawową terminologię pedagogiki społecznej, przedmiot, cele, zadania, twórców, obszary zainteresowań.	Student dodatkowo zna więcej niż jedno ujęcie wybranych pojęć, opisuje miejsce pedagogiki społecznej wśród nauk pedagogicznych.	Student dodatkowo potrafi dokonać krytycznej oceny przedstawionej terminologii.
PEU_W02	Student wie jak scharakteryzować podstawowe środowiska wychowawcze – rodzinę, szkołę, grupę rówieśniczą, środowisko lokalne czy oddziaływania mass mediów.	Student dodatkowo zna utrudnienia w procesie wychowania w rodzinie, niedomagania w funkcjonowaniu współczesnej szkoły, a także czynniki sprzyjające przywództwu nieformalnemu w grupie rówieśniczej a także zauważa zagrożenia multimedialnych dla rozwoju człowieka.	Student dodatkowo zna drogi naprawy szkolnictwa oraz niebezpieczeństwa wynikające z agresji i przemocy szkolnej czy przemocy w rodzinie a także korzyści związane z rolą mediów.
PEU_U01	Student posiada podstawowe umiejętności do analizy aktualnych problemów społecznych (agresji szkolnej, subkultur młodzieżowych, przemocy rodzinnej, ubóstwa, bezrobocia, bezdomności, migracji, czasu wolnego, stylu życia, choroby i śmierci itp.).	Student dodatkowo potrafi w dobrym stopniu krytycznie oceniać różne zjawiska społeczne.	Student posiada rozbudowane umiejętności krytycznej analizy aktualnych problemów społecznych.
PEU_K01	Student demonstruje postawę opartą na wiedzy, jest przekonany o sensie działań pedagogicznych w środowisku społecznym.	Student dodatkowo posługuje się zdobytą wiedzą w praktycznej działalności pedagogicznej, jest przekonany o wartości i potrzebie podejmowania działań pedagogicznych.	Student dodatkowo wykazuje się aktywnością w objaśnianiu i ocenie wiedzy, odznacza się wytrwałością w realizacji indywidualnych i zespołowych zadań, rozumie społeczne znaczenie wiedzy pedagogicznej.

LITERATURA PODSTAWOWA	
Cichosz M. (2014): Pedagogika społeczna: zarys problematyki, Kraków: "Impuls".	
Marynowicz- Hetka E. (2006): Pedagogika społeczna: podręcznik akademicki, t. 1 i 2, Warszawa: PWN.	
Pilch T., I. Lepalczyk (2003): Pedagogika społeczna: człowiek w zmieniającym się świecie, Warszawa: Wydawnictwo Akademickie „Żak” Teresa i Józef Śniecińscy.	
LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA	
Kawula S. (2000): Pedagogika społeczna – dokonania, aktualności – perspektywy. Podręcznik akademicki dla pedagogów, Toruń: Wydawnictwo Adam Marszałek.	
Radziewicz-Winnicki A. (2008): Pedagogika społeczna, Warszawa: Wydawnictwa Akademickie i Profesjonalne.	
ŹRÓDŁA ELEKTRONICZNE	

**MACIERZ POWIĄZANIA
EFEKTÓW UCZENIA DLA PRZEDMIOTU: PEDAGOGIKA SPOŁECZNA
Z EFEKTAMI UCZENIA NA KIERUNKU: PEDAGOGIKA**

Przedmiotowy efekt uczenia	Odniesienie przedmiotowego efektu do efektów uczenia zdefiniowanych dla kierunku studiów i specjalności	Cele przedmiotu	Treści programowe	Numer narzędzia dydaktycznego
PEU_W01	K_W01, K_W02	C1-3	W1, W2	1, 2, 3
PEU_W02	K_W04, K_W08	C1-3	W3, W4, W5, Ć1, Ć2, Ć3, Ć4, Ć5, Ć6, Ć7	1, 2, 3
PEU_U01	K_U01	C1-3	W3, W4, W5, Ć1, Ć2, Ć3, Ć4, Ć5, Ć6, Ć7,	1, 2, 3
PEU_K01	K_K02	C1-3	W3, W4, W5, Ć1, Ć2, Ć3, Ć4, Ć5, Ć6, Ć7	1, 2, 3

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa w języku polskim: **Podstawy dydaktyki**
 Nazwa w języku angielskim: **Basics of didactics**
 Karta przedmiotu ważna od roku akademickiego: **2026/2027**
 Kierunek studiów: **Pedagogika**
 Poziom studiów: **Studia I stopnia**
 Forma studiów: **Niestacjonarne**
 Profil: **Praktyczny**
 Specjalność: **Resocjalizacja z kryminologią, HR Business Partner**
 Język wykładowy: **Polski**
 Jednostka prowadząca: **Wydział Nauk Społecznych i Technicznych**
 Opiekun przedmiotu: **dr hab. Rafał Czachor, prof. UJW**

OBCIĄŻENIE STUDENTA

	Wykład	Ćwiczenia	Konwersatorium
Liczba godzin zajęć dydaktycznych organizowanych przez Uczelnię		24	
Liczba godzin całkowitego nakładu pracy studenta		75	
Forma zaliczenia		Zaliczenie z oceną	
Liczba punktów ECTS		3	

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

Brak.

CELE PRZEDMIOTU

C1	Poznanie polskiego systemu szkolnictwa, zadań nauczyciela, nabycie wiedzy na temat procesu kształcenia (nauczania - uczenia się).
C2	Nabycie umiejętności planowania i realizacji zadań edukacyjnych.
C3	Nabycie kompetencji diagnozowania i dokonywania ewaluacji osiągnięć szkolnych uczniów.

PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ – PEU

Z zakresu wiedzy:

PEU_W01	Student zna elementy i funkcje polskiego systemu edukacji, a także przedmiot zainteresowań, subdyscypliny i podstawową terminologię dydaktyki (teorii nauczania).
---------	---

Z zakresu umiejętności:

PEU_U01	Student potrafi projektować, planować, realizować proces kształcenia, dokonywać jego ewaluacji, a także dobrać i wykorzystywać dostępne materiały, środki i metody pracy w celu projektowania i efektywnego wykonania pojawiających się zadań zawodowych. (dydaktyczno- wychowawczych).
---------	---

Z zakresu kompetencji społecznych:

PEU_K01	Student jest gotów organizować własną pracę, kierując się zasadami profesjonalizmu i etyki.
---------	---

TREŚCI PROGRAMOWE		
Forma zajęć: ćwiczenia		Liczba godzin
Ć 1	Zapoznanie z planem zajęć, celami, literaturą, treściami programowymi oraz omówienie kryteriów zaliczeń. Dydaktyka jako dyscyplina naukowa – przedmiot zainteresowań, cele, zadania, subdyscypliny. Zarys rozwoju teorii nauczania w Polsce.	2
Ć 2	System edukacji w Polsce. Założenia reformy edukacji z 2017 r.	2
Ć 3	Szkoła jako instytucja wspomagająca rozwój jednostki i społeczeństwa.	2
Ć 4	Rola i zadania nauczyciela w różnych placówkach w Polsce. Funkcjonariusz publiczny.	2
Ć 5	Specyfika procesu kształcenia (nauczania – uczenia się) – pojęcie, cele, zasady, metody nauczania, środki dydaktyczne.	2
Ć 6	Projektowanie procesu kształcenia. Źródła i struktura wiedzy przedmiotowej. Budowa i typy lekcji. Struktura zajęć praktycznych.	2
Ć 7-8	Prawidłowe przygotowanie konspektu lub scenariusza lekcji, z uwzględnieniem tematyki, czasu trwania, celów, metod, form pracy, środków dydaktycznych, przebiegu zajęć oraz bibliografii.	4
Ć 9	Typy osobowości a motywacja uczniów do nauki.	2
Ć 10	Style uczenia się. Techniki efektywnego uczenia się.	2
Ć 11	Stopnie awansu zawodowego nauczycieli na podstawie przepisów prawa oświatowego.	2
Ć 12	Ewaluacja zajęć dydaktycznych z punktu widzenia efektywności procesu edukacji. Kształcenie kompetencji kluczowych. Praca badawcza uczniów. Stosowanie korelacji międzyprzedmiotowej w dydaktyce. Ścieżki edukacyjne. Podsumowanie i zaliczenie zajęć.	2
Razem		24

STOSOWANE NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE	
1.	Prezentacja treści z wykorzystaniem multimediów.
2.	Konspekt zajęć edukacyjno-wychowawczych, podręczniki i teksty przedmiotowo-metodyczne, akty prawne, rozporządzenia.
3.	Praca w grupach, dyskusja.

METODY I FORMY OCENY

OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA

Formy oceny (F lub P)*	Numer efektu uczenia (przedmiotowego)	Metody oceny osiągnięcia efektu uczenia
F Ć	PEU_W01, PEU_U01, PEU_K01	Praca w grupach, dyskusja.
P Ć	PEU_W01, PEU_U01, PEU_K01	Zaliczenie w formie ustnej lub pisemnej.

*F – ocena formująca (w trakcie semestru), P – ocena podsumowująca (na koniec semestru)

KRYTERIA OCENY

OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Nr PEU	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra
PEU_W01	Student zna w podstawowym zakresie niektóre elementy i funkcje systemu edukacji, przedmiot, subdyscypliny i podstawową terminologię dydaktyki.	Student zna różnorodne elementy tego systemu, rozbudowany przedmiot zainteresowań, cele, zadania i pojęcia dydaktyki.	Student wie jak w sposób pełny wyjaśnić założenia polskiej reformy edukacji, drogi naprawy szkolnictwa oraz krytycznie odnieść do przedstawionej terminologii.

PEU_U01	Student posiada podstawowe umiejętności do planowania i realizacji procesu kształcenia (nauczania i uczenia się). W sposób elementarny dobiera środki i metody pracy do realizacji zadań zawodowych.	Student potrafi w dobrym stopniu właściwie projektować, realizować dokonywać ewaluacji tego procesu. Dodatkowo potrafi właściwie wykorzystać dostępne materiały, środki i metody pracy w projektowaniu i efektywnym wykonywaniu zadań dydaktyczno-wychowawczych.	Student potrafi w sposób rozbudowany oceniać skuteczność specyfiki tego procesu, jego cele, zasady, metody. Ponadto posiada umiejętność pracy z grupą. W sposób bardzo dobry wykonuje powierzone mu zadania, wykorzystuje również nowoczesne technologie w swojej pracy.
PEU_K01	Student jest gotów w podstawowym zakresie organizować własną pracę.	Student dodatkowo w pracy odwołuje się do zasad profesjonalizmu i etyki.	Student dodatkowo jest zdolny do refleksji nad własną praktyką, ma świadomość istnienia etycznego wymiaru diagnozowania i oceniania uczniów oraz wychowanków.

LITERATURA PODSTAWOWA
Kupisiewicz Cz. (2005): Podstawy dydaktyki ogólnej, Warszawa: WSiP.
Okoń W. (2016): Wprowadzenie do dydaktyki ogólnej, Warszawa: Wydawnictwo Akademickie „Żak”.
LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA
ŹRÓDŁA ELEKTRONICZNE
Głowacki S, Podstawy dydaktyki ogólnej. Materiały szkoleniowe współfinansowane ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego, Wyższa Szkoła Handlowa w Kielcach, https://wyszukiwarka.efs.men.gov.pl/product/materialy-dla-studentow/attachment/11 Zarzecki L. (2008): Wybrane problemy dydaktyki ogólnej, Jelenia Góra: Kolegium Karkonoskie. https://www.womkat.edu.pl/resources/upload/forum_wf/Wybrane_problemy_dydaktyki_ogolnej.pdf Różnorodne akty prawne i rozporządzenia.

MACIERZ POWIĄZANIA
EFEKTÓW UCZENIA DLA PRZEDMIOTU: PODSTAWY DYDAKTYKI
Z EFEKTAMI UCZENIA NA KIERUNKU: PEDAGOGIKA

Przedmiotowy efekt uczenia	Odniesienie przedmiotowego efektu do efektów uczenia zdefiniowanych dla kierunku studiów i specjalności	Cele przedmiotu	Treści programowe	Numer narzędzia dydaktycznego
PEU_W01	K_W08	C1	Ć1, Ć2, C3, C4	1,2,3,
PEU_U01	K_U09	C2	Ć5, Ć6, Ć7, Ć8, Ć9, Ć10, Ć11, Ć12	1,2,3,
PEU_K01	K_K04	C3	Ć1 – Ć12	1,2,3,

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa w języku polskim: **Psychologia rozwoju i osobowości**

Nazwa w języku angielskim: **Psychology of development and personality**

Karta przedmiotu ważna od roku akademickiego: **2026/2027**

Kierunek studiów: **Pedagogika**

Poziom studiów: **Studia I stopnia**

Forma studiów: **Niestacjonarne**

Profil: **Praktyczny**

Specjalność: **Resocjalizacja z kryminologią, HR Business Partner**

Język wykładowy: **Polski**

Jednostka prowadząca: **Wydział Nauk Społecznych i Technicznych w Polkowicach**

Opiekun przedmiotu: **dr hab. Rafał Czachor, prof. UJW**

OBCIĄŻENIE STUDENTA

	Wykład	Ćwiczenia	Konwersatorium
Liczba godzin zajęć dydaktycznych organizowanych przez Uczelnię	12	12	
Liczba godzin całkowitego nakładu pracy studenta	50	50	
Forma zaliczenia	Egzamin	Zaliczenie z oceną	
Liczba punktów ECTS	2	2	

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

Brak.

CELE PRZEDMIOTU

C1	Nabycie wiedzy o przedmiocie badań psychologii rozwojowej, kluczowych pojęciach i teoriach rozwoju psychicznego i teorii osobowości oraz ukształtowanie podstawowych schematów myślenia o mechanizmach rozwoju osobowości.
C2	Nabycie wieloaspektowej wiedzy na temat rozwoju człowieka w cyklu życia, rozumienie istoty funkcjonalności i dysfunkcjonalności, normy i patologii w rozwoju osobowości.
C3	Zrozumienie znaczenia wybranych koncepcji rozwoju i osobowości człowieka dla teoretycznych podstaw działalności w obszarze pracy socjalnej.

PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA – PEU

Z zakresu wiedzy:

PEU_W01	Student zna przedmiot badań psychologii rozwojowej, kluczowe pojęcia i teorie rozwoju psychicznego i teorii osobowości oraz ukształtowanie podstawowych schematów myślenia o mechanizmach rozwoju osobowości.
PEU_W02	Student zna zagadnienie rozwoju człowieka w cyklu jego życia, zarówno w aspekcie biologicznym, psychologicznym, jak i społecznym. Student posiada wiedzę na temat projektowania ścieżki własnego rozwoju.
Z zakresu umiejętności:	
PEU_U01	Student potrafi dokonać obserwacji i interpretacji zjawisk społecznych; analizuje ich powiązania z różnymi obszarami działalności pedagogicznej.
PEU_U02	Student potrafi prezentować własne pomysły, wątpliwości i sugestie, popierając je argumentacją w kontekście wybranych perspektyw teoretycznych, poglądów różnych autorów.
Z zakresu kompetencji społecznych:	
PEU_K01	Student ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, jest gotów do ciągłego dokształcania się zawodowego i rozwoju osobistego, dokonuje samooceny własnych kompetencji i doskonali umiejętności, wyznacza kierunki własnego rozwoju i kształcenia.

TREŚCI PROGRAMOWE		
Forma zajęć – wykład		Liczba godzin
W1	Wprowadzenie do przedmiotu.	0,5
	Psychologia rozwoju - podstawowe pojęcia, metody i rodzaje badań.	1,5
W2	Główne pytania psychologii rozwoju. Rodzaje zmian rozwojowych. Okresy rozwojowe.	2
W3	Psychologia osobowości. Czynniki kształtujące osobowość. Wpływ wychowania: osobowość a środowisko. Dwa spojrzenia na osobowość: dyspozycje i procesy psychiczne.	2
W4	Społeczne i kulturowe uwarunkowania osobowości. Stałe wzorce lub dyspozycje jako składnik osobowości. Osobowość a temperament. Osobowość jako zespół cech. Osobowość a postrzeganie czasu.	2
W5	Nastawienie pozytywne jako główny aspekt osobowości i dobrostanu psychicznego. Procesy psychiczne, które zachodzą w osobowości.	2
W6	Osobowość i rozwój wg Z. Freuda. C.G.Jung - nieświadomość zbiorowa i archetypy. Wybrane teorie relacji z obiektem. Teorie ego - E. Erikson i J.Loewinger.	2
Razem		12

TREŚCI PROGRAMOWE		
Forma zajęć – ćwiczenia		Liczba godzin
C1	Wprowadzenie - podstawowe pojęcia związane z psychologią rozwoju.	0,5
	Okres prenatalny - początki życia psychicznego, wybrane zagrożenia tego okresu. Choroby genetyczne.	1,5
C2	Okres niemowlęcy - faza noworodka, rozwój psychofizyczny. Okres poniemowlęcy - rozwój motoryki, rozwój poznawczy, rozwój Ja.	2

C3	Okres przedszkolny - rozwój motoryki, rozwój moralny, rozwój poznawczy - stadium przedoperacyjne. Zabawa. Kontakty społeczne. Emocjonalność. Okres młodszy szkolny - rozwój poznawczy - stadium operacji konkretnych, rozwój społeczny, szkoła - dojrzałość szkolna, dziecko w roli ucznia, niepowodzenia szkolne.	2
C4	Okres adolescencji - rozwój fizyczny, rozwój poznawczy, rozwój tożsamości i jego zagrożenia, rola grupy rówieśniczej. Okres dorosłości - "wschodząca dorosłość", średnia i późna. Starzenie się i umieranie.	2
C5	Rozumienie niezwykłych ludzi i wyjaśnianie ich niezwykłych zachowań. Teoria potrzeb H.Murraya. Dążenie do mocy wg A.Adlera. Koncepcja G.W. Allporta. Podejście H.J.Eysencka. Teoria Wielkiej Piątki. Społeczno-poznawcza teoria A.Bandury.	2
C6	Podsumowanie. Zaliczenie.	2
Razem		12

STOSOWANE NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE

1.	Praca w grupach, dyskusja dydaktyczna.
2.	Prezentacja treści z wykorzystaniem multimedialnych.
3.	Analiza materiału, praca z tekstem.

METODY I FORMY OCENY

OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA

Formy oceny (F lub P)*	Numer efektu uczenia (przedmiotowego)	Metody oceny osiągnięcia efektu uczenia
Fw	PEU_W01, PEU_W02, PEU_K01	Aktywne uczestnictwo i znajomość treści merytorycznych wymaganych w programie.
Fć	PEU_U01, PEU_U02, PEU_K01	Praca w grupach, ocena umiejętności analitycznego myślenia przy omawianiu materiału.
Pć	PEU_U01, PEU_U02, PEU_K01	Zaliczenie w formie pisemnej lub ustnej.
Pw	PEU_W01, PEU_W02, PEU_U01, PEU_U02, PEU_K01	Egzamin pisemny lub ustny.

*F – ocena formująca (w trakcie semestru), P – ocena podsumowująca (na koniec semestru)

KRYTERIA OCENY

OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA

Nr PEU	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra
PEU_W01	Student posiada wiedzę o przedmiocie badań psychologii rozwojowej i teorii osobowości.	Student posiada wiedzę o przedmiocie badań psychologii rozwojowej, kluczowych pojęciach i teoriach rozwoju psychicznego i teorii osobowości.	Student posiada wiedzę o przedmiocie badań psychologii rozwojowej, kluczowych pojęciach i teoriach rozwoju psychicznego i teorii osobowości oraz

			ukształtowanie podstawowych schematów myślenia o mechanizmach rozwoju osobowości.
PEU_W02	Student posiada wiedzę na temat rozwoju człowieka w cyklu jego życia.	Student posiada wiedzę na temat rozwoju człowieka w cyklu jego życia, zarówno w aspekcie biologicznym, psychologicznym, jak i społecznym. Student posiada wiedzę na temat projektowania ścieżki własnego rozwoju.	Student posiada pogłębioną wiedzę na temat rozwoju człowieka w cyklu jego życia, zarówno w aspekcie biologicznym, psychologicznym, jak i społecznym. Student posiada szeroką wiedzę na temat projektowania ścieżki własnego rozwoju
PEU_U01	Student potrafi dokonać obserwacji i interpretacji zjawisk społecznych.	Student potrafi dokonać obserwacji i interpretacji zjawisk społecznych; analizuje ich powiązania z różnymi obszarami działalności pedagogicznej.	Student w sposób specjalistyczny dokonuje obserwacji i interpretuje zjawiska społeczne; w sposób pogłębiony analizuje ich powiązania z różnymi obszarami działalności pedagogicznej.
PEU_U02	Student posiada umiejętność prezentowania własnych pomysłów, w odniesieniu do wybranych perspektyw teoretycznych, poglądów różnych autorów.	Student posiada umiejętność prezentowania własnych pomysłów, popierając je argumentacją w kontekście wybranych perspektyw teoretycznych, poglądów różnych autorów.	Student (w sposób pogłębiony, specjalistyczny) prezentuje własne pomysły, wątpliwości i sugestie, popierając je argumentacją w kontekście wybranych perspektyw teoretycznych, poglądów różnych autorów.
PEU_K01	Student ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, jest gotów do ciągłego dokształcania się zawodowego i rozwoju osobistego.	Student ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, jest gotów do ciągłego dokształcania się zawodowego i rozwoju osobistego, dokonuje samooceny własnych kompetencji i doskonali umiejętności.	Student ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, jest gotów do ciągłego dokształcania się zawodowego i rozwoju osobistego, dokonuje samooceny własnych kompetencji i doskonali umiejętności, wyznacza kierunki własnego rozwoju i kształcenia.

LITERATURA PODSTAWOWA

Hall C., Lindzey G., i Campbell B.J., Teorie osobowości, Warszawa, PWN, 2004

Brzezińska, A., Appelt, K., Ziółkowska, B., Psychologia rozwoju człowieka, Sopot, GWP, 2016

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA

Brzezińska A., psychologiczne portrety człowieka. Praktyczna psychologia rozwojowa, Gdańsk, GWP, 2005

**MACIERZ POWIĄZANIA
EFEKTÓW UCZENIA DLA PRZEDMIOTU PSYCHOLOGIA ROZWOJU I OSOBOWOŚCI
Z EFEKTAMI UCZENIA NA KIERUNKU PEDAGOGIKA**

Przedmiotowy efekt uczenia	Odniesienie przedmiotowego efektu do efektów uczenia zdefiniowanych dla kierunku studiów i specjalności	Cele przedmiotu	Treści programowe	Numer narzędzia dydaktycznego
PEU_W01	K_W03	C1- C2	W1 – W2. C1 – C4	1-3
PEU_W02	K_W02	C1- C2	W1 – W2, C1 – C4	1-3
PEU_U01	K_U01, K_U08	C3	C1 – C6	1-3
PEU_U02	K_U10	C3	C1 – C6	1-3
PEU_K01	K_K01, K_K02, K_K04	C1 – C3	W1 – W6, C1- C6	1-3

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa w języku polskim: **Teoretyczne podstawy wychowania**

Nazwa w języku angielskim: **Theoretical bases of education**

Karta przedmiotu ważna od roku akademickiego: **2026/2027**

Kierunek studiów: **Pedagogika**

Poziom studiów: **studia I stopnia**

Forma studiów: **studia niestacjonarne**

Profil: **praktyczny**

Specjalność: **Resocjalizacja z kryminologią, HR Business Partner**

Język wykładowy: **polski**

Jednostka prowadząca: **Wydział Nauk Społecznych i Technicznych**

Opiekun przedmiotu: **dr hab. Rafał Czachor, prof. UJW**

OBCIĄŻENIE STUDENTA

	Wykład	Ćwiczenia	Konwersatorium
Liczba godzin zajęć dydaktycznych organizowanych przez Uczelnię	12	12	
Liczba godzin całkowitego nakładu pracy studenta	50	50	
Forma zaliczenia	Egzamin	Zaliczenie z oceną	
Liczba punktów ECTS	2	2	

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

Brak.

CELE PRZEDMIOTU

C1	Przyswojenie przez studentów pojęć współczesnej teorii wychowania.
C2	Przyswojenie wiedzy na temat koncepcji i teorii wychowania.
C3	Nabywanie wiedzy na temat różnych środowisk wychowawczych i uczestników procesu wychowania.

PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ – PEU	
Z zakresu wiedzy:	
PEU_W01	Student zna terminologię używaną w teorii wychowania.
PEU_W02	Student zna koncepcje wychowania, jego cechy i funkcje.
PEU_W03	Student posiada wiedzę na temat różnych środowisk wychowawczych i uczestników procesu wychowania.
Z zakresu umiejętności:	
PEU_U01	Student potrafi wykorzystać wiedzę teoretyczną dla formułowania celów wychowania oraz doboru metod i technik wychowania.
Z zakresu kompetencji społecznych:	
PEU_K01	Student jest gotów podejmować działania na rzecz własnego rozwoju i kształcenia ustawicznego.

TREŚCI PROGRAMOWE		
Forma zajęć: WYKŁAD		Liczba godzin
W 1	Wprowadzenie w problematykę – przedstawienie celów, efektów uczenia się, wymagań. Potoczna wiedza o wychowaniu („przedwiedza”) – jej źródła i konsekwencje. Uniwersalność czy swoistość kulturowa wychowania.	2
W2	Naukowa wiedza o wychowaniu. Teoria wychowania jako subdyscyplina pedagogiki. Geneza, przedmiot i zadania teorii wychowania.	2
W3	Rozumienie pojęcia wychowania. Cechy i funkcje wychowania. Związek wychowania z opieką.	2
W4	Metody i techniki oddziaływań wychowawczych.	2
W5	Stosunek wychowawczy wychowawca – wychowanek. Podmiotowość a przedmiotowość w wychowaniu.	1
W6	Rodzina jako środowisko wychowawcze; współczesne uwarunkowania jej funkcjonowania. Szkoła jako środowisko wychowawcze; funkcje szkoły; problemy współczesnej szkoły. Społeczno-kulturowy kontekst socjalizacji w grupie rówieśniczej; przywództwo nieformalne w grupie rówieśniczej.	3
Razem		12

Forma zajęć: ĆWICZENIA		
Ć1	Wprowadzenie w problematykę – przedstawienie celów, efektów uczenia się, wymagań. Teoretyczne i praktyczne ujęcie zjawisk: wychowania, socjalizacji, inkulturacji, edukacji, kształcenia. Pojęcia: wychowawca, wychowanek.	2
Ć2	Wychowanie – adaptacja a emancypacja, urabianie a facylitacja. Cechy wychowania	2
Ć3	Socjalizacja pierwotna i wtórna a wychowanie	1
Ć4	Kreowanie celów wychowania. Wychowanie jako proces.	2

Ć5	Humanistyczny wymiar współczesnego wychowania	1
Ć6	Podmiotowość w wychowaniu. Od wychowania do samowychowania.	1
Ć7	Style kierowania wychowawczego. Style kierowania a autorytet nauczyciela.	1
Ć8	Osobliwości roli nauczyciela. Syndrom wypalenia zawodowego. Podsumowanie zajęć, zaliczenie.	2
Razem		12

STOSOWANE NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE	
1.	Literatura przedmiotu.
2.	Odpowiedź ustna, praca w grupach.
3.	Dyskusja dydaktyczna.
4.	Prezentacja treści z wykorzystaniem multimediów.

**METODY I FORMY OCENY
OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIE SIĘ**

Formy oceny (F lub P)*	Numer efektu uczenia się	Metody oceny osiągnięcia efektu uczenia się
F ć	PEU_W01, PEU_W02, PEU_W03, PEU_U01, PEU_K01	Odpowiedź ustna, dyskusja, praca w grupach.
P ć	PEU_W01, PEU_W03, PEU_U01, PEU_K01	Zaliczenie w formie ustnej lub pisemnej.
F w	PEU_W01, PEU_W02, PEU_W03, PEU_U01	Dyskusja, wypowiedź ustna.
P w	PEU_W01, PEU_W02, PEU_W03, PEU_U01	Egzamin pisemny lub ustny.

*F – ocena formująca (w trakcie semestru), P – ocena podsumowująca (na koniec semestru)

**KRYTERIA OCENY
OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ**

Nr PEU	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra
PEU_W01	Student zna podstawowe pojęcia teorii wychowania	Student wskazuje więcej niż jedno ujęcie wybranych pojęć	Student dodatkowo dokonuje krytycznej oceny przedstawianych interpretacji pojęć
PEU_W02	Student zna koncepcje wychowania, omawia w podstawowym stopniu jego cechy i funkcje	Student dodatkowo zna wybrane koncepcje wychowania oraz w dobrym stopniu omówić jego cechy i funkcje	Student dodatkowo wskazuje praktyczne zastosowanie koncepcji wychowania.
PEU_W03	Student wie jak scharakteryzować podstawowe środowiska wychowania – rodzinę, szkołę i grupę rówieśniczą oraz uczestników procesu wychowania	Student dodatkowo wie jak opisać utrudnienia w procesie wychowania w rodzinie, niedomagania w funkcjonowaniu współczesnej szkoły, a także czynniki sprzyjające przywództwu nieformalnemu w klasie szkolnej.	Student dodatkowo wskazuje sposoby optymalizowania środowiska wychowawczego szkoły i rodziny.

PEU_U01	Student potrafi opisać cele wychowania oraz metody i techniki oddziaływań wychowawczych	Student dodatkowo potrafi sformułować cel wychowania oraz dobrać odpowiednie metody i techniki wychowania	Student dodatkowo potrafi uzasadnić dobór metod i technik wychowania
PEU_K01	Student jest gotów omówić osobliwości roli pedagoga, a także syndrom wypalenia zawodowego.	Student dodatkowo potrafi odwołując się do tej wiedzy uzasadnić potrzebę rozwijania kompetencji zawodowych.	Student dodatkowo jest gotów do uzupełniania i rozwijania własnych kompetencji.

LITERATURA PODSTAWOWA	
Kwieciński Z., Śliwerski B. [red.] (2003): Pedagogika. Tom 1 i 2, Warszawa. Łobocki M. (2004), Teoria wychowania w zarysie. Kraków. Śliwerski B. (2012), Pedagogika ogólna: Podstawowe prawidłowości, Kraków.	
LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA	
Dąbrowska T.E., Wojciechowska – Charlak B. (2005), Między praktyką a teorią wychowania, Lublin. Gurycka A.(1999), Błąd w wychowaniu, Warszawa. Kunowski S. (2004), Podstawy współczesnej pedagogiki, Warszawa	
ŹRÓDŁA ELEKTRONICZNE	
Wojciechowska-Charlak B., Zubrzycka-Maciąg T., <i>Podmiotowe interakcje w wychowaniu</i> , Lubelski Rocznik Pedagogiczny, vol 35, nr 1; https://journals.umcs.pl/lrp/article/view/3881	

MACIERZ POWIĄZANIA
EFEKTÓW UCZENIA DLA PRZEDMIOTU TEORETYCZNE PODSTAWY WYCHOWANIA
Z EFEKTAMI UCZENIA NA KIERUNKU: PEDAGOGIKA

Efekt uczenia się	Kod efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne
PEU_W01	K_W01	C1	W1 – W6, Ć1- Ć8	1 - 4
PEU_W02	K_W06	C2	W3, W5, Ć1 – Ć3	1 - 4
PEU_W03	K_W08, K_W04	C3	W6, Ć3, Ć7, Ć8	1 - 4
PEU_U01	K_U02	C1-3	W4, W6, Ć4, Ć6	1 - 4
PEU_K01	K_K01	C1-3	Ć8	1 - 4

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa w języku polskim: **Wprowadzenie do pedagogiki**

Nazwa w języku angielskim: **Introduction to pedagogy**

Karta przedmiotu ważna od roku akademickiego: **2026/2027**

Kierunek studiów: **Pedagogika**

Poziom studiów: **Studia I stopnia**

Forma studiów: **Niestacjonarne**

Profil: **praktyczny**

Specjalność: **Resocjalizacja z kryminologią, HR Business Partner**

Język wykładowy: **polski**

Jednostka prowadząca: **Wydział Nauk Społecznych i Technicznych**

Opiekun przedmiotu: **dr hab. Rafał Czachor, prof. UJW**

OBCIĄŻENIE STUDENTA

	Wykład	Ćwiczenia	Konwersatorium
Liczba godzin zajęć dydaktycznych organizowanych przez Uczelnię	12	12	
Liczba godzin całkowitego nakładu pracy studenta	50	50	
Forma zaliczenia	Egzamin	Zaliczenie z oceną	
Liczba punktów ECTS	2	2	

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

Brak.

CELE PRZEDMIOTU

C1	Przyswojenie podstawowych pojęć współczesnej pedagogiki.
C2	Przyswojenie wiedzy na temat miejsca pedagogiki w systemie nauk oraz o jej przedmiotowych i metodologicznych powiązaniach z innymi dyscyplinami naukowymi.
C3	Przyswojenie wiedzy na temat złożoności i uwarunkowań procesu wychowania.

PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ – PEU	
Z zakresu wiedzy:	
PEU_W01	Student zna specyfikę pedagogiki jako nauki oraz jej terminologię.
PEU_W02	Student zna miejsce pedagogiki w systemie nauk oraz jej przedmiotowe i metodologiczne powiązania z innymi dyscyplinami naukowymi.
PEU_W03	Student zna antropologiczne i aksjologiczne podstawy wychowania, jego złożoność, zaburzenia i uwarunkowania.
Z zakresu umiejętności:	
PEU_U01	Student potrafi dokonywać obserwacji oraz wyjaśniać sytuacje i zdarzenia pedagogiczne.
Z zakresu kompetencji społecznych:	
PEU_K01	Student jest przekonany o sensie i potrzebie podejmowania działań pedagogicznych w środowisku społecznym.

TREŚCI PROGRAMOWE		
Forma zajęć - WYKŁAD		Liczba godzin
W 1	Wprowadzenie w problematykę – przedstawienie celów, efektów uczenia się, wymagań. Geneza pedagogiki.	2
W 2	Miejsce pedagogiki w systemie nauk.	1
W 3	Pedagogika – przedmiot badań, subdyscypliny, powiązania z innymi naukami.	2
W4	Wychowanie w różnych koncepcjach.	1
W 5	Edukacja w perspektywie wertykalnej - bios, etos, agos we współczesnej pedagogice.	2
W 6	Edukacja w perspektywie horyzontalnej.	2
W 7	Antropologiczne i aksjologiczne podstawy wychowania. Przesłanki wychowania w wartościach i ku wartościom.	2
	Razem	12

Forma zajęć - ĆWICZENIA		Liczba godzin
Ć1	Wprowadzenie w problematykę ćwiczeń. Podstawowe pojęcia pedagogiki.	2
Ć2	Proces wychowania i jego struktura.	1
Ć3	Zasady wychowania.	1
Ć4	Dziedziny wychowania.	2
Ć5	Złożoność, zaburzenia i uwarunkowania procesu wychowania.	2
Ć6	Błędy wychowawcze. Przyczyny, przejawy i zapobieganie.	1
Ć7	Kultura popularna jako czynnik socjalizacji.	1

Ć8	Kompetencje i rozwój zawodowy nauczyciela. Etyczne aspekty zawodu pedagoga. Metody badawcze w pedagogice.	1
Ć9	Podsumowanie zajęć, zaliczenie.	1
Razem		12

STOSOWANE NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE	
1.	Literatura przedmiotu.
2.	Odpowiedź ustna, dyskusja, praca w grupach.
3.	Praca własna.
4.	Prezentacja treści z wykorzystaniem multimedialnych.

**METODY I FORMY OCENY
OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ**

Formy oceny (F lub P)*	Numer efektu uczenia się	Metody oceny osiągnięcia efektu uczenia się
F ć	PEU_W01, PEU_W03, PEU_U01, PEU_K01	Odpowiedź ustna, dyskusja, praca w grupach.
P ć	PEU_W01, PEU_W03, PEU_U01	Zaliczenie w formie ustnej lub pisemnej.
F w	PEU_W01, PEU_W02, PEU_W03	Dyskusja, wypowiedź ustna.
P w	PEU_W01, PEU_W02, PEU_W03, PEU_U01, PEU_K01	Egzamin pisemny lub ustny.

*F – ocena formująca (w trakcie semestru), P – ocena podsumowująca (na koniec semestru)

**KRYTERIA OCENY
OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ**

Nr PEU	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra
PEU_W01	Student w podstawowym stopniu wie jak opisać genezę pedagogiki, jej przedmiot oraz zdefiniować podstawowe pojęcia tej dyscypliny.	Student w dobrym stopniu wie jak opisać genezę pedagogiki, jej przedmiot, zdefiniować terminologię, dodatkowo potrafi wskazać różne ujęcia wybranych pojęć.	Student w pełnym stopniu wie jak opisać genezę pedagogiki, jej przedmiot, zdefiniować terminologię, potrafi wskazać różne ujęcia wybranych pojęć, dodatkowo potrafi dokonać krytycznej oceny przedstawianych interpretacji pojęć.
PEU_W02	Student wie jak w podstawowym stopniu opisać miejsce pedagogiki w systemie nauk oraz wymienić jej subdyscypliny.	Student wie jak w dobrym stopniu opisać miejsce pedagogiki w systemie nauk oraz wymienić jej subdyscypliny, dodatkowo potrafi szczegółowo wymienić dyscypliny naukowe współpracujące z pedagogiką i ogólnie wskazać kryteria naukowości pedagogiki.	Student wie jak w pełnym stopniu opisać miejsce pedagogiki w systemie nauk, wymienić jej subdyscypliny, szczegółowo wymienić dyscypliny naukowe współpracujące z pedagogiką, dodatkowo potrafi omówić kryteria naukowości pedagogiki.
PEU_W03	Student wie jak w	Student wie jak w dobrym	Student wie jak w dobrym

	podstawowym stopniu opisać podstawy wychowania, jego złożoność i trudności.	stopniu opisać podstawy wychowania, jego złożoność i trudności, dodatkowo potrafi powiązać trudności wychowawcze z wybranymi uwarunkowaniami tego procesu.	stopniu opisać podstawy wychowania, jego złożoność i trudności, potrafi powiązać trudności wychowawcze z wybranymi uwarunkowaniami tego procesu, dodatkowo potrafi wskazać możliwości przezwyciężania trudności wychowawczych.
PEU_U01	Student potrafi dokonywać obserwacji oraz wyjaśniać sytuacje i zdarzenia pedagogiczne.	Student dodatkowo potrafi krytycznie ocenić obserwowane sytuacje i zdarzenia.	Student dodatkowo potrafi zaproponować działania optymalizujące przebieg sytuacji i zdarzeń pedagogicznych.
PEU_K01	Student jest gotów podać przykłady działań pedagogicznych w środowisku.	Student dodatkowo dostrzega sens i potrzebę podejmowania działań pedagogicznych.	Student dodatkowo jest gotów do podejmowania działań pedagogicznych w środowisku.

LITERATURA PODSTAWOWA
Gnitecki J. (1999): <i>Zarys pedagogiki ogólnej</i> . Gorzów Wlkp. Kwieciński Z., Śliwerski B. [red.] (2003): <i>Pedagogika</i> . Tom 1 i 2. Warszawa. Kunowski S. (2001): <i>Podstawy współczesnej pedagogiki</i> . Warszawa.
LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA
Adamski F. [red.] (1993), <i>Człowiek – wychowanie – kultura: wybór tekstów</i> , Kraków. Gurycka A. (1999): <i>Błąd w wychowaniu</i> . Warszawa. Hejnicka-Bezińska (2008): <i>Pedagogika ogólna</i> . Warszawa.
ŹRÓDŁA ELEKTRONICZNE
Smetański M. (2011), <i>Charakterystyka wychowania jako procesu pedagogicznego</i> , Kultura i wychowanie, nr 1; https://bazhum.muzhp.pl/media/files/Kultura_i_Wychowanie/Kultura_i_Wychowanie-r2011-t1/Kultura_i_Wychowanie-r2011-t1-s171-183/Kultura_i_Wychowanie-r2011-t1-s171-183.pdf

**MACIERZ POWIĄZANIA
EFEKTÓW UCZENIA DLA PRZEDMIOTU WPROWADZENIE DO PEDAGOGIKI
Z EFEKTAMI UCZENIA NA KIERUNKU: PEDAGOGIKA**

Efekt uczenia się	Kod efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne
PEU_W01	K_W01	C1	W1, W2, W3, W4, W5, W6, W7, Ć1, Ć2, Ć3, Ć4, Ć5, Ć6, Ć7, Ć8, Ć9	1,2,3,4
PEU_W02	K_W02	C2	W1, W2, W3, Ć9	1,2,3,4
PEU_W03	K_W06	C3	W4, W5, W6, W7, Ć2, Ć3, Ć4, Ć5, Ć6, Ć7	1,2,3,4
PEU_U01	K_U01	C2	W5, W6, W7, Ć3, Ć4, Ć5, Ć6, Ć7, Ć8	1,2,3,4
PEU_K01	K_K02	C3	W5, W6, W7, Ć3, Ć4, Ć5, Ć6, Ć7, Ć8	1,2,3,4

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa w języku polskim: **Wprowadzenie do psychologii**
 Nazwa w języku angielskim: **Introduction to psychology**
 Karta przedmiotu ważna od roku akademickiego: **2026/2027**
 Kierunek studiów: **Pedagogika**
 Poziom studiów: **Studia I stopnia**
 Forma studiów: **Niestacjonarne**
 Profil: **Praktyczny**
 Specjalność: **Resocjalizacja z kryminologią, HR Business Partner**
 Język wykładowy: **Polski**
 Jednostka prowadząca: **Wydział Nauk Społecznych i Technicznych**
 Opiekun przedmiotu: **dr hab. Rafał Czachor, prof. UJW**

OBCIĄŻENIE STUDENTA

	Wykład	Ćwiczenia	Konwersatorium
Liczba godzin zajęć dydaktycznych organizowanych przez Uczelnię	12	12	
Liczba godzin całkowitego nakładu pracy studenta	50	50	
Forma zaliczenia	Egzamin	Zaliczenie z oceną	
Liczba punktów ECTS	2	2	

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

Student powinien posiadać ogólną wiedzę humanistyczną wyniesioną ze szkoły średniej.

CELE PRZEDMIOTU

C1	Zapoznanie studentów z podstawową terminologią w obszarze psychologii ogólnej oraz koncepcjami teoretycznymi, dotyczącymi przejawów oraz uwarunkowań funkcjonowania człowieka.
C2	Dostarczenie podstaw do kształtowania u studentów umiejętności wykorzystania wiedzy teoretycznej dla rozumienia i interpretowania mechanizmów własnego zachowania i zachowania się innych ludzi.
C3	Dostarczenie podstaw interdyscyplinarnego wykorzystania wiedzy z psychologii ogólnej w rozwiązywaniu problemów mieszczących się w obszarze praktyki pedagogicznej.

PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA – PEU

Z zakresu wiedzy:

PEU_W01	Student zna i rozumie definicje podstawowych terminów z obszaru psychologii ogólnej (m.in. zachowanie, myślenie, pamięć, uwaga, motywacja, inteligencja, osobowość).
----------------	--

PEU_W02	Student zna mechanizmy funkcjonowania człowieka z uwzględnieniem głównych nurtów teoretycznych psychologii ogólnej, potrafi odróżnić tekst naukowy od popularno-naukowego i pseudonaukowego oraz zna wymagania stawiane naukowym, psychologicznym badaniom i metodom.
Z zakresu umiejętności:	
PEU_U01	Student potrafi analizować podstawowe psychologiczne mechanizmy funkcjonowania człowieka: uwarunkowania zachowania się w różnych sytuacjach w tym trudnych, wyznaczniki motywacji, postaw i procesów psychicznych. Potrafi zastosować i wykorzystuje podstawową wiedzę teoretyczną do opisu, wyjaśniania i interpretowania funkcjonowania człowieka.
Z zakresu kompetencji społecznych:	
PEU_K01	Gotów jest wykorzystywać zdobytą wiedzę psychologiczną, pogłębia wgląd we własne postępowanie oraz rozumie postępowanie innych osób. Rozwija swoje umiejętności w pracy zespołowej i krytycznej dyskusji.

TREŚCI PROGRAMOWE		
Forma zajęć – wykład		Liczba godzin
W1	Wprowadzenie. Omówienie zasad zaliczenia przedmiotu. Przedmiot i metody psychologii. Od introspekcji, poprzez behawioryzm, psychologię głębi do koncepcji poznawczych. Opisowa, wyjaśniająca i prognostyczna funkcja teorii psychologicznej. Wymagania stawiane naukowym badaniom i twierdzeniom.	2
W2	Psychologia jako nauka empiryczna. Działy psychologii. Jakościowe i ilościowe metody badań psychologicznych - przykłady badań.	2
W3	Sytuacyjne i osobowościowe uwarunkowania zachowania się człowieka. Znaczenie sytuacji społecznych (facylitacja społeczna, efekt audytorium, próżniactwo społeczne). Stres i stresory (klasyfikacja). Wpływ stresu na zachowanie się człowieka. Zachowanie zaburzone i ich przejawy.	2
W4	Osobowościowe uwarunkowania zachowania się człowieka. Czynniki i dynamiczne koncepcje osobowości. Kontrolująca i integrująca funkcja osobowości. Świadomość i jej znaczenie dla sprawnego funkcjonowania człowieka.	2
W5	Podstawowe składowe osobowości związane z jej integrującą funkcją: obraz własnej osoby (struktura JA), obraz świata, hierarchia potrzeb i dążeń, postawy. Samoocena i jej znaczenie regulacyjne. Poziom aspiracji, uwarunkowania, możliwości kształtowania aspiracji edukacyjnych dzieci i młodzieży.	2
W6	Motywacja i jej wyznaczniki. Klasyfikacja potrzeb wg Masłowa i Murraya. Praktyczne wykorzystanie wiedzy o uwarunkowaniach motywacji w sytuacjach edukacyjnych.	2
Razem		12

TREŚCI PROGRAMOWE	
Forma zajęć – ćwiczenia	Liczba

		godzin
C1	Wprowadzenie. Początki psychologii – introspekcja, podejście teoretyczne, metoda zbierania danych. Człowieka reaktywny- podstawowe założenia koncepcji behawioralnej, słabe i mocne strony koncepcji. Koncepcja psychodynamiczna, walory i słabe strony. Rola psychicznych mechanizm obronnych w funkcjonowaniu człowieka.	2
C2	Koncepcje poznawcze: walory, sterowanie zewnętrzne i wewnętrzne. Funkcja oczekiwań i wartości. Wnioski dla procesu nauczania i wychowania.	2
C3	Proces spostrzegania i prawa percepcji. Uwaga, jej cechy i funkcje w procesie nauczania i nabywania wiedzy. Inteligencja i jej pomiar. Proces myślenia i rozwiązywania problemów, fazy rozwiązywania problemów.	2
C4	Uczenie się, mechanizmy i formy uczenia się. Funkcje pamięci w procesie uczenia się: rodzaje pamięci, modele procesu zapamiętywania. Fazy i cykle procesu pamięciowego. Uwarunkowania efektywnego uczenia się.	2
C5	Motywacja i emocje: modele procesów motywacyjnych. Funkcje potrzeb i wartości. Klasyfikacje potrzeb wg Masłowa i Murraya. Wykorzystanie formuły: $M = f(N, Gs, Ps)$ w procesie motywowania do nauki. Prawa Yerkesa-Dodsona – zastosowania w nauczaniu.	2
C6	Osobowość, jej kontrolująca i integrująca funkcja. Czynniki i dynamiczne koncepcje osobowości. Osobowość jako zmienna wyjaśniająca względną stałość, zorganizowanie i zindywidualizowanie zachowania się człowieka. Zaliczenie.	2
Razem		12

STOSOWANE NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE

1.	Prezentacja treści z wykorzystaniem multimedialnych.
2.	Wykład - metoda tradycyjna z wykorzystaniem projektora multimedialnego i prezentacji.
3.	Praca własna studenta - przygotowanie do ćwiczeń i egzaminu.
4.	Dyskusja grupowa.

METODY I FORMY OCENY

OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA

Formy oceny (F lub P)*	Numer efektu uczenia (przedmiotowego)	Metody oceny osiągnięcia efektu uczenia
F ć	PEU_U01, PEU_K01 PEU_W01, PEU_W02	Odpowiedź ustna. Dyskusja grupowa.
P ć	PEU_U01, PEU_K01 PEU_W01, PEU_W02	Zaliczenie w formie pisemnej lub ustnej.
F w	PEU_W01, PEU_W02 PEU_K01	Aktywność, dyskusja w trakcie wykładu.
P w	PEU_K01 PEU_W01, PEU_W02	Egzamin pisemny lub ustny.

(z uwzględnieniem Pć)

*F – ocena formująca (w trakcie semestru), P – ocena podsumowująca (na koniec semestru)

KRYTERIA OCENY

OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA

Nr PEU	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra
PEU_W01	Student zna podstawowe definicje z zakresu psychologii ogólnej.	Student dodatkowo wykazuje się pogłębionym rozumieniem tych definicji.	Student dodatkowo świetnie wiąże definicje z różnymi nurtami psychologii.
PEU_W02	Student zna podstawowe mechanizmy zachowania człowieka.	Student dodatkowo wykazuje pogłębione rozumienie poznanych mechanizmów w opisie zachowania się człowieka.	Student dodatkowo wiąże poznane mechanizmy zachowania się człowieka z wybranymi koncepcjami psychologicznymi.
PEU_U01	Student potrafi wykorzystać podstawową wiedzę psychologiczną dla opisu zachowania, ma jednak trudności z interpretacją tych zachowań.	Student potrafi wykorzystać zdobytą wiedzę w opisie i interpretacji zachowania własnego i innych ludzi.	Dodatkowo student wykorzystuje zdobytą wiedzę dla opisu, interpretacji i przewidywania zachowania się ludzi w sytuacjach typowych i trudnych.
PEU_K01	Wykazuje przeciętny krytycyzm i aktywność podczas dyskusji grupowej.	Aktywnie bierze udział w realizacji zadań zespołowych, jej krytyczny podczas dyskusji grupowej.	Dodatkowo wykazuje tendencje do kierowania pracą zespołu, umiejętnie organizuje przebieg dyskusji.

LITERATURA PODSTAWOWA

Kozielecki J., *Koncepcje psychologiczne człowieka*, Wydawnictwo Akademickie „Zak”, 2000.
 Strelau J. (red.), *Psychologia. Podręcznik akademicki.*, Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne, Gdańsk 2002
 Zimbardo P.G., Ruch F.L., *Psychologia i życie*, Wydawnictwo PWN, Warszawa 2012.

MACIERZ POWIĄZANIA

EFEKTÓW UCZENIA DLA PRZEDMIOTU WPROWADZENIE DO PSYCHOLOGII

Z EFEKTAMI UCZENIA NA KIERUNKU PEDAGOGIKA

Przedmiotowy efekt uczenia	Odniesienie przedmiotowego efektu do efektów uczenia zdefiniowanych dla kierunku studiów i specjalności	Cele przedmiotu	Treści programowe	Numer narzędzia dydaktycznego
PEU_W01	K_W01	C1	W 1-6 Ćw. 1-6	1-4
PEU_W02	KW_03	C2	W. 1-6 Ćw. 1-6	1-4
PEU_U01	K_U01 K_U02	C2 C3	Ćw. 1-6	2, 3, 4
PEU_K01	K_K01 K_K02	C2 C3	Ćw. 1-6	2, 3, 4.

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa w języku polskim: **Współczesne prądy i kierunki pedagogiczne**
 Nazwa w języku angielskim: **Contemporary currents and pedagogical trends**
 Karta przedmiotu ważna od roku akademickiego: **2026/2027**
 Kierunek studiów: **Pedagogika**
 Poziom studiów: **Studia I stopnia**
 Forma studiów: **Niestacjonarne**
 Profil: **praktyczny**
 Specjalność: **Resocjalizacja z kryminologią, HR Business Partner**
 Język wykładowy: **polski**
 Jednostka prowadząca: **Wydział Nauk Społecznych i Technicznych**
 Opiekun przedmiotu: **dr hab. Rafał Czachor, prof. UJW**

OBCIĄŻENIE STUDENTA

	Wykład	Ćwiczenia	Konwersatorium
Liczba godzin zajęć dydaktycznych organizowanych przez Uczelnię	12	12	
Liczba godzin całkowitego nakładu pracy studenta	25	50	
Forma zaliczenia	Zaliczenie z oceną	Zaliczenie z oceną	
Liczba punktów ECTS	1	2	

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

Brak.

CELE PRZEDMIOTU

C1	Nabywanie przez studentów wiedzy na temat najistotniejszych tradycyjnych koncepcji pedagogicznych.
C2	Przyswojenie wiedzy na temat najistotniejszych współczesnych nurtów i koncepcji pedagogicznych.
C3	Zrozumienie historycznych i społeczno-kulturowych uwarunkowań procesu wychowania.

PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ – PEU

Z zakresu wiedzy:	
PEU_W01	Student zna i rozumie najważniejsze tradycyjne koncepcje pedagogiczne.
PEU_W02	Student zna najważniejsze współczesne nurty i koncepcje pedagogiczne.
PEU_W03	Student zna i rozumie historyczno-kulturowy kontekst procesu wychowania.
Z zakresu umiejętności:	
PEU_U01	Student potrafi samodzielnie wskazać najważniejsze zalety i ograniczenia wybranych koncepcji pedagogicznych.
PEU_U02	Student potrafi samodzielnie korzystać z materiałów źródłowych w celu zrozumienia istoty wybranych koncepcji pedagogicznych.
Z zakresu kompetencji społecznych:	
PEU_K01	Student jest gotów do krytycznej oceny posiadanej wiedzy, do pracy nad własnym rozwojem i do kształcenia ustawicznego.

TREŚCI PROGRAMOWE		
Forma zajęć - WYKŁAD		Liczba godzin
W1	Wprowadzenie w problematykę – przedstawienie celów, efektów uczenia się, wymagań. Zagadnienia wprowadzające – podstawowe terminy i pojęcia, związane z badaniami współczesnych kierunków i prądów pedagogicznych (paradygmat, kierunek, ruch, prąd, orientacja, system pedagogiczny, system wychowania, dyskurs pedagogiczny, ideologia wychowania, itp.);	2
W2	Klasyfikacje, typologie i mapy myśli pedagogicznej kierunków i prądów pedagogicznych. Przegląd modeli klasyfikacyjnych współczesnych systemów, kierunków, nurtów pedagogicznych (S. Kunowski, S. Wołoszyn, K. Sośnicki, B. Śliwerski i in.);	2
W3	Filozoficzne i ideologiczne podstawy edukacji: idealizm i realizm jako podstawowe postawy warunkujące myślenie pedagogiczne. Systemy filozoficzne i ideologie współczesnych kierunków pedagogicznych: naturalizm, pragmatyzm, egzystencjalizm, konserwatyzm i neokonserwatyzm, nacjonalizm, liberalizm i neoliberalizm, utopizm, marksizm i neomarksizm, postmodernizm;	4
W4	Teorie edukacyjne (esencjalizm, perenializm, progresywizm, społeczny rekonstrukcjonizm, teoria krytyczna), podstawowe założenia i ich znaczenie dla systemów pedagogicznych;.	2
W5	Wpływ pedagogiki pozytywistycznej i neopozytywizmu na rozwój współczesnych prądów i kierunków pedagogicznych. Teoretyczne i praktyczne znaczenie kierunków pedagogicznych dla systemu edukacji. Podsumowanie zajęć. Kolokwium zaliczeniowe.	2
Razem		12

Forma zajęć – ĆWICZENIA		Liczba godzin
Ć1	Wprowadzenie. Pedagogika personalistyczna: - geneza i podstawowe idee, główni przedstawiciele, - analiza założeń i zasad koncepcji na podstawie materiałów źródłowych;	1
Ć2	Pedagogika postmodernizmu: - geneza i podstawowe idee, główni przedstawiciele, - analiza założeń i zasad koncepcji na podstawie materiałów źródłowych;	1

Ć3	Antypedagogika (pedagogika krytyczna, pedagogika negatywna): - geneza i podstawowe idee, główni przedstawiciele, - analiza założeń i zasad koncepcji na podstawie materiałów źródłowych;	1
Ć4	Pedagogika krytyczna i emancypacyjna: - geneza i podstawowe idee, główni przedstawiciele, - analiza założeń i zasad koncepcji na podstawie materiałów źródłowych;	1
Ć5	Pedagogika Nowego Wychowania: - podstawowe idee (pajdocentryzm, koedukacja) i wybrane koncepcje, - analiza założeń i zasad koncepcji na podstawie materiałów źródłowych;	1
Ć6	Pedagogika Marii Montessori: - podstawowe idee i zasady pracy pedagogicznej, - analiza założeń i zasad koncepcji na podstawie materiałów źródłowych;	1
Ć7	Pedagogika Janusza Korczaka: - podstawowe idee i zasady pracy pedagogicznej, - analiza założeń i zasad koncepcji na podstawie materiałów źródłowych;	1
Ć8	Pedagogika waldorfska: - Pedagogika Rudolfa Steinera - podstawowe idee i założenia; - analiza założeń i zasad koncepcji na podstawie materiałów źródłowych;	1
Ć9	Pedagogika autorytarna i antyautorytarna: - geneza, podstawowe idee, główni przedstawiciele, - pedagogika antyautorytarna Thomasa Gordona, - analiza założeń i zasad koncepcji na podstawie materiałów źródłowych;	1
Ć10	Pedagogika międzykulturowa: - geneza i podstawowe idee, główni przedstawiciele, - analiza założeń i zasad koncepcji na podstawie materiałów źródłowych;	1
Ć11	Pedagogika ekologiczna: - geneza i podstawowe idee, główni przedstawiciele, - analiza założeń i zasad koncepcji na podstawie materiałów źródłowych;	1
Ć12	Podsumowanie zajęć, zaliczenie.	1
Razem		12

STOSOWANE NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE	
1.	Literatura przedmiotu.
2.	Praca w grupach, dyskusja, odpowiedź ustna, egzegeza tekstu źródłowego.
3.	Prezentacja treści z wykorzystaniem multimediów.
4.	Teksty źródłowe.

**METODY I FORMY OCENY
OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ**

Formy oceny (F lub P)*	Numer efektu uczenia się	Metody oceny osiągnięcia efektu uczenia się
F ć	PEU_W01, PEU_W03, PEU_U01, PEU_K01	Praca w grupach, dyskusja, odpowiedź ustna, egzegeza tekstu źródłowego.
P ć	PEU_W01, PEU_W02, PEU_U02	Zaliczenie w formie ustnej lub pisemnej.
F w	PEU_W01, PEU_W02, PEU_W03, PEU_K01	Dyskusja, wypowiedź ustna.
P w (z uwzględnieniem Pć)	PEU_W01, PEU_W02, PEU_W03, PEU_U01	Zaliczenie w formie ustnej lub pisemnej.

*F – ocena formująca (w trakcie semestru), P – ocena podsumowująca (na koniec semestru)

**KRYTERIA OCENY
OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ**

Nr PEU	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra
PEU_W01	Student zna i rozumie kluczowe elementy tradycyjnych koncepcji pedagogicznych.	Student zna i rozumie w stopniu wystarczającym większość najważniejszych tradycyjnych koncepcji pedagogicznych.	Student zna oraz prawidłowo wymienia najważniejsze tradycyjne koncepcje pedagogiczne w sposób pełny i wyczerpujący.
PEU_W02	Student posiada podstawową wiedzę w zakresie najważniejszych elementów współczesnych nurtów i koncepcji pedagogicznych.	Student posiada ugruntowaną wiedzę na temat większości współczesnych nurtów i koncepcji pedagogicznych, ujętych w karcie przedmiotu.	Student posiada pogłębioną wiedzę w zakresie najważniejszych współczesnych nurtów i koncepcji pedagogicznych, ujętych w karcie przedmiotu.
PEU_W03	Student zna i rozumie w stopniu podstawowym historyczno-kulturowy kontekst procesu wychowania.	Student ma wystarczającą wiedzę i właściwie rozumie historyczno-kulturowy kontekst procesu wychowania.	Student ma pogłębioną wiedzę i w pełni rozumie historyczno-kulturowy kontekst procesu wychowania.
PEU_U01	Student potrafi samodzielnie wskazać niektóre z najważniejszych zalet i ograniczeń wybranych koncepcji pedagogicznych.	Student potrafi samodzielnie wskazać większość najważniejszych zalet i ograniczeń wybranych koncepcji pedagogicznych.	Student potrafi samodzielnie wskazać oraz trafnie przeanalizować najważniejsze zalety i ograniczenia wybranych koncepcji pedagogicznych.
PEU_U02	Student potrafi korzystać z materiałów źródłowych, lecz potrzebuje pomocy w zrozumieniu istoty wybranych koncepcji pedagogicznych oraz w przygotowaniu prezentacji.	Student potrafi samodzielnie korzystać z materiałów źródłowych, rozumie istotę wybranych koncepcji pedagogicznych oraz przygotowuje poprawną prezentację.	Student potrafi samodzielnie i efektywnie korzystać z materiałów źródłowych, trafnie rozumie i analizuje ich treść, wyciąga poprawne wnioski, przygotowuje prezentację spełniającą kryteria oceny bardzo dobrej.
PEU_K01	Student wykazuje gotowość do krytycznej oceny posiadanej wiedzy przedmiotowej oraz ma świadomość konieczności ciągłego dokształcania się.	Student dokonuje krytycznej samooceny w zakresie posiadanej wiedzy przedmiotowej oraz ma świadomość konieczności pracy nad własnym rozwojem i ciągłego dokształcania się.	Student dokonuje krytycznej samooceny posiadanej wiedzy i własnych umiejętności oraz wyciąga praktyczne wnioski, dotyczące konieczności pracy nad własnym rozwojem i kształcenia ustawicznego.

LITERATURA PODSTAWOWA
Śliwerski B. (2011): <i>Współczesna myśl pedagogiczna. Znaczenia, klasyfikacje, badania</i>. Kraków. Śliwerski B. (2015): <i>Współczesne teorie i nurty wychowania</i>, Kraków. Kwieciński Z., Śliwerski B. [red.] (2003): <i>Pedagogika</i>. Tom 1 i 2. Warszawa.
LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA
Nowak M. (2008): <i>Teorie i koncepcje wychowania</i>, Warszawa. Gutek G.L. (2003): <i>Filozoficzne i ideologiczne podstawy edukacji</i>. Gdańsk. Kunowski S. (2000): <i>Problematyka współczesnych systemów wychowania</i>, Kraków.
ŹRÓDŁA ELEKTRONICZNE
Piątkowska B. (2004): <i>Pedagogika. Wybrane zagadnienia. Skrypt dla studentów</i>, Wałbrzych: https://www.dbc.wroc.pl/Content/5978/Pedagogika.pdf

**MACIERZ POWIĄZANIA
EFEKTÓW UCZENIA DLA PRZEDMIOTU
WSPÓŁCZESNE PRĄDY I KIERUNKI PEDAGOGICZNE
Z EFEKTAMI UCZENIA NA KIERUNKU: PEDAGOGIKA**

Efekt uczenia się	Kod efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne
PEU_W01	K_W01	C1-3	W1-W5, Ć1-Ć12	1,2,3, 4
PEU_W02	K_W03	C1-3	W1-W3, Ć1-Ć11	1,2,3, 4
PEU_W03	K_W06	C1-3	W3-W5, Ć1-Ć11	1,2,3, 4
PEU_U01	K_U02	C1-3	W3-W5, Ć1-Ć11	1,2,3, 4
PEU_U02	K_U05	C1-3	Ć1-Ć11	1,2,3, 4
PEU_K01	K_K01	C1-3	W5, C12	1,2,3, 4

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa w języku polskim: **Ochrona własności intelektualnej**

Nazwa w języku angielskim: **Protection of intellectual property**

Karta przedmiotu ważna od roku akademickiego: **2025/2026**

Kierunek studiów: **Pedagogika**

Poziom studiów: **Studia I stopnia**

Forma studiów: **Niestacjonarne**

Profil: **Praktyczny**

Specjalność: **Resocjalizacja z kryminologią, HR Business Partner**

Język wykładowy: **Polski**

Jednostka prowadząca: **Wydział Nauk Społecznych i Technicznych**

Opiekun przedmiotu: **dr hab. Rafał Czachor, prof. UJW**

OBCIĄŻENIE STUDENTA

	Wykład	Ćwiczenia	Konwersatorium
Liczba godzin zajęć dydaktycznych organizowanych przez Uczelnię	10 e-learning		
Liczba godzin całkowitego nakładu pracy studenta	25		
Forma zaliczenia	Zaliczenie z oceną		
Liczba punktów ECTS	1		

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

Brak wymagań.

CELE PRZEDMIOTU

C1	Nabywanie umiejętności rozumienia i interpretacji prawa autorskiego i prawa własności przemysłowej.
C2	Nabywanie umiejętności wykorzystywania i zastosowania przepisów prawa.

PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA – PEU

Z zakresu wiedzy:

PEU_W01	Student zna zakres ochrony prawnego utworów oraz ma elementarną wiedzę z zakresu własności przemysłowej.
----------------	--

Z zakresu umiejętności:

PEU_U01	Student potrafi wskazać społeczne, prawne i ekonomiczne skutki naruszenia prawa własności intelektualnej.
Z zakresu kompetencji społecznych:	
PEU_K01	Student jest gotów uzupełniać i doskonalić nabytą wiedzę i umiejętności w oparciu o dodatkowe akty prawne (potrzeba doszkalania).

TREŚCI PROGRAMOWE		
Forma zajęć – wykład, e-learning		Liczba godzin
W1	Wskazanie celu przedmiotu. Podstawowe cechy prawa jako regulatora stosunków społecznych, prawo a etyka.	3
W2	Wybrane elementy prawa autorskiego - pojęcie utworu, osobiste majątkowe i prawa autorskie, prawa pokrewne.	3
W3	Własność przemysłowa jako przedmiot ochrony prawnej - pojęcie wynalazku, wzoru użytkowego, wzoru przemysłowego, znaku towarowego, zakres i czasookres ochrony.	3
W4	Kazusy (studia przypadków)	1
Razem		10

STOSOWANE NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE	
1.	Wykład e-learning.
2.	Praca własna – przygotowanie do zaliczenia przedmiotu.
3.	Konsultacje w kontakcie bezpośrednim w z wykładowcą (fakultatywnie)

METODY I FORMY OCENY
OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA

Formy oceny (F lub P)*	Numer efektu kształcenia (przedmiotowego)	Metody oceny osiągnięcia efektu kształcenia
P k	PEU_W01 , PEU_U01, PEU_K01	Zaliczenie w formie pisemnej

*F – ocena formująca (w trakcie semestru), P – ocena podsumowująca (na koniec semestru)

KRYTERIA OCENY
OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA

Nr PEU	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra
PEU_WU01	Student ma podstawową wiedzę w zakresie ochrony prawno-autorskiej utworów	Student dodatkowo zna problemy prawnej ochrony wizerunku.	Student dodatkowo zna zasady działania instytucji międzynarodowych w zakresie

	oraz elementarną wiedzę z zakresu własności przemysłowej.		ochrony praw autorskich.
PEU_UO1	Student potrafi wskazać społeczne, prawne i ekonomiczne skutki naruszenia prawa własności intelektualnej.	Student dodatkowo potrafi nakreślić ścieżkę dochodzenia roszczeń w przypadku naruszenia praw autorskich.	Student dodatkowo potrafi wskazać, przed jakimi organami i w jakim trybie można egzekwować zaniechanie naruszenia praw intelektualnych.
PEU_K01	Student rozumie potrzebę doskonalenia zdobytej wiedzy i umiejętności, jednak nie potrafi samodzielnie jej uzupełniać.	Student dodatkowo gotów jest odnajdować dodatkowe akty prawne, uzupełniające wiedzę z zakresu prawa prywatnego w celu doszkalania.	Student dodatkowo gotów jest uzupełniać, doskonalić i analizować nabytą wiedzę i umiejętności w oparciu o dodatkowe akty prawne z zakresu prawa prywatnego.

LITERATURA PODSTAWOWA

J. Barta, R. Markiewicz, *Prawo autorskie i prawa pokrewne*, wyd. 10, Wolters Kluwer, Warszawa 2024.
G. Michniewicz, *Ochrona własności intelektualnej*, wyd. 5, C.H. Beck, Warszawa 2022.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA

R. Golat, *Prawo autorskie i prawa pokrewne*, wyd. 12, C.H. Beck, Warszawa 2024.

ŹRÓDŁA ELEKTRONICZNE

J. Barta, *Prawo autorskie*, System Prawa Prywatnego tom 13, 2017, tom 13, Legalis
E. Ferenc-Szydełko, *Ustawa o prawie autorskim i prawach pokrewnych. Komentarz*, Legalis
J. Sieńczyło-Chlabicz, *Prawo własności przemysłowej. Komentarz*, Legalis

MACIERZ POWIĄZANIA

EFEKTÓW UCZENIA DLA PRZEDMIOTU OCHRONA WŁASNOŚCI INTELEKTUALNEJ Z EFEKTAMI UCZENIA NA KIERUNKU PEDAGOGIKA

Przedmiotowy efekt uczenia	Odniesienie przedmiotowego efektu do efektów kształcenia zdefiniowanych dla kierunku studiów i specjalności	Cele przedmiotu	Treści programowe	Numer narzędzia dydaktycznego
PEU_W01	K_W08	C 1	W1-W4	1,2,3
PEU_U01	K_U02, K_U09	C 2	W1-W4	1,2,3
PEU_K01	K_K04	C1, C2	W1-W4	1,2,3

PLAN SZKOLENIA BIBLIOTECZNEGO, 1 GODZ.

Kierunek: Pedagogika

Specjalność:

Prowadzący: mgr Katarzyna Wlazło

Zaliczenie

TREŚCI PROGRAMOWE		
		liczba godzin
1.	Charakter, zadania i sposób funkcjonowania Biblioteki Głównej UJW w Polkowicach oraz Biblioteki Wydziału Zamiejscowego w Lubinie: a) miejsce biblioteki w strukturze organizacyjnej Uczelni, b) nazwa i adres biblioteki, c) godziny otwarcia, d) informacja o usługach biblioteki.	0,25
2.	Zasady korzystania z biblioteki: a) regulamin udostępniania zbiorów (formalności przy zapisie, zasady wypożyczeń, b) regulamin Czytelni, c) księgozbiór i jego rozmieszczenie, d) reguły korzystania ze stanowisk z dostępem do Internetu, e) zasady wypożyczeń międzybibliotecznych.	0,25
3.	Ogólne omówienie funkcji katalogów bibliotecznych: a) katalog kartkowy – alfabetyczny, systematyczny wg UKD, b) katalog komputerowy w systemie „LIBRA”, c) katalog DZB, d) katalog KARO, e) katalog on-line.	0,5
Razem		1

PLAN SZKOLENIA ERGONOMIA I BHP, 4 GODZ.

Kierunek: Pedagogika

Specjalność: Pedagogika opiekuńczo-wychowawcza, Resocjalizacja z kryminologią

Prowadzący: mgr Marcin Malak

Zaliczenie

TREŚCI PROGRAMOWE		
		liczba godzin
1.	Kwestie organizacyjne. Regulacje prawne z zakresu ochrony pracy z uwzględnieniem przepisów związanych z wykonywaną nauką i pracą: 1. Prawa i obowiązki studentów, pracowników i pracodawców w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy oraz odpowiedzialności za naruszenie przepisów i zasad bhp: a) prawa i obowiązki studentów w zakresie bhp, b) prawa i obowiązki pracowników w zakresie bhp; c) prawa i obowiązki pracodawców w zakresie bhp; d) odpowiedzialność za naruszenie przepisów i zasad bhp: – odpowiedzialność porządkowa (upomnienie, nagana, kara pieniężna), – odpowiedzialność materialna, – odpowiedzialność za wykroczenie przeciwko prawom pracownika, – odpowiedzialność karna. 2. Wypadki przy pracy i choroby zawodowe oraz świadczenia z nimi związane: a) pojęcie wypadku przy pracy; b) rodzaje wypadków; c) wypadki studentów; d) świadczenia z tytułu wypadku studenta, wypadku przy pracy i choroby zawodowej; e) wypadki traktowane na równi z wypadkami przy pracy; f) wykaz chorób zawodowych; g) postępowanie w sprawach chorób zawodowych. 3. Zasady przydzielania i stosowania odzieży roboczej i środków ochrony indywidualnej: - środki ochrony indywidualnej – obowiązki pracodawcy, zasady doboru, przydziału i konserwacji; - odzież i obuwie robocze – tabela norm przydziału, karta ewidencyjna wyposażenia; - pranie, konserwacja odzieży roboczej i środków ochrony indywidualnej. 4. Profilaktyczna opieka zdrowotna nad pracownikami: a) profilaktyczne badania lekarskie: – badania wstępne, – badania okresowe, – badania kontrolne, b) posiłki profilaktyczne i napoje; c) środki higieny osobistej. 5. Nadzór i kontrola warunków pracy: a) Państwowa Inspekcja Pracy; b) Państwowa Inspekcja Sanitarna; c) Urząd Dozoru Technicznego; d) Związki Zawodowe; e) Społeczna Inspekcja Pracy; f) Służba Bezpieczeństwa i Higieny Pracy.	0,5

	6. Ochrona pracy kobiet: a) warunki zatrudniania kobiet, szczególnie kobiet w ciąży i opiekujących się dziećmi oraz obowiązki pracodawcy w tym zakresie; b) omówienie wykazu prac szczególnie uciążliwych lub szkodliwych dla kobiet w oparciu o aktualne akty normatywne.	
2.	Postęp w zakresie oceny zagrożeń czynnikami występującymi w procesach pracy oraz w zakresie metod ochrony przed zagrożeniami dla zdrowia i życia pracowników: Podział czynników niebezpiecznych, szkodliwych i uciążliwych: a) czynniki niebezpieczne (urazowe): – elementy ruchome i luźne, – elementy ostre i wystające, – przemieszczanie się ludzi, – porażenie prądem elektrycznym, – poparzenie, – pożar lub/i wybuch, b) czynniki szkodliwe i uciążliwe: – czynniki fizyczne: ➤ oświetlenie, ➤ mikroklimat, ➤ wibracja, ➤ hałas, ➤ promieniowanie, – czynniki chemiczne: ➤ toksyczne, ➤ drażniące, ➤ uczulające, ➤ rakotwórcze, ➤ mutagenne, – czynniki biologiczne: ➤ mikro i makroorganizmy roślinne i zwierzęce, – czynniki psychofizyczne: ➤ obciążenie fizyczne (statyczne i dynamiczne), ➤ obciążenie psychoneurwowe.	0,5
3.	Ogólne zasady oraz metody likwidacji lub ograniczenia wpływu niebezpiecznych, szkodliwych i uciążliwych czynników występujących w procesie pracy: 1. Eliminacje źródeł czynników niebezpiecznych i szkodliwych. 2. Ograniczenie oddziaływania tych czynników przez odsunięcie człowieka z obszaru ich oddziaływania. 3. Ograniczenie oddziaływania na człowieka czynników niebezpiecznych i szkodliwych przez osłonięcie strefy zagrożenia. 4. Ograniczenie wpływu tych czynników dzięki zastosowaniu osłon osobistych. 5. Ograniczenie zagrożenia człowieka czynnikami niebezpiecznymi i szkodliwymi przez dobór pracowników, właściwą organizację pracy oraz oddziaływanie na bezpieczne zachowanie pracowników. 6. Ocena ryzyka zawodowego – informowanie pracowników.	0,5
4.	Problemy związane z organizacją stanowisk pracy biurowej, z uwzględnieniem zasad ergonomii, w tym stanowisk wyposażonych w monitory ekranowe i inne urządzenia biurowe: 1. Stanowisko komputerowe (wymagania dotyczące: pomieszczenia, oświetlenia, tempe-	0,5

	ratury, organizacji stanowiska pracy, ustawienia komputera, przerw w pracy - w oparciu o aktualnie obowiązujące przepisy). 2. Stanowisko pracy nauczyciela w świetle obowiązujących przepisów. 3. Nauczyciel jako kierujący procesem dydaktycznym i wychowawczym - egzekwowanie przestrzegania przepisów i zasad bhp. 4. Obsługa urządzeń zasilanych energią elektryczną. 5. Inne wymagania wynikające z charakteru wykonywanej pracy.	
5.	Podstawowe zasady ochrony przeciwpożarowej oraz postępowania w razie pożaru: 1. przepisy prawne z zakresu ochrony p.poż.; 2. przyczyny rozpowszechniania się pożarów; 3. ogólne zasady ochrony p.poż.; 4. podstawowe obowiązki pracownika w zakresie przestrzegania zasad i bezpieczeństwa pożarowego; 5. prace pożarowo niebezpieczne; 6. sankcje karne wynikające z nieprzestrzegania przepisów o ochronie. p.poż.; 7. zasady postępowania na wypadek pożaru; 8. środki gaśnicze, podręczny sprzęt gaśniczy.	0,5
6.	Okoliczności i przyczyny wypadków przy pracy charakterystycznych dla wykonywanej pracy oraz związana z nimi profilaktyka: 1. zgłaszanie wypadku przy pracy, w drodze do lub z pracy; 2. zgłaszanie wypadków studentów; 3. analiza najczęściej zdarzających się wypadków; 4. sporządzanie protokołu powypadkowego i jego zatwierdzenie.	0,5
Razem		4

PLAN SZKOLENIA

PIERWSZA POMOC PRZEDLEKARSKA, 8 GODZ.

Kierunek: Pedagogika

Specjalność:

Prowadzący: mgr Jakub Adamiak

Zaliczenie z oceną, 1 ECTS

TREŚCI PROGRAMOWE		
		liczba godzin
1.	a) Wprowadzenie do przedmiotu. Aspekty prawne udzielania pierwszej pomocy. b) Bezpieczeństwo ratownika, ratowanego oraz osób przypadkowych. c) Łańcuch przeżycia. d) Resuscytacja krążeniowo-oddechowa osoby dorosłej, dziecka i kobiety ciężarnej.	2
2.	a) Defibrylacja AED. b) Bezprzyżądowe metody udrażniania dróg oddechowych. c) Ciało obce w drogach oddechowych u osoby dorosłej, dziecka i niemowlęcia. d) Zatrucia.	2
3.	a) Wstrząs. b) Postępowanie w wybranych, nagłych, zachorowaniach. c) Wypadek komunikacyjny- zachowanie się w miejscu zdarzenia. d) Urazy i obrażenia. e) Działanie wysokiej temperatury na organizm człowieka.	2
4.	a) Działanie niskiej temperatury na organizm człowieka. b) Podtopienie. c) Porażenie prądem elektrycznym i piorunem. d) Zaliczenie w formie ustnej lub pisemnej	2
Razem		8

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa w języku polskim: **Technologia informacyjna**

Nazwa w języku angielskim: **Information technology**

Karta przedmiotu ważna od roku akademickiego: **2026/2027**

Kierunek studiów: **Pedagogika**

Poziom studiów: **Studia I stopnia**

Forma studiów: **Niestacjonarne**

Profil: **Praktyczny**

Specjalność: **Resocjalizacja z kryminologią, HR Business Partner**

Język wykładowy: **Polski**

Jednostka prowadząca: **Wydział Nauk Społecznych i Technicznych**

Opiekun przedmiotu: **dr hab. Rafał Czachor, prof. UJW**

OBCIĄŻENIE STUDENTA

	Wykład	Ćwiczenia	Konwersatorium	Projekt	Laboratorium
Liczba godzin zajęć dydaktycznych organizowanych przez Uczelnię					12
Liczba godzin całkowitego nakładu pracy studenta					50
Forma zaliczenia					Zaliczenie z oceną
Liczba punktów ECTS					2

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

Opanowanie wiedzy i umiejętności z zakresu technologii informacyjnych na poziomie szkoły średniej.

Posiadanie umiejętności korzystania z różnych usług dostępnych w sieci Internet.

Posiadanie umiejętności obsługi i wykorzystania pakietu Microsoft Office do tworzenia dokumentów i tworzenia arkuszy kalkulacyjnych.

CELE PRZEDMIOTU

C1	Nabycie praktycznych umiejętności w zakresie przetwarzania danych oraz w zakresie prezentacji informacji.
C2	Nabycie praktycznych umiejętności korzystania z zasobów i usług w sieciach informatycznych. Opanowanie umiejętności wykorzystania systemu zdalnego nauczania do samokształcenia (nauczania zdalnego).
C3	Opanowanie umiejętności tworzenia profesjonalnych dokumentów oraz prezentowania różnych danych.

PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA – PEU

Z zakresu wiedzy:

PEU_W01	Student zna podstawowe pojęcia informatyczne, potrafi klasyfikować środki i narzędzia IT ze względu na ich przeznaczenie.
PEU_W02	Student zna elementy typografii, jednostki redakcyjne oraz zasady redagowania dokumentów elektronicznych.

Z zakresu umiejętności:

PEU_U01	Student potrafi efektywnie wykorzystywać narzędzia edytora tekstu: edytor równań matematycznych, korespondencja seryjna, automatyczny spis treści, formularze oraz tabele.
PEU_U02	Student wykorzystując arkusz kalkulacyjny potrafi wykonywać działania na różnych typach danych, weryfikować ich poprawność, stosować zasady adresowania w tworzeniu formuł, stosować wybrane funkcje.

Z zakresu kompetencji społecznych:

PEU_K01	Jest gotów komunikować się i dzielić się wiedzą, ma świadomość ryzyka stosowania nielegalnych wersji oprogramowania.
---------	--

TREŚCI PROGRAMOWE

Forma zajęć – laboratorium		Liczba godzin
L1	Sprawy organizacyjne, objaśnienie podstawowych pojęć, omówienie środków i narzędzi IT.	1
L2	Redagowanie i formatowanie tekstu.	1
L3	Automatyzacja prac edytorskich z wykorzystaniem dostępnych narzędzi.	1
L4	Wprowadzanie danych i wykonywanie obliczeń w arkuszu kalkulacyjnym.	1
L5	Tworzenie raportów w formie tabelarycznej i graficznej (wykresy).	2
L6	Wykonanie prezentacji multimedialnej.	4
L7	Przykłady wykorzystania sieci do przesyłania wiadomości, korzystania z różnych usług sieciowych, wyszukiwania i pobierania danych na komputer.	1
L8	Podsumowanie. Zaliczenie.	1
Razem		12

STOSOWANE NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE

1.	Komputer z pakietem biurowym i dostępem do Internetu.
2.	Platforma do edukacji zdalnej (Moodle, Microsoft Teams).

3.	Praca własna studenta, przygotowanie prezentacji.
----	---

METODY I FORMY OCENY

OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA

Formy oceny (F lub P)*	Numer efektu uczenia	Metody oceny osiągnięcia efektu uczenia
F I	PEU_W01, PEU_W02, PEU_K01, PEU_U01	Zaliczenie na komputerze poszczególnych zadań.
P I	PEU_W01, PEU_W02, PEU_K01, PEU_U01	Zaliczenie w formie ustnej lub pisemnej.
*F – ocena formująca (w trakcie semestru), P – ocena podsumowująca (na koniec semestru)		

KRYTERIA OCENY

OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA

Nr PEU	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra
PEU_W01	Student zna jednostki pamięci, wie jak dokonać przeliczeń i zamiany jednej jednostki w drugą. Student potrafi omówić system binarny oraz szesnastkowy. Stosować narzędzia informatyczne do konwersji systemów liczbowych. Zna pojęcie algorytmu, potrafi wymienić cechy algorytmu. Zna pojęcie schematu blokowego. Potrafi wymienić i omówić elementy diagramu schematu blokowego. Potrafi za pomocą narzędzi informatycznych narysować gotowy schemat blokowy.	Student dodatkowo wskazuje i objaśnia, gdzie stosowane są jednostek pamięci. Wskazać różnicę pomiędzy przeliczaniem jednostek informatycznych w układzie SI oraz IEC. W oparciu o gotowy algorytm potrafi za pomocą narzędzi informatycznych utworzyć diagram schematu blokowego. Potrafi wskazać i objaśnić przykłady stosowania notacji binarnej i szesnastkowej w systemie Windows.	Student dodatkowo zna różnicę pojemności w przypadku stosowaniu jednostek w układzie SI i IEC. Potrafi za pomocą narzędzi informatycznych utworzyć diagram schematu blokowego zadania matematycznego, np. silnia, wartość bezwzględna, pierwiastki równania kwadratowego.

PEU_WO 2	Student zna jednostki redakcyjne, zna zasady redagowania tekstu, zna sposoby formatowania tekstu. Potrafi przygotować dokument do wydruku.	Student zna zasady wyszukiwania i zamiany tekstu, zna typy podziałów strony. Zna sposoby wstawiania obiektów i obrazów, funkcję autokorekty i tezaursusa.	Wie jak wykorzystać funkcje nagłówka i stopki, sprawdzić i ustawić opcje pisowni. Zna metody zabezpieczenia dokumentu.
PEU_U01	Student potrafi stosować edytor równań. Potrafi korzystać z kreatora korespondencji seryjnej w celu wygenerowania listy dokumentów. Potrafi utworzyć automatyczny spis treści na podstawie rozdziałów w tekście. Potrafi utworzyć tabelę o zadanych atrybutach.	Student dodatkowo potrafi zastosować jako źródło danych wartości z arkusza kalkulacyjnego do wygenerowania korespondencji seryjnej. Potrafi konwertować tekst na tabelę i odwrotnie. Potrafi osadzić w dokumencie obiekty formularza.	Student potrafi wygenerować etykiety i koperty korespondencji seryjnej. Potrafi utworzyć spis ilustracji i automatyczne podpisy pod tabelą lub rysunkiem. Potrafi zmienić wartości atrybutów obiektów formularza.
PEU_K01	Jest gotów w programie odnaleźć i odczytać treści EULA. Zna podstawowe typy licencji oprogramowania. Potrafi objaśnić znaczenie e-usług w Internecie.	Dodatkowo zna reguły korzystania z licencji OEM, MOLP, Open Source GNU GPL. Potrafi podać i omówić ogólnie stosowane sposoby przekazywania informacji w sieci.	Student dodatkowo potrafi udostępnić swoje zasoby dyskowe w sieci komputerowej korzystając z funkcji systemu Windows.

LITERATURA PODSTAWOWA

MS Office 2013/365 w biurze i nie tylko, Piotr Wróblewski, Helion.
Word 2016 PL Ćwiczenia praktyczne, Wiktor Wrabik,, Helion.
Microsoft Office 2007 PL w biurze i nie tylko, Piotr Wróblewski, Helion.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA

Excel 2007 – Biblia, John Walkenbach, Helion.
Word 2007 PL nieoficjalny podręcznik, Chris Grover, Helion.
ABC Excel 2016 PL, Witold Wrotek, Helion.

ŹRÓDŁA ELEKTRONICZNE

Podstawy edytorów tekstu – obszerny podręcznik, 2020, UJ.
<https://open.uj.edu.pl/mod/book/tool/print/index.php?id=260>
Platforma edukacyjna Ministerstwa Edukacji Narodowej, MEN, 2020, Warszawa.
<https://epodreczniki.pl/ksztalcenie-na-odleglosc>

MACIERZ POWIĄZANIA

EFEKTÓW UCZENIA DLA PRZEDMIOTU TECHNOLOGIA INFORMACYJNA

Z EFEKTAMI UCZENIA NA KIERUNKU: PEDAGOGIKA

Przedmiotowy efekt uczenia	Odniesienie przedmiotowego efektu do efektów uczenia zdefiniowanych dla kierunku studiów i specjalności	Cele przedmiotu	Treści programowe	Numer narzędzia dydaktycznego
PEU_W01	K_W04	C1	L1, L8	1, 2, 3
PEU_W02	K_W05	C2	L2, L8	1, 2, 3
PEU_U01	K_U09	C2	L3, L4, L5, L6, L8	1, 2, 3
PEU_K01	K_K01, K_K05	C2	L7	1, 2, 3

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa w języku polskim: **Etyka**

Nazwa w języku angielskim: **Ethics**

Karta przedmiotu ważna od roku akademickiego: **2026/2027**

Kierunek studiów: **Pedagogika**

Poziom studiów: **Studia I stopnia**

Forma studiów: **Niestacjonarne**

Profil: **Praktyczny**

Specjalność: **Resocjalizacja z kryminologią, HR Business Partner**

Język wykładowy: **Polski**

Jednostka prowadząca: **Wydział Nauk Społecznych i Technicznych w Polkowicach**

Opiekun przedmiotu: **dr hab. Rafał Czachor, prof. UJW**

OBCIĄŻENIE STUDENTA

	Wykład	Ćwiczenia	Konwersatorium
Liczba godzin zajęć dydaktycznych organizowanych przez Uczelnię			18
Liczba godzin całkowitego nakładu pracy studenta			75
Forma zaliczenia			Zaliczenie z oceną
Liczba punktów ECTS			3

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

Brak

CELE PRZEDMIOTU

C1	Uzyskanie podstawowej wiedzy o etyce jako dyscyplinie normatywnej i o jej pojęciach oraz o jej związkach z innymi dyscyplinami. Uzyskanie wiedzy o podstawowych zagadnieniach etycznych oraz o najważniejszych teoriach etycznych.
C2	Umiejętność samodzielnej interpretacji tekstów filozoficznych z zakresu etyki. Wykształcenie umiejętności analizowania i dyskusowania zagadnień etycznych oraz komunikowania i racjonalnej obrony własnych przekonań i decyzji. Umiejętność podjęcia racjonalnej dyskusji na temat dylematów natury moralnej.
C3	Umiejętność samodzielnego rozstrzygania dylematów natury moralnej i samodzielnego podejmowania decyzji w sytuacjach konfliktów moralnych. Umiejętność zastosowania rozstrzygnięć etycznych w badaniach naukowych. Uzyskanie wrażliwości moralnej niezbędnej dla rozstrzygania problemów moralnych pojawiających się w praktyce pedagogicznej.

PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA – PEU

Z zakresu wiedzy:

PEU_W01	Student zna wybrane teorie i podstawowe pojęcia etyczne stanowiące podstawy działalności pedagogicznej oraz ma uporządkowaną wiedzę na temat zasad i norm etycznych.
Z zakresu umiejętności:	
PEU_U01	Student potrafi posługiwać się zasadami i normami etycznymi w podejmowanej działalności, dostrzega i analizuje dylematy etyczne; przewiduje skutki konkretnych działań pedagogicznych.
Z zakresu kompetencji społecznych:	
PEU_K01	Jest świadomy istnienia etycznego wymiaru działalności pedagogicznej.

TREŚCI PROGRAMOWE		
Forma zajęć – konwersatorium		Liczba godzin
C1	Omówienie celów zajęć, literatury i wymagań. Wprowadzenie w podstawowe zagadnienia etyki.	4
C2	Etyka jako dyscyplina normatywna. Zagadnienia terminologiczno-systematyczne z zakresu etyki ogólnej.	2
C3	Rodzaje norm społecznych, normy moralne.	2
C4	Aretologia – kategoria sprawności moralnej.	2
C5	Deontologia. Pojęcie powinności moralnej.	2
C6	Aksjologia. Etyka wartości.	2
C7	Podstawy etyki zawodu pedagoga i nauczyciela.	2
C8	Zagadnienia podsumowujące. Sprawdzenie wiedzy.	2
Razem		18

STOSOWANE NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE	
1.	Prezentacja treści z wykorzystaniem multimedialnych.
2.	Materiały audio-wizualne, ilustracje.
3.	Teksty źródłowe.
4.	Dyskusja dydaktyczna, sytuacyjna.

**METODY I FORMY OCENY
OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA**

Formy oceny (F lub P)*	Numer efektu uczenia (przedmiotowego)	Metody oceny osiągnięcia efektu uczenia
F 6	PEU_W01, PEU_U01 PEU_K01	Udział w dyskusji, wypowiedź ustna.

P 6	PEU_W01, PEU_U01 PEU_K01	Zaliczenie w formie ustnej lub pisemnej.
-----	-----------------------------	--

*F – ocena formująca (w trakcie semestru), P – ocena podsumowująca (na koniec semestru)

KRYTERIA OCENY

OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA

Nr PEU	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra
PEU_W01	Student zna wybrane teorie i podstawowe pojęcia etyczne stanowiące podstawy działalności pedagogicznej.	<u>Dodatkowo</u> ma uporządkowaną wiedzę na temat zasad i norm etycznych.	<u>Dodatkowo</u> potrafi przywołać przykładowe odniesienia do problemów etycznych w pracy zawodowej.
PEU_U01	Student potrafi na podstawowym poziomie posługiwać się zasadami i normami etycznymi w podejmowanej działalności, dostrzega i analizuje dylematy etyczne; przewiduje skutki konkretnych działań pedagogicznych.	Student <u>dodatkowo</u> potrafi na poziomie wykraczającym poza podstawowy posługiwać się zasadami i normami etycznymi w podejmowanej działalności, dostrzega i analizuje dylematy etyczne; przewiduje skutki konkretnych działań pedagogicznych.	Student <u>dodatkowo</u> w sprawny sposób posługuje się zasadami i normami etycznymi w podejmowanej działalności, dostrzega i analizuje dylematy etyczne; przewiduje skutki konkretnych działań pedagogicznych.
PEU_K01	Student gotów jest poprawnie wskazać na wybranych przykładach problematykę etycznego wymiaru działalności pedagogicznej.	Student <u>dodatkowo</u> potrafi scharakteryzować na wybranych przykładach etyczny wymiar w praktyce pedagoga i doskonali tę umiejętność.	Student <u>dodatkowo</u> potrafi sprawnie określić na wybranych przykładach etyczny wymiar w praktyce pedagoga i doskonali tę umiejętność.

LITERATURA PODSTAWOWA

A. Anzenbacher, *Wprowadzenie do etyki*, WAM, Kraków 2010.

T. Ślipko, *Zarys etyki ogólnej*, WAM, Kraków 2009.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA

Bourke V., *Historia etyki*, Kraków, 2010.

MacIntyre A., *Krótką historia etyki*, Warszawa 2002.

MACIERZ POWIĄZANIA

EFEKTÓW UCZENIA DLA PRZEDMIOTU ETYKA

Z EFEKTAMI UCZENIA NA KIERUNKU PEDAGOGIKA

Przedmiotowy efekt uczenia	Odniesienie przedmiotowego efektu do efektów uczenia zdefiniowanych dla kierunku studiów i specjalności	Cele przedmiotu	Treści programowe	Numer narzędzia dydaktycznego
----------------------------	---	-----------------	-------------------	-------------------------------

PEU_W01	K_W03, K_W04	C1, C2	C1-C8	1-4
PEU_U01	K_U01, K_U02	C1, C2	C1-C8	1-4
PEU_K01	K_K03, K_K04	C3	C1-C8	1-4

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa w języku polskim: **Komunikacja społeczna i medialna**

Nazwa w języku angielskim: **Social and media communication**

Karta przedmiotu ważna od roku akademickiego: **2026/2027**

Kierunek studiów: **Pedagogika**

Poziom studiów: **Studia I stopnia**

Forma studiów: **Niestacjonarne**

Profil: **Praktyczny**

Specjalność: **Resocjalizacja z kryminologią, BR Business Partner**

Język wykładowy: **Polski**

Jednostka prowadząca: **Wydział Nauk Społecznych i Technicznych w Polkowicach**

Opiekun przedmiotu: **dr hab. Rafał Czachor, prof. UJW**

OBCIĄŻENIE STUDENTA

	Wykład	Ćwiczenia	Konwersatorium
Liczba godzin zajęć dydaktycznych organizowanych przez Uczelnię			16
Liczba godzin całkowitego nakładu pracy studenta			75
Forma zaliczenia			Zaliczenie z oceną
Liczba punktów ECTS			3

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

Wprowadzenie do pedagogiki
Pedagogika społeczna

CELE PRZEDMIOTU

C1	Zdobycie przez studentów rozbudowanej wiedzy z zakresu komunikowania się ze szczególnym uwzględnieniem komunikacji społecznej i medialnej.
C2	Kształcenie umiejętności analizowania i interpretowania różnych systemów komunikowania.
C3	Nabywanie świadomości znaczenia komunikacji społecznej i medialnej dla rozwoju jednostki i społeczeństwa.

PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA – PEU

Z zakresu wiedzy:

PEU_W01	Student zna specjalistyczną terminologię komunikacji społecznej i medialnej, zna cechy i elementy procesu komunikacyjnego, a także wskazuje różnorodną klasyfikację procesów komunikowania się.
---------	---

Z zakresu umiejętności:

PEU_U01	Student potrafi wykorzystać wiedzę teoretyczną w celu analizowania i interpretowania różnych systemów komunikowania, wypowiedzi w uwarunkowaniu społecznym i medialnym.
---------	---

Z zakresu kompetencji społecznych:

PEU_K01	Student jest gotów rozwijać kompetencje komunikacyjne na rzecz własnego rozwoju, a także podczas pedagogicznej działalności praktycznej.
---------	--

TREŚCI PROGRAMOWE		
Forma zajęć – konwersatorium		Liczba godzin
C1	Zapoznanie z planem zajęć, celami, literaturą, treściami programowymi oraz omówienie kryteriów zaliczeń. Savoir vivre - dobre maniery w komunikacji międzyludzkiej na co dzień i od święta. Sztuka korespondencji on-line.	2
C2	Komunikowanie jako proces społeczny (istota, etymologia terminu, definicje, interdyscyplinarność pojęcia, cechy, elementy procesu komunikacyjnego, formy). Funkcje oraz klasyfikacja procesów komunikowania się ze względu na poziomy komunikowania się i sposoby (kanały) porozumiewania się ludzi (bezpośrednie – interpersonalne, pośrednie – masowe oraz medialne). Typy zachowań uczestników procesu komunikacji (zachowania uległe, agresywne oraz asertywne).	2
C3	Klasyfikacja procesów komunikowania ze względu na stosowane znaki i kody - komunikacja werbalna (definicje, formy, proces denotacji i konotacji, techniki aktywnego słuchania, zasady i style komunikowania werbalnego).	2
C4	Klasyfikacja procesów komunikowania ze względu na stosowane znaki i kody - komunikacja niewerbalna (pojęcie, elementy, grupy sygnałów, funkcje, postawa ciała, przykłady, różnice kulturowe, gesty kłamstwa, dystans).	2
C5	System komunikowania politycznego (istota, mass media a system komunikowania politycznego, kierunki komunikowania politycznego – władza- obywatele, obywatele – władza, komunikowanie międzynarodowe; mediatyzacja polityki).	2
C6	System komunikowania publicznego (definicja, funkcje, charakter, nadawca i odbiorca, praktyka komunikowania publicznego- środki i typy, warunki praktyki; formy komunikowania – rozporządzanie danymi publicznymi, stosunki między służbami a jego użytkownikami, promocja usług oferowanych publiczności, kampanie informacyjne, podnoszenie prestiżu). System komunikowania masowego (pojęcie, komunikowanie masowe a system społeczny; organizacja, instytucja i system medialny, środki masowego przekazu).	2
C7	Specyfika komunikatu reklamowego (pojęcie, funkcje, historia, budowa przekazu reklamowego – obraz, ruch, słowa, dźwięk; rodzaje i typy reklam). Public relations (istota, definicje, zadania, wizerunek, działania, instrumenty i techniki itp.). Komunikacja a płeć (damski i męski styl komunikowania - „Kobiety są z Wenus, mężczyźni są z Marsa”).	2
C8	Podsumowanie i zaliczenie zajęć.	2
Razem		16

STOSOWANE NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE	
1.	Podręczniki i teksty przedmiotowo – metodyczne
2.	Prezentacja treści z wykorzystaniem multimedialnych
3.	Materiały audio-wizualne
4.	Dyskusja, praca w grupach, prezentacja

METODY I FORMY OCENY

OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA

Formy oceny (F lub P)*	Numer efektu uczenia (przedmiotowego)	Metody oceny osiągnięcia efektu uczenia
F ć	PEU_W01, PEU_U01	Praca w grupach, dyskusja.
P ć	PEU_W01, PEU_U01, PEU_K01	Zaliczenie w formie ustnej lub pisemnej.

*F – ocena formująca (w trakcie semestru), P – ocena podsumowująca (na koniec semestr)

KRYTERIA OCENY

OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA

Nr PEU	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra
PEU_W01	Student wie jak zdefiniować podstawowe pojęcia komunikacji społecznej i medialnej, klasyfikację procesów komunikowania się, a także zasady savoir vivre.	Student dodatkowo wskazuje więcej niż jedno ujęcie wybranych pojęć. Potrafi w dobrym stopniu przedstawić rozbudowaną wiedzę na temat podziałów procesów komunikowania się.	Student dodatkowo wie jak dokonać krytycznej oceny przedstawianych interpretacji pojęć. Zna bardzo dobrze zasady savoir vivre w kontaktach międzyludzkich. Student w sposób pełny potrafi wskazać niebezpieczeństwa a także korzyści związane z rolą komunikacji społecznej i medialnej.
PEU_U01	Student potrafi w podstawowym stopniu wykorzystać wiedzę teoretyczną w celu analizowania i interpretowania różnych systemów komunikowania, wypowiedzi w uwarunkowaniu społecznym i medialnym.	Student potrafi w dobrym stopniu dokonać analizy trudności w komunikacji werbalnej i niewerbalnej oraz systemu komunikowania politycznego, publicznego i masowego.	Student dodatkowo posiada rozbudowane umiejętności rozpoznawania wad i zalet systemów komunikowania oraz specyfiki komunikatu reklamowego czy public relations.
PEU_K01	Student dostrzega potrzebę rozwijania podstawowych kompetencji komunikacyjnych na rzecz własnego rozwoju.	Student dodatkowo potrafi odwołując się do wiedzy uzasadnić potrzebę rozwijania kompetencji zawodowych w zakresie komunikacji społecznej i medialnej.	Student dodatkowo jest gotów do uzupełniania i rozwijania własnych kompetencji w tej dziedzinie.

LITERATURA PODSTAWOWA

Dobek – Ostrowska B. (1999): *Podstawy komunikowania społecznego*, Wrocław: Wydawnictwo Astrum.
 Dobek-Ostrowska B. (2011): *Komunikowanie polityczne i publiczne*, Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.
 McQuail D. (2007): *Teoria komunikowania masowego*, przeł. M. Bucholc, A. Szulżycka, Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA

Morreale S. P., Spitzberg S. P., Barge J. K., (2011), *Komunikacja między ludźmi. Motywacja, wiedza i umiejętności*, Warszawa, PWN.
 McKay M., Davis M., Fanning P. (przekł. A. Błaż): (2004): *Sztuka skutecznego porozumiewania się*. Gdańsk : Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.

MACIERZ POWIĄZANIA

EFEKTÓW UCZENIA DLA PRZEDMIOTU: KOMUNIKACJA SPOŁECZNA I MEDIALNA

Z EFEKTAMI UCZENIA NA KIERUNKU PEDAGOGIKA

Przedmiotowy efekt uczenia	Odniesienie przedmiotowego efektu do efektów uczenia zdefiniowanych dla kierunku studiów i specjalności	Cele przedmiotu	Treści programowe	Numer narzędzia dydaktycznego
PEU_W01	K_W05	C1	Ć1, Ć2, Ć3, Ć4, Ć8	1,2,3,4
PEU_U01	K_U02	C3, C2	Ć5, Ć6, Ć7, Ć8,	1,2,3,4
PEU_K01	K_K01	C3, C2	Ć1, Ć2, Ć3, Ć4, Ć5, Ć6, Ć7, Ć8,	1,2,3,4

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa w języku polskim: **Ochrona praw człowieka**
 Nazwa w języku angielskim: **Human rights protection**
 Karta przedmiotu ważna od roku akademickiego: **2026/2027**
 Kierunek studiów: **Pedagogika**
 Poziom studiów: **Licencjackie**
 Forma studiów: **Niestacjonarne**
 Profil: **Praktyczny**
 Specjalność: **Resocjalizacja z kryminologią, HR Business Partner**
 Język wykładowy: **polski**
 Jednostka prowadząca: **Wydział Nauk Społecznych i Technicznych**
 Opiekun przedmiotu: **dr hab. Rafał Czachor, prof. UJW**

OBCIĄŻENIE STUDENTA

	Wykład	Ćwiczenia	Konwersatorium
Liczba godzin zajęć dydaktycznych organizowanych przez Uczelnię			12
Liczba godzin całkowitego nakładu pracy studenta			50
Forma zaliczenia			zaliczenie na ocenę
Liczba punktów ECTS			2

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

Brak

CELE PRZEDMIOTU

C1. Nabycie wiedzy o filozoficznych i prawnych podstawach praw człowieka, wielopoziomowym systemie ich ochrony oraz umiejętności posługiwania się tym systemem.

PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ – PEU

Z zakresu wiedzy:

PEU_W01

Student ma zaawansowaną wiedzę o genezie praw człowieka, kształtowaniu się ich katalogu, źródłach prawa ochrony praw człowieka (w tym prawie krajowym, europejskim oraz powszechnym) oraz mechanizmach dochodzenia roszczeń z tytułu ich naruszeń.

Z zakresu umiejętności:

PEU_U01	Student potrafi wskazać prawa człowieka, omówić ich treść, opisać mechanizm dochodzenia roszczeń.
Z zakresu kompetencji społecznych:	
PEU_K01	Student potrafi uzupełniać i doskonalić nabytą wiedzę i umiejętności w oparciu o literaturę przedmiotu i akty prawne (dostrzega potrzebę doszkalania i aktualizacji wiedzy).
PEU_K02	Student dostrzega potrzebę etycznego, zgodnego z prawem postępowania w działalności zawodowej

TREŚCI PROGRAMOWE		
Forma zajęć – konwersatorium		Liczba godzin
K1	Koncepcja praw człowieka, jej geneza (prawo naturalne i pozytywne) i ewolucja. Źródła praw człowieka (konstytucja, Europejska Konwencja Praw Człowieka, powszechne akty prawne ONZ)	3
K2	Treść praw człowieka. Prawa a obowiązki człowieka	3
K3	Działalność organów ochrony prawnej oraz sposób dochodzenia roszczeń w przypadku naruszeń praw człowieka. Wybrane orzeczenia Europejskiego Trybunału Praw Człowieka	3
44	Kazusy (ćwiczenia praktyczne)	1
Razem		10

STOSOWANE NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE	
1.	Dyskusja moderowana
2.	Prezentacja multimedialna
3.	Praca własna – przygotowanie do zaliczenia przedmiotu.
4.	Konsultacje w kontakcie bezpośrednim z wykładowcą (fakultatywnie)

METODY I FORMY OCENY
OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Formy oceny (F lub P)*	Numer efektu uczenia się (przedmiotowego)	Metody oceny osiągnięcia efektu uczenia się
F	PEU_W01, PEU_U01, PEU_K01, PEU_K02	Opracowanie przypadku
P	PEU_W01, PEU_U01, PEU_K01, PEU_K02	Zaliczenie pisemne (test z pytaniami otwartymi i zamkniętymi)

*F – ocena formująca (w trakcie semestru), P – ocena podsumowująca (na koniec semestru)

KRYTERIA OCENY
OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Nr PEU	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra
--------	-------------------	-------------	--------------------

PEU_W01	Student ma podstawową i niepełną wiedzę o genezie praw człowieka, kształtowaniu się ich katalogu, źródłach prawa ochrony praw człowieka oraz mechanizmach dochodzenia roszczeń z tytułu ich naruszeń.	Student posiada ugruntowaną i w większości pełną wiedzę o genezie praw człowieka, kształtowaniu się ich katalogu, źródłach prawa ochrony praw człowieka oraz mechanizmach dochodzenia roszczeń; co do zasady poprawnie wyjaśnia kluczowe procesy historyczne i instytucjonalne, zna i rozróżnia podstawowe źródła prawa.	Student posiada pełną, pogłębioną i uporządkowaną wiedzę o genezie praw człowieka, ewolucji ich katalogu, źródłach prawa oraz mechanizmach dochodzenia roszczeń. swobodnie i precyzyjnie omawia zagadnienia, uwzględniając kontekst historyczny i współczesny, krytycznie analizuje źródła prawa i mechanizmy ochrony.
PEU_U01	Student potrafi wskazać tylko niektóre prawa człowieka, zdawkowo omówić ich treść, opisać mechanizm dochodzenia roszczeń	Student potrafi wskazać większość podstawowych praw człowieka, poprawnie omówić ich treść oraz opisać i zastosować mechanizmy dochodzenia roszczeń.	Student potrafi wskazać pełny katalog kluczowych praw człowieka, pogłębienie i precyzyjnie omówić ich treść oraz sprawnie i adekwatnie stosować mechanizmy dochodzenia roszczeń.
PEU_K01	Student w ograniczonym stopniu potrafi uzupełniać i doskonalić nabytą wiedzę i umiejętności w oparciu o literaturę przedmiotu i akty prawne (w minimalnym stopniu dostrzega potrzebę doszkalania i aktualizacji wiedzy).	Student potrafi w zadowalającym stopniu uzupełniać i doskonalić nabytą wiedzę i umiejętności w oparciu o literaturę przedmiotu i akty prawne. korzysta z podstawowych źródeł (podręczniki, akty prawne) w sposób celowy i poprawny, potrafi wyszukać i wykorzystać potrzebne informacje.	Student potrafi samodzielnie, systematycznie i świadomie rozwijać swoją wiedzę i umiejętności w oparciu o literaturę przedmiotu i akty prawne. sprawnie wyszukuje, selekcjonuje i krytycznie analizuje różnorodne źródła.
PEU_K02	Student w ograniczonym stopniu dostrzega potrzebę zgodnego z prawami człowieka postępowania w pracy zawodowej pedagoga.	Student w stopniu dobrym dostrzega potrzebę zgodnego z prawami człowieka postępowania w pracy zawodowej pedagoga. Poprawnie przedstawia niektóre argumenty na rzecz tej potrzeby.	Student w stopniu bardzo dobrym dostrzega potrzebę zgodnego z prawami człowieka postępowania w pracy zawodowej pedagoga. Poprawnie i rozlegle argumentuje na rzecz tej potrzeby.

LITERATURA PODSTAWOWA

W. Brzozowski, A. Krzywoń, M. Wiącek, Prawa człowieka, wyd. 5, Warszawa 2025.

M. Nowicki, Wokół Konwencji Europejskiej. Komentarz do Europejskiej Konwencji Praw Człowieka, wyd. 4, Warszawa 2009 lub późn.

R. Czachor, Powszechny system ochrony praw człowieka. Studium z zakresu międzynarodowej polityki prawa, Wrocław 2026.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA

J. Hołda et al., Prawa człowieka. Zarys wykładu, wyd. 4, Warszawa 2014.

ŹRÓDŁA ELEKTRONICZNE

MACIERZ POWIĄZANIA
EFEKTÓW UCZENIA SIĘ DLA PRZEDMIOTU OCHRONA PRAW CZŁOWIEKA
Z EFEKTAMI UCZENIA SIĘ NA KIERUNKU PEDAGOGIKA

Przedmiotowy efekt uczenia się	Odniesienie przedmiotowego efektu do efektów uczenia się zdefiniowanych dla kierunku studiów i specjalności	Cele przedmiotu	Treści programowe	Numer narzędzia dydaktycznego
PEU_W01	K_W03 K_W04	C1	K1-K4	1-4
PEU_U01	K_U02	C1	K1-K4	1-4
PEU_K01	K_K01	C1	K1-K4	1-4
PEU_K02	K_K04	C1	K1-K4	1-4

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa w języku polskim: **Podstawy nauk humanistycznych**

Nazwa w języku angielskim: **Introduction to humanities**

Karta przedmiotu ważna od roku akademickiego: **2026/2027**

Kierunek studiów: **Pedagogika**

Poziom studiów: **Studia I stopnia**

Forma studiów: **Niestacjonarne**

Profil: **Praktyczny**

Specjalność: **Resocjalizacja z kryminologią, BR Business Partner**

Język wykładowy: **polski**

Jednostka prowadząca: **Wydział Nauk Społecznych i Technicznych**

Opiekun przedmiotu: **dr hab. Rafał Czachor, prof. UJW**

OBCIĄŻENIE STUDENTA

	Wykład	Ćwiczenia	Konwersatorium
Liczba godzin zajęć dydaktycznych organizowanych przez Uczelnię	18 e-learning		
Liczba godzin całkowitego nakładu pracy studenta	75		
Forma zaliczenia	Zaliczenie na ocenę		
Liczba punktów ECTS	3		

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

Brak.

CELE PRZEDMIOTU

C1	Zapoznanie studentów z zakresem nauk humanistycznych i społecznych, ich podziałem, klasyfikacją, podstawowymi pojęciami oraz metodami badawczymi.
C2	Zapoznanie studentów z węzłowymi problemami badawczymi nauk humanistycznych oraz wybranymi nurtami badawczymi.

PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA – PEU

Z zakresu wiedzy:

PEU_W01	Student posiada wiedzę o miejscu i zakresie nauk humanistycznych, zarys siatki pojęciowej, ich
----------------	--

	głównych problemach badawczych oraz podejściach teoretycznych.
Z zakresu umiejętności:	
PEU_U01	Student potrafi posługiwać się wybranymi terminami z zakresu nauk humanistycznych, umie scharakteryzować problemy nauk humanistycznych, używane metody i podejścia teoretyczne.
Z zakresu kompetencji społecznych:	
PEU_K01	Student rozumie mechanizmy społeczne, docenia znaczenie humanistyki w działalności zawodowej

TREŚCI PROGRAMOWE		
Forma zajęć – wykład, e-learning		Liczba godzin
W1	Wiedza naukowa. Nauki humanistyczne a nauki społeczne: taksonomia i współzależności	3
W2	Poznanie naukowe, działalność poznawcza	3
W3	Człowiek jako jednostka i istota społeczna	3
W4	Człowiek w grupie, społeczeństwo, naród	3
W5	Wpływ humanistyki na życie społeczne, praktyczne aspekty badań humanistycznych. Filozofia polityczna jako case study	3
W6	Warsztat badacza: Przygotowanie procesu badań, metody badawcze	3
Razem		18

STOSOWANE NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE	
1.	Wykład, e-learning
2.	Materiały multimedialne.
3.	Konsultacje w kontakcie bezpośrednim z wykładowcą (fakultatywnie)

METODY I FORMY OCENY
OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA

Formy oceny (F lub P)*	Numer efektu uczenia (przedmiotowego)	Metody oceny osiągnięcia efektu uczenia
P (wykład)	PEU_W01, PEU_U01, PEU_K01	Zaliczenie pisemne składające się z pytań otwartych i zamkniętych (forma mieszana).

*F – ocena formująca (w trakcie semestru), P – ocena podsumowująca (na koniec semestru)

KRYTERIA OCENY

OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA

Nr PEU	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra
PEU_W01	Student posiada fragmentaryczną wiedzę o miejscu i zakresie nauk humanistycznych, w stopniu podstawowym opanował zarys siatki pojęciowej, wiedzę o głównych problemach badawczych oraz podejściach teoretycznych.	Student posiada dobrą wiedzę o miejscu i zakresie nauk humanistycznych, w dobrym podstawowym opanował zarys siatki pojęciowej, wiedzę o głównych problemach badawczych oraz podejściach teoretycznych.	Student posiada zaawansowaną wiedzę o miejscu i zakresie nauk humanistycznych, w stopniu bardzo dobrym opanował zarys siatki pojęciowej, wiedzę o głównych problemach badawczych oraz podejściach teoretycznych.
PEU_U01	Student w stopniu dostatecznym potrafi posługiwać się wybranymi terminami z zakresu nauk humanistycznych, w stopniu dostatecznym umie scharakteryzować problemy nauk humanistycznych, używane metody i podejścia teoretyczne.	Student w stopniu dobrym potrafi posługiwać się wybranymi terminami z zakresu nauk humanistycznych, w stopniu dobrym umie scharakteryzować problemy nauk humanistycznych, używane metody i podejścia teoretyczne.	Student w stopniu bardzo dobrym potrafi posługiwać się wybranymi terminami z zakresu nauk humanistycznych, w stopniu bardzo dobrym umie scharakteryzować problemy nauk humanistycznych, używane metody i podejścia teoretyczne.
PEU_K01	Student w stopniu dostatecznym rozumie mechanizmy społeczne, docenia znaczenie humanistyki w działalności zawodowej	Student w stopniu dobrym rozumie mechanizmy społeczne, docenia znaczenie humanistyki w działalności zawodowej	Student w stopniu bardzo dobrym rozumie mechanizmy społeczne, docenia znaczenie humanistyki w działalności zawodowej

LITERATURA PODSTAWOWA

A. Barnard, Antropologia. Zarys teorii i historii, Warszawa 2016.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA

B. Bodzioch-Bryła (red.), Humanistyka współczesna, Kraków 2023.

C. Hann, Antropologia społeczna, Kraków 2008.

Czasopismo „Teksty drugie”

J. Rebold Benton, R. DiYanni, Handbook for the humanities, Pearson 2013.

ŹRÓDŁA ELEKTRONICZNE

MACIERZ POWIĄZANIA

EFEKTÓW UCZENIA DLA PRZEDMIOTU PODSTAWY NAUK HUMANISTYCZNYCH

Z EFEKTAMI UCZENIA NA KIERUNKU PEDAGOGIKA

Przedmiotowy efekt uczenia	Odniesienie przedmiotowego efektu do efektów uczenia zdefiniowanych dla kierunku studiów i specjalności	Cele przedmiotu	Treści programowe	Numer narzędzia dydaktycznego
PEU_W01	K_W01, K_W02, K_W03	C1-C2	W1-W5	1-3

PEU_U01	K_U02	C1-C2	W1-W5	1-3
PEU_K01	K_K01	C1-C2	W1-W5	1-3

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa w języku polskim: **Praktyka zawodowa 1**
 Nazwa w języku angielskim: **Student's Vocational Training 1**
 Karta przedmiotu ważna od roku akademickiego: **2026/2027**
 Kierunek studiów: **Pedagogika**
 Poziom studiów: **Studia I stopnia**
 Forma studiów: **Niestacjonarne**
 Profil: **Praktyczny**
 Specjalność: **HR Business Partner**
 Język wykładowy: **Polski**
 Jednostka prowadząca: **Wydział Nauk Społecznych i Technicznych**
 Opiekun przedmiotu: **dr hab. Rafał Czachor, prof. UJW**

OBciążENIE STUDENTA

	Praktyka	Ćwiczenia	Laboratorium	Projekt	Seminarium
Liczba godzin zajęć dydaktycznych organizowanych w zakładzie pracy	320				
Liczba godzin całkowitego nakładu pracy studenta	320				
Forma zaliczenia	Zaliczenie				
Liczba punktów ECTS	11				

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

Zaliczony przedmiot: Wprowadzenie do pedagogiki, Wprowadzenie do psychologii

CELE PRZEDMIOTU

C1	Poznanie przez studenta całokształtu pracy pedagogicznej (dydaktyczno – wychowawczej, opiekuńczej, animacyjnej i doradczej) danej instytucji edukacyjnej lub placówki oświatowej (kulturalno-oświatowej), w tym podstaw systemu bezpieczeństwa i zasad higieny pracy, obowiązującej dokumentacji, specyfiki zadań oraz stosowanych form i metod pracy pedagogicznej.
C2	Nabywanie umiejętności wyciągania wniosków z obserwowanych czynności pedagogicznych realizowanych w danej instytucji edukacyjnej lub placówce oświatowej, nawiązywania interakcji z uczniami i/lub wychowankami, współpracy z zespołem, organizowania różnych form pracy wychowawczej i zajęć edukacyjnych, tworzenia warunków do nauki, rozwoju osobowego uczestników zajęć, rozwijania ich zainteresowań i uzdolnień, kształtowania nawyków kulturalnych i zdrowotnych, a także dokonywania oceny własnego funkcjonowania w toku wykonywanych zadań.
C3	Integracja wiedzy teoretycznej i praktycznej w naturalnych warunkach odbywania praktyki pedagogicznej oraz rozwijanie gotowości do współdziałania, poszerzania swojej wiedzy i rozwijania umiejętności pedagogicznych.

PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA – PEU

Z zakresu wiedzy:

PEU_W01	Student zna: - całokształt pracy pedagogicznej danej instytucji edukacyjnej lub placówki oświatowej (kulturalno-oświatowej), w tym podstawy systemu bezpieczeństwa i zasady higieny pracy; - podstawową dokumentację, obowiązującą w miejscu odbywanej praktyki; - zadania i specyfikę pracy danej instytucji lub placówki oraz stosowane w niej formy i metody pracy pedagogicznej.
----------------	--

Z zakresu umiejętności:

PEU_U01	Student potrafi: - wyciągać wnioski z obserwowanych czynności podejmowanych przez opiekuna praktyki, w tym prowadzonych zajęć dydaktyczno – wychowawczych, diagnostyczno – profilaktycznych, rozwojowych, animacyjnych i doradczych oraz sposobu nawiązywania interakcji z uczniami i/lub wychowankami; - nawiązywać kontakty oraz budować relacje z uczestnikami zajęć, organizować pomoc w nauce, tworzyć warunki do nauki własnej, do rozwoju w sferze fizycznej, poznawczej i emocjonalno-społecznej oraz do rozwoju zainteresowań, uzdolnień i umiejętności;
----------------	--

	- organizować - adekwatne do wieku i poziomu rozwoju uczestników zajęć - formy edukacyjne, takie jak: opieka wychowawcza, rozrywka i zabawa, zajęcia dydaktyczno-wychowawcze, wychowawczo-profilaktyczne, kulturalne, animacyjne i ogólnorozwojowe oraz potrafi tworzyć warunki dla stymulowania szeroko rozumianego rozwoju, kształtowania nawyków kulturalnych i zdrowotnych. - przeprowadzić zajęcia edukacyjne (dydaktyczno-wychowawcze, profilaktyczno-wychowawcze i ogólnorozwojowe) z dziećmi, młodzieżą i/lub dorosłymi. - współpracować z kadrą pedagogiczną (opiekunami, wychowawcami, nauczycielami, instruktorami i specjalistami) w sprawach ucznia i/lub wychowanka. - dokonywać oceny własnego funkcjonowania podczas realizowania zadań pedagogicznych.
--	--

Z zakresu kompetencji społecznych:

PEU_K01	Student wykazał się gotowością do skutecznego współdziałania z pracownikami instytucji (placówki) w celu poszerzania swojej wiedzy i rozwijania umiejętności pedagogicznych.
----------------	--

TREŚCI PROGRAMOWE

Forma zajęć – praktyka		Liczba godzin
P1	- Odbycie szkolenia instruktorskiego BHP. - Zapoznanie się ze strukturą organizacyjną, zasadami organizacji pracy i zadaniami statutowymi danej instytucji edukacyjnej (placówki oświatowej). - Zapoznanie się z zatrudnioną kadrą pedagogiczną i zakresem wykonywanych przez pracowników czynności. - Zapoznanie się z obowiązującymi w miejscu odbywanej praktyki dokumentami (np. statut, regulaminy, programy i plany zajęć, ramowy rozkład dnia, sprawozdania, itp.). - Zapoznanie się z prowadzoną przez opiekuna praktyki dokumentacją pracy pedagogicznej oraz zasadami jej sporządzania (np. harmonogramy zajęć, tygodniowe rozkłady zajęć, dzienniki zajęć, itp.). - Zapoznanie się z grupami wychowawczymi i/lub uczestnikami zajęć w instytucji edukacyjnej (placówce oświatowej / kulturalno-oświatowej) oraz indywidualnymi podopiecznymi / wychowankami / uczniami. - Zaobserwowanie różnych przejawów zorganizowanej oraz spontanicznej aktywności uczestników zajęć (dzieci / młodzieży / dorosłych / osób starszych) oraz ich interakcji z otoczeniem społecznym (rówieśnikami i /lub dorosłymi). - Obserwowanie czynności podejmowanych przez opiekuna praktyki, sposobów nawiązywania interakcji z podopiecznymi / wychowankami / uczniami / uczestnikami zajęć oraz realizowanych działań pedagogicznych, a także dokonywanie oceny ich efektywności.	80
P2	- Współdziałanie z opiekunem praktyki w zakresie realizacji adekwatnych form i metod pracy pedagogicznej:: sprawowanie opieki i nadzoru nad grupą podopiecznych i/lub wychowanków (uczniów) w toku ich spontanicznej aktywności oraz zapewnianie im bezpieczeństwa; a także podejmowanie różnych działań pedagogicznych, wynikających z zaistniałych sytuacji, charakteru instytucji (placówki) i potrzeb dzieci / młodzieży / dorosłych / osób starszych. - Samodzielne podejmowanie działań pedagogicznych, obejmujących: rozpoznawanie sytuacji społecznej, zainteresowań, zdolności i możliwości oraz potrzeb rozwojowych i/lub edukacyjnych podopiecznych / wychowanków / uczniów / uczestników zajęć; wstępną diagnozę ich trudności, dysfunkcji i zaburzeń; prowadzenie pracy indywidualnej z wychowankami / uczniami (w tym pomoc w nauce); animowanie aktywności jednostek i grupy oraz współdziałania jej uczestników; prowadzenie różnych form grupowej pracy pedagogicznej na terenie instytucji (placówki) i poza nią. - Samodzielne przygotowywanie scenariuszy zajęć dydaktyczno-wychowawczych, wychowawczo-profilaktycznych, psychoedukacyjnych, rozwojowych i/lub animacyjnych oraz realizowanie zleconych przez opiekuna zajęć - w wymiarze minimum 15 godzin dydaktycznych.	240

	- Przygotowywanie niezbędnych pomocy dydaktycznych z powierzonych przez opiekuna materiałów. - Dokonywanie oceny przebiegu prowadzonych zajęć pedagogicznych oraz realizacji zamierzonych efektów. - Dokonywanie oceny własnego funkcjonowania podczas realizowania zadań w toku praktyki (z uwzględnieniem swoich mocnych i słabych stron). - Uczestniczenie (w miarę możliwości) w spotkaniach z rodzicami oraz w procesie udzielania rodzicom różnego rodzaju pomocy i porad. - Branie aktywnego udziału w przygotowywaniu różnych uroczystości organizowanych w placówce (instytucji). - Konfrontowanie wiedzy teoretycznej z praktyką. - Na bieżąco dokumentowanie przebiegu praktyki w tzw. dzienniczku.	
Razem		320

STOSOWANE NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE

1.	Praktyka zawodowa w zakładzie pracy
----	-------------------------------------

METODY I FORMY OCENY OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA

Formy oceny (F lub P)*	Numer efektu uczenia (przedmiotowego)	Metody oceny osiągnięcia efektu uczenia
F	PEU_W01, PEU_U01, PEU_K01	Ewentualna kontrola przebiegu praktyki.
P (z uwzględnieniem F)	PEU_W01, PEU_U01, PEU_K01	Świadectwo odbycia praktyki, sprawozdanie z realizacji praktyki zawodowej, dzienniczek praktyki, konspekty realizowanych zajęć.

*F – ocena formująca (w trakcie semestru), P – ocena podsumowująca (na koniec semestru)

KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA

EFEKTY UCZENIA:	
Symbol efektu uczenia dla kierunku	Efekt uczenia
Wiedza	
PEU_W01	Student poznał: - całokształt pracy pedagogicznej danej instytucji edukacyjnej (placówki oświatowej /kulturalno-oświatowej), w tym podstawy systemu bezpieczeństwa i zasady higieny pracy; - podstawową dokumentację prowadzoną w miejscu odbywania praktyki; - zadania oraz specyfikę pracy opiekuna praktyki oraz stosowane przez niego formy i metody pracy pedagogicznej.
Umiejętności	
PEU_U01	Student potrafi: - wyciągać wnioski z obserwowanych czynności podejmowanych przez opiekuna praktyki, w tym prowadzonych przez niego różnych form pracy pedagogicznej oraz sposobu nawiązywania interakcji z podopiecznymi / wychowankami / uczniami / uczestnikami zajęć; - nawiązywać kontakty oraz budować relacje z podopiecznymi / wychowankami / uczniami / uczestnikami zajęć, a także z rodzicami; - organizować - adekwatne do wieku i poziomu rozwoju uczestników zajęć - formy edukacyjne, takie jak: opieka wychowawcza, rozrywka i zabawa, zajęcia dydaktyczne - wychowawcze, wychowawczo - profilaktyczne, kulturalne, animacyjne i ogólnorozwojowe oraz potrafi tworzyć warunki dla stymulowania

	szeroko rozumianego rozwoju, kształtowania nawyków kulturalnych i zdrowotnych; - przeprowadzić zajęcia edukacyjne (dydaktyczno - wychowawcze, profilaktyczno -wychowawcze, animacyjne, ogólnorozwojowe i doradcze) z dziećmi, młodzieżą i/lub dorosłymi. - współpracować z kadrą pedagogiczną (opiekunami, wychowawcami, nauczycielami, instruktorami i specjalistami) w sprawach ucznia i/lub wychowanka; - dokonywać oceny własnego funkcjonowania podczas realizowania zadań pedagogicznych.
Kompetencje społeczne	
PEU_K01	Student wykazał się gotowością do skutecznego współdziałania z pracownikami placówki (instytucji) w celu poszerzania swojej wiedzy i rozwijania umiejętności wychowawczych.

**MACIERZ POWIĄZANIA
EFEKTÓW UCZENIA DLA PRZEDMIOTU PRAKTYKA ZAWODOWA 1
Z EFEKTAMI UCZENIA NA KIERUNKU PEDAGOGIKA**

Przedmiotowy efekt uczenia	Odniesienie przedmiotowego efektu do efektów uczenia zdefiniowanych dla kierunku studiów i specjalności	Cele przedmiotu	Treści programowe	Numer narzędzia dydaktycznego
PEU_W01	K_W08, K_W09	C1	P1, P2	1
PEU_U01	K_U01, K_U02, K_U07, K_U08, K_U10	C2	P1, P2	1
PEU_K01	K_K01, K_K05	C3	P1, P2	1

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa w języku polskim: **Praktyka zawodowa 2**
 Nazwa w języku angielskim: **Student's Vocational Training 2**
 Karta przedmiotu ważna od roku akademickiego: **2026/2027**
 Kierunek studiów: **Pedagogika**
 Poziom studiów: **Studia I stopnia**
 Forma studiów: **Niestacjonarne**
 Profil: **Praktyczny**
 Specjalność: **HR Business Partner**
 Język wykładowy: **Polski**
 Jednostka prowadząca: **Wydział Nauk Społecznych i Technicznych**
 Opiekun przedmiotu: **dr hab. Rafał Czachor, prof. UJW**

OBciążENIE STUDENTA

	Praktyka	Ćwiczenia	Laboratorium	Projekt	Seminarium
Liczba godzin zajęć dydaktycznych organizowanych w zakładzie pracy	320				
Liczba godzin całkowitego nakładu pracy studenta	320				
Forma zaliczenia	Zaliczenie				
Liczba punktów ECTS	11				

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

Zaliczony przedmiot: Komunikacja społeczna i medialna, Podstawy prawa pracy, Rola HR w organizacji, Zarządzanie zasobami ludzkimi, Umiejętności interpersonalne w pracy HR BP

CELE PRZEDMIOTU

C1	* Poznanie przez studenta całokształtu organizacji (przedsiębiorstwa, instytucji), w której odbywa się praktyka, w tym specyfiki HR przedsiębiorstwa, jego polityki personalnej, zadań i kompetencji kadry pracowniczej oraz otoczenia społeczno-gospodarczego. * Zapoznanie się z zasadami organizacji pracy w działach HR, podziałem kompetencji, procedurami, procesami analizy, planowania i kontroli w organizacji. * Poznanie przepisów i regulacji prawnych, związanych z rekrutacją i prawami pracowników, zasad bezpieczeństwa i higieny pracy oraz rodzajów prowadzonej dokumentacji.
C2	* Nabycie przez studenta umiejętności wyciągania wniosków z obserwowanych czynności podejmowanych przez opiekuna praktyki, w tym jego sposobu nawiązywania interakcji z pracownikami, członkami zespołu i menedżerami w przedsiębiorstwie (instytucji). * Nabycie przez studenta umiejętności nawiązywania kontaktu oraz budowania relacji z pracownikami, członkami zespołu i kadrą kierowniczą organizacji (instytucji), będącej miejscem odbywania praktyki. * Nabycie umiejętności praktycznych, dotyczących planowania zarządzaniem ludźmi (dotyczących np. rekrutacji, selekcji, systemu motywacji, rozwoju pracowników, wyceny stanowisk pracy, itp.). * Nabycie umiejętności pracy zespołowej, efektywnego wykorzystania czasu pracy, odpowiedzialności za powierzone zadania oraz umiejętności dokonywania oceny własnego funkcjonowania podczas realizowania zadań związanych z praktyką.
C3	Integracja wiedzy teoretycznej i praktycznej w naturalnych warunkach odbywania praktyki zawodowej oraz rozwijanie gotowości do współdziałania, poszerzania swojej wiedzy i rozwijania umiejętności w obszarze HR.

PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA – PEU

Z zakresu wiedzy:

PEU_W01	Student zna: całokształt organizacji przedsiębiorstwa (instytucji), w której odbywa praktykę, w tym specyfikę HR przedsiębiorstwa, jego politykę personalną, strukturę i kompetencje kadry oraz otoczenie społeczno-gospodarcze danej organizacji;
----------------	--

	- specyfikę różnych działów, ich funkcje, zadania, strukturę i zarządzanie personelem; - przepisy oraz regulacje związane z rekrutacją, zatrudnianiem i prawami pracownika; - procesy HR realizowane w organizacji oraz kluczowe aspekty roli HR Business Partnera (HRBP).
Z zakresu umiejętności:	
PEU_U01	Student potrafi: - wyciągać wnioski z obserwowanych czynności podejmowanych przez opiekuna praktyki w realizacji różnych zadań zawodowych oraz ze sposobu nawiązywania przez niego kontaktów i budowania relacji z zespołem, menedżerami innych działów, liderami i kierownictwem; - nawiązywać i utrzymywać relacje z różnymi osobami w organizacji - od pracowników po kierownictwo, wykazując kompetencje komunikacyjne, w tym empatię oraz umiejętność słuchania; - pozyskiwać i analizować dane pochodzące z różnych obszarów działalności organizacji (instytucji) oraz formułować na ich podstawie wnioski; - pracować w zespole, wykonując powierzone zadania oraz współpracować z pozostałymi pracownikami; - dokonywać oceny własnego funkcjonowania podczas realizowania przydzielonych zadań.
Z zakresu kompetencji społecznych:	
PEU_K01	Student wykazał się gotowością do skutecznego współdziałania z pracownikami organizacji (instytucji) - w celu poszerzania swojej wiedzy i rozwijania umiejętności w zakresie zarządzania kapitałem ludzkim.

TREŚCI PROGRAMOWE		
Forma zajęć – praktyka		Liczba godzin
P1	- Odbycie szkolenia instruktorskiego BHP. - Zapoznanie się ze strukturą organizacyjną, celami, strategią biznesową i polityką kadrową danego przedsiębiorstwa (instytucji). - Zapoznanie się z przepisami Prawa Pracy, Prawa Ubezpieczeń Społecznych, Prawa Podatkowego związanego z zatrudnianiem pracowników. - Zapoznanie się z obowiązującymi w miejscu odbywanej praktyki dokumentacją (np. wewnętrzne procedury, regulaminy, zarządzenia, plany, programy, analizy, raporty); - Zapoznanie się z dokumentacją prowadzoną przez opiekuna praktyki / menedżera HR (np. dokumenty rekrutacyjne, dokumenty kadrowo-płacowe, ewidencja czasu pracy, umowy o pracę, umowy cywilno-prawne, akta personalne pracowników, projekty szkoleniowe, oceny pracownicze, dokumentacja BHP, ZUS, US, PEFRON, dokumentacja projektowa, dokumentacja administracyjna, itp.) oraz zasadami jej sporządzania; - Zapoznanie się ze specyfiką różnych działów, w tym pełnionymi przez nie funkcjami i zadaniami oraz prowadzoną przez nie dokumentacją. - Zapoznanie się z pracownikami, w tym z członkami zespołu, menedżerami, liderami i kadrą kierowniczą organizacji (instytucji). - Obserwowanie czynności opiekuna praktyki w toku realizacji jego zadań zawodowych, takich jak strategiczne planowanie zasobów ludzkich, analiza potrzeb kadrowych, rekrutacja pracowników, zarządzanie wynagrodzeniami i benefitami, tworzenie i wdrażanie strategii i polityki personalnej, budowanie relacji z menedżerami innych działów, oraz dokonywanie oceny efektywności tych działań. - Uczestniczenie (w miarę możliwości) w spotkaniach z kierownictwem firmy lub działu HR oraz poznawanie strategii biznesowych i sposobów wspierania celów organizacji przez HRBP.	80

P2	- Współdziałanie z opiekunem praktyki w zakresie realizacji typowych zadań HRBP w organizacjach: np. prowadzenia procesów rekrutacji, prowadzenia i koordynacji procesów kadrowo-płacowych, prowadzenia dokumentacji kadrowej, opracowywania strategii rozwoju i zatrzymywania talentów, zarządzania relacjami z pracownikami, wdrażania programów badań opinii pracowników, opracowywania i wdrażania wewnętrznych procedur, regulaminów i zarządzeń; - Współdziałanie z opiekunem praktyki w zakresie współtworzenia i wdrażania projektów HR, takich jak opracowywanie strategii rozwoju kompetencji, wdrażanie programów szkoleniowych lub opracowywanie polityki HR. - Samodzielne podejmowanie czynności w obszarze HR: redagowanie ofert pracy, selekcjonowanie aplikacji, zamieszczanie ogłoszeń; - Dokonywanie oceny własnego funkcjonowania podczas realizowania powierzonych zadań (z uwzględnieniem swoich mocnych i słabych stron). - Uczestniczenie (w miarę możliwości) w szkoleniach wewnętrznych, dotyczących różnych obszarów HR, jak np. rekrutacja, zarządzanie wynagrodzeniami, rozwój pracowników lub prawo pracy, itp. - Konfrontowanie wiedzy teoretycznej z praktyką. - Na bieżąco dokumentowanie przebiegu praktyki w dzienniku praktyki zawodowej.	240
Razem		320

STOSOWANE NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE

1.	Praktyka zawodowa w zakładzie pracy
----	-------------------------------------

METODY I FORMY OCENY OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA

Formy oceny (F lub P)*	Numer efektu uczenia (przedmiotowego)	Metody oceny osiągnięcia efektu uczenia
F	PEU_W01, PEU_U01, PEU_K01	Ewentualna kontrola przebiegu praktyki
P (z uwzględnieniem F)	PEU_W01, PEU_U01, PEU_K01	Świadectwo odbycia praktyki, sprawozdanie z realizacji praktyki zawodowej, dzienniczek praktyki, raport z praktyki zawodowej

*F – ocena formująca (w trakcie semestru), P – ocena podsumowująca (na koniec semestru)

KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA

EFEKTY UCZENIA:	
Symbol efektu uczenia dla kierunku	Efekt uczenia
Wiedza	
PEU_W01	Student poznał: - całokształt organizacji danego przedsiębiorstwa (instytucji), w tym specyfikę działu HR, jego politykę personalną, strukturę i zadania kadry pracowniczej, zasady organizacji pracy poszczególnych pracowników i podziału kompetencji oraz otoczenie społeczno-gospodarcze danej organizacji; - specyfikę pracy menedżera HR i procesy HR realizowane w organizacji, w tym prowadzenie procesów rekrutacji, prowadzenie i koordynację procesów kadrowo-płacowych, prowadzenie dokumentacji kadrowej, opracowywanie strategii rozwoju i zatrzymywania talentów, zarządzanie relacjami z pracownikami, wdrażanie programów badań opinii pracowników, opracowywanie i wdrażanie wewnętrznych procedur, regulaminów i zarządzeń; - przepisy oraz regulacje związane z rekrutacją, zatrudnianiem i prawami pracownika; - procesy HR realizowane w organizacji oraz kluczowe aspekty roli HR Business Partnera (HRBP).

Umiejętności	
PEU_U01	Student potrafi: - wyciągać wnioski z obserwowanych czynności podejmowanych przez opiekuna praktyki / menedżera HR - w realizacji różnych zadań zawodowych oraz ze sposobu nawiązywania przez niego kontaktów i budowania relacji z zespołem, menedżerami innych działów, liderami i kierownictwem; - nawiązywać i utrzymywać relacje z różnymi osobami w organizacji - od pracowników po kierownictwo, wykazując kompetencje komunikacyjne, w tym empatię oraz umiejętność słuchania; - pozyskiwać i analizować dane pochodzące z różnych obszarów działalności organizacji (instytucji) oraz formułować na ich podstawie wnioski; - pracować w zespole, wykonując powierzone zadania oraz współpracować z pozostałymi pracownikami; - dokonywać oceny własnego funkcjonowania podczas realizowania przydzielonych zadań.
Kompetencje społeczne	
PEU_K01	Student wykazał się gotowością do skutecznego współdziałania z pracownikami organizacji (instytucji) - w celu poszerzania swojej wiedzy i rozwijania umiejętności w zakresie zarządzania kapitałem ludzkim.

**MACIERZ POWIĄZANIA
EFEKTÓW UCZENIA DLA PRZEDMIOTU PRAKTYKA ZAWODOWA 2
Z EFEKTAMI UCZENIA NA KIERUNKU PEDAGOGIKA**

Przedmiotowy efekt uczenia	Odniesienie przedmiotowego efektu do efektów uczenia zdefiniowanych dla kierunku studiów i specjalności	Cele przedmiotu	Treści programowe	Numer narzędzia dydaktycznego
PEU_W01	K_W08, K_W09	C1	P1, P2	1
PEU_U01	K_U01, K_U02, K_U07, K_U08, P_U10	C2	P1, P2	1
PEU_K01	K_K01, K_K05	C3	P1, P2	1

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa w języku polskim: **Praktyka zawodowa 3**
 Nazwa w języku angielskim: **Student's Vocational Training 3**
 Karta przedmiotu ważna od roku akademickiego: **2026/2027**
 Kierunek studiów: **Pedagogika**
 Poziom studiów: **Studia I stopnia**
 Forma studiów: **Niestacjonarne**
 Profil: **Praktyczny**
 Specjalność: **HR Business Partner**
 Język wykładowy: **Polski**
 Jednostka prowadząca: **Wydział Nauk Społecznych i Technicznych**
 Opiekun przedmiotu: **dr hab. Rafał Czachor, prof. UJW**

OBCIĄŻENIE STUDENTA

	Praktyka	Ćwiczenia	Laboratorium	Projekt	Seminarium
Liczba godzin zajęć dydaktycznych organizowanych w zakładzie pracy	320				
Liczba godzin całkowitego nakładu pracy studenta	320				
Forma zaliczenia	Zaliczenie				
Liczba punktów ECTS	11				

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

Zaliczone przedmioty: Wystąpienia i techniki pracy z grupą, Employer branding, Zarządzanie projektami, Komunikacja w biznesie, Narzędzia i wskaźniki HR

CELE PRZEDMIOTU

C1	* Poznanie przez studenta całokształtu organizacji (przedsiębiorstwa, instytucji), w której odbywa praktykę, jej misji, celów, istoty działalności gospodarczej, realizowanych procesów HR, roli HRBP, w tym działalności operacyjnej w odniesieniu do poszczególnych grup pracowników i zarządzania nimi, zadań i kompetencji kadry pracowniczej oraz otoczenia społeczno-gospodarczego danej organizacji (przedsiębiorstwa, instytucji). * Poznanie przez studenta specyfiki funkcjonowania poszczególnych działów organizacji (przedsiębiorstwa, instytucji), w tym realizowanych przez nie operacji gospodarczych. * Poznanie zasad organizacji pracy w dziale HR, podziału kompetencji, procedur, procesów analizy, planowania i kontroli w organizacji. * Poznanie przepisów i regulacji prawnych, związanych z rekrutacją i prawami pracowników, w tym zasad bezpieczeństwa i higieny pracy. * Poznanie zasad, metod, technik i narzędzi wykorzystywanych w praktyce zarządzania personelem i wdrażaniu projektów HR. * Poznanie rodzajów i procedur przygotowania dokumentacji, systemu ewidencji danych oraz jej wykorzystania w procesach decyzyjnych.
C2	* Nabycie przez studenta umiejętności wyciągania wniosków z obserwowanych czynności podejmowanych przez opiekuna praktyki, w tym jego sposobu nawiązywania interakcji z pracownikami, członkami zespołu i menedżerami w przedsiębiorstwie (instytucji). * Nabycie przez studenta umiejętności nawiązywania i budowania relacji z pracownikami i kadrą kierowniczą organizacji oraz umiejętności efektywnej pracy zespołowej. * Nabycie umiejętności praktycznych, dotyczących planowania zarządzaniem ludźmi, realizowania zadań analitycznych i diagnostycznych oraz umiejętności projektowania rozwiązań i narzędzi dla biznesu oraz tworzenia kultury organizacyjnej. * Nabycie umiejętności poznawczych (analiza, synteza, krytyczna ocena) i praktycznych w realizacji zadań analitycznych, diagnostycznych i projektowych. * Nabycie umiejętności kreowania polityki rekrutacyjnej i personalnej oraz budowania zespołów pracowników

	skutecznych w powierzonych zadaniach. * Nabywanie umiejętności tworzenia modelu kompetencyjnego opartego na rzeczywistych potrzebach organizacji. * Nabywanie umiejętności kreowania marki pracodawcy, budowania wspierającego środowiska pracy oraz dobrych relacji z najważniejszymi partnerami społecznymi. * Nabywanie umiejętności organizatorskich (adaptacyjność, elastyczność, organizacja pracy własnej, efektywne zarządzanie czasem, sumienność, odpowiedzialność za powierzone zadania) oraz umiejętności dokonywania oceny własnego funkcjonowania podczas realizowania zadań związanych z praktyką.
C3	Rozwijanie gotowości postępowania zgodnie z zasadami etyki zawodowej oraz integracja wiedzy teoretycznej i praktycznej w naturalnych warunkach odbywania praktyki w obszarze HR BP.

PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA – PEU

Z zakresu wiedzy:

PEU_W01	Student zna: - całokształt organizacji przedsiębiorstwa (instytucji), w której odbywa praktykę, w tym specyfikę HR przedsiębiorstwa, jego politykę personalną, strukturę i kompetencje kadry, specyfikę różnych działów, ich funkcje, zadania oraz otoczenie społeczno-gospodarcze danej organizacji; - procesy HR realizowane w organizacji, w tym przepisy oraz regulacje związane z rekrutacją, zatrudnianiem i prawami pracownika, zasady i procedury zarządzania personelem; - kluczowe aspekty roli HR Business Partnera (HRBP), w tym jego zadania i kompetencje w realizacji funkcji personalnej, w zarządzaniu projektem, zarządzaniu konfliktem, zarządzaniu zmianą, zarządzaniu zespołem; rolę HRBP jako strategicznego partnera w biznesie oraz stosowane w pracy HRBP – metody, techniki i narzędzia.
---------	---

Z zakresu umiejętności:

PEU_U01	Student potrafi: - wyciągać wnioski z obserwowanych czynności podejmowanych przez opiekuna praktyki w realizacji różnych zadań zawodowych HRBP; - nawiązywać kontakty i budować relacje z kadrą pracowniczą, współpracować z zespołem, prowadzić trudne rozmowy, zarządzać relacjami międzyludzkimi, rozwiązywać konflikty i zapobiegać im, prowadzić spotkania i dyskusje, diagnozować potrzeby rozwojowe i motywować pracowników oraz kształtować przyjazną kulturę organizacyjną; - przygotowywać analizy i raporty, dotyczące działań z zakresu HR, w tym poszczególnych aspektów zarządzania zasobami ludzkimi oraz pozyskiwać i analizować dane pochodzące z różnych obszarów działalności organizacji (instytucji), formułować na ich podstawie wnioski i integrować je do pracy HRBP; - ocenić i użyć odpowiednich metod, technik i narzędzi do realizacji zadań HRBP w strategicznym zarządzaniu zasobami ludzkimi, wdrażaniu projektów i wspieraniu organizacji w osiąganiu celów biznesowych; - dokonywać oceny własnych umiejętności i efektów realizacji przydzielonych zadań.
---------	--

Z zakresu kompetencji społecznych:

PEU_K01	Student wykazał się odpowiedzialnością i etyczną postawą, współdziałając z pracownikami organizacji (instytucji) w zakresie zarządzania kapitałem ludzkim i wspierania strategii biznesowych firmy.
---------	---

TREŚCI PROGRAMOWE

Forma zajęć – praktyka		Liczba godzin
P1	Odbycie szkolenia instruktorskiego BHP.	80

	▪ Zapoznanie się ze strukturą organizacyjną, celami, strategią biznesową i polityką kadrową danego przedsiębiorstwa (organizacji, instytucji). ▪ Zapoznanie się z podstawą prawną oraz regulacjami wewnętrznymi organizacji, dotyczącymi rekrutacji, praw pracowników, zakresu ich zadań i kompetencji, procedurami przygotowywania dokumentacji i jej obiegu, ewidencjonowania danych w dziale HR i zasad wykorzystywania ich przez HR BP. ▪ Zapoznanie się z pracownikami i menedżerami różnych działów, ich funkcjami i zadaniami, z liderami i kadrą kierowniczą organizacji (instytucji). ▪ Poznanie zasad organizacji pracy w dziale HR, podziału kompetencji, procedur, procesów analizy, planowania i kontroli w organizacji, a także zasad, metod, technik i narzędzi wykorzystywanych w zarządzaniu w organizacji i wdrażaniu projektów HR. ▪ Obserwowanie czynności opiekuna praktyki w toku realizacji jego zadań zawodowych, takich jak strategiczne planowanie zasobów ludzkich, analiza potrzeb kadrowych, rekrutacja pracowników, zarządzanie wynagrodzeniami i benefitami, tworzenie i wdrażanie strategii i polityki personalnej, budowanie relacji z menedżerami innych działów oraz dokonywanie oceny efektywności tych działań. ▪ Uczestniczenie (w miarę możliwości) w spotkaniach z kierownictwem firmy lub działu HR oraz poznawanie strategii biznesowych i sposobów wspierania celów organizacji przez HRBP.	
P2	▪ Współdziałanie z opiekunem praktyki w zakresie realizacji typowych zadań HRBP w zakresie strategicznego planowania zasobów ludzkich, analizy potrzeb kadrowych i rekrutacji, szkoleń i rozwoju pracowników, zarządzania wynagrodzeniami i benefitami, tworzenia i wdrażania strategii oraz polityki personalnej. ▪ Współdziałanie z opiekunem praktyki w zakresie monitorowania i pomiaru istniejących procedur w zakresie zarządzania oraz współuczestniczenie w tworzeniu strategii biznesowej przedsiębiorstwa. ▪ Samodzielne wykonywanie zadań w obszarze HR, jak np.: przygotowywanie tematycznych analiz i raportów, podejmowanie niektórych działań w zakresie prowadzenia procesów rekrutacji, proponowania indywidualnych ścieżek rozwoju pracowników, negocjacji i rozwiązywania konfliktów oraz prowadzenia wybranej dokumentacji kadrowej. ▪ Samodzielne przygotowanie koncepcji i praktycznego projektu wdrożenia zmian rozwojowych w organizacji, będącej miejscem odbywania praktyki, adekwatnie do jej potrzeb i celów biznesowych. ▪ Dokonywanie oceny własnego funkcjonowania podczas realizowania powierzonych zadań (z uwzględnieniem swoich mocnych i słabych stron). ▪ Konfrontowanie wiedzy teoretycznej z praktyką. ▪ Na bieżąco dokumentowanie przebiegu praktyki w dzienniku praktyki zawodowej.	240
Razem		320

STOSOWANE NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE

1.	Praktyka zawodowa w zakładzie pracy.
----	--------------------------------------

METODY I FORMY OCENY OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA

Formy oceny (F lub P)*	Numer efektu uczenia (przedmiotowego)	Metody oceny osiągnięcia efektu uczenia
F	PEU_W01, PEU_U01, PEU_K01	Ewentualna kontrola przebiegu praktyki.
P (z uwzględnieniem F)	PEU_W01, PEU_U01, PEU_K01	Świadectwo odbycia praktyki, sprawozdanie z realizacji praktyki zawodowej, dzienniczek praktyki, raport z praktyki zawodowej.

*F – ocena formująca (w trakcie semestru), P – ocena podsumowująca (na koniec semestru)

**KRYTERIA OCENY
OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA**

EFEKTY UCZENIA:	
Symbol efektu uczenia dla kierunku	Efekt uczenia
Wiedza	
PEU_W01	Student poznał: - całokształt organizacji danej organizacji (przedsiębiorstwa, instytucji), w tym specyfikę HR, politykę personalną, strukturę i kompetencje kadry, specyfikę różnych działów oraz ich funkcje i zadania, cele i strategie biznesowe firmy, a także jej otoczenie społeczno-gospodarcze; - procesy HR realizowane w organizacji, w tym przepisy oraz regulacje związane z rekrutacją, zatrudnianiem i prawami pracownika, zasady i procedury zarządzania personelem; - metody, techniki i narzędzia pracy do realizacji zadań związanych z działalnością HR przedsiębiorstwa (organizacji / instytucji); a także prowadzoną dokumentację; - kluczowe aspekty roli HR Business Partnera (HRBP), w tym jego zadania i kompetencje w realizacji funkcji personalnej, zarządzaniu zespołem; w zarządzaniu projektem, zarządzaniu konfliktem, zarządzaniu zmianą; rolę HRBP jako strategicznego partnera w biznesie oraz stosowane w pracy HRBP – metody, techniki i narzędzia.
Umiejętności	
PEU_U01	Student potrafi: - wyciągać wnioski z obserwowanych czynności podejmowanych przez opiekuna praktyki w realizacji różnych zadań zawodowych HRBP; - nawiązywać kontakty i budować relacje z kadrą pracowniczą, współpracować z zespołem, prowadzić trudne rozmowy, zarządzać relacjami międzyludzkimi, rozwiązywać konflikty i zapobiegać im, prowadzić spotkania i dyskusje, diagnozować potrzeby rozwojowe i motywować pracowników oraz kształtować przyjazną kulturę organizacyjną; - przygotowywać analizy i raporty, dotyczące działań z zakresu HR, w tym poszczególnych aspektów zarządzania zasobami ludzkimi oraz pozyskiwać i analizować dane pochodzące z różnych obszarów działalności organizacji (instytucji), formułować na ich podstawie wnioski i integrować je do pracy HRBP; - ocenić i użyć odpowiednich metod, technik i narzędzi do realizacji zadań HRBP w strategicznym zarządzaniu zasobami ludzkimi, wdrażaniu projektów i wspieraniu organizacji w osiąganiu celów biznesowych; - dokonywać oceny własnych umiejętności i efektów realizacji przydzielonych zadań.
Kompetencje społeczne	
PEU_K01	Student wykazał się odpowiedzialnością i etyczną postawą, współdziałając z pracownikami organizacji (instytucji) w zakresie zarządzania kapitałem ludzkim i wspierania strategii biznesowych firmy.

**MACIERZ POWIĄZANIA
EFEKTÓW UCZENIA DLA PRZEDMIOTU PRAKTYKA ZAWODOWA 3
Z EFEKTAMI UCZENIA NA KIERUNKU PEDAGOGIKA**

Przedmiotowy efekt uczenia	Odniesienie przedmiotowego efektu do efektów uczenia zdefiniowanych dla kierunku	Cele przedmiotu	Treści programowe	Numer narzędzia dydaktycznego
----------------------------	--	-----------------	-------------------	-------------------------------

	studiów i specjalności			
PEU_W01	K_W08, K_W09	C1	P1, P2	1
PEU_U01	K_U01, K_U02, K_U07, K_U08, K_U10	C2	P1, P2	1
PEU_K01	K_K04	C3	P1, P2	1

PRAKTYKI

Pedagogika, specjalność: Resocjalizacja z kryminologią.

Praktyki dla studentów Uczelni Jana Wyżykowskiego, **kierunku Pedagogika, specjalność: Resocjalizacja z kryminologią** są obowiązkowe i stanowią integralną część programu studiów. Szczegółowe zasady organizacji i realizacji praktyk zawodowych określa Regulamin praktyk zawodowych dla studentów Uczelni Jana Wyżykowskiego. Praktyki odbywają się w wymiarze i zakresie zgodnym z programem studiów na danym kierunku oraz zgodnie z programem praktyk dla danego kierunku. Praktyki powinny odbywać się w zakładach lub instytucjach, których działalność wpisuje się w kierunek studiów odbywanych przez studenta.

Nadzór merytoryczny

Zaliczeniem praktyki oraz nadzorem merytorycznym nad praktyką zajmuje się Dziekan UJW; natomiast nadzór organizacyjny nad praktykami oraz kontrola ich przebiegu należy do zadań koordynatora kierunku, wyznaczonego przez Rektora Uczelni. Odpowiada on za realizację praktyki zgodnie z jej celami i ustalonym programem, jest upoważniony do rozstrzygania, wspólnie z przedstawicielem zakładu, spraw związanych z przebiegiem praktyk.

W celu odbycia praktyki zawodowej studenci korzystają z oferty praktyk przygotowanej przez Uczelnię lub poszukują możliwości odbycia praktyki samodzielnie.

Program praktyki:

Miejsce i czas realizacji praktyki:

Miejsce: Studenci realizują praktykę w wybranych instytucjach w środowisku lokalnym, m.in.:

a) Jednostki organizacyjne systemu sprawiedliwości:

- spośród jednostek podległych: okręgowe inspektoraty służby więziennej, areszty śledcze, zakłady karne, schroniska dla nieletnich czy zakłady poprawcze;
- spośród jednostek nadzorowanych: sądy powszechne, ośrodki kuratorskie

b) Jednostki organizacyjne służb mundurowych, w tym między innymi:

- Policja, Straż Miejska, Straż Pożarna, Straż Graniczna

c) Jednostki organizacyjne systemu oświaty, w tym między innymi:

- Młodzieżowe Ośrodki Wychowawcze, Młodzieżowe Ośrodki Socjoterapii, ośrodki rewalidacyjno – wychowawcze, placówki oświatowo – wychowawcze,

d) Organizacje pozarządowe działające na rzecz osób pokrzywdzonych, dotkniętych problemami, w szczególności:

- stowarzyszenia i fundacje, świetlice środowiskowe, ośrodki terapeutyczne.

Studenci odbywają praktykę w trakcie:

II, IV, VI semestru (cykl kształcenia 2024/2025)

Wymiar godzinowy praktyki – 960 godzin, przy czym liczba godzin praktyk oznacza liczbę godzin dydaktycznych (45 minut):

Cykl kształcenia 2024/2025

320 godzin w trakcie II semestru studiów

320 godzin w trakcie IV semestru studiów

320 godzin w trakcie VI semestru studiów

Cel praktyk:

Praktyki zawodowe są integralną częścią procesu dydaktycznego studiów I stopnia na kierunku PEDAGOGIKA, specjalność: RESOCJALIZACJA Z KRYMINOLOGIA. Mają one charakter obligatoryjny, a ich realizacja jest warunkiem uzyskania zaliczenia semestru i roku przez studenta – zgodnie z obowiązującym programem nauczania i planem studiów.

Celem praktyk jest przygotowanie studentów do wykonywania zawodu, a w szczególności:

- umiejętność wykorzystania teorii w projektowaniu własnych działań;
- konfrontacja nabytej podczas studiów wiedzy teoretycznej (z zakresu nauk prawnych, pedagogiki, psychologii itd.) z praktyką wychowawczą, resocjalizacyjną;
- budowanie więzi z przyszłym środowiskiem pracy;
- kształtowanie umiejętności identyfikowania się z zawodem;
- tworzenie nawyku ciągłego podnoszenia swoich kwalifikacji zdolności elastycznego dopasowania ich do ewoluującej rzeczywistości;
- poznanie przez studenta zasad bezpieczeństwa i higieny pracy, zadań oraz specyfiki pracy opiekuna praktyki, stosowanych przez niego form i metod pracy, a także prowadzonej dokumentacji;
- nabywanie przez studenta umiejętności wyciągania wniosków z obserwowanych czynności podejmowanych przez opiekuna praktyki;
- nabywanie przez studenta umiejętności dokonywania oceny własnego funkcjonowania podczas realizowania zadań zawodowych.

Efekty uczenia się właściwe dla praktyk:**Wiedza:**

- student ma wiedzę o różnych rodzajach instytucji resocjalizacyjnych.
- student zna całokształt pracy instytucji, w której odbywa praktykę.
- student zna zasady bezpieczeństwa i higieny pracy, zadania oraz specyfikę pracy opiekuna praktyki, stosowane przez niego formy i metody pracy, a także prowadzoną dokumentację.

Umiejętności:

- student potrafi wyciągać wnioski z obserwowanych czynności podejmowanych przez opiekuna praktyki.
- student potrafi planować i realizować zadania związane z działalnością pedagogiczną, w tym nawiązywać interakcje z podopiecznymi oraz współpracować z innymi pracownikami.
- student potrafi dokonywać oceny własnego funkcjonowania podczas realizowania zadań zawodowych.

Kompetencje społeczne:

- student odnosi zdobytą wiedzę do projektowania działań zawodowych oraz docenia znaczenie nauk pedagogicznych, dla rozwoju prawidłowych więzi w instytucjach resocjalizacyjnych.
- student jest gotów do konfrontowania wiedzy teoretycznej z praktyką, do skutecznego współdziałania z opiekunem praktyk zawodowych w celu poszerzania swojej wiedzy i rozwijania umiejętności wychowawczych.

Formy odbywania praktyki:

- analiza dokumentacji,
- obserwacja,
- asystowanie opiekunowi podejmującemu czynności zawodowe,
- samodzielne podejmowanie czynności diagnostycznych, opiekuńczo-wychowawczych, pomocowych, doradczych, w tym samodzielne prowadzenie zajęć,
- analizowanie i interpretowanie zaobserwowanych albo doświadczanych sytuacji i zdarzeń.

Szczegółowy program praktyki:

W trakcie praktyki student powinien:

- Przejść szkolenie instruktażowe BHP na terenie instytucji, w której realizuje praktykę.
- Zapoznać się ze strukturą organizacyjną, organizacją pracy i zadaniami opiekuńczo-wychowawczymi i pomocowymi placówki/instytucji.
- Zapoznać się z obowiązującymi na terenie placówki dokumentami, w tym dokumentacją prowadzoną przez opiekuna praktyki oraz zasadami jej sporządzania.
- Obserwować czynności zawodowe podejmowane przez opiekuna praktyki.
- Asystować opiekunowi praktyki i współdziałać z nim w realizacji zadań zawodowych.
- Samodzielnie podejmować wyznaczone zadania zawodowe w zależności od specyfiki instytucji,
- Przygotowywać niezbędne pomoce i materiały w celu realizacji zadań wynikających z praktyki.
- Dokonywać oceny własnego funkcjonowania podczas realizowania zadań zawodowych (z uwzględnieniem swoich mocnych stron oraz stron wymagających wsparcia).
- Konfrontować wiedzę teoretyczną z praktyką.
- Na bieżąco dokumentować przebieg praktyki w dzienniku.

Opiekun powinien na bieżąco omawiać ze studentem przebieg praktyki, zwłaszcza obserwowane i prowadzone przez niego i przez siebie zajęcia opiekuńczo-wychowawcze, a po zakończeniu praktyki wypełnić i przekazać studentowi wymaganą przez uczelnię dokumenty.

Metody sprawdzania i weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta w wyniku odbycia praktyk:

- Analiza wpisów w dzienniczku praktyk,
- Opinia Opiekuna praktyk zawodowych
- Ewaluacja przebiegu realizacji praktyk dokonywana w Uczelni pod opieką koordynatora kierunku, w toku zajęć ze studentami (spotkanie ewaluacyjne) – zaliczenie wpisywane do dzienniczka praktyk.

Zasady zaliczania praktyk:

Zaliczenia po zrealizowaniu praktyki zawodowej dokonuje Dziekan WNSiT Uczelni Jana Wyżykowskiego w Polkowicach, na podstawie przedłożonej przez studenta dokumentacji:

- świadectwa z odbycia praktyki,
- sprawozdania z realizacji praktyki
- prawidłowo uzupełnionego dzienniczka praktyk,

Punkty ECTS przypisane do praktyk - 33

Dokumentacja praktyki:

Po zakończeniu praktyki student powinien dostarczyć koordynatorowi kierunku:

- dziennik praktyk, który zawiera informację o codziennej liczbie godzin oraz zwięzły opis obserwowanych i realizowanych zadań powierzonych przez opiekuna (opiekun podpisem potwierdza wykonanie zadań);
- sprawozdanie z realizacji praktyki zawodowej podpisane przez opiekuna praktyki, przyjęte przez koordynatora kierunku;
- świadectwo odbycia praktyki.

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa w języku polskim: **Seminarium dyplomowe I**

Nazwa w języku angielskim: **Seminar I**

Karta przedmiotu ważna od roku akademickiego: **206/2027**

Kierunek studiów: **Pedagogika**

Poziom studiów: **Studia I stopnia**

Forma studiów: **Niestacjonarne**

Profil: **praktyczny**

Specjalność: **Resocjalizacja z kryminologią, HR Business Partner**

Język wykładowy: **polski**

Jednostka prowadząca: **Wydział Nauk Społecznych i Technicznych**

Opiekun przedmiotu: **dr hab. Rafał Czachor, prof. UJW**

OBCIĄŻENIE STUDENTA

	Wykład	Ćwiczenia	Konwersatorium	Projekt	Seminarium
Liczba godzin zajęć dydaktycznych organizowanych przez Uczelnię					10
Liczba godzin całkowitego nakładu pracy studenta					50
Forma zaliczenia					Zaliczenie z oceną
Liczba punktów ECTS					2

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

Brak

CELE PRZEDMIOTU

C1	Nabycie wiedzy o metodologii poszukiwania bibliografii oraz piśmiennictwa do tematu pracy licencjackiej.
C2	Doskonalenie umiejętności obserwowania zjawisk społecznych, wyszukiwania informacji na ich temat oraz konstruowania planu teoretycznej części pracy i sporządzania wykazu literatury.
C3	Rozwinięcie umiejętności precyzyjnego wypowiedzania się na temat zagadnienia podjętego w pracy dyplomowej oraz umiejętności prezentacji uzasadnienia wyboru problematyki.

PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ – PEU

Z zakresu wiedzy:	
PEU_W01	Zna metodologię poszukiwania bibliografii oraz piśmiennictwa do tematu pracy licencjackiej.
Z zakresu umiejętności:	
PEU_U01	Student potrafi obserwować zjawiska społeczne, wyszukuje informacje na ich temat przy użyciu różnych źródeł, potrafi zaplanować teoretyczną część pracy i sporządzić wykaz literatury.
Z zakresu kompetencji społecznych:	
PEU_K01	Student jest gotów poszerzać swoją wiedzę i organizować swoją pracę, precyzyjnie wypowiadać się na temat zagadnienia podjętego w pracy dyplomowej, prezentować uzasadnienie wyboru określonej problematyki.

TREŚCI PROGRAMOWE		
Forma zajęć: Seminarium		Liczba godzin
S 1	Wprowadzenie, omówienie zasad zaliczenia przedmiotu. Wybór problematyki pracy dyplomowej.	2
S2	Technika pisanie pracy dyplomowej (struktura pracy, język, spis treści, przypisy, bibliografia, itd.).	2
S3	Etapy projektowania działań pedagogicznych. Sformułowanie tematu pracy dyplomowej.	2
S4	Dobór literatury przedmiotu – poszukiwanie literatury, ocena jej przydatności i dokonywanie selekcji.	2
S5	Zaprojektowanie teoretycznej części pracy. Rozpoczęcie redagowania tekstu pracy. Zaliczenie.	2
Razem		10

STOSOWANE NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE	
1.	Prezentacja treści z wykorzystaniem multimediów.
2.	Dyskusja.
3.	Praca z materiałem źródłowym.

**METODY I FORMY OCENY
OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ**

Formy oceny (F lub P)*	Numer efektu uczenia się	Metody oceny osiągnięcia efektu uczenia się
F s	PEU_W01, PEU_U01, PEU_K01	Odpowiedź ustna, dyskusja.
P s	PEU_W01, PEU_U01, PEU_K01	Zaliczenie w formie pisemnej.

*F – ocena formująca (w trakcie semestru), P – ocena podsumowująca (na koniec semestru)

**KRYTERIA OCENY
OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ**

Nr PEU	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra
PEU_W01	Student w stopniu podstawowym zna metodologię poszukiwania	Student w stopniu dobrym zna metodologię poszukiwania bibliografii oraz piśmiennictwa	Student w stopniu pełnym zna metodologię poszukiwania bibliografii oraz piśmiennictwa

	bibliografii oraz piśmiennictwa do tematu pracy licencjackiej	do tematu pracy licencjackiej	do tematu pracy licencjackiej
PEU_U01	Student w podstawowym stopniu posiada umiejętności obserwowania zjawisk społecznych, zna efektywne techniki doboru oraz poszukiwania literatury na dany temat i potrafi je wykorzystać, potrafi z pomocą zaplanować teoretyczną część pracy i sporządzić wykaz literatury	Student w dobrym stopniu posiada umiejętności obserwowania zjawisk społecznych, zna efektywne techniki doboru oraz poszukiwania literatury na dany temat i potrafi je wykorzystać, a także samodzielnie zaplanować teoretyczną część pracy i sporządzić wykaz literatury	Student w pełnym stopniu posiada umiejętności obserwowania zjawisk społecznych, zna efektywne techniki doboru oraz poszukiwania literatury na dany temat i potrafi je wykorzystywać, a także samodzielnie zaplanować teoretyczną część pracy i sporządzić wykaz literatury, dodatkowo potrafi dokonywać krytycznej oceny wszelkich źródeł i informacji
PEU_K01	Student jest gotów organizować własną pracę, jest świadomy niedostatków posiadanej wiedzy	Student dodatkowo jest gotów uzasadnić potrzebę ciągłego uzupełniania wiedzy, rozwoju osobistego i zawodowego	Student dodatkowo jest gotów samodzielnie zaplanować i podjąć pracę nad własnym rozwojem

LITERATURA PODSTAWOWA
Dutkiewicz W. (2001): <i>Podstawy metodologii badań do pracy magisterskiej i licencjackiej z pedagogiki</i>, Kielce. Nowak S. (2008), <i>Metodologia badań społecznych</i>, Warszawa. Łobocki M. (2006): <i>Metody i techniki badań pedagogicznych</i>. Kraków. Pilch T., Bauman T. (2001): <i>Zasady badań pedagogicznych. Strategie ilościowe i jakościowe</i>. Warszawa. Literatura związana z problematyką pracy dyplomowej
LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA
Bereźnicki F. (2015): <i>Praca licencjacka i magisterska z pedagogiki, psychologii i socjologii</i>. Poradnik dla studentów. Kraków. Maszkę W. (2008): <i>Metody i techniki badań pedagogicznych</i>. Rzeszów. Palka S. (2006): <i>Metodologia. Badania. Praktyka pedagogiczna</i>. Gdańsk.
ŹRÓDŁA ELEKTRONICZNE
Węglińska M. (2016): <i>Jak pisać pracę magisterską? Poradnik dla studentów</i>. Kraków. https://vdocuments.mx/maria-weglinska-jak-pisac-prace-magisterska.html?page=1

MACIERZ POWIĄZANIA
EFEKTÓW UCZENIA DLA PRZEDMIOTU SEMINARIUM I
Z EFEKTAMI UCZENIA NA KIERUNKU: PEDAGOGIKA

Efekt uczenia	Kod efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne
PEU_W01	K_W07	C1-3	S1-S4	1,2,3
PEU_U01	K_U01, K_U05, K_U09, K_U10	C1-3	S1-S5	1,2,3
PEU_K01	K_K01	C1-3	S1-S5	1,2,3

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa w języku polskim: **Seminarium dyplomowe II**

Nazwa w języku angielskim: **Seminar II**

Karta przedmiotu ważna od roku akademickiego: **206/2027**

Kierunek studiów: **Pedagogika**

Poziom studiów: **Studia I stopnia**

Forma studiów: **Niestacjonarne**

Profil: **praktyczny**

Specjalność: **Resocjalizacja z kryminologią, HR Business Partner**

Język wykładowy: **polski**

Jednostka prowadząca: **Wydział Nauk Społecznych i Technicznych**

Opiekun przedmiotu: **dr hab. Rafał Czachor, prof. UJW**

OBCIĄŻENIE STUDENTA

	Wykład	Ćwiczenia	Konwersatorium	Projekt	Seminarium
Liczba godzin zajęć dydaktycznych organizowanych przez Uczelnię					12
Liczba godzin całkowitego nakładu pracy studenta					50
Forma zaliczenia					Zaliczenie z oceną
Liczba punktów ECTS					2

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

Zaliczone przedmioty: Seminarium I, Metody badań pedagogicznych, Metody diagnozy psychopedagogicznej.

CELE PRZEDMIOTU

C1	Nabycie szczegółowej wiedzy o projektowaniu i prowadzeniu badań diagnostycznych w praktyce zawodowej.
C2	Doskonalenie umiejętności obserwowania zjawisk społecznych, wyszukiwania informacji na ich temat oraz ich przetwarzania i interpretowania.
C3	Rozwinięcie umiejętności projektowania procesu badawczego.
C4	Doskonalenie umiejętności posługiwania się językiem specjalistycznym, argumentowania własnego stanowiska.

PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ – PEU	
Z zakresu wiedzy:	
PEU_W01	Student ma szczegółową wiedzę o projektowaniu i prowadzeniu badań diagnostycznych w praktyce zawodowej.
Z zakresu umiejętności:	
PEU_U01	Student potrafi obserwować zjawiska społeczne, wyszukiwać informacje na ich temat przy użyciu różnych źródeł oraz je przetwarzać i interpretować.
PEU_U02	Student posiada umiejętności projektowania procesu badawczego: formułuje problemy i hipotezy badawcze, dobiera zmienne, metody i techniki badań, konstruuje narzędzia badawcze.
PEU_U03	Student potrafi używać języka specjalistycznego, argumentuje własne stanowisko, klarownie opisuje metodologiczną koncepcję badań.
Z zakresu kompetencji społecznych:	
PEU_K01	Student jest gotów organizować własną pracę, kierując się zasadami profesjonalizmu i etyki.

TREŚCI PROGRAMOWE		
Forma zajęć: Seminarium		Liczba godzin
S 1	Wprowadzenie i omówienie zasad zaliczenia zajęć. Przygotowywanie teoretycznych podstaw pracy.	4
S2	Wybór terenu badań.	1
S3	Przygotowanie metodologicznej koncepcji badań: sformułowanie celów, problemów i hipotez badawczych, dobór zmiennych, metody i techniki badań.	4
S4	Opracowanie narzędzia badawczego. Zaliczenie.	3
Razem		12

STOSOWANE NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE	
1.	Prezentacja treści z wykorzystaniem multimedialnych.
2.	Literatura przedmiotu.
3.	Dyskusja dydaktyczna.

**METODY I FORMY OCENY
OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ**

Formy oceny (F lub P)*	Numer efektu uczenia się	Metody oceny osiągnięcia efektu uczenia się
F s	PEU_W01, PEU_U01, PEU_U02, PEU_U03, PEU_K01	Odpowiedź ustna, dyskusja.
P s	PEU_W01, PEU_U01, PEU_U02, PEU_U03, PEU_K01	Zaliczenie w formie pisemnej.

*F – ocena formująca (w trakcie semestru), P – ocena podsumowująca (na koniec semestru)

**KRYTERIA OCENY
OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ**

Nr PEU	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra
PEU_W01	Student posiada w stopniu podstawowym szczegółową wiedzę o projektowaniu i prowadzeniu badań diagnostycznych w praktyce zawodowej.	Student posiada w stopniu dobrym szczegółową wiedzę o projektowaniu i prowadzeniu badań diagnostycznych w praktyce zawodowej.	Student posiada w stopniu pełnym szczegółową wiedzę o projektowaniu i prowadzeniu badań diagnostycznych w praktyce zawodowej.
PEU_U01	Student posiada w stopniu podstawowym umiejętności obserwowania zjawisk społecznych, zna skuteczne i efektywne techniki doboru oraz poszukiwania literatury na dany temat i potrafi odpowiednio je wykorzystać.	Student posiada w dobrym stopniu umiejętności obserwowania zjawisk społecznych, zna skuteczne i efektywne techniki doboru oraz poszukiwania literatury na dany temat, potrafi odpowiednio je wykorzystać, dodatkowo dokonać krytycznej oceny źródeł i w dobrym stopniu przetwarzać i interpretować informacje.	Student posiada w pełnym stopniu umiejętności obserwowania zjawisk społecznych, zna skuteczne i efektywne techniki doboru oraz poszukiwania literatury na dany temat, potrafi odpowiednio je wykorzystać, dokonać krytycznej oceny źródeł i w bardzo dobrym stopniu przetwarzać i interpretować informacje.
PEU_U02	Student potrafi niesamodzielnie zaprojektować proces badawczy: sformułować problemy i hipotezy badawcze, dobrać zmienne, metodę i techniki badań oraz skonstruować narzędzia badawcze.	Student potrafi samodzielnie zaprojektować proces badawczy: sformułować problemy i hipotezy badawcze, dobrać zmienne, metodę i techniki badań oraz skonstruować narzędzia badawcze.	Student potrafi samodzielnie zaprojektować proces badawczy: sformułować problemy i hipotezy badawcze, dobrać zmienne, metodę i techniki badań oraz skonstruować narzędzia badawcze, dodatkowo potrafi uzasadnić dobór metody i technik badań.
PEU_U03	Student potrafi się wypowiedzieć się na temat związany z tematem pracy dyplomowej, używa specjalistycznego języka, potrafi z pomocą prowadzącego klarownie opisać metodologiczną koncepcję badań.	Student dodatkowo potrafi sformułować odpowiedzi na pytania dotyczące problematyki jego pracy i argumentować własne stanowisko. Potrafi w pełni samodzielnie i klarownie opisać metodologiczną koncepcję badań.	Student dodatkowo potrafi trafnie formułować pytania dotyczące problematyki prac pozostałych uczestników seminarium.
PEU_K01	Student gotów jest organizować własną pracę, zna zasady etyczne, którymi powinien kierować się badacz.	Student dodatkowo gotów jest uzasadnić konieczność profesjonalnego zachowania i respektowania w procesie badawczym norm etycznych.	Student dodatkowo gotów jest zadbać o zgodną z wymaganiami etyki realizację badań.

LITERATURA PODSTAWOWA
Łobocki M. (2006): <i>Metody i techniki badań pedagogicznych</i>. Kraków. Nowak S. (2008), <i>Metodologia badań społecznych</i>, Warszawa. Pilch T., Bauman T. (2010): <i>Zasady badań pedagogicznych. Strategie ilościowe i jakościowe</i>. Warszawa. Sztumski J. (2010): <i>Wstęp do metod i technik badań społecznych</i>. Katowice. Urbaniak-Zajac D., Kos E. (2013), <i>Badania jakościowe w pedagogice</i>, Warszawa. Literatura związana z problematyką pracy dyplomowej.
LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA
Apanowicz J. (2003), <i>Metodologia nauk</i>, Toruń. Babbie E. (2007), przeł. W. Betkiewicz: <i>Badania społeczne w praktyce</i>. Warszawa. Babbie E. (2009), tł. W. Betkiewicz: <i>Podstawy badań społecznych</i>. Warszawa. Frankfort - Nachmias Ch. i Nachmias D. (2001): <i>Metody badawcze w naukach społecznych</i>. Poznań.

Łobocki M. (2006): *Wprowadzenie do metodologii badań pedagogicznych*. Kraków.
 Maszke W. (2004): *Metody i techniki badań pedagogicznych*. Rzeszów.
 Pilch T. (2001): *Zasady badań pedagogicznych*. Warszawa.
 Silverman D. (2008): *Prowadzenie badań jakościowych*. Warszawa.

ŹRÓDŁA ELEKTRONICZNE

Kubinowski D. (2016), *Istota jakościowych badań pedagogicznych – wprowadzenie*.
[https://www.google.com/url?
 sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=&ved=2ahUKEwikxeG03Oj8AhXwl4sKHdAcAesQFnoECA4QAQ&
 url=https%3A%2F%2Fwnus.edu.pl%2Fjbp%2Ffile%2Farticle%2Fdownload%2F2011.pdf&usg=AOvVaw3pO
 RqC1vJ44xVt5rVcY2Ab](https://www.google.com/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=&ved=2ahUKEwikxeG03Oj8AhXwl4sKHdAcAesQFnoECA4QAQ&url=https%3A%2F%2Fwnus.edu.pl%2Fjbp%2Ffile%2Farticle%2Fdownload%2F2011.pdf&usg=AOvVaw3pORqC1vJ44xVt5rVcY2Ab)

MACIERZ POWIĄZANIA

EFEKTÓW UCZENIA DLA PRZEDMIOTU SEMINARIUM II Z EFEKTAMI UCZENIA NA KIERUNKU: PEDAGOGIKA

Efekt uczenia się	Kod efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne
PEU_W01	K_W07	C1	S1-S4	1,2,3
PEU_U01	K_U01, K_U05, K_U09	C2	S1 - S4	1,2,3
PEU_U02	K_U03, K_U10	C3	S2, S3, S4	1,2,3
PEU_U03	K_U07	C4	S1- S4	1,2,3
PEU_K01	K_K04	C4	S1 - S4	1,2,3

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa w języku polskim: **Seminarium dyplomowe III**

Nazwa w języku angielskim: **Seminar III**

Karta przedmiotu ważna od roku akademickiego: **2025/2026**

Kierunek studiów: **Pedagogika**

Poziom studiów: **Studia I stopnia**

Forma studiów: **Niestacjonarne**

Profil: **praktyczny**

Specjalność: **Resocjalizacja z kryminologią, HR Business Partner**

Język wykładowy: **polski**

Jednostka prowadząca: **Wydział Nauk Społecznych i Technicznych**

Opiekun przedmiotu: **dr hab. Rafał Czachor, prof. UJW**

OBCIĄŻENIE STUDENTA

	Wykład	Ćwiczenia	Konwersatorium	Projekt	Seminarium
Liczba godzin zajęć dydaktycznych organizowanych przez Uczelnię					18
Liczba godzin całkowitego nakładu pracy studenta					75
Forma zaliczenia					Zaliczenie z oceną
Liczba punktów ECTS					3

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

Zaliczone przedmioty: Seminarium I i Seminarium II, Metody badań pedagogicznych, Metody diagnozy psychopedagogicznej.

CELE PRZEDMIOTU

C1	Nabycie szczegółowej wiedzy o projektowaniu i prowadzeniu badań diagnostycznych w praktyce zawodowej.
C2	Nabycie umiejętności realizacji procesu badawczego.
C3	Doskonalenie umiejętności posługiwania się językiem specjalistycznym, argumentowania własnego stanowiska, redagowania tekstu pracy dyplomowej.
C4	Doskonalenie umiejętności wykorzystywania technologii informacyjnej w procesie przygotowywania pracy dyplomowej.

PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ – PEU	
Z zakresu wiedzy:	
PEU_W01	Student wie jak projektować i prowadzić badania diagnostyczne w praktyce zawodowej.
Z zakresu umiejętności:	
PEU_U01	Student potrafi przeprowadzić wszystkie etapy procesu badawczego: realizuje badania, dokonuje analizy wyników, formułuje wnioski.
PEU_U02	Student potrafi używać języka specjalistycznego, umie argumentować własne stanowisko, potrafi zredagować tekst pracy dyplomowej.
PEU_U03	Student posiada umiejętności wykorzystywania technologii informacyjnej w procesie przygotowywania pracy dyplomowej.
Z zakresu kompetencji społecznych:	
PEU_K01	Student ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, jest gotów do pracy nad własnym rozwojem.

TREŚCI PROGRAMOWE		
Forma zajęć: Seminarium		Liczba godzin
S 1	Wprowadzenie do zajęć, omówienie zasad zaliczenia. Realizacja badań empirycznych.	2
S2	Uporządkowanie wyników badań i ich prezentacja.	4
S3	Analiza danych empirycznych.	4
S4	Sformułowanie wniosków z badań.	4
S5	Ostateczne zredagowanie tekstu pracy dyplomowej. Zaliczenie.	4
Razem		18

STOSOWANE NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE	
1.	Prezentacja treści z wykorzystaniem multimediów.
2.	Literatura przedmiotu.
3.	Dyskusja dydaktyczna.

**METODY I FORMY OCENY
OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ**

Formy oceny (F lub P)*	Numer efektu uczenia się	Metody oceny osiągnięcia efektu uczenia się
F s	PEU_W01, PEU_U01, PEU_U02, PEU_U03, PEU_K01	Odpowiedź ustna, dyskusja, napisane kolejne rozdziały pracy.
P s	PEU_W01, PEU_U01, PEU_U02, PEU_U03, PEU_K01	Zaliczenie pisemne.

*F – ocena formująca (w trakcie semestru), P – ocena podsumowująca (na koniec semestru)

**KRYTERIA OCENY
OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ**

Nr PEU	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra
PEU_W01	Student posiada w stopniu podstawowym szczegółową wiedzę o projektowaniu i prowadzeniu badań diagnostycznych w praktyce zawodowej.	Student posiada w stopniu dobrym szczegółową wiedzę o projektowaniu i prowadzeniu badań diagnostycznych w praktyce zawodowej.	Student posiada w stopniu pełnym szczegółową wiedzę o projektowaniu i prowadzeniu badań diagnostycznych w praktyce zawodowej.
PEU_U01	Student potrafi przeprowadzić badania i uporządkować dane empiryczne oraz z pomocą dokonać analizy wyników badań.	Student potrafi przeprowadzić badania i uporządkować dane empiryczne oraz samodzielnie dokonać analizy wyników badań.	Student potrafi przeprowadzić badania i uporządkować dane empiryczne oraz samodzielnie dokonać analizy wyników badań, dodatkowo potrafi krytycznie odnieść się do wyników badań i sformułować wnioski.
PEU_U02	Student potrafi wypowiedzieć się na temat związany z tematem pracy dyplomowej, używa specjalistycznego języka, potrafi z pomocą prowadzącego zredagować tekst pracy.	Student potrafi wypowiedzieć się na temat związany z tematem pracy dyplomowej, używa specjalistycznego języka, potrafi samodzielnie zredagować tekst pracy, dodatkowo potrafi sformułować odpowiedzi na pytania dotyczące problematyki jego pracy i argumentować własne stanowisko.	Student dodatkowo potrafi trafnie formułować pytania dotyczące problematyki prac pozostałych uczestników seminarium, potrafi samodzielnie i na wysokim poziomie merytorycznym i technicznym zredagować pracę dyplomową zgodnie z obowiązującymi zasadami.
PEU_U03	Student potrafi w zadowalającym stopniu wykorzystywać technologię informacyjną w procesie tworzenia podstawowego tekstu pracy.	Student potrafi w dobrym stopniu wykorzystywać technologię informacyjną w procesie tworzenia podstawowego tekstu pracy, potrafi tworzyć zróżnicowane tabele i wykresy.	Student potrafi wykorzystywać technologię informacyjną w całkowicie samodzielnym procesie tworzenia tekstu pracy z zachowaniem wszelkich zasad.
PEU_K01	Student jest świadomy niedostatków posiadanej wiedzy i własnego profesjonalizmu.	Student dodatkowo rozumie potrzebę ciągłego uzupełniania wiedzy, rozwoju osobistego i zawodowego.	Student dodatkowo jest gotów samodzielnie zaplanować i podjąć pracę nad własnym rozwojem.

LITERATURA PODSTAWOWA
Łobocki M. (2006): <i>Metody i techniki badań pedagogicznych</i>. Kraków. Nowak S. (2008), <i>Metodologia badań społecznych</i>, Warszawa. Pilch T., Bauman T. (2010): <i>Zasady badań pedagogicznych. Strategie ilościowe i jakościowe</i>. Warszawa. Sztumski J. (2010): <i>Wstęp do metod i technik badań społecznych</i>. Katowice. Urbaniak-Zajac D., Kos E. (2013), <i>Badania jakościowe</i>. Literatura związana z problematyką pracy dyplomowej.
LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA
Apanowicz J. (2003), <i>Metodologia nauk</i>, Toruń. Babbie E. (2007), przeł. W. Betkiewicz: <i>Badania społeczne w praktyce</i>. Warszawa. Babbie E. (2009), tł. W. Betkiewicz: <i>Podstawy badań społecznych</i>. Warszawa. Frankfort - Nachmias Ch. i Nachmias D. (2001): <i>Metody badawcze w naukach społecznych</i>. Poznań. Łobocki M. (2006): <i>Wprowadzenie do metodologii badań pedagogicznych</i>. Kraków. Maszkę W. (2004): <i>Metody i techniki badań pedagogicznych</i>. Rzeszów. Pilch T. (2001): <i>Zasady badań pedagogicznych</i>. Warszawa. Silverman D. (2008): <i>Prowadzenie badań jakościowych</i>. Warszawa.

ŹRÓDŁA ELEKTRONICZNE
Krajewski M. (2006), Badania pedagogiczne, Płock, https://krajewskimiroslaw.pl/images/materialy/Dydaktyka/METODOLOGIA_BADAN_PEDAGOGICZNYCH_PDF.pdf

**MACIERZ POWIĄZANIA
EFEKTÓW UCZENIA DLA PRZEDMIOTU SEMINARIUM III
Z EFEKTAMI UCZENIA NA KIERUNKU: PEDAGOGIKA**

Efekt uczenia się	Kod efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne
PEU_W01	K_W07	C1	S1-S5	1,2,3
PEU_U01	K_U03, K_U05	C1	S1 - S4	1,2,3
PEU_U02	K_U07	C2	S2 - S5	1,2,3
PEU_U03	K_U09	C3	S1 - S5	1,2,3
PEU_K01	K_K01	C4	S1 - S5	1,2,3

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa w języku polskim: **Działanie rozwojowe i andragogika**

Nazwa w języku angielskim: **Development activities and andragogy**

Karta przedmiotu ważna od roku akademickiego: **2026/2027**

Kierunek studiów: **Pedagogika**

Poziom studiów: **Studia I stopnia**

Forma studiów: **Niestacjonarna**

Profil: **Praktyczny**

Specjalność: **HR Business Partner**

Język wykładowy: **Polski**

Jednostka prowadząca: **Wydział Nauk Społecznych i Technicznych**

Opiekun przedmiotu: **dr hab. Rafał Czachor, prof. UJW**

OBCIĄŻENIE STUDENTA

	Wykład	Ćwiczenia	Konwersatorium	Projekt	Laboratorium
Liczba godzin zajęć dydaktycznych organizowanych przez Uczelnię	12		12		
Liczba godzin całkowitego nakładu pracy studenta	25		50		
Forma zaliczenia	Zaliczenie z oceną		Zaliczenie z oceną		
Liczba punktów ECTS	1		2		

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

Brak.

CELE PRZEDMIOTU

C1	Zapoznanie studentów z wiedzą dotyczącą rozwoju refleksji andragogicznej i praktyki edukacyjnej dorosłych, andragogicznych teorii uczenia się, koncepcji pracy edukacyjnej z dorosłymi, badań nad edukacją dorosłych i całościowym uczeniem się.
C2	Zapoznanie z koncepcjami dorosłości, dziedzinami i przejawami rozwoju człowieka dorosłego, zadaniami rozwojowymi poszczególnych okresów dojrzałości oraz intelektualnymi możliwościami rozwojowymi w okresie dorosłości.
C3	Kształtowanie postawy refleksyjnego psychologa rozumiejącego poznawcze i praktyczne znaczenie wiedzy z zakresu andragogiki.

PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ – PEU	
Z zakresu wiedzy:	
PEU_W01	Student zna i rozumie podstawowe pojęcia, przedmiot i zadania andragogiki, główne nurty badań w obszarze edukacji dorosłych oraz główne współczesne teorie uczenia się i nauczania dorosłych.
PEU_W02	Student wie i rozumie, czym jest dorosłość człowieka w aspekcie biologicznym, psychologicznym, społecznym i kulturowym.
Z zakresu umiejętności:	
PEU_U01	Student posiada umiejętność krytycznej analizy problemów kształcenia dorosłych w aspekcie ich potrzeb rozwojowych i współczesnych uwarunkowań edukacyjnych.
Z zakresu kompetencji społecznych:	
PEU_K01	Student gotów jest do uznania użyteczności wiedzy z zakresu andragogiki w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych.

TREŚCI PROGRAMOWE		
Forma zajęć – WYKŁAD		Liczba godzin
W1	Wprowadzenie do przedmiotu.	0,5
	Wprowadzenie do andragogiki: podstawowe pojęcia i terminologia, przedmiot i społeczne funkcje andragogiki, miejsce andragogiki wśród nauk o edukacji, historyczny rozwój refleksji andragogicznej i praktyki edukacyjnej dorosłych w Polsce i na świecie.	1,5
W2	Całociągowe uczenie się, jako centralna idea edukacyjna: przesłanki idei uczenia się przez całe życie, strategie wprowadzania Lifelong Learning do praktyki edukacyjnej, oblicza całociągowego uczenia się.	2
W3	Rozwój jako kategoria pojęciowa andragogiki. Andragogiczne koncepcje dorosłości: społeczne, psychologiczne i kulturowe aspekty rozwoju człowieka dorosłego.	2
W4	Andragogiczne teorie uczenia się: teoria Uczenia się Transformatywnego Jacka Mezirowa, teoria uczenia się sytuacyjnego, biograficznego; podejście społeczno-kulturowe.	2
W5	Koncepcje pracy edukacyjnej z ludźmi dorosłymi: technologiczny, humanistyczny i krytyczny model pracy edukacyjnej z dorosłymi. Badania nad edukacją dorosłych i całociągowym uczeniem się.	2
W6	Zaliczenie przedmiotu.	2
Razem		12
Forma zajęć – ĆWICZENIA		Liczba godzin
Ć1	Wprowadzenie do przedmiotu	0,5
	Dorosłość jako podstawowa kategoria pojęciowa andragogiki: koncepcje i kategoryzacje dorosłości, rozumienie dorosłości, „pozorna dorosłość”, „odraczanie dorosłości”.	1,5
Ć2	Dziedziny i przejawy rozwoju człowieka dorosłego. Zadania rozwojowe poszczególnych okresów dojrzałości. Dorosły jako uczeń: motywacje edukacyjne dorosłych. Możliwości edukacyjne ucznia dorosłego.	2
Ć3	System kształcenia dorosłych. Cechy współczesnej edukacji dorosłych.	2

	Formy edukacji dorosłych. Formalne i pozaformalne instytucje kształcenia dorosłych.	
Ć4	Andragogiczne problemy starzenia się i starości: edukacja i uczenie się w okresie późnej dorosłości; Uniwersytety Trzeciego Wieku, edukacja dorosłych wobec zjawiska marginalizacji i wykluczenia społecznego: edukacja osób dorosłych niepełnosprawnych, ubogich, długotrwale bezrobotnych, niedostosowanych społecznie itd.	2
Ć5	Obszary nieformalnej edukacji dorosłych: uczenie się w miejscu pracy, edukacja w świecie kultury popularnej, uczenie się społeczne, uczenie się biograficzne. Określanie własnych kompetencji oraz celów edukacyjnych.	2
Ć6	Zaliczenie przedmiotu.	2
Razem		12

STOSOWANE NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE	
1.	Prezentacja treści w oparciu o metody audiowizualne.
2.	Dyskusja.
3.	Praca własna.
4.	Praca w grupach, studium przypadku.
5.	Konsultacje.

METODY I FORMY OCENY
OŚIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Formy oceny (F lub P)*	Numer efektu uczenia się (przedmiotowego)	Metody oceny osiągnięcia efektu uczenia się
Fw	PEU_W01, PEU_W02, PEU_K01	Obserwacja aktywności studenta w czasie zajęć wykładowych.
Pw	PEU_W01, PEU_W02, PEU_K01	Zaliczenie w formie ustnej lub pisemnej.
Fć	PEU_W01, PEU_W02, PEU_U01, PEU_K01	Praca własna, wypowiedź ustna ocena przygotowania i udziału w dyskusji na ćwiczeniach, praca w grupach, studium przypadku.
Pć	PEU_W01, PEU_W02, PEU_U01, PEU_K01	Zaliczenie w formie ustnej lub pisemnej.

***F** – ocena formująca (w trakcie semestru), **P** – ocena podsumowująca (na koniec semestru)

KRYTERIA OCENY

OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Nr PEU	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra
PEU_W01	Student ma podstawową wiedzę w zakresie elementarnych podstaw andragogiki oraz procesu kształcenia dorosłych.	Student ma pogłębioną wiedzę w zakresie podstaw andragogiki, procesu kształcenia dorosłych oraz głównych nurtów badań w obszarze edukacji dorosłych.	Student ma szczegółową wiedzę w zakresie andragogiki, procesu kształcenia dorosłych, głównych nurtów badań w obszarze edukacji dorosłych oraz współczesnych teorii uczenia się i nauczania dorosłych.
PEU_W02	Student wie i rozumie, czym jest dorosłość człowieka w aspekcie biologicznym, psychologicznym, społecznym i kulturowym.	Student wie i rozumie, czym jest dorosłość człowieka w aspekcie biologicznym, psychologicznym, społecznym i kulturowym, posiada wiedzę na temat zadań rozwojowych oraz intelektualnych możliwości rozwoju człowieka dorosłego.	Student wie i rozumie, czym jest dorosłość człowieka w aspekcie biologicznym, psychologicznym, społecznym i kulturowym, posiada wiedzę na temat zadań rozwojowych oraz intelektualnych możliwości w poszczególnych okresach dojrzałości.
PEU_U01	Student potrafi analizować problemy kształcenia dorosłych, uwzględniając niektóre aspekty tej problematyki.	Student potrafi analizować problemy kształcenia dorosłych, uwzględniając główne aspekty tej problematyki, w tym potrzeby dorosłych i aktualne uwarunkowania edukacyjne.	Student potrafi wnikliwie analizować problemy kształcenia dorosłych, uwzględniając główne aspekty tej problematyki, w tym potrzeby dorosłych i aktualne uwarunkowania edukacyjne. Wykazuje się umiejętnością krytycznej i twórczej refleksji.
PEU_K01	Student jest gotów do uznania znaczenia wiedzy andragogicznej w pracy zawodowej psychologa.	Student jest gotów do uznania znaczenia wiedzy andragogicznej i umiejętności stosowanych w pracy zawodowej psychologa podczas pracy z dorosłymi.	Student jest gotów do uznania znaczenia poznawczych i praktycznych aspektów wiedzy andragogicznej w zawodzie psychologa.

LITERATURA PODSTAWOWA

Aleksander T., 2009, Andragogika, Radom-Kraków.

Knowles M., Holton E., Swanson R., 2009, Edukacja dorosłych: podręcznik akademicki, Warszawa.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA

Kurantowicz E., 2007, O uczących się społecznościach: wybrane praktyki edukacyjne ludzi dorosłych, Wrocław.

ŹRÓDŁA ELEKTRONICZNE

MACIERZ POWIĄZANIA

EFEKTÓW UCZENIA SIĘ DLA PRZEDMIOTU DZIAŁANIA ROZWOJOWE I ANDRAGOGIKA Z EFEKTAMI UCZENIA SIĘ NA KIERUNKU PEDAGOGIKA

Przedmiotowy efekt uczenia się	Odniesienie przedmiotowego efektu do efektów uczenia się zdefiniowanych dla kierunku studiów i specjalności	Cele przedmiotu	Treści programowe	Numer narzędzia dydaktycznego
PEU_W01	K_W02	C1-C3	W1-6	1-5
PEU_W02	K_W03	C1-C3	W1-6	1-5
PEU_U01	K_U08	C1-C3	W1-6, Ć1-6	1-5
PEU_K01	K_K01	C1-C3	W1-6, Ć1-6	1-5

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa w języku polskim: **Employer branding**

Nazwa w języku angielskim: **Employer branding**

Karta przedmiotu ważna od roku akademickiego: **2026/2027**

Kierunek studiów: **Pedagogika**

Poziom studiów: **Studia I stopnia**

Forma studiów: **Niestacjonarne**

Profil: **Praktyczny**

Specjalność: **HR Business Partner**

Język wykładowy: **Polski**

Jednostka prowadząca: **Wydział Nauk Społecznych i Technicznych**

Opiekun przedmiotu: **dr hab. Rafał Czachor, prof. UJW**

OBCIĄŻENIE STUDENTA

	Wykład	Ćwiczenia	Konwersatorium	Projekt	Laboratorium
Liczba godzin zajęć dydaktycznych organizowanych przez Uczelnię			20		
Liczba godzin całkowitego nakładu pracy studenta			75		
Forma zaliczenia			Zaliczenie z oceną		
Liczba punktów ECTS			3		

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

Brak.

CELE PRZEDMIOTU

C1	Student potrafi zdefiniować i omówić koncepcję Employer Branding.
C2	Potrafi przedstawić wiodące zagadnienia z zakresu kształtowania i doskonalenia marki pracodawcy w praktyce innowacyjnych przedsiębiorstw funkcjonujących na współczesnym rynku.

PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ – PEU

Z zakresu wiedzy:

PEU_W01	Ma wiedzę z zakresu metod i narzędzi wykorzystywanych przez właścicieli przedsiębiorstw i menedżerów do kształtowania polityki personalnej.
---------	---

Z zakresu umiejętności:

PEU_U01	Potrafi analizować i ocenić wewnętrzny i zewnętrzny wizerunek firmy jako pracodawcy.
PEU_U02	Potrafi wykorzystać odpowiednie instrumentarium w celu efektywnego budowania wizerunku firmy jako pracodawcy.

Z zakresu kompetencji społecznych:

PEU_K01	Rozumie potrzebę komunikowania dobrego wizerunku organizacji, jako pracodawcy w miejscu pracy i poza nim.
---------	---

TREŚCI PROGRAMOWE

Forma zajęć – konwersatorium		Liczba godzin
K1	Wprowadzenie do przedmiotu.	0,5
K1	Marka pracodawcy – geneza i rozwój koncepcji.	1,5
K2	Rodzaje i modele employer branding – omówienie wybranych koncepcji.	2
K3	Kształtowanie unikalnej oferty pracodawcy. Charakterystyka wybranych korzyści.	3
K4	Przywództwo i komunikacja wewnętrzna a budowanie marki pracodawcy.	3
K5	Systemy motywacyjne, szkolenia i programy rozwojowe a kształtowanie pozytywnego wizerunku pracodawcy.	3
K6	Wizerunek marki pracodawcy a skuteczność rekrutacji zewnętrznej.	3
K7	Nowe pokolenia na rynku pracy jako wyzwanie dla współczesnego pracodawcy. Narzędzia budowania marki pracodawcy.	3
K8	Podsumowanie i zaliczenie.	1
Razem		20

STOSOWANE NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE

1.	Wykład z użyciem multimedialnych.
2.	Praca w grupach, dyskusja.
3.	Konsultacje.
4.	Praca własna.

METODY I FORMY OCENY
OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Formy oceny (F lub P)*	Numer efektu uczenia się (przedmiotowego)	Metody oceny osiągnięcia efektu uczenia się
F k	PEK_W01, PEU_U01, PEK_U02, PEK_K01	Praca własna, praca w grupach, udział w dyskusji.
P k	PEK_W01, PEU_U01, PEK_U02, PEK_K01	Zaliczenie w formie ustnej lub pisemnej.

*F – ocena formująca (w trakcie semestru), P – ocena podsumowująca (na koniec semestru)

KRYTERIA OCENY
OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Nr PEU	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra
PEU_W01	Zna instrumenty efektywnego budowania wizerunku firmy jako pracodawcy.	Zna instrumenty efektywnego budowania wizerunku firmy jako pracodawcy oraz obszary ich zastosowania.	Zna instrumenty efektywnego budowania wizerunku firmy jako pracodawcy oraz obszary ich zastosowania. Zna dobre praktyki budowania wizerunku pracodawcy.
PEU_U01	Potrafi wymienić metody i narzędzia wykorzystywane przez właścicieli przedsiębiorstw i menedżerów do kształtowania polityki personalnej.	Potrafi wymienić metody i narzędzia oraz je omówić wykorzystywane przez właścicieli przedsiębiorstw i menedżerów do kształtowania polityki personalnej.	Potrafi wymienić metody i narzędzia, omówić je i podać przykłady praktyczne wykorzystywane przez właścicieli przedsiębiorstw i menedżerów do kształtowania polityki personalnej.
PEU_U02	Potrafi wymienić czynniki wpływające na wewnętrzny i zewnętrzny wizerunek firmy jako pracodawcy.	Potrafi wymienić i przeanalizować czynniki wpływające na wewnętrzny i zewnętrzny wizerunek firmy jako pracodawcy.	Potrafi wymienić, przeanalizować i podać przykłady praktyczne czynników wpływających na wewnętrzny i zewnętrzny wizerunek firmy jako pracodawcy.
PEU_K01	Rozumie potrzebę komunikowania dobrego wizerunku organizacji, jako pracodawcy w miejscu pracy i poza nim.	Rozumie potrzebę i mechanizmy komunikowania dobrego wizerunku organizacji, jako pracodawcy w miejscu pracy i poza nim.	Rozumie potrzebę, mechanizmy oraz podaje przykłady praktyczne komunikowania dobrego wizerunku organizacji, jako pracodawcy w miejscu pracy i poza nim.

LITERATURA PODSTAWOWA

Macnar A., Employer Branding bez tajemnic, Wydawnictwo Wokół Marki, 2021.

Kozłowski M., Employer Branding. Budowanie wizerunku pracodawcy krok po kroku, Wolters Kluwer Polska S.A., 2016.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA

Zając-Paudyna, U., Employer branding po polsku, Onepress, 2020.

Artykuły naukowe z obszaru Employer Branding.

ŹRÓDŁA ELEKTRONICZNE

**MACIERZ POWIĄZANIA
EFEKTÓW UCZENIA SIĘ DLA PRZEDMIOTU EMPLOYER BRANDING
Z EFEKTAMI UCZENIA SIĘ NA KIERUNKU PEDAGOGIKA**

Przedmiotowy efekt uczenia się	Odniesienie przedmiotowego efektu do efektów uczenia się zdefiniowanych dla kierunku studiów i specjalności	Cele przedmiotu	Treści programowe	Numer narzędzia dydaktycznego
PEU_W01	K_W04, K_W05, K_W08	C1, C2	K1-8	1-4
PEU_U01	K_U08	C1, C2	K1-8	1-4
PEU_U02	K_U09	C1, C2	K1-8	1-4
PEU_K01	K_K02, K_K04	C1, C2	K1-8	1-4

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa w języku polskim: **Komunikacja w biznesie**

Nazwa w języku angielskim: **Communication in business**

Karta przedmiotu ważna od roku akademickiego: **2026/2027**

Kierunek studiów: **Pedagogika**

Poziom studiów: **Studia I stopnia**

Forma studiów: **Niestacjonarne**

Profil: **Praktyczny**

Specjalność: **HR Business Partner**

Język wykładowy: **Polski**

Jednostka prowadząca: **Wydział Nauk Społecznych i Technicznych**

Opiekun przedmiotu: **dr hab. Rafał Czachor, prof. UJW**

OBCIĄŻENIE STUDENTA

	Wykład	Ćwiczenia	Konwersatorium	Projekt	Laboratorium
Liczba godzin zajęć dydaktycznych organizowanych przez Uczelnię			20		
Liczba godzin całkowitego nakładu pracy studenta			75		
Forma zaliczenia			Zaliczenie z oceną		
Liczba punktów ECTS			3		

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

Brak.

CEL PRZEDMIOTU

C1	Zapoznanie studentów z zagadnieniami dotyczącymi komunikacji w biznesie, w tym z zagadnieniami komunikacji międzynarodowej.
C2	Nabywanie umiejętności rozumienia zasad i mechanizmów funkcjonowania komunikacji wewnętrznej oraz komunikacji organizacji z otoczeniem.

PRZEDMIOTOWE EFEKTY KSZTAŁCENIA – PEU	
Z zakresu wiedzy:	
PEU_W01	Zna zasady i mechanizmy funkcjonowania komunikacji wewnętrznej oraz komunikacji organizacji z otoczeniem, ma podstawową, uporządkowaną wiedzę w zakresie procesów komunikowania się (psycho-społecznych uwarunkowań).
PEU_W02	Zna sposoby komunikowania się z wykorzystaniem mediów oraz zasady komunikacji międzynarodowej.
Z zakresu umiejętności:	
PEU_U01	Potrafi opisać i omówić działania z zakresu komunikacji w biznesie.
PEU_U02	Potrafi opisać i omówić etykietę biznesową.
Z zakresu kompetencji społecznych:	
PEU_K01	Rozumie potrzebę permanentnego kształcenia się i gotów jest doskonalić umiejętności komunikowania się.

TREŚCI PROGRAMOWE		
Forma zajęć – Konwersatorium		Liczba godzin
K1	Wprowadzenie do zajęć, omówienie zasad zaliczenia przedmiotu. 1. Istota komunikacji. - Komunikacja, komunikowanie i komunikowanie się. - Proces komunikacji – modele, elementy, zakłócenia. - Poziomy komunikowania. - Komunikowanie werbalne i niewerbalne.	2
K2	2. Znaczenie komunikacji w biznesie. - komunikacja wewnątrz organizacji. - komunikacja organizacji z otoczeniem. - funkcje komunikacji w biznesie. - cele komunikacji w biznesie. - program działań z zakresu komunikacji w biznesie. - odbiorcy komunikacji biznesowej (pracownicy przedsiębiorstwa, klienci, pozostałe podmioty otoczenia).	4
K3	3. Podstawy informacyjne komunikacji w biznesie. - źródła informacji na temat komunikacji w biznesie. - badania marketingowe jako źródło informacji i instrument komunikacji w biznesie.	2
K4	4. Komunikacja wewnętrzna. - funkcje komunikacji wewnętrznej. - kierunki przepływu informacji wewnątrz organizacji. - środki i techniki komunikacji wewnętrznej. - bariery komunikacji wewnętrznej. 5. Komunikacja organizacji z otoczeniem. - Cele komunikacji z otoczeniem. - Techniki komunikacji z otoczeniem. - Skuteczność komunikacji z otoczeniem.	4
K5	6. Media w komunikacji biznesowej. - Pojęcie i klasyfikacja mediów. - Zakres wykorzystania mediów do komunikacji w biznesie.	4

	• Badania audytorium mediów. 7. Agencje reklamowe i badawcze jako dostawcy usług z zakresu komunikacji w biznesie (agencje full service, agencje wyspecjalizowane).	
K6	8. Komunikacja międzynarodowa w biznesie. Zasady etykiety biznesowej - klasyczny savoir-vivre, zasady zachowania przy stole, ubioru czy przedstawiania się, wskazówki odnośnie do tworzenia prawidłowych relacji w trakcie spotkań, komunikacji elektronicznej i kontaktów międzykulturowych. • Kraje Unii Europejskiej. • Ameryka Północna i Południowa. • Azja. • Japonia. • Chiny. • Australia.	3
K7	Podsumowanie, zaliczenie.	1
Razem		20

STOSOWANE NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE	
1.	Prezentacja z wykorzystaniem technik multimedialnych.
2.	Praca własna – przygotowanie do kolokwium.
3.	Praca w grupach, wypowiedź ustna lub pisemna.

**METODY I FORMY OCENY
OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA**

Formy oceny (F lub P)*	Numer efektu uczenia	Metody oceny osiągnięcia efektu uczenia
F k	PEU_W01, PEU_W02, PEU_U01, PEU_U02, PEU_K01	Dyskusja, praca w grupach, wypowiedź ustna lub pisemna.
P k	PEU_W01, PEU_W02, PEU_U01, PEU_U02, PEU_K01	Zaliczenie w formie ustnej lub pisemnej.

*F – ocena formująca (w trakcie semestru), P – ocena podsumowująca (na koniec semestru)

**KRYTERIA OCENY
OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA**

Nr PEU	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra
PEU_W01	Ma podstawową wiedzę na temat zasad i mechanizmów funkcjonowania komunikacji wewnętrznej organizacji z otoczeniem, ma podstawową wiedzę w zakresie procesów komunikowania się (psycho-społecznych uwarunkowań).	Ma pogłębioną wiedzę na temat zasad i mechanizmów funkcjonowania komunikacji wewnętrznej oraz komunikacji organizacji z otoczeniem, ma podstawową wiedzę w zakresie procesów komunikowania się (psycho-społecznych uwarunkowań).	Ma szczegółową wiedzę na temat zasad i mechanizmów funkcjonowania komunikacji wewnętrznej oraz komunikacji organizacji z otoczeniem, ma podstawową wiedzę w zakresie procesów komunikowania się (psycho-społecznych uwarunkowań).
PEU_W02	Zna sposoby	Zna sposoby komunikowania	Szczegółowo zna sposoby

	komunikowania się z wykorzystaniem mediów.	się z wykorzystaniem mediów.	komunikowania się z wykorzystaniem mediów, zna dostawców usług z zakresu komunikacji w biznesie.
PEU_U01	Potrafi omówić działania z zakresu komunikacji w biznesie	Potrafi opisać działania z zakresu komunikacji w biznesie, zna i potrafi wykorzystać środki i techniki komunikacji wewnętrznej.	Zna szczegółowo i potrafi opisać działania z zakresu komunikacji w biznesie, zna i potrafi wykorzystać środki i techniki komunikacji wewnętrznej.
PEU_U02	Potrafi opisać podstawy etykiety biznesowej oraz umie przenieść wiedzę z zakresu komunikacji biznesowej na grunt praktyczny	Potrafi opisać i omówić etykietę biznesową oraz umie przenieść i wykorzystać wiedzę i spostrzeżenia nabyte w ramach wykładu na grunt praktyczny.	Potrafi szczegółowo opisać i omówić etykietę biznesową oraz umie przenieść i wykorzystać wiedzę i spostrzeżenia nabyte w ramach wykładu na grunt praktyczny, ponadto dostrzega związki pomiędzy teorią i praktyką; potrafi twórczo zaimplementować wiedzę w zakresie komunikacji biznesowej.
PEU_K01	Student gotów jest ciągle dokształcać się i opisać zasoby swej wiedzy oraz posiadane umiejętności w zakresie zarządzania wiedzą.	Student dodatkowo demonstruje aktywną postawę w prezentacji swej wiedzy i umiejętności oraz potrafi analizować odmienne punkty widzenia na problem.	Student dodatkowo wykazuje się postawą gotowości do współpracy w zespole i dzieleniu się swoją wiedzą.

LITERATURA PODSTAWOWA	
Budzianowska-Drzewiecka M., Marcinkowski A.S., Motyl-Adamczyk A., Różnice kulturowe w komunikacji biznesowej, Wyd. Uniwersytetu Jagiellońskiego, Kraków 2016. Stefaniuk T., Komunikacja w zespole wirtualnym, Difin 2014. Kamińska-Radomska I., Kultura biznesu. Normy i formy, PWN, 2024.	
LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA	
Czopek M. (red.), Zarządzanie – komunikacja - nowoczesność, FNCE, UJW, Poznań 2023 Bartkowiak G., Społeczna odpowiedzialność biznesu, Difin, Warszawa 2011. Gwen O. Cook , Roy A. Cook , J. Laura Yale, Etykieta biznesu, Wolters Kluwer Polska - ABC, Warszawa 2009.	
CZASOPISMA	
„Forbes”. „Personel i zarządzanie”.	
ŹRÓDŁA ELEKTRONICZNE	
E-book Kamińska-Radomska I., Kultura biznesu. Normy i formy. PWN, 2012.	
twójbiznes.infor.pl	
www.tsl-biznes.pl	
www.pb.pl	

MACIERZ POWIĄZANIA
EFEKTÓW KSZTAŁCENIA DLA PRZEDMIOTU: KOMUNIKACJA W BIZNESIE
Z EFEKTAMI UCZENIA NA KIERUNKU: PEDAGOGIKA

Efekt uczenia	Kod efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne
PEU_W01	K_W04, K_W08	C1, C2	K1-7	1-3
PEU_W02	K_W05	C1, C2	K1-7	1-3
PEU_U01	K_U07, K_U08	C1, C2	K1-7	1-3
PEU_U02	K_U09	C1, C2	K1-7	1-3
PEU_K01	K_K01, K_K02	C1, C2	K1-7	1-3

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa w języku polskim: **Kultura języka z emisją głosu**
 Nazwa w języku angielskim: [Language culture with voice emission](#)
 Karta przedmiotu ważna od roku akademickiego: **2026/2027**
 Kierunek studiów: **Pedagogika**
 Poziom studiów: **Studia I stopnia**
 Forma studiów: **Niestacjonarne**
 Profil: **Praktyczny**
 Specjalność: **HR Business Partner**
 Język wykładowy: **Polski**
 Jednostka prowadząca: **Wydział Nauk Społecznych i Technicznych**
 Opiekun przedmiotu: **dr hab. Rafał Czachor, prof. UJW**

OBCIĄŻENIE STUDENTA

	Wykład	Ćwiczenia	Konwersatorium	Projekt	Laboratorium
Liczba godzin zajęć dydaktycznych organizowanych przez Uczelnię		20			
Liczba godzin całkowitego nakładu pracy studenta		75			
Forma zaliczenia		Zaliczenie z oceną			
Liczba punktów ECTS		3			

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

Brak.

CELE PRZEDMIOTU

C1	Zdobycie wiedzy na temat prawidłowego posługiwania się aparatem głosowym (oddechowym, rezonacyjnym, artykulacyjnym) oraz na temat patologii i higieny głosu.
C2	Nabycie umiejętności właściwego użytkowania aparatu oddechowego i fonacyjnego.
C3	Znajomość zasad i gotowość do świadomego posługiwania prawidłami kultury języka w pracy zawodowej.

PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA – PEU

Z zakresu wiedzy:

PEU_W01	Student posiada podstawową wiedzę o funkcjonowaniu i zasadach kultury języka.
PEU_W02	Zna i definiuje ćwiczenia prowadzące do wypracowania prawidłowego toru oddechowego oraz prawidłowej artykulacji.

Z zakresu umiejętności:

PEU_U01	Student potrafi komunikować się werbalnie w mowie i piśmie w sposób przejrzysty i zrozumiały.
PEU_U02	Potrafi używać języka specjalistycznego i porozumiewać się w sposób klarowny i spójny, umie prezentować własne stanowisko.

Z zakresu kompetencji społecznych:

PEU_K01	Posiada samowiedzę dotyczącą własnego profesjonalizmu oraz osobistych możliwości i ograniczeń w zakresie własnego narzędzia mowy, jest gotów do pracy nad własnym rozwojem, także podczas pedagogicznej działalności praktycznej.
---------	---

TREŚCI PROGRAMOWE		
Forma zajęć – ćwiczenia		Liczba godzin
C1	Wprowadzenie, omówienie zasad zaliczenia przedmiotu. Najważniejsze terminy kultury języka oraz kryjące się pod nimi pojęcia.	2
C2	Przedstawienie reguł poprawności językowej oraz etyki i estetyki zachowań werbalnych.	2
C3	Kompetencje językowe w różnych obszarach komunikacji społecznej.	2
C4	Przedstawienie budowy oraz działania aparatu oddechowego, fonacyjnego i artykulacyjnego.	2
C5	Omówienie i ćwiczenie odpowiedniej postawy ciała sprzyjającej prawidłowej emisji głosu.	2
C6	Ćwiczenia oddechowe: oddychanie przeponowo - żebrowe, wydłużanie i wyrównywanie fazy wydechowej.	2
C7	Usprawnianie motoryki narządów artykulacyjnych.	2
C8	Tempo mowy a poprawność dykcji.	2
C9	Higiena głosu. Budowanie wizerunku osoby przez głos. Elementy autoprezentacji.	2
C10	Wybrane problemy wymowy polskiej.	1
C11	Podsumowanie i zaliczenie.	1
Razem		20

STOSOWANE NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE	
1.	Prezentacja treści z wykorzystaniem multimedialnych.
2.	Podręczniki i teksty przedmiotowo-metodyczne.
3.	Dyskusja, ćwiczenia oddechowe, fonacyjne i artykulacyjne.

METODY I FORMY OCENY

OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA

Formy oceny (F lub P)*	Numer efektu uczenia (przedmiotowego)	Metody oceny osiągnięcia efektu uczenia
F ó	PEU_W01, PEU_W02 PEU_U01, PUE_U02, PUE_K01	Dyskusja kierowana przez wykładowcę, merytoryczna aktywność studenta, bieżące przygotowanie studenta do zajęć.
P ó	PEU_W01, PUU_W02 PEU_U01, PUE_U02, PUE_K01	Zaliczenie ustne.

*F – ocena formująca (w trakcie semestru), P – ocena podsumowująca (na koniec semestr)

KRYTERIA OCENY

OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA

Nr PEU	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra
PEU_W01	Student posiada podstawową wiedzę nt. pojmowania kultury języka, pojęć i reguł poprawnościowych, aktualnych tendencji rozwojowych w języku. Ma ograniczoną znajomość bieżących zagadnień z zakresu treści przedmiotu.	Student posiada szczegółową wiedzę nt. pojmowania kultury języka, pojęć i reguł poprawnościowych, aktualnych tendencji rozwojowych w języku. Ma rozeznanie w bieżących zagadnieniach związanych z problematyką kultury języka.	Student ma pogłębioną ugruntowaną wiedzę nt. pojmowania kultury języka, pojęć i reguł poprawnościowych, aktualnych tendencji rozwojowych w języku. Bardzo dobrze orientuje się w bieżących zagadnieniach związanych z problematyką

			kultury języka, wykazuje się samodzielnie poszerzaną wiedzę
PUE_W02	Student zna tylko niektóre poznane ćwiczenia służące wypracowaniu prawidłowego toru oddechowego i służące poprawnej artykulacji.	Student zna podstawowe ćwiczenia służące wypracowaniu prawidłowego toru oddechowego i służące poprawnej artykulacji.	Student zna wszystkie ćwiczenia służące wypracowaniu prawidłowego toru oddechowego i służące poprawnej artykulacji.
PEU_U01	Student potrafi komunikować się werbalnie.	Dodatkowo otoczenie nie ma problemu z przejrzystością prezentowanych przez niego komunikatów.	Dodatkowo potrafi komunikować się w różnych kontekstach sytuacyjnych.
PUE_U02	Przy wykonywaniu ćwiczeń oddechowych, fonacyjnych i artykulacyjnych student popełnia wiele błędów, ale korzystając z pomocy nauczyciela radzi sobie z ćwiczeniami. Posiada umiejętność kontroli w zakresie posługiwania się głosem w minimalnym stopniu.	Student poprawnie wykonuje większość ćwiczeń oddechowych, fonacyjnych i artykulacyjnych, również bez wskazówek nauczyciela. Posiada umiejętność panowania nad głosem, popełnia jednak drobne błędy.	Umiejętnie i bezbłędnie posługuje się głosem. Bezbłędnie wykonuje wszystkie ćwiczenia oddechowe, fonacyjne i artykulacyjne.
PEU_K01	Student ma niską świadomość osobistych możliwości głosowych i komunikacyjnych.	Student ma świadomość osobistych możliwości głosowych i komunikacyjnych.	Student ma głęboką świadomość osobistych możliwości głosowych i komunikacyjnych i wykorzystania ich w pracy zawodowej.

LITERATURA PODSTAWOWA

Jadacka H., Kultura języka polskiego. Fleksja, słowotwórstwo, składnia, Warszawa 2005.
 Tarasiewicz B., Mówię i śpiewam świadomie. Podręcznik do nauki emisji głosu, Kraków 2006.
 Toczyńska B., Elementarne ćwiczenia dykcji: Dla miłośników żywego słowa, Gdańsk, Gdańskie Wydawnictwo Oświatowe 2000.
 Pietrón K., Siła głosu Jak mówić, by inni ludzie chcieli słuchać, Gliwice 2016.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA

Przybysz-Piwko M. (red.), Emisja głosu nauczyciela. Wybrane zagadnienia, Warszawa 2006.
 Łukaszewski I., Elementarne zasady higienicznego posługiwania się głosem, Warszawa 1984.
 Gawęda K., Łazewski J., Uczymy się poprawnej wymowy: ćwiczenia usprawniające mówienie z ilustracjami, Warszawa 1995.

MACIERZ POWIĄZANIA

EFEKTÓW UCZENIA DLA PRZEDMIOTU: KULTURA JĘZYKA Z EMISJĄ GŁOSU

Z EFEKTAMI UCZENIA NA KIERUNKU PEDAGOGIKA

Przedmiotowy efekt uczenia	Odniesienie przedmiotowego efektu do efektów uczenia zdefiniowanych dla kierunku studiów i specjalności	Cele przedmiotu	Treści programowe	Numer narzędzia dydaktycznego
PEU_W01	K_W05	C1	Ć1, Ć2, Ć3, Ć4, Ć11	1,2,3
PEU_W02	K_W09	C1	Ć5, Ć6, Ć8, Ć11	1,2,3
PEU_U01	K_U05	C3	Ć7, Ć8, Ć11	1,2,3
PEU_U02	K_U07	C1, C2	Ć9, Ć10	1,2,3
PEU_K01	K_K01, K_K04	C3	Ć1, Ć2, Ć3, Ć4, Ć5, Ć6, Ć7, Ć8, Ć9, Ć10, Ć11	1,2,3

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa w języku polskim: **Narzędzia i wskaźniki HR**

Nazwa w języku angielskim: **HR tools and metrics**

Karta przedmiotu ważna od roku akademickiego: **2026/2027**

Kierunek studiów: **Pedagogika**

Poziom studiów: **Studia I stopnia**

Forma studiów: **Niestacjonarne**

Profil: **Praktyczny**

Specjalność: **HR Business Partner**

Język wykładowy: **Polski**

Jednostka prowadząca: **Wydział Nauk Społecznych i Technicznych**

Opiekun przedmiotu: **dr hab. Rafał Czachor, prof. UJW**

OBCIĄŻENIE STUDENTA

	Wykład	Ćwiczenia	Konwersatorium	Projekt	Laboratorium
Liczba godzin zajęć dydaktycznych organizowanych przez Uczelnię	8				12
Liczba godzin całkowitego nakładu pracy studenta	25				50
Forma zaliczenia	Zaliczenie z oceną				Zaliczenie z oceną
Liczba punktów ECTS	1				2

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

Brak.

CELE PRZEDMIOTU

C1	Zna i rozumie rolę oraz zadania controllingu personalnego w przedsiębiorstwach.
C2	Potrafi tworzyć raporty korzystając z funkcjonalności MS EXCEL.
C3	Zna kluczowe wskaźniki HR i potrafi dokonać ich analizy.

PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ – PEU	
Z zakresu wiedzy:	
PEU_W01	Zna definicje i zasady obliczania kluczowych wskaźników HR.
Z zakresu umiejętności:	
PEU_U01	Potrafi wdrażać w praktyce tworzenie raportów.
PEU_U02	Posiada umiejętność analizy pozyskanych danych i ich prezentacji.
Z zakresu kompetencji społecznych:	
PEU_K01	Gotów jest organizować pracę własną, kierując się zasadami profesjonalizmu.

TREŚCI PROGRAMOWE		
Forma zajęć – wykład		Liczba godzin
W1	Wprowadzenie do zajęć. Omówienie zasad zaliczenia przedmiotu. Controlling personalny. Zadania controllingu personalnego. Obszary controllingu personalnego. Osoba kontrolera personalnego.	2
W2	Przykładowe mierniki wpływające na poziom zatrudnienia, m.in.: fluktuacja (dobrowolne odejścia, odejścia z inicjatywy pracodawcy), absencja, wykorzystanie godzin nadliczbowych, wypadki, urlopy zaległe i bieżące (monitoring wykorzystania urlopów).	2
W3	Zasady obliczenia ww. wskaźników (elastyczność – zasady dopasowane do potrzeb przedsiębiorstwa). Częstotliwość raportowania.	2
W4	Planowanie zatrudnienia: budżet, odchylenia, monitoring. Planowanie kosztów wynagrodzeń.	1
W5	Podsumowanie i zaliczenie zajęć.	1
Razem		8

TREŚCI PROGRAMOWE		
Forma zajęć – projekt		Liczba godzin
L1	Wprowadzenie do zajęć. Omówienie zasad zaliczenia przedmiotu. Tworzenie zapytań w systemie SAP. Opracowanie raportu na podstawie bazy danych z wykorzystaniem przydatnych formuł, funkcjonalności tabel przestawnych.	3
L2	Perspektywa przedstawienia (zakład, dział, zespół, grupy stanowisk, wg przełożonego, struktura danych, Pareto); analiza i interpretacja danych.	3

L3	Zasady obliczenia ww. wskaźników (elastyczność – zasady dopasowane do potrzeb przedsiębiorstwa). Częstotliwość raportowania.	3
L4	Planowanie zatrudnienia: budżet, odchylenia, monitoring. Planowanie kosztów wynagrodzeń.	2
L5	Podsumowanie i zaliczenie zajęć.	1
Razem		12

STOSOWANE NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE	
1.	Prezentacja treści z wykorzystaniem multimediiów.
2.	Dyskusja, filmy, grafiki.
3.	Praca własna, opracowanie tematów.
4.	Kazusy.
5.	Konsultacje.

METODY I FORMY OCENY
OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Formy oceny (F lub P)*	Numer efektu uczenia się (przedmiotowego)	Metody oceny osiągnięcia efektu uczenia się
Fw	PEU_W01, PEU_K01	Dyskusja kierowana przez wykładowcę, merytoryczna aktywność studenta.
Pw	PEU_W01, PEU_K01	Zaliczenie w formie ustnej lub pisemnej.
Fp	PEU_W01, PEU_U01, PEU_U02, PEU_K01	Realizacja zadań projektowych.
Pp	PEU_W01, PEU_U01, PEU_U02, PEU_K01	Zaliczenie w formie ustnej lub pisemnej.

*F – ocena formująca (w trakcie semestru), P – ocena podsumowująca (na koniec semestru)

KRYTERIA OCENY
OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Nr PEU	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra
PEU_W01	Zna definicje i zasady obliczania kluczowych wskaźników HR.	Dodatkowo wie jak zinterpretować wyniki obliczeń.	Dodatkowo wie jak je dopasować do potrzeb przedsiębiorstwa.
PEU_U01	Potrafi pozyskać dane do tworzenia raportów.	Dodatkowo potrafi stworzyć raport odpowiadający bieżącym potrzebom.	Dodatkowo potrafi wskazać odchylenia i pomóc w znalezieniu ich przyczyny

PEU_U02	Posiada umiejętność analizy pozyskanych danych i ich prezentacji.	Dodatkowo sprawnie przetwarza dane.	Dodatkowo prezentuje dane w sposób czytelny.
PEU_K01	Gotów jest organizować pracę własną, kierując się zasadami profesjonalizmu.	Dodatkowo rozumie istotę pracy w zespole.	Dodatkowo jest odpowiedzialny za siebie innych oraz za swoje działania zawodowe.

LITERATURA PODSTAWOWA
P. Pszczółkowski, R. Michalczyk, Analityka i wskaźniki efektywności procesów HR, Warszawa 2020, Wolters Kluwer. D. Parmenter, Kluczowe wskaźniki efektywności. Tworzenie, wdrażanie i stosowanie, Warszawa 2018, OnePress.
LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA

ŹRÓDŁA ELEKTRONICZNE

**MACIERZ POWIĄZANIA
EFEKTÓW UCZENIA SIĘ DLA PRZEDMIOTU NARZĘDZIA I WSKAŹNIKI HR
Z EFEKTAMI UCZENIA SIĘ NA KIERUNKU PEDAGOGIKA**

Przedmiotowy efekt uczenia się	Odniesienie przedmiotowego efektu do efektów uczenia się zdefiniowanych dla kierunku studiów i specjalności	Cele przedmiotu	Treści programowe	Numer narzędzia dydaktycznego
PEU_W01	K_W07, K_W08	C1-C3	W1-5	1,2,3,4,5
PEU_U01	K_U05	C1-C3	L1-5	1,2,3,4,5
PEU_U02	K_U03	C1-C3	L1-5	1,2,3,4,5
PEU_K01	K_K04	C1-C3	W1-5, L1-5	1,2,3,4,5

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa w języku polskim: **Negocjacje w biznesie**

Nazwa w języku angielskim: **Negotiation in business**

Karta przedmiotu ważna od roku akademickiego: **2026/2027**

Kierunek studiów: **Pedagogika**

Poziom studiów: **Studia I stopnia**

Forma studiów: **Niestacjonarne**

Profil: **Praktyczny**

Specjalność: **HR Business Partner**

Język wykładowy: **Polski**

Jednostka prowadząca: **Wydział Nauk Społecznych i Technicznych**

Opiekun przedmiotu: **dr hab. Rafał Czachor, prof. UJW**

OBCIĄŻENIE STUDENTA

	Wykład	Ćwiczenia	Konwersatorium	Projekt	Laboratorium
Liczba godzin zajęć dydaktycznych organizowanych przez Uczelnię		20			
Liczba godzin całkowitego nakładu pracy studenta		75			
Forma zaliczenia		Zaliczenie z oceną			
Liczba punktów ECTS		3			

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

Brak.

CELE PRZEDMIOTU

C1	Nabycie umiejętności przeprowadzenia negocjacji podczas rozwiązywania konfliktów, posługiwania się nowoczesnym procesem negocjacji.
C2	Nabycie umiejętności organizowania zespołu negocjacyjnego i oceniania rezultatów jego pracy.
C3	Rozwinięcie pożądanych cech i umiejętności interpersonalnych skutecznego negocjatora oraz nabycie umiejętności korzystania z zasad sprzyjających osiągnięciu celów negocjacji.

PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ – PEU

Z zakresu wiedzy:

PEU_W01	Student zna przebieg procesu negocjacji.
PEU_W02	Student zna pożądane, podczas negocjacji zachowania sprzyjające sprawnemu negocjowaniu i rozwiązywaniu konfliktów.

Z zakresu umiejętności:

PEU_U01	Student potrafi dobierać styl negocjowania, argumentację i taktyki do sytuacji (fazy) negocjacyjnej.
PEU_U02	Student potrafi opracować projekt przygotowujący do przeprowadzenia negocjacji z przypisaniem ról dla członków zespołu negocjacyjnego.

Z zakresu kompetencji społecznych:

PEU_K01	Student jest gotów przenieść wiedzę z zakresu negocjacji na grunt praktyczny, rozumie potrzebę permanentnego kształcenia się i doskonalenia umiejętności komunikowania się dotyczące konfliktów i negocjacji.
---------	---

TREŚCI PROGRAMOWE

Forma zajęć – ćwiczenia		Liczba godzin
Ć1	Wprowadzenie. Omówienia zasad zaliczenia przedmiotu. Istota negocjacji. Komunikacja interpersonalna a negocjacje.	2
Ć2	Wywieranie wpływu na ludzi.	2
Ć3	Negocjacje jako konflikt.	2
Ć4	Postępowanie podczas negocjacji.	2
Ć5	Negocjacje pośrednie.	2
Ć6	Komunikacja w negocjacjach. Uwarunkowania kulturowe negocjacji.	2
Ć7	Organizowanie zespołu negocjacyjnego wraz z przypisaniem ról i usadowieniem. Przeprowadzenie negocjacji zespołowych przy współudziale obserwatorów.	2
Ć8	Arkusz przygotowania do negocjacji. Kontrakt końcowy.	4
Ć9	Zaliczenie przedmiotu.	2
Razem		20

STOSOWANE NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE

1.	Pogadanka z elementami dyskusji.
2.	Scenariusz negocjacji (wraz z kontraktem końcowym).

METODY I FORMY OCENY
OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Formy oceny (F lub P)*	Numer efektu uczenia się (przedmiotowego)	Metody oceny osiągnięcia efektu uczenia się
Fć	PEU _W01, PEU _W02, PEU _U01, PEU _U02, PEU _K01	Ocena wypowiedzi.
Pć	PEU _W01, PEU _W02, PEU _U01, PEU _U02, PEU _K01	Zaliczenie w formie ustnej lub pisemnej.

*F – ocena formująca (w trakcie semestru), P – ocena podsumowująca (na koniec semestru)

KRYTERIA OCENY
OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Nr PEU	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra
PEU_W01	Student posiada podstawową wiedzę na temat uwarunkowań skutecznej komunikacji.	Student dodatkowo posiada szczegółową wiedzę na temat skutecznej komunikacji.	Student dodatkowo posiada ponadplanową wiedzę na temat uwarunkowań skutecznej komunikacji, doskonale rozumie interakcje zachodzące w trakcie negocjacji, zna zasady efektywnego słuchania.
PEU_W02	Student zna reguły wywierania wpływu na ludzi.	Student zna reguły wywierania wpływu na ludzi i potrafi scharakteryzować zaprezentowane przez R. Cialdiniego.	Student zna reguły wywierania wpływu na ludzi i potrafi scharakteryzować zaprezentowane przez R. Cialdiniego oraz zaproponować własne przykłady z życia.
PEU_U01	Student potrafi wykorzystać konflikt do zawarcia porozumienia. Zna style negocjowania.	Student umie wykorzystać konflikt do zawarcia porozumienia oraz umie ogólnie scharakteryzować siatkę stylów rozwiązywania konfliktów.	Student umie wykorzystać konflikt do zawarcia porozumienia oraz umie szczegółowo scharakteryzować siatkę stylów rozwiązywania konfliktów.
PEU_U02	Student potrafi opracować projekt przygotowujący do przeprowadzenia negocjacji w formie scenariusza negocjacji i kontraktu końcowego.	Student potrafi opracować projekt przygotowujący do przeprowadzenia negocjacji w formie scenariusza negocjacji i kontraktu końcowego z ogólnym wyjaśnieniem jego elementów.	Student potrafi opracować projekt przygotowujący do przeprowadzenia negocjacji w formie scenariusza negocjacji i kontraktu końcowego ze szczegółowym wyjaśnieniem jego elementów.
PEU_K01	Student gotów jest przenieść wiedzę z zakresu negocjacji na grunt praktyczny.	Student potrafi przenieść i wykorzystać wiedzę i spostrzeżenia nabyte w ramach zajęć na grunt praktyczny, rozumie potrzebę permanentnego kształcenia się i doskonalenia umiejętności komunikowania się dotyczące konfliktów i negocjacji.	Umie przenieść i wykorzystać wiedzę i spostrzeżenia nabyte w ramach zajęć na grunt praktyczny, ponadto dostrzega związku pomiędzy teorią i praktyką; potrafi twórczo zaimplementować wiedzę w zakresie negocjacji i rozwiązywania sytuacji konfliktowych.

LITERATURA PODSTAWOWA
Niemczyk A., Kędzierski M., O negocjacjach i negocjatorach. Poradnik praktyka, OnePress, Gliwice 2019 i późniejsze.
Tabernacka M., Negocjacje i mediacje w sferze publicznej, Warszawa 2018.
LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA
Cichobłaziński L., Techniki negocjacji i mediacji, Wydawnictwo Politechniki Częstochowskiej, Częstochowa 2008.
ŹRÓDŁA ELEKTRONICZNE

**MACIERZ POWIĄZANIA
EFEKTÓW UCZENIA SIĘ DLA PRZEDMIOTU NEGOCJACJE W BIZNESIE
Z EFEKTAMI UCZENIA SIĘ NA KIERUNKU PEDAGOGIKA**

Przedmiotowy efekt uczenia się	Odniesienie przedmiotowego efektu do efektów uczenia się zdefiniowanych dla kierunku studiów i specjalności	Cele przedmiotu	Treści programowe	Numer narzędzia dydaktycznego
PEU_W01	K_W05	C1-3	Ć1-9	1
PEU_W02	K_U07	C1-3	Ć1-9	1
PEU_U01	K_U02	C1-3	Ć1-9	1
PEU_U02	K_U07	C1-3	Ć1-9	2
PEU_K01	K_K02, K_K05	C1-3	Ć1-9	1,2

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa w języku polskim: **Podstawy prawa pracy**

Nazwa w języku angielskim: **Basics of labour law**

Karta przedmiotu ważna od roku akademickiego: **2026/2027**

Kierunek studiów: **Pedagogika**

Poziom studiów: **Studia I stopnia**

Forma studiów: **Niestacjonarne**

Profil: **Praktyczny**

Specjalność: **HR Business Partner**

Język wykładowy: **Polski**

Jednostka prowadząca: **Wydział Nauk Społecznych i Technicznych**

Opiekun przedmiotu: **dr hab. Janusz Żołyński, prof. UJW**

OBCIĄŻENIE STUDENTA

	Wykład	Ćwiczenia	Konwersatorium	Projekt	Laboratorium
Liczba godzin zajęć dydaktycznych organizowanych przez Uczelnię	16	14			
Liczba godzin całkowitego nakładu pracy studenta	75	50			
Forma zaliczenia	Egzamin	Zaliczenie z oceną			
Liczba punktów ECTS	3	2			

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

Brak.

CELE PRZEDMIOTU

C1	Poznanie i wykorzystywanie prawnych możliwości zawartych w kodeksie pracy.
C2	Właściwa ocena sytuacji w środowisku pracy. Zdolność do podjęcia prawidłowej decyzji.
C3	Poznanie i uświadomienie ryzyka w zakresie potencjalnych skutków nieprzestrzegania przepisów prawa pracy.
C4	Doskonalenie umiejętności stosowania kontrowersyjnych przepisów w praktyce.

PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ – PEU	
Z zakresu wiedzy:	
PEU_W01	Zna prawa i obowiązki pracodawcy, pracownika i związków zawodowych.
PEU_W02	Zna najnowsze poglądy judykatury i doktryny oraz stanowisk i wyjaśnień organów kontroli.
Z zakresu umiejętności:	
PEU_U01	Potrafi posługiwać się przepisami prawa pracy.
Z zakresu kompetencji społecznych:	
PEU_K01	Jest gotów wykorzystać nabytą wiedzę w życiu zawodowym.

TREŚCI PROGRAMOWE		
Forma zajęć – wykład		Liczba godzin
W1	Wprowadzenie do przedmiotu. Omówienie zasad zaliczenia. Ochrona danych osobowych (RODO). Niepracownicze formy zatrudnienia oraz umowa o pracę, rodzaje umów o pracę, limity umów na okres próbny, czas określony, treść i forma umowy o pracę.	2
W2	Informacja o warunkach zatrudnienia. Akta osobowe: zasady prowadzenia, okres przechowywania.	1
W3	Rozwiązanie umowy o pracę: okresy wypowiedzenia; za wypowiedzeniem; bez wypowiedzenia z winy pracownika; bez winy pracownika; porozumienie stron; wypowiedzenie zmieniające; konsultacje zamiaru wypowiedzenia z organizacją związkową.	2
W4	Zwolnienia grupowe. Kary porządkowe: nagana, upominanie, kara pieniężna, odwołanie od kary, anulowanie.	2
W5	Podstawowe obowiązki pracodawcy i pracownika. Urlopy – limity, zasady przyznawania.	2
W6	Uprawnienia pracowników związane z rodzicielstwem: urlop macierzyński, rodzicielski, wychowawczy, ojcowski, opieka.	2
W7	Badania profilaktyczne: wstępne, okresowe, kontrolne, psychologiczne. Równe traktowanie w zatrudnieniu, zakaz dyskryminacji. Mobbing.	2
W8	Czas pracy: systemy i rozkład czasu pracy; praca w godzinach nadliczbowych; praca w porze nocnej; praca w niedziele i święta.	2
W9	Świadectwo pracy. Źródła prawa pracy (wewnętrzne, zewnętrzne. Kolizja źródeł prawa pracy). Podsumowanie zajęć.	1
Razem		16

TREŚCI PROGRAMOWE		
Forma zajęć – ćwiczenia		Liczba godzin
C1	Wprowadzenie. Omówienie zasad zaliczenia zajęć. Niepracownicze formy zatrudnienia oraz umowa o pracę. Kazusy.	2
C2	Rozwiązanie umowy o pracę. Wypowiedzenie warunków pracy i płacy, treść oświadczenia woli pracodawcy, skutki prawne braku poszczególnych składników treści oświadczenia woli pracodawcy ze szczególnym uwzględnieniem roszczeń, z jakimi może wystąpić pracownik w przypadku braku przyczyny w wypowiedzeniu warunków pracy i płacy umowy na czas nieokreślony; okres wypowiedzenia i możliwość modyfikowania jego długości na podstawie ustawy i umowy o pracę; termin wypowiedzenia; ustalanie na konkretnych przykładach, kiedy nastąpi zmiana warunków pracy i płacy.	2
C3	Czas pracy. Doła pracownicza, zasady ustalania wymiaru czasu pracy, harmonogramy i rozkłady czasu pracy danego pracownika, ewidencja czasu pracy, minimalny odpoczynek dobowy i tygodniowy, okresy rozliczeniowe, czas dojazdu pracownika do pracy, systemy czasu pracy (podstawowy, równoważny, w ruchu ciągłym, przerywany czas pracy, zadaniowy, skrócony tydzień czasu pracy, praca weekendowa, praca zdalna), dopuszczalność pracy w godzinach nadliczbowych, NGO kadry zarządzającej, szczególna ochrona pracy w NGO, praca w porze nocnej, praca w niedziele i święta, czas wolny.	5
C4	Zajęcia warsztatowe, praktyczne przykłady. Uczestnicy samodzielnie wykonywać będą różnego rodzaju ćwiczenia i zadania, aby nabyć umiejętności w zakresie samodzielnego/zespołowego planowania i rozliczania czasu pracy, zagadnień opartych o analizę licznych przykładów występujących w praktyce.	3
C5	Świadectwo pracy.	1
C6	Podsumowanie, zaliczenie zajęć.	1
Razem		14

STOSOWANE NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE	
1.	Prezentacja treści z wykorzystaniem multimedialnych.
2.	Dyskusja, filmy, grafiki.
3.	Praca własna, opracowanie tematów.
4.	Kazusy.

METODY I FORMY OCENY
OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Formy oceny (F lub P)*	Numer efektu uczenia się (przedmiotowego)	Metody oceny osiągnięcia efektu uczenia się
Fw	PEU_W01, PEU_W02, PEU_K01	Aktywność w trakcie dyskusji

		kierowanej przez wykładowcę.
Pw	PEU_W01, PEU_W02, PEU_K01	Egzamin w formie ustnej lub pisemnej.
Fć	PEU_W01, PEU_W02, PEU_U01, PEU_K01	Praca w grupach, aktywność podczas dyskusji, opracowanie zagadnień.
Pć	PEU_W01, PEU_W02, PEU_U0, PEU_K01	Zaliczenie w formie ustnej lub pisemnej.

*F – ocena formująca (w trakcie semestru), P – ocena podsumowująca (na koniec semestru)

KRYTERIA OCENY
OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Nr PEU	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra
PEU_W01	Student zna podstawowe zasady systemu prawa pracy.	Student dodatkowo wie jak omówić podstawowe zasady systemu prawa pracy.	Student dodatkowo wie jak zastosować podstawowe zasady systemu prawa pracy.
PEU_W02	Student zna w sposób podstawowy regulacje prawa pracy w szczególności w zakresie nawiązywania stosunków pracy, zasad wynagradzania, czasu pracy, przysługujących urlopów, rozwiązywania stosunków pracy, a także zasad bhp, mobbingu i dyskryminacji.	Student zna w sposób pogłębiony regulacje prawa pracy w szczególności w zakresie nawiązywania stosunków pracy, zasad wynagradzania, czasu pracy, przysługujących urlopów, rozwiązywania stosunków pracy a także zasad bhp, mobbingu i dyskryminacji.	Student zna w sposób szczegółowy regulacje prawa pracy w szczególności w zakresie nawiązywania stosunków pracy, zasad wynagradzania, czasu pracy, przysługujących urlopów, rozwiązywania stosunków pracy a także zasad bhp, mobbingu i dyskryminacji.
PEU_U01	Student potrafi posługiwać się przepisami prawa pracy.	Student dodatkowo potrafi opisać przepisy prawa i je scharakteryzować.	Student dodatkowo potrafi zastosować w praktyce przepisy prawa.
PEU_K01	Student gotów uzupełniać i doskonalić nabytą wiedzę i umiejętności.	Student dodatkowo gotów jest samodzielnie uzupełniać i doskonalić nabytą wiedzę i umiejętności.	Student dodatkowo gotów jest wykorzystać w praktyce nabytą wiedzę i umiejętności.

LITERATURA PODSTAWOWA

Kodeks pracy – Ustawa z dnia 26 czerwca 1974r. (Dz.U.2022.1510 t.j. z póź. zm.).
Rozporządzenie Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 10.12.2018 r. w sprawie dokumentacji pracowniczej (Dz.U.2018.2369 z póź. zm.).
Rozporządzenie Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 30 grudnia 2016 r. w sprawie świadectwa pracy (Dz.U.2020.1862 t.j.).
Ustawa z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz.U.2022.854 t.j.).
Ustawa z dnia 13 marca 2003 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników (Dz.U.2018.1969 t.j. z póź. zm. Tzw. ustawa o zwolnieniach grupowych).
Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz.U.UE.L.2016.119.1 - Ogólne rozporządzenie o ochronie danych, tzw. RODO).

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA

ŹRÓDŁA ELEKTRONICZNE

**MACIERZ POWIĄZANIA
EFEKTÓW UCZENIA SIĘ DLA PRZEDMIOTU PODSTAWY PRAWA PRACY
Z EFEKTAMI UCZENIA SIĘ NA KIERUNKU PEDAGOGIKA**

Przedmiotowy efekt uczenia się	Odniesienie przedmiotowego efektu do efektów uczenia się zdefiniowanych dla kierunku studiów i specjalności	Cele przedmiotu	Treści programowe	Numer narzędzia dydaktycznego
PEU_W01	K_W01, K_W04,	C1-4	W1-9	1,2,3,4
PEU_W02	K_W08	C1-4	W1-9	1,2,3,4
PEU_U01	K_U09	C1-4	Ć1-6	1,2,3,4
PEU_K01	K_K01	C1-4	W1-9, Ć1-6	1,2,3,4

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa w języku polskim: **Podstawy zarządzania organizacjami**

Nazwa w języku angielskim: **Fundamentals of organization management**

Karta przedmiotu ważna od roku akademickiego: **2026/2027**

Kierunek studiów: **Pedagogika**

Poziom studiów: **Studia I stopnia**

Forma studiów: **Niestacjonarne**

Profil: **Praktyczny**

Specjalność: **HR Business Partner**

Język wykładowy: **Polski**

Jednostka prowadząca: **Wydział Nauk Społecznych i Technicznych**

Opiekun przedmiotu: **dr hab. Rafał Czachor, prof. UJW**

OBCIĄŻENIE STUDENTA

	Wykład	Ćwiczenia	Konwersatorium	Projekt	Laboratorium
Liczba godzin zajęć dydaktycznych organizowanych przez Uczelnię	12	12			
Liczba godzin całkowitego nakładu pracy studenta	25	50			
Forma zaliczenia	Zaliczenie z oceną	Zaliczenie z oceną			
Liczba punktów ECTS	1	2			

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

Brak.

CELE PRZEDMIOTU

C1	Zapoznanie studentów z pojęciem i obszarami działania organizacji, w tym podstawowymi zasadami tworzenia i rozwoju różnych form przedsiębiorczości.
C2	Zrozumienie systemowych i funkcjonalnych aspektów działania organizacji. Uwarunkowania ekonomiczne prowadzenia działalności gospodarczej, w tym zawodowej.

PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ – PEU

Z zakresu wiedzy:

PEU_W01	Student zna mechanizmy działania współczesnych organizacji oraz rozumie podstawowe ekonomiczne uwarunkowania działalności zawodowej oraz podstawowe zasady tworzenia i rozwoju różnych form przedsiębiorczości.
---------	---

Z zakresu umiejętności:

PEU_U01	Student potrafi inicjować działalność gospodarczą, identyfikować wyzwania, ograniczenia i bariery w sprawnym działaniu organizacji i zarządzaniu nią oraz wskazać rozwiązania wspierające rozwiązanie zidentyfikowanych problemów.
---------	--

Z zakresu kompetencji społecznych:

PEU_K01	Student jest gotów przenieść wiedzę teoretyczną z zakresu nauk o organizacji na organizacyjną praktykę.
---------	---

TREŚCI PROGRAMOWE

Forma zajęć – wykład		Liczba godzin
W1	Wprowadzenie do zajęć. Omówienie zasad zaliczenia. Ekonomiczne i prawne uwarunkowania działalności gospodarczej w Polsce.	2
W2	Tworzenie struktury organizacyjnej przedsiębiorstwa. Biznesplan.	3
W3	Oceny pracownicze – metody i techniki.	2
W4	Kształtowanie, funkcje i typy kultury organizacyjnej.	2
W5	Komunikacja interpersonalna w organizacji.	2
W6	Podsumowanie i zaliczenie.	1
Razem		12

Forma zajęć – ćwiczenia		Liczba godzin
C1	Wprowadzenie do zajęć. Omówienie programu ćwiczeń oraz zasad zaliczenia. Ekonomiczne i prawne uwarunkowania działalności gospodarczej w Polsce.	2
C2	Tworzenie struktury organizacyjnej przedsiębiorstwa, w tym własnej działalności gospodarczej. Biznesplan. Zadania praktyczne.	3
C3	Oceny pracownicze – metody i techniki. Zadania praktyczne.	2
C4	Kształtowanie, funkcje i typy kultury organizacyjnej. Zadania praktyczne.	2
C5	Komunikacja interpersonalna w organizacji. Ćwiczenia w grupach.	2
C6	Podsumowanie i zaliczenie.	1
Razem		12

STOSOWANE NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE

1.	Prezentacja treści z wykorzystaniem multimedialnych.
2.	Dyskusja dydaktyczna.
3.	Metoda projektowa (w ograniczonym stopniu) i analiza sytuacji decyzyjnych.

--	--

METODY I FORMY OCENY
OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Formy oceny (F lub P)*	Numer efektu uczenia się (przedmiotowego)	Metody oceny osiągnięcia efektu uczenia się
F ć	PEU_W01, PEU_U01, PEU_K01	Aktywność podczas dyskusji, praca w grupach, analiza przypadku, prezentacje biznesplanów.
P ć	PEU_W01, PEU_U01, PEU_K01	Zaliczenie w formie ustnej lub pisemnej.
F w	PEU_W01, PEU_K01	Dyskusja dydaktyczna.
P w	PEU_W01, PEU_K01	Zaliczenie w formie ustnej lub pisemnej.

*F – ocena formująca (w trakcie semestru), P – ocena podsumowująca (na koniec semestru)

KRYTERIA OCENY
OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Nr PEU	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra
PEU_W01	Student ma podstawową wiedzę na temat wybranych mechanizmów działania współczesnych organizacji, dostrzega uwarunkowania ekonomiczne działalności gospodarczej oraz zasady tworzenia i rozwoju różnych form przedsiębiorczości.	Student ma pogłębioną wiedzę na temat wybranych mechanizmów działania współczesnych organizacji, dostrzega uwarunkowania ekonomiczne działalności gospodarczej oraz zasady tworzenia i rozwoju różnych form przedsiębiorczości.	Student ma szczegółową wiedzę na temat wybranych mechanizmów działania współczesnych organizacji, dostrzega uwarunkowania ekonomiczne działalności gospodarczej oraz zasady tworzenia i rozwoju różnych form przedsiębiorczości.
PEU_U01	Student słabo identyfikuje wyzwania dla sprawnego działania organizacji.	Student potrafi identyfikować kluczowe wyzwania dla sprawnego działania organizacji i zarządzania nią. Potrafi zainicjować własną działalność gospodarczą.	Student potrafi doskonale zidentyfikować wyzwania, ograniczenia i bariery w sprawnym działaniu organizacji i zarządzania nią, a także wskazać możliwe rozwiązania zidentyfikowanych problemów. Potrafi zainicjować własną działalność gospodarczą.
PEU_K01	Student w ograniczonym zakresie jest gotów prezentować postawę przedsiębiorczą i przenieść wiedzę teoretyczną z zakresu nauk o organizacji na organizacyjną praktykę.	Student jest gotów poprawnie przenieść wiedzę teoretyczną z zakresu nauk o organizacji na organizacyjną praktykę i cechuje go postawa przedsiębiorcza.	Student gotów jest prawidłowo przenieść swoją wiedzę teoretyczną z zakresu nauk o organizacji na organizacyjną praktykę. Cechuje go postawa przedsiębiorcza oraz stała gotowość do działania w tym zakresie.

LITERATURA PODSTAWOWA

Kożuch B., Nauka o organizacji, Warszawa 2021 lub starsze wydanie.
Marek S., Białasiewicz M. (red.), Podstawy nauki o organizacji, Warszawa 2008 lub nowsze wydanie.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA

Adamiak A., Nauka o organizacji, Warszawa 2013.

Cyfert Sz., Krzakiewicz K., Nauka o organizacji, Poznań 2009.

Bielski M., Podstawy teorii organizacji i zarządzania, Warszawa 2004 lub nowsze wydanie.

ŹRÓDŁA ELEKTRONICZNE

MACIERZ POWIĄZANIA

EFEKTÓW UCZENIA DLA PRZEDMIOTU PODSTAWY ZARZĄDZANIA ORGANIZACJAMI Z EFEKTAMI UCZENIA NA KIERUNKU PEDAGOGIKA

Przedmiotowy efekt uczenia się	Odniesienie przedmiotowego efektu do efektów uczenia się zdefiniowanych dla kierunku studiów i specjalności	Cele przedmiotu	Treści programowe	Numer narzędzia dydaktycznego
PEU_W01	K_W10, K_W08	C1-2	W1-6	1, 2, 3
PEU_U01	K_U02, K_U08, K_U10	C1-2	Ć1-6	1, 2, 3
PEU_K01	K_K01, K_K04	C1-2	W1-6 , Ć1-6	1, 2, 3

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa w języku polskim: **Psychologia w zarządzaniu**
 Nazwa w języku angielskim: **Psychology in management**
 Karta przedmiotu ważna od roku akademickiego: **2025/2026**
 Kierunek studiów: **Pedagogika**
 Poziom studiów: **Studia I stopnia**
 Forma studiów: **Niestacjonarne**
 Profil: **Praktyczny**
 Specjalność: **HR Business Partner**
 Język wykładowy: **Polski**
 Jednostka prowadząca: **Wydział Nauk Społecznych i Technicznych**
 Opiekun przedmiotu: **dr Renata Socha**

OBCIĄŻENIE STUDENTA

	Wykład	Ćwiczenia	Konwersatorium	Projekt	Laboratorium
Liczba godzin zajęć dydaktycznych organizowanych przez Uczelnię	12	12			
Liczba godzin całkowitego nakładu pracy studenta	25	50			
Forma zaliczenia	Zaliczenie z oceną	Zaliczenie z oceną			
Liczba punktów ECTS	1	2			

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

Brak.

CELE PRZEDMIOTU

C1	Nabycie przez studentów podstawowej wiedzy dotyczącej historii, przedmiotu badań, metod i zastosowań psychologii zarządzania.
C2	Nabycie umiejętności analizy podstawowych zjawisk w organizacjach z punktu widzenia psychologii zarządzania.
C3	Nabycie umiejętności stosowania wybranych metod poznania kompetencji i preferencji pracowników oraz metod rozwiązywania konfliktów w organizacji.

PRZEDMIOTOWE EFEKTY KSZTAŁCENIA – PEK

Z zakresu wiedzy:

PEU_W01	Student zna najważniejsze fakty z historii psychologii zarządzania, jej przedmiot, zna i rozumie podstawowe terminy dyscypliny.
PEU_W02	Student zna podstawy teoretyczne wybranych metod zarządzania oraz badań kompetencji pracowników.
Z zakresu umiejętności:	
PEU_U01	Student potrafi dokonać analizy konfliktów (przyczyny, kontekst, działania szefów i innych osób, skutki) oraz zaproponować jedną z metod ich rozwiązania.
Z zakresu kompetencji społecznych:	
PEU_K01	Ma doświadczenie zasobów swojej wiedzy i umiejętności oraz rozumie potrzebę doksztalcania się.

TREŚCI PROGRAMOWE		
Forma zajęć – wykład		Liczba godzin
W1	Wprowadzenie. Omówienie zasad zaliczenia. Zmiany przedmiotu psychologii zarządzania na tle rozwoju koncepcji i teorii organizacji i zarządzania.	1
W2	Psychologiczny model kompetencji menedżera. Motywowanie pracowników jako kluczowa kompetencja menedżerska (teorie motywacji, praktyczne wskazówki dotyczące zasad motywowania).	1
W3	Psychologiczna charakterystyka menedżerów różnych okresów transformacji.	2
W4	Dobór zawodowy jako proces dostosowywania pracownika do pracy: istota, cele, metody i ich trafność prognostyczna, etapy walidacji metod doboru.	2
W5	Assessment-center: historia procedury, cele, etapy postępowania, możliwości i ograniczenia, wyniki badań trafności prognostycznej, kierunki rozwoju.	1
W6	Style kierowania, sytuacyjne i osobowościowe uwarunkowania ich efektywności.	1
W7	Ocenianie pracowników: cele, procedury, narzędzia, praktyczne zastosowania, psychologiczne błędy popełniane w percepcji pracowników (deformacje spostrzegania ludzi).	1
W8	Konflikty w organizacjach: rodzaje i przyczyny, sposoby rozwiązywania. Zarządzanie przez konflikt jako dyskusyjna metoda podnoszenia efektywności organizacji etapy, skutki, psychologiczne koszty).	2
W9	Podsumowanie, zaliczenie.	1
Razem		12
TREŚCI PROGRAMOWE		
Forma zajęć – ćwiczenia		Liczba godzin
Ć1	Wprowadzenie, omówienie zasad zaliczenia. Dobór pracowników na stanowiska a dobór do zespołu. Charakterystyka zjawisk społecznych w zespołach (facylitacja społeczna, efekt próżniactwa społecznego, syndrom grupowego myślenia). Wnioski dla organizacji pracy zespołowej.	2
Ć2	Praktyczne wykorzystanie Kwestionariusza Preferowanych Ról Zespołowych Belbina w doborze do zespołów. Poznanie przez studentów własnych preferencji do pracy zespołowej, wnioski wdrożeniowe dla budowania zespołów.	2
Ć3	Doskonalenie umiejętności pracy zespołowej. Przypadek "Praca zespołowa", porównanie efektywności pracy indywidualnej i zespołowej, wnioski wdrożeniowe.	1
Ć4	Style kierowania: przedyskutowanie koncepcji teoretycznych, praktyczne wykorzystanie Siatki Blak'a i Mouton (diagnoza własnego stylu kierowania), wnioski dotyczące ograniczeń metody.	2
Ć5	Analiza przypadków w oparciu o normatywny model partycypacji decyzyjnej Vrooma-Yettona, wnioski praktyczne dla kierowania ludźmi.	2
Ć6	Rozwiązywanie konfliktów w organizacjach; analiza konfliktów, omawianie przypadków konfliktów i metod ich rozwiązywania. Dyskusja nad celowością stosowania skutkami zarządzania przez konflikt.	2
	Podsumowanie, zaliczenie.	1
Razem		12

STOSOWANE NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE	
1.	Wykład – metoda tradycyjna z wykorzystaniem multimediów.
2.	Ćwiczenia metoda tradycyjna.
3.	Konsultacje.
4.	Praca własna – przygotowanie do ćwiczeń.
5.	Praca własna – przygotowanie do egzaminu.

**METODY I FORMY OCENY
OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA**

Formy oceny (F lub P)*	Numer efektu uczenia	Metody oceny osiągnięcia efektu uczenia
F w	PEU_W01, PEU_W02, PEU_K01	Dyskusja dydaktyczna.
P w	PEU_W01, PEU_W02, PEU_K01	Zaliczenie w formie ustnej lub pisemnej.
F ć	PEU_U01, PEU_K01	Dyskusja, praca w grupach, analiza tekstów.
P ć	PEU_U01, PEU_K01	Zaliczenie w formie ustnej lub pisemnej.

*F – ocena formująca (w trakcie semestru), P – ocena podsumowująca (na koniec semestru)

**KRYTERIA OCENY
OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA**

Nr PEU	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra
PEU_W01	Student zna najważniejsze fakty z historii psychologii zarządzania, jej przedmiot, zna i rozumie podstawowe terminy dyscypliny.	Student dodatkowo potrafi opisać najważniejsze fakty z historii psychologii zarządzania, jej przedmiot, zna i rozumie podstawowe terminy dyscypliny.	Student dodatkowo potrafi wykorzystać w praktyce podstawowe terminy dyscypliny.
PEU_W02	Student zna podstawy teoretyczne wybranych metod zarządzania oraz badań kompetencji pracowników.	Student dodatkowo potrafi opisać podstawy teoretyczne wybranych metod zarządzania oraz badań kompetencji pracowników.	Student dodatkowo potrafi wykorzystać w praktyce podstawy teoretyczne wybranych metod zarządzania oraz badań kompetencji pracowników.
PEU_U01	Student potrafi dokonać analizy konfliktów (przyczyny, kontekst, działania szefów i innych osób, skutki) oraz zaproponować jedną z metod ich rozwiązania.	Student dodatkowo potrafi opisać analizę konfliktów (przyczyny, kontekst, działania szefów i innych osób, skutki) oraz zaproponować jedną z metod ich rozwiązania.	Student dodatkowo potrafi wykorzystać w praktyce analizę konfliktów (przyczyny, kontekst, działania szefów i innych osób, skutki) oraz zaproponować jedną z metod ich rozwiązania.
PEU_K01	Student potrafi ogólnie opisać zasoby swej wiedzy i umiejętności oraz demonstrować chęć dokończenia się.	Student dodatkowo demonstrować aktywną postawę w ocenie swej wiedzy i demonstrować umiejętności pracy w zespole.	Student dodatkowo wykazuje się aktywnością w objaśnianiu i ocenie różnych punktów widzenia.

LITERATURA PODSTAWOWA
Adamiec M., Kożusznik B., Zarządzanie zasobami ludzkimi, Kraków 2000. Chęłpa S., Witkowski T., Psychologia konfliktów. praktyka radzenia sobie ze sporami, Wałbrzych 1999 i nast. Mróz B., Poczucie jakości życia u pracowników wyższego szczebla: uwarunkowania osobowościowe i aksjologiczne, Warszawa 2011.
LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA
Mróz B., Poczucie jakości życia u kierowników i pracowników w świetle uwarunkowań aksjologicznych. Czasopismo Psychologiczne, T.18, nr 2, 2012, 175-183.

MACIERZ POWIĄZANIA
EFEKTÓW KSZTAŁCENIA DLA PRZEDMIOTU PSYCHOLOGIA W ZARZĄDZANIU
Z EFEKTAMI KSZTAŁCENIA NA KIERUNKU: PEDAGOGIKA

Przedmiotowy efekt uczenia	Odniesienie przedmiotowego efektu do efektów uczenia zdefiniowanych dla kierunku studiów i specjalności	Cele przedmiotu	Treści programowe	Numer narzędzia dydaktycznego
PEU_W01	K_W02	C1	W1, W2, W3	1, 2, 3, 4, 5
PEU_W02	K_W03, K_W04	C2	W4, W5, W7, Ć2, Ć4	1, 2, 3, 4, 5
PEU_U01	K_U04, K_U08	C2, C3	W8, Ć6	1, 2, 3, 4, 5
PEU_K01	K_K01	C1, C2, C3	W 1-8, Ć 1-6	1, 2, 3, 4, 5

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa w języku polskim: **Rola HR w organizacji**

Nazwa w języku angielskim: **Role of HR in the organization**

Karta przedmiotu ważna od roku akademickiego: **2026/2027**

Kierunek studiów: **Pedagogika**

Poziom studiów: **Studia I stopnia**

Forma studiów: **Niestacjonarne**

Profil: **Praktyczny**

Specjalność: **HR Business Partner**

Język wykładowy: **Polski**

Jednostka prowadząca: **Wydział Nauk Społecznych i Technicznych**

Opiekun przedmiotu: **dr hab. Rafał Czachor, prof. UJW**

OBCIĄŻENIE STUDENTA

	Wykład	Ćwiczenia	Konwersatorium	Projekt	Laboratorium
Liczba godzin zajęć dydaktycznych organizowanych przez Uczelnię	12	12			
Liczba godzin całkowitego nakładu pracy studenta	25	50			
Forma zaliczenia	Zaliczenie z oceną	Zaliczenie z oceną			
Liczba punktów ECTS	1	2			

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

Brak.

CELE PRZEDMIOTU

C1	Nabycie teoretycznych i praktycznych umiejętności kierowania i zarządzania w ramach grup pracowniczych.
C2	Znajomość elementów diagnozy pracowniczej, budowania indywidualnych systemów motywacji oraz komunikacji pracowniczej, jak również skutecznego kierowania w ramach zespołów pracowniczych.

PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA – PEU

Z zakresu wiedzy:

PEU_W01	Wie jaką rolę spełnia HR w organizacji i zna obszary działań w ramach HR.
---------	---

Z zakresu umiejętności:

PEU_U01	Potrafi realizować działania z obszaru HR, kształtujące kulturę organizacji.
Z zakresu kompetencji społecznych:	
PEU_K01	Jest gotów do krytycznej oceny posiadanej wiedzy z zakresu HR.

TREŚCI PROGRAMOWE		
Forma zajęć – wykład		Liczba godzin
W1	Wprowadzenie do przedmiotu.	0,5
W1	Wizja i strategia działalności firmy. Budowanie strategii firmy: Strategia przedsiębiorstwa bazą dla strategii HR. Wizja i cele strategiczne HR. Procesy zapewniające realizację celów strategicznych.	1,5
W2	Jak kształtować kulturę w organizacji? a. Wartości i zasady postępowania w przedsiębiorstwie. Compliance. b. Programy wspierające kształtowanie kultury (dla kadry kierowniczej i Pracowników). c. Ankiety pracownicze. d. Dialog z Pracownikami (spotkania z załogą np. Info Day, dzień otwartych drzwi w zarządzie). e. Wzmacnianie identyfikacji z firmą (eventy firmowe np. 20-lecie, Family Day, dni otwarte dla Pracowników i ich rodzin).	3
W3	Różnorodność. Działania w kontekście różnorodności: a. Odwołanie do strategii przedsiębiorstwa, strategii HR, wartości firmowych i wymogów Karty Różnorodności, wymogów prawnych (dyskryminacja, mobbing). b. Wizja, Purpose i cele strategiczne. c. Obszary działania i aktywności (roczny plan działań np., budżet itd.).	3
W4	Struktura organizacyjna a zadania HR. Omówienie modeli struktur organizacji. W jakich organizacjach sprawdzają się. Jak struktury zmieniają się / ewoluują na podstawie zachodzących trendów? Jaka jest wizja przyszłej organizacji. Rola HR BP w nowoczesnej organizacji.	3
W5	Podsumowanie, zaliczenie przedmiotu.	1
Razem		12
Forma zajęć – ćwiczenia		Liczba godzin
Ć1	Wprowadzenie. Przedstawienie case study na bazie Brose Sitech + ćwiczenie w grupach (powstaje nowy oddział Brose Sitech). Na podstawie nowo założonej firmy produkcyjnej będziemy pracować w kolejnych tematach.	3
Ć2	Praca na bazie case study na bazie BS + ćwiczenie w grupach.	3
Ć3	Wprowadzenie do tematyki różnorodności – może brain storming w grupach „Co dla mnie znaczy różnorodność?” – każdy ma inne spostrzeżenie tego zagadnienia.	2

	Case study z BS. Kontynuacja pracy w grupach. Budowa własnej strategii i pomysłów, jak można zadbać o różnorodność w organizacji (różnorodność, równe traktowanie, włączanie społeczne).	
Ć4	Case study z BS (aktualna/nowa struktura organizacji i HR, mapa procesów firmy). Zadanie dla grup: wspólne omówienie powiązań, określenie ryzyka i korzyści płynących z aktualnej struktury. Na podstawie przedstawionej struktury organizacji należy określić sposób postępowania, decyzyjność, ryzyka przy wskazanych sytuacjach: • Zatrudnienie dużej grupy osób • Zwolnienie pracownika • Podwyżka wynagrodzeń dla wszystkich pracowników	2
Ć5	Omówienie ról HR BP: a. Operacyjna b. Doradcza c. Decyzyjna d. Kontrolująca Lista zadań, które realizuje HR BP i pogrupowanie ich zgodnie z realizowanymi rolami. Wskazanie ryzyka, trudności, możliwości, wyzwań, które wiążą się z realizacją poszczególnych ról na podstawie case study. Zaliczeni na podstawie case study.	2
Razem		12

STOSOWANE NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE	
1.	Wykład – metoda tradycyjna z wykorzystaniem multimediów.
2.	Ćwiczenia - dyskusja nad podstawowymi zagadnieniami, studium przypadków.
3.	Dyskusja, praca w grupach.
4.	Praca własna.

METODY I FORMY OCENY
OŚIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA

Formy oceny (F lub P)*	Numer efektu uczenia (przedmiotowego)	Metody oceny osiągnięcia efektu uczenia
F w	PEU_W01, PEU_K01	Aktywność podczas dyskusji.
P w	PEU_W01, PEU_K01	Zaliczenie w formie ustnej lub pisemnej.
F ć	PEU_U01, PEU_K01	Aktywność podczas dyskusji, praca w grupach.

P ó	PEU_U01, PEU_K01	Case study.
-----	------------------	-------------

*F – ocena formująca (w trakcie semestru), P – ocena podsumowująca (na koniec semestru)

KRYTERIA OCENY

OŚIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA

Nr PEU	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra
PEU_W01	Wie jaką rolę spełnia HR w organizacji i zna obszary działań w ramach HR.	Dodatkowo zna specyfikę HR w nowoczesnej organizacji.	Dodatkowo wymienia przykłady zastosowania wiedzy oraz zna dobre praktyki zakresu HR.
PEU_U01	Potrafi realizować działania z obszaru HR, kształtujące kulturę organizacji.	Posiada umiejętności komunikacyjne z zespołem.	Dodatkowo potrafi rozwiązywać nietypowe problemy HR.
PEU_K01	Jest gotów do krytycznej oceny posiadanej wiedzy z zakresu HR.	Dodatkowo gotów jest ocenić jej aktualność.	Dodatkowo gotów jest stosować ją w praktyce.

LITERATURA PODSTAWOWA

Armstrong M., Taylor S., Zarządzanie zasobami ludzkimi, Wydawnictwo: Wolters Kluwer, Warszawa 2021.

Król H., Ludwiczynski A. (red.), Zarządzanie zasobami ludzkimi. Tworzenie kapitału ludzkiego organizacji, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2024.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA

Czopek M. (red.), Zarządzanie kadrami i środowiskiem pracy, FNCE, UJW, Poznań 2024

Czopek M. (red.), Zarządzanie – komunikacja - nowoczesność, FNCE, UJW, Poznań 2023

Listwan T., Sułkowski Ł. (red.), Metody i techniki zarządzania zasobami ludzkimi, Difin, Warszawa 2016.

MACIERZ POWIĄZANIA

EFEKTÓW KSZTAŁCENIA DLA PRZEDMIOTU ROLA HR W ORGANIZACJI

Z EFEKTAMI UCZENIA NA KIERUNKU PEDAGOGIKA

Przedmiotowy efekt uczenia	Odniesienie przedmiotowego efektu do efektów uczenia zdefiniowanych dla kierunku studiów i specjalności	Cele przedmiotu	Treści programowe	Numer narzędzia dydaktycznego
PEU_W01	K_W04, K_W05, K_W08	C1	W1-W5	1, 3, 4
PEU_U01	K_U08, K_U09	C1, C2	Ć1-5	2, 3
PEU_K01	K_K01	C1, C2	W1-K5, Ć1-K5	2, 3

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa w języku polskim: **Umiejętności interpersonalne w pracy HR BP**

Nazwa w języku angielskim: **HR BP interpersonal skills**

Karta przedmiotu ważna od roku akademickiego: **2026/2027**

Kierunek studiów: **Pedagogika**

Poziom studiów: **Studia I stopnia**

Forma studiów: **niestacjonarna**

Profil: **praktyczny**

Specjalność: **HR Business Partner**

Język wykładowy: **polski**

Jednostka prowadząca: **Wydział Nauk Społecznych i Technicznych**

Opiekun przedmiotu: **dr hab. Rafał Czachor, prof. UJW**

OBCIĄŻENIE STUDENTA

	Wykład	Ćwiczenia	Konwersatorium	Projekt	Laboratorium
Liczba godzin zajęć dydaktycznych organizowanych przez Uczelnię			30		
Liczba godzin całkowitego nakładu pracy studenta			125		
Forma zaliczenia			Egzamin		
Liczba punktów ECTS			5		

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

Brak.

CELE PRZEDMIOTU

C1	Nabywanie wiedzy z zakresu komunikacji interpersonalnej.
C2	Nabywanie niezbędnych umiejętności interpersonalnych w pracy HR Business Partnera.
C3	Kształtowanie postawy gotowości współdziałania w zespole w oparciu o właściwe wzorce zachowań społecznych.

PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA – PEU	
Z zakresu wiedzy:	
PEU_W01	Posiada wiedzę z zakresu komunikacji interpersonalnej potrzebną w pracy HR BP.
Z zakresu umiejętności:	
PEU_U01	Posiada niezbędne umiejętności interpersonalne potrzebne w pracy HR Business Partnera.
Z zakresu kompetencji społecznych:	
PEU_K01	Jest gotów do porozumiewania się z osobami pochodzącymi z różnych środowisk, przede wszystkim w przestrzeni zawodowej.

TREŚCI PROGRAMOWE		
Forma zajęć: Konwersatorium		Liczba godzin
K1	Wprowadzenie, omówienie zasad zaliczenia przedmiotu. Komunikacja interpersonalna. Znaczenie i funkcje komunikacji. Budowanie dobrego kontaktu. Umiejętność słuchania. Komunikacja werbalna. Komunikacja niewerbalna.	8
K2	Asertywność a agresja, uległość i manipulacja. Czym jest asertywność? Typy zachowań. Budowanie pewności siebie. Umiejętność wyrażania prośb. Asertywna odmowa. Jak radzić sobie z krytyką i atakiem? Asertywne wyrażanie krytyki. Wyrażanie i przyjmowanie pochwał.	8
K3	Argumentowanie.	4
K4	Rozwiązywanie konfliktów, mediacje. Konflikt – co to jest? Definicja konfliktu. Rodzaje konfliktów i ich przyczyny. Konflikty w organizacji. Pozytywne i negatywne skutki konfliktu. Dynamika konfliktu. Konflikty szkodliwe i twórcze - znaczenie konfliktów dla organizacji. Sposoby reagowania na konflikty. Jak rozwiązywać konflikty? Metody rozwiązywania konfliktów. Metody rozwiązywania konfliktów oparte na współpracy. Model rozwiązywania konfliktów Weitzman&Weitzman. Poglębiona analiza konfliktu. Jak rozwiązać konflikt w pracy? Rola mediatora w konflikcie. Rozwiązywanie konfliktów – podsumowanie.	6
K5	Prowadzenie rozmów i udzielenie feedbacku. Model prowadzenia rozmów. Prowadzenie rozmów – trening. Podsumowanie zajęć.	4
Razem		30

STOSOWANE NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE	
1.	Prezentacja treści z wykorzystaniem multimedialnych.
2.	Dyskusja dydaktyczna, analiza przypadku, zadania praktyczne, debata.
3.	Opracowanie i prezentacja wybranego zagadnienia.

**METODY I FORMY OCENY
OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA**

Formy oceny (F lub P)*	Numer efektu uczenia	Metody oceny osiągnięcia efektu uczenia
F k	PEU_W01, PEU_U01, PEU_K01	Aktywność – udział w dyskusjach podczas zajęć. Aktywny udział w debacie.
P k	PEU_W01, PEU_U01, PEU_K01	Egzamin w formie ustnej i/lub pisemnej.

*F – ocena formująca (w trakcie semestru), P – ocena podsumowująca (na koniec semestru)

**KRYTERIA OCENY
OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA**

Nr PEU	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra
PEU_W01	Posiada wiedzę z zakresu komunikacji interpersonalnej potrzebną w pracy HR BP.	Dodatkowo zna sposoby rozwiązywania konfliktów.	Dodatkowo zna sposoby argumentowania.
PEU_U01	Posiada niezbędne umiejętności interpersonalne potrzebne w pracy HR Business Partnera.	Dodatkowo potrafi je zastosować w odpowiednim kontekście sytuacyjnym.	Dodatkowo potrafi dostrzegać dobre praktyki i wzorce w komunikacji interpersonalnej w pracy HR BP.
PEU_K01	Jest gotów do porozumiewania się z osobami pochodzącymi z różnych środowisk, przede wszystkim w przestrzeni zawodowej.	Dodatkowo dąży do budowania relacji opartych na wzajemnym zaufaniu.	Dodatkowo gotów jest do podejmowania działań na rzecz ponoszenia jakości pracy własnej oraz instytucji.

LITERATURA PODSTAWOWA

Jobs S., Sztuka prezentacji, Jak świetnie wypaść przed każdą publicznością?, Kraków, ZNAK, 2022.

Hartley M., Asertywność - sztuka umiejętnej stanowczości. Łódź, JK – Feeria Wydawnictwo, 2012.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA

Czopek M. (red.), Zarządzanie kadrami i środowiskiem pracy, FNCE, UJW, Poznań 2024

Czopek M. (red.), Zarządzanie – komunikacja - nowoczesność, FNCE, UJW, Poznań 2023

Kozyra B., Komunikacja bez barier. Warszawa, MT Biznes, 2016.

ŹRÓDŁA ELEKTRONICZNE

MACIERZ POWIĄZANIA
EFEKTÓW UCZENIA DLA PRZEDMIOTU UMIEJĘTNOŚCI INTERPERSONALNE W PRACY HR BP
Z EFEKTAMI UCZENIA NA KIERUNKU: PEDAGOGIKA

Efekt uczenia	Kod efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne
PEU_W01	K_W05	C1-C3	K1-5	1,2,3
PEU_U01	K_U06, K_U07	C1-C3	K1-5	1,2,3
PEU_K01	K_K05	C1-C3	K1-5	1,2,3

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa w języku polskim: **Wykłady menadżerskie**

Nazwa w języku angielskim: **Management lectures**

Karta przedmiotu ważna od roku akademickiego: **2026/2027**

Kierunek studiów: **Pedagogika**

Poziom studiów: **Studia I stopnia**

Forma studiów: **niestacjonarna**

Profil: **praktyczny**

Specjalność: **HR Business Partner**

Język wykładowy: **polski**

Jednostka prowadząca: **Wydział Nauk Społecznych i Technicznych**

Opiekun przedmiotu: **dr hab. Rafał Czachor, prof. UJW**

OBCIĄŻENIE STUDENTA

	Wykład	Ćwiczenia	Konwersatorium	Projekt	Laboratorium
Liczba godzin zajęć dydaktycznych organizowanych przez Uczelnię	22				
Liczba godzin całkowitego nakładu pracy studenta	75				
Forma zaliczenia	Zaliczenie z oceną				
Liczba punktów ECTS	3				

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

Brak.

CELE PRZEDMIOTU

C1	Nabywanie elementów wiedzy z zakresu zarządzania, na podstawie dobrych praktyk menadżerów, zaprezentowanych studentom podczas zajęć.
C2	Nabywanie umiejętności zastosowania dobrych praktyk menadżerskich w pracy zawodowej oraz własnej działalności gospodarczej.
C3	Kształtowanie postawy gotowości do działania przedsiębiorczego w oparciu o właściwe wzorce zarządzania.

PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA – PEU	
Z zakresu wiedzy:	
PEU_W01	Student zna rolę menadżera w przedsiębiorstwie i dobre praktyki w zakresie zarządzania.
PEU_W02	Student zna terminologię z zakresu zarządzania stosowaną w pracy menadżera.
Z zakresu umiejętności:	
PEU_U01	Student potrafi odnaleźć się roli kierowniczej, porusza i rozwija w dyskusji i na piśmie zagadnienia z zakresu zarządzania w oparciu o literaturę oraz prezentowane podczas zajęć treści – w tym dobre praktyki.
PEU_U02	Student potrafi wykorzystywać dobre praktyki i wzorce zarządzania we własnej pracy zawodowej.
Z zakresu kompetencji społecznych:	
PEU_K01	Student zna właściwe postawy przedsiębiorcze i kierownicze, które jest gotów wdrażać we własnej działalności gospodarczej oraz cechuje go postawa przedsiębiorcza.

TREŚCI PROGRAMOWE		
Forma zajęć: Wykłady i ćwiczenia		Liczba godzin
W1	Wprowadzenie. Omówienie zasad zaliczenia przedmiotu. Spotkanie z menadżerem istotnej firmy z otoczenia społeczno-gospodarczego. Prezentacja firmy i dobrych praktyk z zakresu zarządzania.	4
W2	Spotkanie z menadżerem istotnej firmy z otoczenia społeczno-gospodarczego. Prezentacja firmy i dobrych praktyk z zakresu zarządzania.	4
W3	Spotkanie z menadżerem istotnej firmy z otoczenia społeczno-gospodarczego. Prezentacja firmy i dobrych praktyk z zakresu zarządzania.	4
W4	Spotkanie z menadżerem istotnej firmy z otoczenia społeczno-gospodarczego. Prezentacja firmy i dobrych praktyk z zakresu zarządzania.	4
W5	Spotkanie z menadżerem istotnej firmy z otoczenia społeczno-gospodarczego. Prezentacja firmy i dobrych praktyk z zakresu zarządzania.	4
W6	Zaliczenie przedmiotu – podsumowanie.	2
Razem		22

STOSOWANE NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE	
1.	Prezentacja treści z wykorzystaniem multimediów.
2.	Dyskusja dydaktyczna, analiza przypadku.
3.	Opracowanie i prezentacja wybranego zagadnienia z obszaru zarządzania.

**METODY I FORMY OCENY
OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA**

Formy oceny (F lub P)*	Numer efektu uczenia	Metody oceny osiągnięcia efektu uczenia
F w	PEU_W01, PEU_W02, PEU_U01, PEU_U02 PEU_K01	Aktywność – udział w dyskusjach podczas wykładów.
P w	PEU_W01, PEU_W02, PEU_U01, PEU_U02 PEU_K01	Zaliczenie w formie ustnej i/lub pisemnej.

*F – ocena formująca (w trakcie semestru), P – ocena podsumowująca (na koniec semestru)

**KRYTERIA OCENY
OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA**

Nr PEU	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra
PEU_W01	Student ma wiedzę na temat roli menadżera w przedsiębiorstwie.	Student ma wiedzę na temat roli menadżera w przedsiębiorstwie i zna dobre praktyki w zakresie zarządzania.	Student ma wiedzę na temat roli menadżera w przedsiębiorstwie i zna dobre praktyki w zakresie zarządzania oraz wie jak zastosować je w praktyce w przypadku prowadzenia własnej działalności gospodarczej.
PEU_W02	Student zna wybraną terminologię z zakresu zarządzania stosowaną w pracy menadżera poznaną na wykładach.	Student zna terminologię z zakresu zarządzania stosowaną w pracy menadżera poznaną na wykładach.	Student zna terminologię z zakresu zarządzania stosowaną w pracy menadżera poznaną na wykładach, zwłaszcza w zakresie swojej branży i swobodnie się nią posługuje, rozumiejąc znaczenie profesjonalnej komunikacji biznesowej.
PEU_U01	Student potrafi odnaleźć się w roli kierowniczej.	Student potrafi odnaleźć się w roli kierowniczej, porusza i rozwija zagadnienia z zakresu zarządzania w oparciu o literaturę.	Student potrafi odnaleźć się w roli kierowniczej, porusza i rozwija w dyskusji i na piśmie zagadnienia z zakresu zarządzania w oparciu o literaturę oraz prezentowane podczas zajęć treści – w tym dobre praktyki.
PEU_U02	Student potrafi dostrzegać dobre praktyki i wzorce.	Student potrafi wykorzystywać dobre praktyki i wzorce zarządzania we własnej pracy zawodowej.	Student potrafi wykorzystywać dobre praktyki i wzorce zarządzania we własnej pracy zawodowej oraz poszukuje inspiracji i nowych rozwiązań w pracy menadżera.
PEU_K01	Student jest gotów myśleć i działać w sposób przedsiębiorczy.	Student jest gotów myśleć i działać w sposób przedsiębiorczy. Poszukuje pomysłów na prowadzenie własnej działalności gospodarczej, dostrzega inspiracje biznesowe i menadżerskie.	Student jest gotów myśleć i działać w sposób przedsiębiorczy. Jest gotów uruchomić własną działalność gospodarczą wtedy, kiedy będzie to potrzebne, wdraża inspiracje biznesowe i menadżerskie.

LITERATURA PODSTAWOWA
Harvard Business Review. Podręcznik menedżera. 17 najważniejszych umiejętności lidera, Dom Wydawniczy Rebis, 2017, opracowanie zbiorowe.
LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA
Pocztowski A., Zarządzanie zasobami ludzkimi, Polskie Wydawnictwo Ekonomiczne, 2018.
ŹRÓDŁA ELEKTRONICZNE

**MACIERZ POWIĄZANIA
EFEKTÓW UCZENIA DLA PRZEDMIOTU WYKŁADY MENADŻERSKIE
Z EFEKTAMI UCZENIA NA KIERUNKU: PEDAGOGIKA**

Efekt uczenia	Kod efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne
PEU_W01	K_W04, K_W08, K_W10	C1-C3	W1-W6	1,2,3
PEU_W02	K_W01, K_W05	C1-C3	W1-W6	1,2,3
PEU_U01	K_U08	C1-C3	W1-W6	1,2,3
PEU_U02	K_U09	C1-C3	W1-W6	1,2,3
PEU_K01	K_K04	C1-C3	W1-W6	1,2,3

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa w języku polskim: **Wystąpienia i techniki pracy z grupą**

Nazwa w języku angielskim: **Presentations and techniques of working with a group**

Karta przedmiotu ważna od roku akademickiego: **2026/2027**

Kierunek studiów: **Pedagogika**

Poziom studiów: **studia I stopnia**

Forma studiów: **niestacjonarna**

Profil: **praktyczny**

Specjalność: **HR Business Partner**

Język wykładowy: **polski**

Jednostka prowadząca: **Wydział Nauk Społecznych i Technicznych**

Opiekun przedmiotu: **dr hab. Rafał Czachor, prof. UJW**

OBCIĄŻENIE STUDENTA

	Wykład	Ćwiczenia	Konwersatorium	Projekt	Laboratorium
Liczba godzin zajęć dydaktycznych organizowanych przez Uczelnię		20			
Liczba godzin całkowitego nakładu pracy studenta		75			
Forma zaliczenia		Zaliczenie z oceną			
Liczba punktów ECTS		3			

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

Brak.

CELE PRZEDMIOTU

C1	Nabywanie elementów wiedzy z zakresu przygotowywania wystąpień publicznych oraz pracy z grupą.
C2	Nabywanie elementów umiejętności z zakresu wystąpień publicznych oraz pracy z grupą.
C3	Gotowość do organizowania pracy w sposób profesjonalny.

PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA – PEU	
Z zakresu wiedzy:	
PEU_W01	Posiada wiedzę z zakresu przygotowywania wystąpień publicznych oraz pracy z grupą.
Z zakresu umiejętności:	
PEU_U01	Posiada umiejętności z zakresu wystąpień publicznych oraz pracy z grupą. Potrafi wystąpić publicznie.
Z zakresu kompetencji społecznych:	
PEU_K01	Jest gotów organizować własną pracę zawodową, kierując się zasadami profesjonalizmu.

TREŚCI PROGRAMOWE		
Forma zajęć: ćwiczenia		Liczba godzin
Ć1	Wprowadzenie. Omówienie zasad zaliczenia przedmiotu. Radzenie sobie w sytuacjach stresowych. Pojęcie „stresu i emocji własnych”. Typowe źródła stresu. Sposoby redukcji stresu.	4
Ć2	Wystąpienia publiczne. Przygotowanie wystąpienia. Błędy prezentacji power point. Metody wystąpień publicznych.	4
Ć3	Trening wystąpień publicznych + feedback.	4
Ć4	Techniki pracy z grupą – moderacje. Klasyfikacja problemów. Grupowe rozwiązywanie problemów. Charakterystyka moderacji i roli moderatora. Komunikacja w pracy moderatora.	4
Ć5	Etapy moderacji. Przegląd metod moderacji.	3
Ć6	Posumowanie. Zaliczenie zajęć.	1
Razem		20

STOSOWANE NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE	
1.	Prezentacja treści z wykorzystaniem multimedialnych.
2.	Dyskusja dydaktyczna, analiza przypadku.
3.	Opracowanie i prezentacja wybranego zagadnienia.
4.	Ćwiczenia praktyczne.

**METODY I FORMY OCENY
OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA**

Formy oceny (F lub P)*	Numer efektu uczenia	Metody oceny osiągnięcia efektu uczenia
F	PEU_W01, PEU_U01, PEU_K01	Aktywny udział w zajęciach.
P	PEU_W01, PEU_U01, PEU_K01	Zaliczenie w formie ustnej i/lub pisemnej.

*F – ocena formująca (w trakcie semestru), P – ocena podsumowująca (na koniec semestru)

**KRYTERIA OCENY
OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA**

Nr PEU	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra
PEU_W01	Posiada wiedzę z zakresu przygotowywania wystąpień publicznych oraz pracy z grupą.	Dodatkowo wie jak poradzić sobie ze stresem i emocjami.	Dodatkowo wie jak wykorzystać feedback do dalszego rozwoju i poszerzania wiedzy na temat wystąpień publicznych i pracy z grupą.
PEU_U01	Posiada umiejętności z zakresu wystąpień publicznych oraz pracy z grupą.	Dodatkowo potrafi wystąpić publicznie.	Dodatkowo potrafi zastosować posiadane umiejętności i wiedzę w nietypowych kontekstach sytuacyjnych.
PEU_K01	Jest gotów organizować własną pracę zawodową, kierując się zasadami profesjonalizmu.	Dodatkowo jest zdolny do porozumiewania się z osobami pochodzącymi z różnych środowisk zawodowych.	Dodatkowo jest gotów do podejmowania działania na rzecz podnoszenia jakości pracy własnej oraz instytucji.

LITERATURA PODSTAWOWA

Jobs S., Sztuka prezentacji, Jak świetnie wypaść przed każdą publicznością?, Kraków, ZNAK, 2022.

Kozyra B., Komunikacja bez barier. Warszawa, MT Biznes, 2008.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA

Hartley M., Asertywność - sztuka umiejętnej stanowczości. Łódź, JK – Feeria Wydawnictwo, 2012.

ŹRÓDŁA ELEKTRONICZNE

**MACIERZ POWIĄZANIA
EFEKTÓW UCZENIA DLA PRZEDMIOTU WYSTĄPIENIA I TECHNIKI PRACY Z GRUPĄ
Z EFEKTAMI UCZENIA NA KIERUNKU: PEDAGOGIKA**

Efekt uczenia	Kod efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne
PEU_W01	K_W05	C1-3	Ć1-5	1,2,3,4
PEU_U01	K_U06, K_U07	C1-3	Ć1-5	1,2,3,4
PEU_K01	K_K04, K_K05	C1-C3	Ć1-5	1,2,3,4

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa w języku polskim: **Zarządzanie projektami**

Nazwa w języku angielskim: **Project management**

Karta przedmiotu ważna od roku akademickiego: **2026/2027**

Kierunek studiów: **Pedagogika**

Poziom studiów: **Studia I stopnia**

Forma studiów: **Niestacjonarne**

Profil: **Praktyczny**

Specjalność: **HR Business Partner**

Język wykładowy: **Polski**

Jednostka prowadząca: **Wydział Nauk Społecznych i Technicznych**

Opiekun przedmiotu: **dr hab. Rafał Czachor, prof. UJW**

OBCIĄŻENIE STUDENTA

	Wykład	Projekt	Konwersatorium	Ćwiczenia	Laboratorium
Liczba godzin zajęć dydaktycznych organizowanych przez Uczelnię		24			
Liczba godzin całkowitego nakładu pracy studenta		75			
Forma zaliczenia		Zaliczenie z oceną			
Liczba punktów ECTS		3			

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

Brak.

CELE PRZEDMIOTU

C1	Zapoznanie studentów z zakresem tematycznym i procedurami zarządzania projektami.
C2	Nabycie przez studentów umiejętności z zakresu planowania projektu.
C3	Nabycie przez studentów umiejętności wykorzystania oraz tworzenia narzędzi służących koncepcyjnemu opracowaniu projektu.
C4	Nabycie przez studentów umiejętności skutecznego zarządzania projektem.

PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ – PEU

Z zakresu wiedzy:

PEU_W01	Posiada podstawową wiedzę z zakresu zarządzania projektami.
PEU_W02	Zna metody planowania, analizy i oceny projektów, dostrzega uwarunkowania i czynniki wpływające na zarządzanie projektami.

Z zakresu umiejętności:

PEU_U01	Potrafi zaplanować i zorganizować zarządzanie projektem oraz określić stopień ważności projektu, potrafi określić założenia do zarządzania projektem, zna logikę projektów.
PEU_U02	Potrafi opracować strukturę podziału pracy, dokonać szacunkowych obliczeń kosztów, sporządzić diagramy organizacyjne i harmonogramy prac projektowych.

Z zakresu kompetencji społecznych:

PEU_K01	Ma świadomość zasobów swojej wiedzy i umiejętności oraz jest gotów do ciągłego doskonalenia się.
---------	--

Forma zajęć – projekt		Liczba godzin
P1	Wprowadzenie, omówienie zasad zaliczenia projektu. Rozwiązania i standardy w zarządzaniu projektami – planowanie przedsięwzięcia projektowego.	8
P2	Definiowanie projektu, role, komunikacja i odpowiedzialność w zespole projektowym.	6
P3	Harmonogram, zadania i zasoby w projekcie – szacowanie kosztów i określanie czasu.	6
P4	Analiza przebiegu i ryzyka projektu - ocena.	3
P5	Podsumowanie i zaliczenie.	1
Razem		24

STOSOWANE NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE

1.	Wykład – metoda tradycyjna z wykorzystaniem multimediów.
2.	Ćwiczenia – praca zespołowa, prezentacja i omawianie wyników.
3.	Konsultacje.
4.	Praca własna.

METODY I FORMY OCENY
OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Formy oceny (F lub P)*	Numer efektu uczenia się (przedmiotowego)	Metody oceny osiągnięcia efektu uczenia się
F p	PEU_W01- PEU_W02 PEU_U01- PEU_U02	Wykonywanie zadań indywidualnie i zespołowo, zaangażowanie / aktywność na zajęciach, prezentacja wyników (projekt).
P p	PEU_W01- PEU_W02 PEU_U01- PEU_U02 PEU_K01	Zaliczenie w formie ustnej lub pisemnej.

*F – ocena formująca (w trakcie semestru), P – ocena podsumowująca (na koniec semestru)

KRYTERIA OCENY
OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Nr PEU	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra
PEU_W01	Student zna etapy zarządzania projektami.	Student dodatkowo wie jak określić stopień ważności projektu oraz założenia do zarządzania projektem.	Student dodatkowo zna logikę projektów.
PEU_W02	Student zna metody planowania, analizy i oceny projektów, dostrzega uwarunkowania i czynniki wpływające na zarządzanie projektami.	Student dodatkowo zna cele projektu nad którym pracuje.	Student dodatkowo zna zakres projektu nad którym pracuje.
PEU_U01	Potrafi planować i organizować zarządzanie projektem na ogólnym poziomie szczegółowości.	Potrafi dobrze planować i organizować zarządzanie projektem.	Potrafi szczegółowo planować i organizować zarządzanie projektem (potrzeby, cele , wymagania).
PEU_U02	Potrafi ogólnie opracować strukturę analizy pracy, dokonać ogólnych obliczeń szacunkowych, prezentuje wyniki na ogólnym poziomie szczegółowości.	Potrafi dobrze opracować strukturę analizy pracy, dokonuje szacunkowych obliczeń, potrafi zastosować diagramy organizacyjnych, oraz opracowuje harmonogramy prac projektowych. Student wykonał projekt, potrafi prezentować wyniki swojej pracy oraz dokonuje ich analizy.	Potrafi szczegółowo opracować strukturę analizy pracy, dokonuje szacunkowych obliczeń, potrafi zastosować diagramy organizacyjnych, oraz opracowuje harmonogramy prac projektowych. Potrafi prezentować wyniki swojej pracy oraz dokonuje ich analizy, potrafi stosować osiągnięcia z zakresu przedmiotu w praktyce życia gospodarczego (implementuje zdobyte umiejętności).
PEU_K01	Gotów jest przenieść wiedzę i	Gotów jest przenieść wiedzę i	Gotów jest przenieść i

	spostrzeżenia nabyte w ramach wykładu na grunt praktyczny.	spostrzeżenia nabyte w ramach wykładu na grunt praktyczny, dostrzega związku pomiędzy teorią i praktyką.	wykorzystać wiedzę i spostrzeżenia nabyte w ramach wykładu na grunt praktyczny, ponadto dostrzega związku pomiędzy teorią i praktyką; potrafi twórczo zaimplementować wiedzę.
--	--	--	---

LITERATURA PODSTAWOWA

Zarządzanie finansami projektu europejskiego, praca pod red. M. Dylewskiego, Wydawnictwo C.H. Beck, Warszawa 2009.

Young T., *Skuteczne zarządzanie projektami*. Wyd. Helion – One Press, Warszawa 2006.

Lock D., *Podstawy zarządzania projektami*, PWE, Warszawa 2009.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA

Kisielnicki J., *Zarządzanie projektami. Ludzie – procedury – wyniki*, Warszawa 2017.

Pawlak M., *Zarządzanie projektami*, Warszawa 2022.

O'Connell F., *Szybka realizacja projektów*, Wyd. Wolters Kluwer Business, Kraków 2018, wydanie VII.

ŹRÓDŁA ELEKTRONICZNE

<https://www.projectmanagement.com/> oraz polskie bezpłatne wydanie w wersji pdf: <https://strefapmi.pl/o-nas/>

MACIERZ POWIĄZANIA EFEKTÓW UCZENIA SIĘ DLA PRZEDMIOTU ZARZĄDZANIE PROJEKTAMI Z EFEKTAMI UCZENIA SIĘ NA KIERUNKU PEDAGOGIKA

Przedmiotowy efekt uczenia się	Odniesienie przedmiotowego efektu do efektów uczenia się zdefiniowanych dla kierunku studiów i specjalności	Cele przedmiotu	Treści programowe	Numer narzędzia dydaktycznego
PEU_W01	K_W04, K_W08	C1-C4	P1-5	1-4
PEU_W02	K_W07	C1-C4	P1-5	1-4
PEU_U01	K_U08	C1-C4	P1-5	1-4
PEU_U02	K_U09	C1-C4	P1-5	1-4
PEU_K01	K_K02	C1-C4	P1-5	1-4

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa w języku polskim: **Zarządzanie strategiczne**
 Nazwa w języku angielskim: **Strategic management**
 Karta przedmiotu ważna od roku akademickiego: **2026/2027**
 Kierunek studiów: **Pedagogika**
 Poziom studiów: **Studia I stopnia**
 Forma studiów: **Niestacjonarne**
 Profil: **Praktyczny**
 Specjalność: **HR Business Partner**
 Język wykładowy: **Polski**
 Jednostka prowadząca: **Wydział Nauk Społecznych i Technicznych**
 Opiekun przedmiotu: **dr hab. Rafał Czachor, prof. UJW**

OBCIĄŻENIE STUDENTA

	Wykład	Ćwiczenia	Konwersatorium	Projekt	Laboratorium
Liczba godzin zajęć dydaktycznych organizowanych przez Uczelnię	14		16		
Liczba godzin całkowitego nakładu pracy studenta	50		75		
Forma zaliczenia	Zaliczenie z oceną		Zaliczenie z oceną		
Liczba punktów ECTS	2		3		

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

Brak.

CELE PRZEDMIOTU

C1	Nabycie wiedzy na temat procesu szkół zarządzania strategicznego oraz procesu formułowania strategii.
C2	Zdobycie umiejętności przeprowadzania analizy strategicznej, misji/wizji przedsiębiorstwa i wyboru strategii do wybranego przypadku.

PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA – PEU

Z zakresu wiedzy:

PEU_W01	Posiada wiedzę na temat koncepcji zarządzania strategicznego.
PEU_W02	Posiada wiedzę z zakresu procesu formułowania strategii (analizy strategicznej, wizji, misji, strategii i celów strategicznych) oraz rodzajów strategii.

Z zakresu umiejętności:	
PEU_U01	Potrafi przeprowadzić analizę strategiczną oraz zdefiniować misję, wizję i strategię, jak również przeanalizować ww. elementy zarządzania strategicznego na przykładach wybranych organizacji.
Z zakresu kompetencji społecznych:	
PEU_K01	Jest gotów do krytycznej oceny posiadanej wiedzy z zakresu zarządzania strategicznego.

TREŚCI PROGRAMOWE		
Forma zajęć – wykład		Liczba godzin
W1	Wprowadzenie do przedmiotu.	0,5
W1- W2	Kierunki, szkoły i obszary zarządzania strategicznego.	3,5
W3- W4	Etapy budowania strategii.	4
W5	Wdrażanie strategii. Kontrola strategiczna. Analiza wybranych rodzajów strategii.	4
W6	Podsumowanie zajęć, zaliczenie.	2
Razem		14
Forma zajęć – konwersatorium		Liczba godzin
K1- K4	Analiza strategii, wizji, misji i celów strategicznych w wybranych organizacjach.	14
K5	Zaliczenie przedmiotu.	2
Razem		16

STOSOWANE NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE	
1.	Wykład – metoda tradycyjna z wykorzystaniem multimediów.
2.	Konwersatorium - dyskusja nad podstawowymi zagadnieniami, studium przypadków.
3.	Konsultacje.
4.	Praca własna.
5.	Praca w grupach.

METODY I FORMY OCENY
OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA

Formy oceny (F lub P)*	Numer efektu uczenia (przedmiotowego)	Metody oceny osiągnięcia efektu uczenia
F w	PEU_W01, PEU_W02, PEU_K01	Aktywność podczas dyskusji.
P w	PEU_W01, PEU_W02, PEU_K01	Zaliczenie w formie ustnej lub pisemnej.
F k	PEU_U01, PEU_K01	Dyskusja, praca w grupach.
P k	PEU_U01, PEU_K01	Zaliczenie w formie ustnej lub pisemnej.

*F – ocena formująca (w trakcie semestru), P – ocena podsumowująca (na koniec semestru)

KRYTERIA OCENY
OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA

Nr PEU	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra
PEU_W01	Student potrafi opisać elementy schematu zarządzania strategicznego.	Student dodatkowo potrafi przedstawić różne kierunki i szkoły zarządzania strategicznego.	Student dodatkowo potrafi omówić obszary zarządzania strategicznego.
PEU_W02	Student potrafi wymienić i omówić etapy budowania strategii.	Student dodatkowo potrafi opisać rodzaje otoczenia, obszary organizacji i opisać zasady wybrane narzędzia analizy strategicznej.	Student dodatkowo potrafi zdefiniować czym jest misja, wizja, strategia i cele strategiczne oraz podać ich przykłady.
PEU_U01	Student potrafi opracować analizę strategiczną dla wybranego przypadku.	Student dodatkowo potrafi opracować misję, wizję i strategię dla wybranego przypadku.	Student dodatkowo potrafi opracować cele strategiczne dla wybranego przypadku.
PEU_K01	Student potrafi ocenić wybraną strategię.	Student dodatkowo potrafi wskazać silne i słabe punkty wybranej strategii.	Student dodatkowo potrafi spójnie uargumentować swoją ocenę wybranej strategii.

LITERATURA PODSTAWOWA

Stabryła A., Zarządzanie strategiczne w teorii i praktyce firmy, PWN, 2022.
Gierszewska G., Romanowska M., Analiza strategiczna przedsiębiorstwa, PWE, 2016.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA

Obłój K., Myśl strategicznie. Jak przygotować i zmienić organizację w odpowiedzi na wyzwania otoczenia, Poltekst, 2022.
David F.R., Cases in Strategic Management, Merrill Publ. Co., Columbus.

**MACIERZ POWIĄZANIA
EFEKTÓW KSZTAŁCENIA DLA PRZEDMIOTU ZARZĄDZANIE STRATEGICZNE
Z EFEKTAMI UCZENIA NA KIERUNKU PEDAGOGIKA**

Przedmiotowy efekt uczenia	Odniesienie przedmiotowego efektu do efektów uczenia zdefiniowanych dla kierunku studiów i specjalności	Cele przedmiotu	Treści programowe	Numer narzędzia dydaktycznego
PEU_W01	K_W08	C1	W1-6	1, 3, 4
PEU_W02	K_W010	C1	W1-6	1, 3, 4
PEU_U01	K_U02, K_U08	C1, C2	K1-5	2, 3, 5
PEU_K01	K_K01	C1, C2	K1-5	1-5

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa w języku polskim: **Zarządzanie zasobami ludzkimi**

Nazwa w języku angielskim: **HR management**

Karta przedmiotu ważna od roku akademickiego: **2026/2027**

Kierunek studiów: **Pedagogika**

Poziom studiów: **Studia I stopnia**

Forma studiów: **Niestacjonarne**

Profil: **Praktyczny**

Specjalność: **HR Business Partner**

Język wykładowy: **Polski**

Jednostka prowadząca: **Wydział Nauk Społecznych i Technicznych**

Opiekun przedmiotu: **dr hab. Rafał Czachor, prof. UJW**

OBCIĄŻENIE STUDENTA

	Wykład	Ćwiczenia	Konwersatorium	Projekt	Laboratorium
Liczba godzin zajęć dydaktycznych organizowanych przez Uczelnię	14	16			
Liczba godzin całkowitego nakładu pracy studenta	75	50			
Forma zaliczenia	Egzamin	Zaliczenie z oceną			
Liczba punktów ECTS	3	2			

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

Brak.

CELE PRZEDMIOTU

C1	Przekazanie wiedzy na temat podstawowych procesów personalnych w przedsiębiorstwa.
C2	Praktyka umiejętności prowadzenia rozmów z kandydatem do pracy i pracownikiem.
C3	Przekazanie wiedzy na temat motywacyjnych systemów wynagradzania.

PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ – PEU	
Z zakresu wiedzy:	
PEU_W01	Zna podstawowe zasady i sposoby prowadzenia marketingu personalnego, rekrutacji, adaptacji, rozwoju personalnego i wynagradzania.
Z zakresu umiejętności:	
PEU_U01	Potrafi opisać procesy personalne w organizacji i czynnie w nich uczestniczyć.
Z zakresu kompetencji społecznych:	
PEU_K01	Gotów jest do odpowiedzialnego pełnienia roli zawodowej, przestrzegania etyki zawodowej i wymagania tego od innych.

TREŚCI PROGRAMOWE		
Forma zajęć – wykład		Liczba godzin
W1	Wprowadzenie. Omówienie zasad zaliczenia przedmiotu. Marketing personalny. Czym jest marketing personalny? Kiedy zaczyna się marketing personalny? Działania w ramach marketingu personalnego.	2
W2	Rekrutacja i selekcja – metody, techniki, narzędzia. analiza potrzeb i określenie wymagań rekrutacyjnych. Pozyskiwanie kandydatów. Selekcja. Umiejętność zadawania pytań. Kłamstwo w rekrutacji i błędy oceny. Zakończenie rekrutacji (feedback). Efektywność działań rekrutacyjnych.	3
W3	Adaptacja. Definiowanie procesu adaptacji. Wprowadzenie pracownika. System szkoleń wstępnych. Rola opiekuna. Monitoring skuteczności procesu adaptacji.	1
W4	Rozwój personalny, w tym system ocen pracowniczych. Zarządzanie kompetencjami – wprowadzenie. Czym jest kompetencja? Na czym polega efektywne zarządzanie kompetencjami? Definiowanie i ocena kompetencji. Rozwój i transfer kompetencji. Monitoring rozwoju kompetencji. Podsumowanie.	4
W5	Systemy wynagradzania i benefity.	4
Razem		14

TREŚCI PROGRAMOWE		
Forma zajęć – ćwiczenia		Liczba godzin
C1	Czym są kompetencje? Stworzenie profilu HR BP.	3
C2	Stworzenie formularza oceny dla stanowiska HR BP.	4
C3	Nowe kompetencje. Zaprojektowanie programu szkoleniowego dla HR BP.	4
C4	Symulacja wartościowania stanowiska pracy (np. HR P). Budowanie celów SMART.	5

	Powiązanie celów z systemem premiowania. Benefity pozafinansowe – na bazie aktualnych trendów. Podsumowanie, zaliczenie przedmiotu.	
	Razem	16

STOSOWANE NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE	
1.	Prezentacja treści z wykorzystaniem multimediiów.
2.	Dyskusja, filmy, grafiki.
3.	Praca własna, opracowanie tematów.
4.	Kazusy.
5.	Konsultacje.

METODY I FORMY OCENY
OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Formy oceny (F lub P)*	Numer efektu uczenia się (przedmiotowego)	Metody oceny osiągnięcia efektu uczenia się
Fw	PEU_W01, PEU_K01	Dyskusja kierowana przez wykładowcę, merytoryczna aktywność studentów.
Pw	PEU_W01, PEU_K01	Egzamin w formie ustnej lub pisemnej.
Fć	PEU_W01, PEU_U01, PEU_K01	Dyskusja.
Pć	PEU_W01, PEU_U01, PEU_K01	Zaliczenie w formie ustnej lub pisemnej. Ocena projektu.

*F – ocena formująca (w trakcie semestru), P – ocena podsumowująca (na koniec semestru)

KRYTERIA OCENY
OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Nr PEU	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra
PEU_W01	Zna podstawowe zasady i sposoby prowadzenia marketingu personalnego, rekrutacji, adaptacji, rozwoju personalnego i wynagradzania.	Dodatkowo zna mechanizmy kierujące relacjami społecznymi.	Dodatkowo zna przykłady dobrych praktyk z działalności przedsiębiorstw i instytucji.
PEU_U01	Potrafi opisać procesy personalne w organizacji i czynnie w nich uczestniczyć.	Dodatkowo potrafi stosować posiadaną wiedzę w praktyce, dobierając odpowiednie metody pracy.	Dodatkowo poszukuje kreatywnych rozwiązań w zarządzaniu zasobami ludzkimi.

PEU_K01	Gotów jest do odpowiedzialnego pełnienia roli zawodowej, przestrzegania etyki zawodowej i wymagania tego od innych.	Dodatkowo potrafi organizować własną pracę.	Dodatkowo dostrzega rolę lidera.
---------	---	---	----------------------------------

LITERATURA PODSTAWOWA

Król H., Ludwiczynski A. (red.), Zarządzanie zasobami ludzkimi. Tworzenie kapitału ludzkiego organizacji, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2019.

Oleksyn T. (red.), Zarządzanie zasobami ludzkimi w organizacji, Wydawnictwo: WOLTERS KLUWER Warszawa 2016.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA

Ciekanowski Z, Nowicka J., Wyrębek H. (red.), Zarządzanie zasobami ludzkimi w sytuacjach kryzysowych, CeDeWu, Warszawa 2017.

ŹRÓDŁA ELEKTRONICZNE

MACIERZ POWIĄZANIA

EFEKTÓW UCZENIA SIĘ DLA PRZEDMIOTU ZARZĄDZANIE ZASOBAMI LUDZKIMI Z EFEKTAMI UCZENIA SIĘ NA KIERUNKU PEDAGOGIKA

Przedmiotowy efekt uczenia się	Odniesienie przedmiotowego efektu do efektów uczenia się zdefiniowanych dla kierunku studiów i specjalności	Cele przedmiotu	Treści programowe	Numer narzędzia dydaktycznego
PEU_W01	K_W05, K_W08	C1-C3	W1-5	1,2,3,4,5
PEU_U01	K_U02, K_U08	C1-C3	Ć1-4	1,2,3,4,5
PEU_K01	K_K04	C1-C3	W1-5, C1-4	1,2,3,4,5

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa w języku polskim: **Diagnostyka niedostosowania społecznego**

Nazwa w języku angielskim: **Diagnostics in social maladjustment**

Karta przedmiotu ważna od roku akademickiego: **2026/2027**

Kierunek studiów: **Pedagogika**

Poziom studiów: **Studia I stopnia**

Forma studiów: **Niestacjonarne**

Profil: **praktyczny**

Specjalność: **Resocjalizacja z kryminologią**

Język wykładowy: **polski**

Jednostka prowadząca: **Wydział Nauk Społecznych i Technicznych**

Opiekun przedmiotu: **dr hab. Rafał Czachor, prof. UJW**

OBCIĄŻENIE STUDENTA

Kategoria	Wykład	Projekt /Laboratorium	Konwersatorium/ Ćwiczenia
Liczba godzin zajęć dydaktycznych organizowanych przez uczelnię			20
Liczba godzin całkowitego nakładu pracy studenta			75
Forma zaliczenia			Zaliczenie na ocenę
Liczba punktów ECTS			3

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

1. Zaliczony przedmiot Psychologia rozwoju i osobowości

CELE PRZEDMIOTU

C1	Nabycie zaawansowanej wiedzy z diagnostyki w wychowaniu resocjalizującym
C2	Nabycie umiejętności posługiwania się odpowiednimi metodami, technikami i narzędziami diagnostycznymi
C3	Przygotowanie do rozstrzygania dylematów związanych z wykonywaniem zawodu pedagoga resocjalizacyjnego

PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ – PEU

Z zakresu wiedzy:

PEU_W01	Student posiada zaawansowaną wiedzę dotyczącą sposobu projektowania i prowadzenia badań diagnostycznych w praktyce pedagogicznej; zaawansowaną wiedzę o metodach, technikach, narzędziach diagnozowania potrzeb uczestników działalności resocjalizacyjnej oraz zna zasady i normy etyczne obowiązujące w diagnostyce resocjalizacyjnej
Z zakresu umiejętności:	
PEU_U01	Student potrafi, w stopniu zaawansowanym, posługiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi w celu diagnozowania i prognozowania sytuacji pedagogicznych w kontekście pracy resocjalizacyjnej; przedstawiać własne pomysły, sugestie wątpliwości popierając je argumentacją w kontekście teoretycznych i metodologicznych założeń diagnozy negatywnej i pozytywnej w resocjalizacji; diagnozować złożone sytuacje resocjalizacyjne
PEU_U02	Student potrafi adekwatnie analizować i stosować diagnozę psychopedagogiczną w resocjalizacji, analizować diagnozę deficytów i potencjałów, prezentować i analizować modele diagnostyczne, stosować diagnozę źródeł nieprzystosowania społecznego, analizować i stosować diagnozę osób zagrożonych i nieprzystosowanych społecznie, analizować i interpretować diagnozę kryminologiczną.
Z zakresu kompetencji społecznych:	
PEU_K01	Student jest gotów do wykazywania konieczności i gotowość do zasięgania opinii ekspertów w rozwiązywaniu problemów diagnostycznych, z którymi nie potrafi sobie poradzić; do budowania relacji diagnostycznej opartej na zaufaniu między podmiotami diagnozy; do doceniania tradycji i dorobku w zakresie diagnostyki w wychowaniu resocjalizacyjnym oraz wykazuje gotowość do ich kontynuacji i poszerzania o nowe obszary i procedury badawcze. Jest gotów do autorefleksji nad rozwojem zawodowym oraz wykorzystania zdobytej wiedzy do analizy zdarzeń pedagogicznych.

TREŚCI PROGRAMOWE		
Forma zajęć: Ćwiczenia		Liczba godzin
Ć 1	Zapoznanie studentów z wymaganiami i warunkami zaliczenia. Zakres i obszary diagnozy resocjalizacyjnej.	2
Ć 2	Podstawowe metody, techniki i narzędzia stosowane w diagnostyce resocjalizacyjnej- diagnoza pozytywna i negatywna.	2
Ć 3	Diagnozowanie warunków procesu resocjalizacji.	2
Ć 4	Warunki instytucjonalne i środowisko wychowawcze instytucji resocjalizacyjnej.	2
Ć 5	Diagnozowanie jako kompetencja profesjonalna. Etyczne i normatywne wyznaczniki procesu diagnozowania.	2
Ć 6	Diagnozowanie potencjału readaptacyjnego i kapitału wspierającego.	2
Ć 7	Diagnoza niedostosowania społecznego dzieci i młodzieży.	2
Ć 8	Diagnoza przestępczości osób dorosłych.	2
Ć 9	Studium przypadków: diagnoza dzieci i dorosłych.	2
Ć 10	Kolokwium i zaliczenie przedmiotu	2
Razem		20

STOSOWANE NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE	
	1. Prezentacje multimedialne 2. Studium przypadków - pozwoli studentom na lepsze zrozumienie różnych kontekstów i czynników wpływających na zjawisko niedostosowania społecznego 3. Analiza mediów: analiza artykułów prasowych, filmów, programów telewizyjnych lub innych mediów dostarczy przykładów niedostosowania społecznego oraz będzie prowadziła do dyskusji na temat sposobu, w jaki media przedstawiają to zjawisko i jego skutki społeczne. 4. Grupowe projekty badawcze: studenci będą mogli przeprowadzić własne badania na temat różnych aspektów niedostosowania społecznego. Pozwoli to na praktyczne zastosowanie wiedzy i umiejętności diagnostycznych. 5. Dyskusje grupowe: pomogą w rozwijaniu krytycznego myślenia i umiejętności argumentacji.

**METODY I FORMY OCENY
OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ**

Formy oceny (F lub P)*	Numer efektu uczenia się	Metody oceny osiągnięcia efektu uczenia się
F Ćwiczenia	PEU_W01, PEU_U01, , PEU_K01	1. Ocena zrozumienia przez studentów poprzez zadawanie pytań w czasie rzeczywistym, dotyczących analizowanych przypadków, obejmująca również umiejętność studentów w wykorzystywaniu teorii i narzędzi diagnostycznych do analizy przypadków. 2. Ocena z pisemnej analizy artykułów prasowych, filmów lub innych mediów pod kątem ich związku z tematyką niedostosowania społecznego. 3. Ocena prezentacji końcowej, indywidualnego wkładu każdego studenta oraz efektywności pracy zespołowej. 4. Ocena aktywnego udziału w dyskusjach, umiejętności studenta wyrażania własnych poglądów oraz argumentowania swoich stanowisk oraz przygotowanie krótkiej analizy przypadku na podstawie dyskutowanych tematów.
P Ćwiczenia	PEU_W01, PEU_U01, PEU_U02, PEU_K01	Średnia ocena, obejmująca oceny ze studium przypadków, ocenę z pisemnej analizy mediów, ocenę z prezentacji końcowej z projektu badawczego oraz ocenę za udział w dyskusji.

*F – ocena formująca (w trakcie semestru), P – ocena podsumowująca (na koniec semestru)

**KRYTERIA OCENY
OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ**

Nr PEU	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra
PEU_W01	Student rozumie podstawowe pojęcia związane z niedostosowaniem społecznym, takie jak marginalizacja społeczna, wykluczenie społeczne, przemoc, itp.	Student potrafi rozpoznać przykłady niedostosowania społecznego w różnych kontekstach społecznych oraz rozumie mechanizmy powstawania i utrzymywania się niedostosowania społecznego oraz jego skutków dla jednostki i społeczeństwa.	Student w stopniu zaawansowanym zna teorie i badania związane z niedostosowaniem społecznym oraz potrafi je skutecznie zastosować w analizie złożonych problemów społecznych.
PEU_U01	Student potrafi rozpoznać przykłady niedostosowania społecznego w różnych kontekstach społecznych.	Student potrafi analizować złożone przypadki niedostosowania społecznego, uwzględniając różnorodne czynniki i konteksty społeczne.	Student potrafi krytycznie oceniać różne podejścia teoretyczne oraz praktyki interwencji w obszarze niedostosowania społecznego, uwzględniając ich zalety i ograniczenia.
PEU_U02	Student potrafi wskazać czynniki biologiczne, psychologiczne, społeczne i kulturowe wpływające na powstawanie i rozwój	Student potrafi proponować kreatywne i skuteczne strategie interwencji w przypadkach niedostosowania społecznego, uwzględniając	Dodatkowo, student posiada doskonałe umiejętności komunikacyjne, wykazując się klarownością w prezentacji własnych poglądów oraz w

	niedostosowania społecznego.	różnorodne aspekty problemu.	argumentacji swoich stanowisk.
PEU_K01	Student ma świadomość konieczności prowadzenia zindywidualizowanych działań pedagogicznych wobec osób niedostosowanych społecznie. Aktywnie uczestniczy w zajęciach, biorąc udział w dyskusjach, zadając pytania i angażując się w działania grupowe	Student dodatkowo potrafi uzasadnić konieczności prowadzenia diagnozy, ewaluacji i refleksji nad tymi działaniami oraz wykazuje inicjatywę i samodzielność w poszukiwaniu dodatkowych źródeł informacji oraz w realizacji zadań projektowych lub badawczych.	Student dodatkowo potrafi wdrożyć zasadę indywidualizacji działań oraz wykazuje się kreatywnością i innowacyjnością w poszukiwaniu nowych sposobów diagnozowania i interweniowania w przypadkach niedostosowania społecznego oraz w rozwiązywaniu problemów związanych z tym zjawiskiem

LITERATURA PODSTAWOWA	
1. Diagnoza resocjalizacyjna: wybrane zagadnienia (red.) A. Wojnarowska, Lublin 2010. 2. Wysocka E., Diagnoza pozytywna w resocjalizacji. Model teoretyczny i metodologiczny. Katowice 2015. 3. "Diagnoza psychologiczna dzieci i młodzieży", H. H. Snyder i A. M. Snyder - Wydawnictwo: PWN; 2019. 4. "Handbook of Socialization: Theory and Research" redagowana przez J. E. Gruseca i P. D. Hastingsa - Wydawnictwo: Guilford Press; Najnowsze wydanie: 2021.	
LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA	
1. Niewiadomska i in., Readaptacja społeczno-zawodowa więźniów- narzędzia do diagnozowania potencjału readaptacyjnego i kapitału wspierającego. Lublin 2014. 2. Tomczak J., Ziętara R., Kwestionariusz diagnozy i narzędzia badawcze w terapii pedagogicznej, Kraków 2022. 3. Wysocka E., Wybrane problemy diagnozy niedostosowania społecznego- obszary, modele, zasady i sposoby rozpoznawania zjawiska. Chowanna 2006,t.2(27) 4. Raport z fazy diagnozy, Kondycja i dobre praktyki pomocy ludziom bezdomnym w sześciu obszarach: streetworking, praca socjalna, 5. Chwaszcz J. i in., Innowacyjne narzędzia do mierzenia potencjału readaptacyjnego osób zagrożonych wykluczeniem społecznym i zawodowym. Warszawa 2015 6. "The Social Psychology of Aggression" autorstwa B. Berkowitz - Wydawnictwo: Springer; 2022. 7. "Children Who Fail at School But Succeed at Life" autorstwa M. Ruttera - Wydawnictwo: Routledge; Najnowsze wydanie: 2018. 8. "Handbook of Behavioral and Emotional Problems in Girls" redagowana przez C. R. Reynolds i K. J. V. Joanning - Wydawnictwo: Springer; Najnowsze wydanie: 2019.	
ŹRÓDŁA ELEKTRONICZNE	

MACIERZ POWIĄZANIA

EFEKTÓW UCZENIA SIĘ DLA PRZEDMIOTU **Diagnostyka niedostosowania społecznego**

Z EFEKTAMI UCZENIA SIĘ NA KIERUNKU: **PEDAGOGIKA**

Efekt uczenia się	Kod efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne
PEU_W01	K_W09	C1	Ć1-Ć10	1,2,3,4
PEU_U01	K_U02	C2	Ć1-Ć3, Ć9	1,2,3,4
PEU_U02	K_U02	C3	Ć1-Ć10	1,2,3,4
PEU_K01	K_K02, K_K03	C1-C3	Ć1-Ć10	1,2,3,4

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa w języku polskim: **Interwencja w zaburzeniach zachowania**

Nazwa w języku angielskim: **Intervention in behaviour disorder**

Karta przedmiotu ważna od roku akademickiego: **2026/2027**

Kierunek studiów: **Pedagogika**

Poziom studiów: **Studia I stopnia**

Forma studiów: **Niestacjonarne**

Profil: **praktyczny**

Specjalność: **Resocjalizacja z kryminologią**

Język wykładowy: **polski**

Jednostka prowadząca: **Wydział Nauk Społecznych i Technicznych**

Opiekun przedmiotu: **dr hab. Rafał Czachor, prof. UJW**

OBCIĄŻENIE STUDENTA

Kategoria	Wykład	Projekt /Laboratorium	Ćwiczenia
Liczba godzin zajęć dydaktycznych organizowanych przez uczelnię			16
Liczba godzin całkowitego nakładu pracy studenta			50
Forma zaliczenia			Zaliczenie na ocenę
Liczba punktów ECTS			2

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

1. Zaliczony przedmiot Wprowadzenie do pedagogiki

CELE PRZEDMIOTU

C1	Poznanie czynników wpływających na powstanie zaburzeń zachowania.
C2	Nabycie wiedzy na temat metod pracy z poszczególnymi typami zaburzeń dzieci i młodzieży.
C3	Nabycie umiejętności dokonywania poprawnej diagnozy problemu dziecka w świetle klasyfikacji zaburzeń.
C4	Nabycie umiejętności umożliwiających przeprowadzenie interwencji w zaburzeniach dzieci i młodzieży.
C5	Kształtowanie postawy refleksyjnego pedagoga przekonanego o sensie i potrzebie podejmowania działań pedagogicznych w odniesieniu do dzieci i młodzieży z zaburzeniami zachowania.

PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ – PEU

Z zakresu wiedzy:

PEU_W01	Student zna czynniki biologiczne wpływające na powstawanie zaburzeń.
PEU_W02	Student zna klasyfikację zaburzeń dzieci i młodzieży i metody pracy z poszczególnymi typami zaburzeń.
Z zakresu umiejętności:	
PEU_U01	Student potrafi dokonać poprawnej diagnozy dziecka w świetle klasyfikacji zaburzeń.
PEU_U02	Student posiada umiejętność przeprowadzania interwencji w zaburzeniach dzieci i młodzieży.
Z zakresu kompetencji społecznych:	
PEU_K01	Student jest przekonany o sensie, wartości i potrzebie podejmowania interwencji wobec problemów związanych z zaburzeniami zachowania dzieci.

TREŚCI PROGRAMOWE		
Forma zajęć: Ćwiczenia		Liczba godzin
Ć 1	Czynniki biologiczne wpływające na rozwój psychiczny i powstawanie zaburzeń.	2
Ć 2	Diagnoza psychodynamiczna w zaburzeniach zachowania dzieci i młodzieży.	2
Ć 3	Klasyfikacja zaburzeń u dzieci i młodzieży.	2
Ć 4	Zaburzenia emocjonalne rozpoczynające się w dzieciństwie.	2
Ć 5	Zaburzenia funkcjonowania społecznego rozpoczynające się w dzieciństwie lub wieku młodzieńczym.	2
Ć 6	Zaburzenia hiperkinetyczne i tiki.	2
Ć 7	Depresja młodzieńcza i zaburzenia afektywne w dzieci i młodzieży.	2
Ć 8	Psychoterapia poznawczo behawioralna i interwencja kryzysowa w terapii dzieci i młodzieży.	2
Razem		16

STOSOWANE NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE	
1.	Prezentacja multimedialna,
2.	Karty pracy

**METODY I FORMY OCENY
OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ**

Formy oceny (F lub P)*	Numer efektu uczenia się	Metody oceny osiągnięcia efektu uczenia się
F1	W_01, W_02	Odpowiedź ustna
F2	K_02	Odpowiedź ustna
F3	U_01, U_02	Praca zaliczeniowa
P (z uwzględnieniem F1-F3)	W_01, W_02, U_01, U_02, K_01	Zaliczenie z oceną

*F – ocena formująca (w trakcie semestru), P – ocena podsumowująca (na koniec semestru)

**KRYTERIA OCENY
OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ**

Nr PEU	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra

PEU_W01	Student opisuje czynniki biologiczne wpływające na powstawanie kilku zaburzeń.	Student opisuje czynniki biologiczne wpływające na powstawanie zaburzeń, uwzględnia przy tym czynniki środowiskowe.	Student opisuje czynniki biologiczne wpływające na powstawanie zaburzeń, uwzględnia udział czynników środowiskowych i psychologicznych.
PEU_W02	Student zna klasyfikację zaburzeń dzieci i młodzieży.	Student zna klasyfikację zaburzeń dzieci i młodzieży i metody pracy z poznanymi typami zaburzeń.	Student zna klasyfikację zaburzeń dzieci i młodzieży i różne metody pracy z poszczególnymi typami zaburzeń.
PEU_U01	Student potrafi dokonać poprawnej diagnozy dziecka w świetle klasyfikacji zaburzeń.	Student potrafi dokonać poprawnej diagnozy dziecka w świetle klasyfikacji zaburzeń z uwzględnieniem różnych czynników etiologii.	Student potrafi dokonać poprawnej diagnozy dziecka w świetle klasyfikacji zaburzeń oraz określić diagnozę różnicującą.
PEU_U02	Student zna zasady przeprowadzania interwencji w zaburzeniach dzieci i młodzieży.	Student posiada umiejętność przeprowadzania interwencji w zaburzeniach dzieci i młodzieży.	Student posiada umiejętność przeprowadzania interwencji w zaburzeniach dzieci i młodzieży oraz potrafi zaproponować plan pracy z rodziną.
PEU_K01	Student jest świadomy sensu, wartości i potrzeby podejmowania interwencji wobec problemów związanych z zaburzeniami zachowania dzieci	Student jest przekonany o sensie, wartości i potrzebie podejmowania interwencji wobec problemów związanych z zaburzeniami zachowania dzieci.	Student jest przekonany o sensie, wartości i potrzebie podejmowania interwencji wobec problemów związanych z zaburzeniami zachowania dzieci i prezentuje tę postawę w praktyce.

LITERATURA PODSTAWOWA	
1.	Kołąkowski A., (red.), (2013) Zaburzenia zachowania u dzieci, Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne, Sopot
2.	Manley M.R.S., (2010) Psychiatria. Praktyczny przewodnik kliniczny, Elsevier, Wrocław.
3.	Namysłowska I. (red.) (2012), Psychiatria dzieci i młodzieży, Wydawnictwo Lekarskie PZWL, Warszawa.
4.	Wolańczyk T., Komender J., (red.), (2005) Zaburzenia emocjonalne i behawioralne u dzieci, Wydawnictwo Lekarskie PZWL, Warszawa
LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA	
1.	INIEWICZ G., WIŚNIEWSKA D., DZIEKAN K., CZUSZKIEWICZ A., (2011) WZORY PRZYWIĄZANIA I ZACHOWANIA AGRESYWNE WŚRÓD MŁODZIEŻY Z DIAGNOZĄ ZABURZEŃ ZACHOWANIA I EMOCJI, „PSYCHIATRIA POLSKA”, NR XLV(5).
2.	KAZDIN A.E., WEISZ J.R. (RED.), (2006) PSYCHOTERAPIA DZIECI I MŁODZIEŻY. METODY OPARTE NA DOWODACH, WYDAWNICTWO UNIwersYTETU Jagiellońskiego, KRAKÓW.
3.	KENDALL P., (2004) ZABURZENIA OKRESU DZIECIŃSTWA I ADOLESCENCJI, GDAŃSKIE WYDAWNICTWO PSYCHOLOGICZNE, GDAŃSK.
4.	KIMONIS E.R., BAGNER D.M., LINARES D., BLAKE C.A., RODRIGUEZ G., PARENT TRAINING OUTCOMES AMONG YOUNG CHILDREN WITH CALLOUS-UNEMOTIONAL CONDUCT PROBLEMS WITH OR AT RISK FOR DEVELOPMENTAL DELAY, „JOURNAL OF CHILD FAM STUD” 2014, NR 23.
5.	KLASYFIKACJA ZABURZEŃ PSYCHICZNYCH I ZABURZEŃ ZACHOWANIA W ICD-10, UNIwersYTECKIE WYDAWNICTWO MEDYCZNE „VESALIUS”, WARSZAWA 1998.
ŹRÓDŁA ELEKTRONICZNE	

MACIERZ POWIĄZANIA

EFEKTÓW UCZENIA SIĘ DLA PRZEDMIOTU **Interwencja w zaburzeniach zachowania**
Z EFEKTAMI UCZENIA SIĘ NA KIERUNKU: **PEDAGOGIKA**

Efekt uczenia się	Kod efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne
PEU_W01	K_W01, K_W09	C1-5	Ćw1-8	1,2
PEU_W02	K_W01, K_W09	C1-5	Ćw1-8	1,2

PEU_U01	K_U02, K_U04	C1-5	Ćw1-8	1,2
PEU_U02	K_U02, K_U04	C1-5	Ćw1-8	1,2
PEU_K01	K_K02	C1-5	Ćw1-8	1,2

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa w języku polskim: **Konstruowanie programów resocjalizacyjnych**

Nazwa w języku angielskim: **Resocialisation programmes design**

Karta przedmiotu ważna od roku akademickiego: **2026/2027**

Kierunek studiów: **Pedagogika**

Poziom studiów: **Studia I stopnia**

Forma studiów: **Niestacjonarne**

Profil: **praktyczny**

Specjalność: **Resocjalizacja z kryminologią**

Język wykładowy: **polski**

Jednostka prowadząca: **Wydział Nauk Społecznych i Technicznych**

Opiekun przedmiotu: **dr hab. Rafał Czachor, prof. UJW**

OBCIĄŻENIE STUDENTA

Kategoria	Wykład	Projekt /Laboratorium	Ćwiczenia
Liczba godzin zajęć dydaktycznych organizowanych przez uczelnię			14
Liczba godzin całkowitego nakładu pracy studenta			50
Forma zaliczenia			Zaliczenie na ocenę
Liczba punktów ECTS			2

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

1. Zaliczony przedmiot Psychologia rozwoju i osobowości
2. Zaliczony przedmiot Metody diagnozy psychopedagogicznej
3. Zaliczony przedmiot Interwencja w zaburzeniach zachowania dzieci i młodzieży

CELE PRZEDMIOTU

C1	Przybliżenie praktycznych problemów występujących w resocjalizacji penitencjarnej, sposobów prowadzenia działalności penitencjarnej oraz zapoznanie z projektowaniem działań resocjalizacyjnych wobec skazanych odbywających karę pozbawienia wolności.
C2	Przekazanie wiedzy na temat tworzenia programów resocjalizacyjnych z uwzględnieniem celów wychowania resocjalizującego, stosowanych form, metod pracy, prognoz i sposobów ewaluacji.
C3	Rozwijanie umiejętności współdziałania w zespole w zakresie opracowywania projektów programów resocjalizacyjnych.

PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ – PEU	
Z zakresu wiedzy:	
PEU_W01	Student zna strukturę i funkcje systemu wsparcia, resocjalizacji oraz readaptacji społecznej skazanych odbywających karę pozbawienia wolności.
Z zakresu umiejętności:	
PEU_U01	Student potrafi diagnozować i projektować działania resocjalizacyjne i penitencjarne wobec skazanych odbywających karę pozbawienia wolności.
Z zakresu kompetencji społecznych:	
PEU_K01	Student jest gotów do zaangażowania się w projektowanie działań resocjalizacyjnych i penitencjarnych wobec skazanych odbywających karę pozbawienia wolności.

TREŚCI PROGRAMOWE		
Forma zajęć: Ćwiczenia		Liczba godzin
Ć 1	Zapoznanie studentów z podstawami prawnymi oddziaływań resocjalizacyjnych realizowanych w jednostkach penitencjarnych przez Służbę Więzienną,	2
Ć 2	Omówienie rodzajów oraz zasad prowadzenia i organizacji oddziaływań penitencjarnych.	2
Ć 3	Rola diagnozy w projektowaniu działalności resocjalizacyjnej. Omówienie zasad i podstaw prawnych sporządzania Indywidualnych Programów Oddziaływania na osadzonych.	2
Ć 4	Omówienie rodzajów prowadzonych programów resocjalizacyjnych.	2
Ć 5	Omówienie elementów składowych sporządzanego programu resocjalizacji.	2
Ć 6	Omówienie trudności w prowadzeniu programów resocjalizacyjnych.	2
Ć 7	Omówienie programów resocjalizacyjnych przygotowanych przez studentów.	2
Razem		14

STOSOWANE NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE	
1.	Dyskusja moderowana
2.	Praca zespołowa
3.	Prezentacje multimedialne

**METODY I FORMY OCENY
OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ**

Formy oceny (F lub P)*	Numer efektu uczenia się	Metody oceny osiągnięcia efektu uczenia się
F Ćwiczenia	PEU_W01, PEU_U01, PEU_K01	Odpowiedź ustna, dyskusja, praca w grupach, prezentacja
P Ćwiczenia	PEU_W01, PEU_U01, PEU_K01	Praca pisemna – projekt

*F – ocena formująca (w trakcie semestru), P – ocena podsumowująca (na koniec semestru)

**KRYTERIA OCENY
OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ**

Nr PEU	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra
PEU_W01	Student potrafi w stopniu podstawowym opisać praktyczne problemy występujące w resocjalizacji penitencjarnej, sposoby prowadzenia działalności penitencjarnej oraz zasady projektowania działań resocjalizacyjnych wobec skazanych odbywających karę pozbawienia wolności.	Student potrafi w dobrym stopniu opisać praktyczne problemy występujące w resocjalizacji penitencjarnej, sposoby prowadzenia działalności penitencjarnej oraz zasady projektowania działań resocjalizacyjnych wobec skazanych odbywających karę pozbawienia wolności.	Student potrafi w sposób pełny opisać praktyczne problemy występujące w resocjalizacji penitencjarnej, sposoby prowadzenia działalności penitencjarnej oraz zasady projektowania działań resocjalizacyjnych wobec skazanych odbywających karę pozbawienia wolności.
PEU_U01	Student potrafi w podstawowym stopniu opisać sposoby tworzenia programów resocjalizacyjnych z uwzględnieniem celów wychowania resocjalizującego, stosowanych form, metod pracy, prognoz i sposobów ewaluacji.	Student potrafi w dobrym stopniu opisać sposoby tworzenia programów resocjalizacyjnych z uwzględnieniem celów wychowania resocjalizującego, stosowanych form, metod pracy, prognoz i sposobów ewaluacji.	Student potrafi w pełnym zakresie opisać sposoby tworzenia programów resocjalizacyjnych z uwzględnieniem celów wychowania resocjalizującego, stosowanych form, metod pracy, prognoz i sposobów ewaluacji.
PEU_K01	Student utożsamia się z wartościami, celami i zadaniami realizowanymi w praktyce pedagogicznej, w szczególności do działań o charakterze resocjalizacyjnym.	Student dodatkowo potrafi uzasadnić konieczności prowadzenia działań resocjalizacyjnych, odwołując się do wiedzy o czynnikach i mechanizmach powstawania trudnych i zaburzonych zachowań	Student dodatkowo potrafi wdrożyć zasadę indywidualizacji działań

LITERATURA PODSTAWOWA
1. Marczak M., (2009) Resocjalizacyjne programy penitencjarne realizowane przez Służbę Więzienną w Polsce. Kraków: Oficyna Wydawnicza Impuls 2. Zarządzenie Nr 103/24 Dyrektora Generalnego Służby Więziennej w sprawie szczegółowych zasad prowadzenia i organizacji pracy penitencjarnej oraz zakresów czynności funkcjonariuszy i pracowników działów penitencjarnych i terapeutycznych oraz oddziałów penitencjarnych z dn. 27 grudnia 2024 r.
LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA
1. Pospiszył K., (2012), Resocjalizacja Teoretyczne podstawy oraz przykłady programów oddziaływań. Warszawa: ŻAK Wydawnictwo Akademickie
ŹRÓDŁA ELEKTRONICZNE

MACIERZ POWIĄZANIA

EFEKTÓW UCZENIA SIĘ DLA PRZEDMIOTU **Konstruowanie programów resocjalizacyjnych**

Z EFEKTAMI UCZENIA SIĘ NA KIERUNKU: **PEDAGOGIKA**

Efekt uczenia się	Kod efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne
-------------------	-------------------------	-----------------	-------------------	-----------------------

PEU_W01	K_W09	C1	Ć1-Ć7	1
PEU_U01	K_U02	C2	Ć1-Ć7	1
PEU_K01	K_K03	C3	Ć1-Ć7	1

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa w języku polskim: **Kryminologia - zagadnienia szczegółowe**

Nazwa w języku angielskim: **Criminology - detailed issues**

Karta przedmiotu ważna od roku akademickiego: **2026/2027**

Kierunek studiów: **Pedagogika**

Poziom studiów: **Studia I stopnia**

Forma studiów: **Niestacjonarna**

Profil: **Praktyczny**

Specjalność: **Resocjalizacja z kryminologią**

Język wykładowy: **Polski**

Jednostka prowadząca: **Wydział Nauk Społecznych i Technicznych**

Opiekun przedmiotu: **dr hab. Rafał Czachor, prof. UJW**

OBCIĄŻENIE STUDENTA

	Wykład	Ćwiczenia	Konwersatorium	Projekt	Laboratorium
Liczba godzin zajęć dydaktycznych organizowanych przez Uczelnię	14	14			
Liczba godzin całkowitego nakładu pracy studenta	50	25			
Forma zaliczenia	Egzamin	Zaliczenie z oceną			
Liczba punktów ECTS	2	1			

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

CELE PRZEDMIOTU

C1	Zapoznanie studentów z kryminologią jako nauką społeczną o teoretycznym i empirycznym charakterze, z podstawowymi teoretycznymi koncepcjami kryminologii kierunkami badań we współczesnej kryminologii
C2	Zapoznanie studentów z problemami i zagadnieniami pomiaru przestępczości jako zjawiska:

	interpretacja oficjalnych statystyk przestępczości oraz wyników oraz wyników badań wiktymizacyjnych.
C3	Uświadomienie słuchaczom roli i znaczenia teoretycznej i empirycznej wiedzy o osobie sprawcy przestępstwa, ofierze przestępstwa i zjawiska przestępczości gromadzonej przez nauki społeczne dla zagadnień tworzenia i stosowania prawa karnego i innych środków społecznej reakcji na przestępczość.

PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ – PEU	
Z zakresu wiedzy:	
PEU_W01	Student zna i rozumie opisywane w badaniach kryminologicznych złożone zależności między organami egzekwowania prawa karnego.
PEU_W02	Student zna i rozumie dylematy współczesnej cywilizacji związane z koniecznością zapewnienia bezpieczeństwa wewnętrznego w życiu społecznym w powiązaniu z wynikami badań nad etiologią i naturą przestępczości. Student zna rozwój koncepcji kryminologicznych tłumaczących etiologię przestępczości, jej społeczne i inne uwarunkowania.
Z zakresu umiejętności:	
PEU_U01	Student potrafi odpowiednio dobierać i stosować właściwe metody i narzędzia pracy, w tym odnieść do praktyki zdobytą wiedzę z zakresu kryminologii i wykorzystać ją w kompleksowej analizie różnych problemów przestępczych.
PEU_U02	Student potrafi samodzielnie planować i realizować własne uczenie się przez całe życie, mając świadomość stale rozwijających się badań kryminologicznych i ich znaczenia dla głębszego rozumienia przestępczości jako zjawiska społecznego.
Z zakresu kompetencji społecznych:	
PEU_K01	Student jest gotów do krytycznej oceny posiadanej wiedzy i odbieranych treści, uznawania znaczenia wiedzy kryminologicznej w rozwiązywaniu problemów pojawiających się w pracy, w szczególności zasięgnięcia opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemu.
PEU_K02	Student myśli i działa na rzecz bezpieczeństwa w ramach zawodów wykonywanych po ukończeniu studiów w sposób przedsiębiorczy w granicach określonych prawem, z wykorzystaniem w praktyce wiedzy na temat kryminologicznych mechanizmów prewencji przestępczości
PEU_K03	Student jest gotów do wypełniania społecznych zadań, w szczególności przez inicjowanie działań na rzecz bezpieczeństwa wewnętrznego oraz współorganizowania działalności na rzecz stabilnego funkcjonowania środowiska społecznego z wykorzystaniem wiedzy z zakresu kryminologii.

TREŚCI PROGRAMOWE	
Forma zajęć – WYKŁAD	Liczba godzin

W1	Wprowadzenie do przedmiotu, omówienie karty przedmiotu, zasad zaliczenia.	0,5
W1	Kryminologia jako dyscyplina wiedzy. Pojęcie kryminologii; podstawowa siatka terminologiczna nauki kryminologii, kryminologia na tle innych nauk. Najważniejsze działy kryminologii i ich charakterystyka.	1,5
W2	Podstawowe paradygmaty współczesnej kryminologii: kryminologia klasyczna i neoklasyczna, kryminologia pozytywistyczna, kryminologia krytyczna	2
W3	Kryminologia pozytywistyczna: a) kierunek biopsychologiczny – przegląd najważniejszych teorii (teorie antropologiczne, koncepcje dziedziczenia skłonności do zachowań aspołecznych, koncepcje nawiązujące do zaburzeń chromosomów lub ośrodkowego układu nerwowego, koncepcje typów psychosomatycznych, teorie nieprawidłowej osobowości); b) kierunek socjologiczny (koncepcja ekologiczne, strukturalne, zróżnicowania kulturowego, uczenia się zachowań przestępnych, teorie kontroli – koncepcje E. Durkheima);	2
W4	Kryminologia antynaturalistyczna – przegląd podstawowych teorii (teoria naznaczenia społecznego, koncepcje odwołujące się do konfliktu społecznego, nurt fenomenologiczny	2
W5	Kryminologia neoklasyczna – główne założenia (sprawiedliwa odpłata, wolna wola, ekonomiczna teoria przestępczości) i przedstawiciele (A. Von Hirsch, E. van den Haag, J. Q. Wilson);	2
W6	Kryminologiczne teorie odnoszące się do agresji. Społeczna reakcja na przestępczość i mechanizmy kontroli społecznej przestępczości: ujęcie penologiczne, ujęcie socjologiczne: implikacje dla zagadnień tworzenia i stosowania prawa	2
W7	Przestępczość nieletnich - jej etiologia i uwarunkowania. Podstawowe pojęcia statystyki kryminalnej	2
Razem		14
Forma zajęć – ĆWICZENIA		Liczba godzin
C1	Wprowadzenie do Kryminologii - zakres przedmiotowy nauki kryminologii; Kryminologia jako nauka o przestępstwie; Kryminologia jako nauka opisująca przestępczość; Kryminologia w relacji między sprawcą a ofiarą przestępstwa;	2
C2	Kreowanie mechanizmów kontroli, zapobiegania i zwalczania przestępczości. Kryminologia a inne dyscypliny nauki	2
C3	Charakterystyka zjawiska przestępczości w Polsce. Przestępczość ujawniona. Przestępczość nieujawniona. Przestępczość z użyciem przemocy	2
C4	Przestępczość gospodarcza. Przestępczość zorganizowana. Powrotność do przestępstwa.	2
C5	Przestępczość nieletnich. Przestępczość narkotykowa. Środki masowego przekazu a przestępczość.	2
C6	Problematyka ofiary przestępstwa	2
C7	Zapobieganie przestępczości i reakcja na przestępczość. Podsumowanie zajęć.	2
Razem		14

STOSOWANE NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE	
1.	Wykłady z prezentacją multimedialną
2.	Film
3.	Case Study
4.	Praca w grupie

METODY I FORMY OCENY
OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Formy oceny (F lub P)*	Numer efektu uczenia się (przedmiotowego)	Metody oceny osiągnięcia efektu uczenia się
P	PEU_W01, PEU_W02,	Egzamin
F	PEU_U01, PEU_U02, PEU_K01, PEU_K02, PEU_K03	Kolokwium zawierające pytania zamknięte i/lub otwarte Pytania dotyczące lektur zadawane w trakcie wykładu Dyskusja, dotycząca analizowanych studiów przypadku. Ocena wypowiedzi ustnych w trakcie zajęć, w oparciu o kryteria.

*F – ocena formująca (w trakcie semestru), P – ocena podsumowująca (na koniec semestru)

KRYTERIA OCENY
OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Nr PEU	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra
PEU_W01	Student zna zależności między organami egzekwowania prawa karnego.	Student zna opisywane w badaniach kryminologicznych zależności między organami egzekwowania prawa karnego.	Student zna i rozumie opisywane w badaniach kryminologicznych złożone zależności między organami egzekwowania prawa karnego.
PEU_W02	Student zna dylematy współczesnej cywilizacji związane z koniecznością zapewnienia bezpieczeństwa wewnętrznego w życiu społecznym.	Student zna dylematy współczesnej cywilizacji związane z koniecznością zapewnienia bezpieczeństwa wewnętrznego w życiu społecznym w powiązaniu z wynikami badań nad etiologią i naturą przestępczości.	Student zna i rozumie dylematy współczesnej cywilizacji związane z koniecznością zapewnienia bezpieczeństwa wewnętrznego w życiu społecznym w powiązaniu z wynikami badań nad etiologią i naturą przestępczości.

			Student zna rozwój koncepcji kryminologicznych tłumaczących etiologię przestępczości, jej społeczne i inne uwarunkowania.
PEU_U01	Odpowiednio dobierać i stosować właściwe metody i narzędzia pracy.	Odpowiednio dobierać i stosować właściwe metody i narzędzia pracy, w tym odnieść do praktyki zdobytą wiedzę z zakresu kryminologii.	Odpowiednio dobierać i stosować właściwe metody i narzędzia pracy, w tym odnieść do praktyki zdobytą wiedzę z zakresu kryminologii i wykorzystać ją w kompleksowej analizie różnych problemów przestępczych.
PEU_U02	Samodzielnie planować i realizować własne uczenie się przez całe życie.	Samodzielnie planować i realizować własne uczenie się przez całe życie, mając świadomość stale rozwijających się badań kryminologicznych.	Samodzielnie planować i realizować własne uczenie się przez całe życie, mając świadomość stale rozwijających się badań kryminologicznych i ich znaczenia dla głębszego rozumienia przestępczości jako zjawiska społecznego.
PEU_K01	Krytyczna ocena posiadanej wiedzy i odbieranych treści, uznawania znaczenia wiedzy kryminologicznej w rozwiązywaniu problemów pojawiających się w pracy.	Krytyczna ocena posiadanej wiedzy i odbieranych treści, uznawania znaczenia wiedzy kryminologicznej w rozwiązywaniu problemów pojawiających się w pracy, w szczególności zasięgnięcia opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problem.	Krytyczna, pogłębiona ocena posiadanej wiedzy i odbieranych treści, uznawania znaczenia wiedzy kryminologicznej w rozwiązywaniu problemów pojawiających się w pracy, w szczególności zasięgnięcia opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problem.
PEU_K02	Student myśli i działa na rzecz bezpieczeństwa w ramach zawodów wykonywanych po ukończeniu studiów w sposób przedsiębiorczy w granicach określonych prawem.	Student myśli i działa na rzecz bezpieczeństwa w ramach zawodów wykonywanych po ukończeniu studiów w sposób przedsiębiorczy w granicach określonych prawem, z wykorzystaniem w praktyce wiedzy na temat kryminologicznych mechanizmów prewencji przestępczości	Student myśli, dokonuje pogłębionej analizy i podejmuje działania na rzecz bezpieczeństwa w ramach zawodów wykonywanych po ukończeniu studiów w sposób przedsiębiorczy w granicach określonych prawem, z wykorzystaniem w praktyce wiedzy na temat kryminologicznych mechanizmów prewencji przestępczości.
PEU_K03	Student posiada kompetencje do wypełniania społecznych zadań, w szczególności przez inicjowanie działań na rzecz bezpieczeństwa wewnętrznego.	Student wypełnia społeczne zadania, w szczególności przez inicjowanie działań na rzecz bezpieczeństwa wewnętrznego oraz współorganizowanie działalności na rzecz stabilnego funkcjonowania środowiska społecznego z wykorzystaniem wiedzy z zakresu kryminologii.	Student posiada kompetencje do wypełniania społecznych zadań, trafnie inicjuje działania na rzecz bezpieczeństwa wewnętrznego oraz współorganizuje działalność na rzecz stabilnego funkcjonowania środowiska społecznego korzystając z zasobów wiedzy z zakresu kryminologii.

MACIERZ POWIĄZANIA
EFEKTÓW UCZENIA SIĘ DLA PRZEDMIOTU KRYMINOLOGIA - ZAGADNIENIA SZCZEGÓŁOWE
Z EFEKTAMI UCZENIA SIĘ NA KIERUNKU PEDAGOGIKA

Przedmiotowy efekt uczenia się	Odniesienie przedmiotowe o efektu do efektów uczenia się zdefiniowanych dla kierunku studiów i specjalności	Cele przedmiotu	Treści programowe	Numer narzędzia dydaktycznego
PEU_W01	K_W04	C1, C2, C3	W1, W2, W3, W4, W5, W6, W7, Ć1, Ć2, Ć3, Ć4, Ć5, Ć6, Ć7	1,2,3,4
PEU_W02	K_W04	C1, C2, C3	W1, W2, W3, W4, W5, W6, W7, Ć1, Ć2, Ć3, Ć4, Ć5, Ć6, Ć7	1,2,3,4
PEU_U01	K_U02, K_U04	C1, C2, C3	W1, W2, W3, W4, W5, W6, W7, Ć1, Ć2, Ć3, Ć4, Ć5, Ć6, Ć7	1,2,3,4
PEU_U02	K_U10	C1, C2, C3	W1, W2, W3, W4, W5, W6, W7, Ć1, Ć2, Ć3, Ć4, Ć5, Ć6, Ć7	1,2,3,4
PEU_K01	K_K01, K_K02	C1, C2, C3	W1, W2, W3, W4, W5, W6, W7, Ć1, Ć2, Ć3, Ć4, Ć5, Ć6, Ć7	1,2,3,4
PEU_K02	K_K03	C1, C2, C3	W1, W2, W3, W4, W5, W6, W7, Ć1, Ć2, Ć3, Ć4, Ć5, Ć6, Ć7	1,2,3,4
PEU_K03	K_K02, K_K03	C1, C2, C3	W1, W2, W3, W4, W5, W6, W7, Ć1, Ć2, Ć3, Ć4, Ć5, Ć6, Ć7	1,2,3,4

LITERATURA PODSTAWOWA
K. Bułat, Kryminologia, Warszawa 2013;
D. Jagiełło, Kryminologia - zarys wykładu : podręcznik dla studentów kierunku bezpieczeństwo wewnętrzne, Skierniewice 2012;
LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA
E. Drzazga, M. Grzyb, (red.), Nowe kierunki w kryminologii, Warszawa 2018;

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa w języku polskim: **Metodyka pracy opiekunów wychowawczych w placówce resocjalizacyjnej**

Nazwa w języku angielskim: **Methodology of care and education work in rehabilitation facility**

Karta przedmiotu ważna od roku akademickiego: **2026/2027**

Kierunek studiów: **Pedagogika**

Poziom studiów: **Studia I stopnia**

Forma studiów: **Niestacjonarne**

Profil: **praktyczny**

Specjalność: **Resocjalizacja z kryminologią**

Język wykładowy: **polski**

Jednostka prowadząca: **Wydział Nauk Społecznych i Technicznych**

Opiekun przedmiotu: **dr hab. Rafał Czachor, prof. UJW**

OBCIĄŻENIE STUDENTA

Kategoria	Wykład	Projekt /Laboratorium	Konwersatorium/ Ćwiczenia
Liczba godzin zajęć dydaktycznych organizowanych przez uczelnię			20
Liczba godzin całkowitego nakładu pracy studenta			75
Forma zaliczenia			Zaliczenie na ocenę
Liczba punktów ECTS			3

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

1. Zaliczony przedmiot Psychologia rozwoju i osobowości
2. Zaliczony przedmiot: Wprowadzenie do pedagogiki.

CELE PRZEDMIOTU

- C1. Zapoznanie z zadaniami i organizacją pracy opiekunów wychowawczych nauczyciela i wychowawcy w placówce.
- C2. Kształtowanie umiejętności dokonywania krytycznej analizy, doboru metod i form pracy w działaniach opiekuńczo-wychowawczych.
- C3. Nabycie umiejętności projektowania zajęć opiekuńczo-wychowawczych w placówce resocjalizacyjnej.
- C4. Doskonalenie umiejętności rozwiązywania problemów opiekuńczo-wychowawczych wychowanków.
- C5. Kształtowanie postawy refleksyjnego pedagoga przekonanego o sensie i potrzebie podejmowania działań opiekuńczo-wychowawczych wobec wychowanków.

PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ – PEU	
Z zakresu wiedzy:	
PEU_W01	Student zna zadania i zasady organizacji pracy opiekuńczo-wychowawczej w placówce
PEU_W02	Student zna zasady doboru metod i form pracy w działaniach opiekuńczo-wychowawczych.
Z zakresu umiejętności:	
PEU_U01	Student potrafi projektować zajęcia opiekuńczo-wychowawcze w placówce resocjalizacyjnej.
PEU_U02	Student potrafi dostrzegać i poprawnie diagnozować problemy młodzieży.
Z zakresu kompetencji społecznych:	
PEU_K01	Student jest przekonany o sensie, wartości i potrzebie podejmowania działań opiekuńczo-wychowawczych wobec wychowanków.

TREŚCI PROGRAMOWE		
Forma zajęć: Ćwiczenia		Liczba godzin
Ć 1	Metodyka pracy opiekuńczo-wychowawczej i jej miejsce w ramach nauk pedagogicznych.	2
Ć 2	Funkcje i zadania w obszarze pracy opiekuńczo-wychowawczej oraz ich realizacja.	2
Ć 3-4	Organizacja pracy opiekuńczo-wychowawczej na terenie placówki.	4
Ć 5-6	Wybrane metody działań opiekuńczo-wychowawczych (zabawy symulacyjne, drama, burza mózgów, małe formy teatralne itp.)	4
Ć 7-8	Specyfika pracy w placówce resocjalizacyjnej	4
Ć 9	Strategie projektowania zajęć opiekuńczo-wychowawczych z uwzględnieniem specyfiki placówki.	2
Ć 10	Metody pracy z problemem agresji u młodzieży.	2
Razem		20

STOSOWANE NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE	
	1. Prezentacje multimedialne 2. Karty pracy 3. Plany pracy i inne dokumenty z zakresu działalności opiekuńczo wychowawczej placówki.

**METODY I FORMY OCENY
OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ**

Formy oceny (F lub P)*	Numer efektu uczenia się	Metody oceny osiągnięcia efektu uczenia się
F Ćwiczenia	PEU_W01, PEU_W02, PEU_U01, PEU_U02, PEU_K01	1. Ocena przygotowanej prezentacji i wystąpienia 2. Ocena wypełnionych kart pracy oraz sporządzonych planów pracy i innych dokumentów z zakresu działalności

		opiekuńczo wychowawczej placówki
P Ćwiczenia	PEU_W01, PEU_W02, PEU_U01, PEU_U02, PEU_K01	Średnia ocena z ocen z przygotowanej prezentacji i wystąpienia oraz z wypełnionych kart pracy oraz sporządzonych planów pracy i innych dokumentów z zakresu działalności opiekuńczo wychowawczej placówki

*F – ocena formująca (w trakcie semestru), P – ocena podsumowująca (na koniec semestru)

**KRYTERIA OCENY
OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ**

Nr PEU	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra
PEU_W01	Student potrafi w podstawowym stopniu opisać zadania opiekuńczo-wychowawcze.	Student potrafi w dobrym stopniu opisać zadania opiekuńczo-wychowawcze oraz organizację pracy opiekuńczo-wychowawczej nauczyciela i wychowawcy w placówce.	Student potrafi w sposób pełny opisać zadania opiekuńczo-wychowawcze oraz organizację pracy opiekuńczo-wychowawczej nauczyciela i wychowawcy w placówce oraz dokonać krytycznej oceny sposobu realizacji tych zadań.
PEU_W02	Student potrafi w podstawowym zakresie scharakteryzować metody i formy pracy w działaniach opiekuńczo-wychowawczych.	Student potrafi w dobrym stopniu scharakteryzować zasady doboru metod i form pracy w działaniach opiekuńczo-wychowawczych, w tym omówić podstawowe pojęcia i uwarunkowania doboru form i metod pracy.	Student potrafi w sposób pełny scharakteryzować zasady doboru metod i form pracy w działaniach opiekuńczo-wychowawczych, omówić ich uwarunkowania, dodatkowo wskazać kierunki rozwoju wybranych metod i form pracy.
PEU_U01	Student potrafi w podstawowym zakresie projektować zajęcia opiekuńczo-wychowawcze w placówce edukacyjnej.	Student potrafi w dobrym stopniu projektować zajęcia opiekuńczo-wychowawcze w placówce edukacyjnej oraz omówić metody stosowane w pracy z wychowankami.	Student potrafi w sposób pełny projektować zajęcia opiekuńczo-wychowawcze w placówce edukacyjnej omówić stosowane metody w pracy z wychowankami, uzasadnić wartość i istotę stosowanych form pracy, dodatkowo potrafi zaproponować działania innowacyjne.
PEU_U02	Student potrafi w podstawowym zakresie dostrzegać i poprawnie diagnozować problemy wychowanków	Student potrafi w dobrym stopniu wyjaśnić i poprawnie diagnozować problemy wychowanków, wyjaśnić znaczenie braku zaspokojenia potrzeb dzieciństwa w kontekście zaistniałych problemów.	Student potrafi w sposób pełny wyjaśnić i poprawnie diagnozować problemy wychowanków, wyjaśnić znaczenie braku zaspokojenia potrzeb dzieciństwa w kontekście zaistniałych problemów oraz zaproponować działania na rzecz wyrównania niezaspokojonych potrzeb psychicznych.
PEU_K01	Student jest przekonany o sensie, wartości i potrzebie podejmowania działań opiekuńczo-wychowawczych wobec wychowanków.	Student dodatkowo dostrzega sens i potrzebę podejmowania działań opiekuńczo-wychowawczych w szerszym środowisku.	Student dodatkowo jest gotów do podejmowania działań pedagogicznych w środowisku lokalnym.

LITERATURA PODSTAWOWA

1. Dąbrowski Z., Pedagogika opiekuńcza w zarysie. Tom 1-2., Wyd. UWM, Olsztyn 2006.

2. Górnicka, B., Metody pracy opiekuńczo-wychowawczej – wybrane zagadnienia. Podręcznik akademicki. Uniwersytet opolski. Opole 2015. 3. (red.) Wojciechowska - Charlak B., Środowiska opiekuńczo-wychowawcze, Wyd. Wszechnica Świętokrzyska, Kielce 2003
LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA
1. Bisz A., (2010) Gdy potwór się śni, Wychowanie w Przedszkolu., nr 10, s. 42-46 2. Jachimska M. Grupa bawi się i pracuje. Zbiór grupowych gier i ćwiczeń psychologicznych, Wałbrzych, Oficyna Wydawnicza UNUS, 1994. 3. Rojewska J. Grupa bawi się i pracuje. Zbiór grupowych gier i ćwiczeń psychologicznych. Część II, Wałbrzych, Oficyna Wydawnicza UNUS, 2000 4. Wiatrowska L. (2005) Ekspresja uczuć, Życie Szkoły, nr 2, s. 21-25 5. Zabłocka M. (2007), Przewyciężanie nieśmiałości u dzieci / // Remedium. nr 4, s. 30-31
ŹRÓDŁA ELEKTRONICZNE

MACIERZ POWIĄZANIA

**EFEKTÓW UCZENIA SIĘ DLA PRZEDMIOTU Metodyka pracy opiekuńczo-wychowawczej
w placówce resocjalizacyjnej**

Z EFEKTAMI UCZENIA SIĘ NA KIERUNKU: PEDAGOGIKA

Efekt uczenia się	Kod efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne
PEU_W01	K_W08	C1-5	Ć1-10	1,2,3
PEU_W02	K_W08, K_W09	C1-5	Ć1-10	1,2,3
PEU_U01	K_U09	C1-5	Ć1-10	1,2,3
PEU_U02	K_U05	C1-5	Ć1-10	1,2,3
PEU_K01	K_K02	C1-5	Ć1-10	1,2,3

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa w języku polskim: **Metodyka pracy socjoterapeuty**

Nazwa w języku angielskim: **Methodology of sociotherapist work**

Karta przedmiotu ważna od roku akademickiego: **2026/2027**

Kierunek studiów: **Pedagogika**

Poziom studiów: **Studia I stopnia**

Forma studiów: **Niestacjonarne**

Profil: **praktyczny**

Specjalność: **Resocjalizacja z kryminologią**

Język wykładowy: **polski**

Jednostka prowadząca: **Wydział Nauk Społecznych i Technicznych**

Opiekun przedmiotu: **dr hab. Rafał Czachor, prof. UJW**: [Kliknij lub naciśnij tutaj, aby wprowadzić tekst.](#)

OBCIĄŻENIE STUDENTA

Kategoria	Wykład	Projekt /Laboratorium	Ćwiczenia
Liczba godzin zajęć dydaktycznych organizowanych przez uczelnię			24
Liczba godzin całkowitego nakładu pracy studenta			75
Forma zaliczenia			Zaliczenie na ocenę
Liczba punktów ECTS			3

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

1. Zaliczony przedmiot Psychologia rozwoju i osobowości
2. Zaliczony przedmiot: Wprowadzenie do pedagogiki.

CELE PRZEDMIOTU

- C1. Zapoznanie ze specyfiką pracy socjoterapeutycznej.
 C2. Kształtowanie umiejętności identyfikowania potrzeb dzieci i młodzieży oraz dostosowania oddziaływań socjoterapeutycznych.
 C3. Nabycie umiejętności projektowania zajęć socjoterapeutycznych z grupą.
 C4. Doskonalenie umiejętności stosowania metod wykorzystywanych w socjoterapii.
 C5. Kształtowanie postawy refleksyjnego pedagoga przekonanego o sensie i potrzebie podejmowania działań socjoterapeutycznych wobec dzieci i młodzieży.

PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ – PEU

Z zakresu wiedzy:

PEU_W01	Student zna zadania i zasady organizacji pracy socjoterapeutycznej.
PEU_W02	Student zna zasady diagnozowania problemów dzieci i młodzieży oraz dostosowywania do nich oddziaływań socjoterapeutycznych.
Z zakresu umiejętności:	
PEU_U01	Student potrafi projektować zajęcia socjoterapeutyczne z grupą.
PEU_U02	Student potrafi umiejętnie dobierać i stosować metody i formy pracy w socjoterapii.
Z zakresu kompetencji społecznych:	
PEU_K01	Student jest przekonany o sensie, wartości i potrzebie podejmowania działań socjoterapeutycznych wobec dzieci i młodzieży.

TREŚCI PROGRAMOWE		
Forma zajęć: Ćwiczenia		Liczba godzin
Ć 1	Socjoterapia jako metoda pracy grupowej (stadia rozwoju grupy, role).	2
Ć 2	Funkcje i zadania w obszarze pracy socjoterapeutycznej oraz ich realizacja.	2
Ć 3	Rola i zadania terapeuty. Zasady prowadzenia zajęć.	2
Ć 4-5	Specyfika funkcjonowania dzieci/młodzieży w MOS. Wybrane metody działań socjoterapeutycznych.	4
Ć 6-7	Organizacja grupy terapeutycznej.	4
Ć 8-9	Sytuacje trudne w grupie, sposoby ich rozwiązywania.	4
Ć 10-11	Konstruowanie i realizacja scenariuszy zajęć socjoterapeutycznych.	4
Ć 12	Ewaluacja pracy socjoterapeutycznej.	2
Razem		24

STOSOWANE NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE	
	1. Prezentacje 2. Karty pracy 3. Plany pracy i inne dokumenty z zakresu działalności opiekuńczo wychowawczej świetlicy.

**METODY I FORMY OCENY
OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ**

Formy oceny (F lub P)*	Numer efektu uczenia się	Metody oceny osiągnięcia efektu uczenia się
F1	PEK_W01	Odpowiedź ustna, prezentacja zagadnienia
F2	PEK_W02	Odpowiedź ustna, projekt
F3	PEK_U01	Odpowiedź ustna, projekt
F4	PEK_U02	Prezentacja

F5	PEK_K01	Odpowiedź ustna
P (z uwzględnieniem F1-F5)	PEK_W01- W02, PEK_U01-U02, PEK_K01	Średnia ocena z ocen z odpowiedzi ustnej, prezentacji zagadnienia, projektu

*F – ocena formująca (w trakcie semestru), P – ocena podsumowująca (na koniec semestru)

**KRYTERIA OCENY
OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ**

Nr PEU	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra
PEU_W01	Student potrafi w podstawowym stopniu opisać zadania w zakresie procesu socjoterapii.	Student potrafi w dobrym stopniu opisać zadania socjoterapii oraz organizację pracy socjoterapeutyk nauczyciela.	Student potrafi w sposób pełny opisać zadania socjoterapii oraz organizację pracy socjoterapeutyk nauczyciela oraz dokonać krytycznej oceny sposobu realizacji tych zadań.
PEU_W02	Student potrafi w podstawowym zakresie diagnozować problemy dzieci i młodzieży.	Student potrafi w dobrym stopniu scharakteryzować zasady diagnozowania problemów dzieci i młodzieży oraz dostosowywania do nich oddziaływania socjoterapeutyk.	Student potrafi w sposób pełny scharakteryzować zasady diagnozowania problemów dzieci i młodzieży oraz dostosowywania do nich oddziaływania socjoterapeutyk, dodatkowo potrafi skonstruować własne oddziaływania.
PEU_U01	Student potrafi w podstawowym zakresie projektować zajęcia socjoterapeutyk.	Student potrafi w dobrym stopniu projektować zajęcia socjoterapeutyk oraz omówić metody stosowane w pracy z dziećmi.	Student potrafi w sposób pełny projektować zajęcia socjoterapeutyk, omówić stosowane metody w pracy z dziećmi, uzasadnić wartość i istotę stosowanych form pracy, dodatkowo potrafi zaproponować działania innowacyjne.
PEU_U02	Student potrafi w podstawowym zakresie scharakteryzować metody i formy pracy w działaniach socjoterapeutyk.	Student potrafi w dobrym stopniu wyjaśnić i poprawnie dokonać doboru metod i form pracy w działaniach socjoterapeutyk, w tym omówić podstawowe pojęcia i uwarunkowania w zakresie doboru form i metod pracy.	Student potrafi w sposób pełny wyjaśnić i poprawnie dokonać doboru metod i form pracy w działaniach socjoterapeutyk, omówić ich uwarunkowania, dodatkowo wskazać kierunki rozwoju wybranych metod i form pracy.
PEU_K01	Student jest przekonany o sensie, wartości i potrzebie podejmowania działań socjoterapeutyk wobec dzieci.	Student dodatkowo dostrzega sens i potrzebę podejmowania działań socjoterapeutyk w szerszym środowisku dziecka.	Student dodatkowo jest gotów do podejmowania działań socjoterapeutyk w środowisku.

LITERATURA PODSTAWOWA

1. Bernard H., MacKenzi K., Podstawy socjoterapii grupowej, Gdańsk 2000.
2. Jagieła J., Socjoterapia w szkole, Kraków 2007.
3. Sawicka K., Socjoterapia, Warszawa 1998.
4. Sobolewska Z., Zajęcia socjoterapeutyk dla dzieci i młodzieży, zasady projektowania zajęć, Warszawa 1993

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA

K. Wopel, Poradnik dla prowadzących grupy, Kielce 2004

ŹRÓDŁA ELEKTRONICZNE

MACIERZ POWIĄZANIA

EFEKTÓW UCZENIA SIĘ DLA PRZEDMIOTU **Metodyka pracy socjoterapeuty**

Z EFEKTAMI UCZENIA SIĘ NA KIERUNKU: **PEDAGOGIKA**

Efekt uczenia się	Kod efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne
PEU_W01	K_W01, K_W09	C1	Ć1-3	1,2,3
PEU_W02	K_W09	C2, C4	Ć1-8,	1,2,3
PEU_U01	K_U02	C3	Ć2-8	1,2
PEU_U02	K_U04	C3, C4	Ć4, Ć5, Ć6, Ć7,	1,2
PEU_K01	K_K02	C5	Ć1-Ć8	1,2

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa w języku polskim: **Metodyka pracy z osobą z zaburzeniami emocji i zachowania**

Nazwa w języku angielskim: **The methods of educating person with emotional and behavioural disabilities**

Karta przedmiotu ważna od roku akademickiego: **2026/2027**

Kierunek studiów: **Pedagogika**

Poziom studiów: **Studia I stopnia**

Forma studiów: **Niestacjonarne**

Profil: **praktyczny**

Specjalność: **Resocjalizacja z kryminologią**

Język wykładowy: **polski**

Jednostka prowadząca: **Wydział Nauk Społecznych i Technicznych**

Opiekun przedmiotu: **dr hab. Rafał Czachor, prof. UJW**

OBCIĄŻENIE STUDENTA

Kategoria	Wykład	Projekt /Laboratorium	Konwersatorium/ Ćwiczenia
Liczba godzin zajęć dydaktycznych organizowanych przez uczelnię			20
Liczba godzin całkowitego nakładu pracy studenta			75
Forma zaliczenia			Zaliczenie na ocenę
Liczba punktów ECTS			3

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

1. Zaliczony przedmiot Psychologia rozwoju i osobowości
2. Zaliczony przedmiot Metody diagnozy psychopedagogicznej
3. Zaliczony przedmiot Interwencja w zaburzeniach zachowania dzieci i młodzieży

CELE PRZEDMIOTU

C1	Nabycie zaawansowanej wiedzy dotyczącej istoty, uwarunkowań i mechanizmów zaburzeń emocji i zachowania oraz zasad i metod pracy z uczniami z tymi zaburzeniami
C2	Nabycie umiejętności opracowywania strategii korygowania zaburzonych zachowań ucznia
C3	Nabycie umiejętności adekwatnego wykorzystywania metod pracy z uczniami z zaburzeniami

	emocji i zachowania
C4	Rozwinięcie zdolności do współpracy z właściwymi instytucjami w zakresie organizowania oddziaływań edukacyjnych i profilaktycznych wobec uczniów z zaburzeniami emocji i zachowania

PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ – PEU	
Z zakresu wiedzy:	
PEU_W01	Student opisuje istotę, uwarunkowania i mechanizmy zaburzeń emocji i zachowania oraz zasady i metody pracy z osobą z zaburzeniami i zachowaniami trudnymi
Z zakresu umiejętności:	
PEU_U01	Student potrafi wykorzystać wiedzę teoretyczną do opracowania strategii korygowania zaburzonych zachowań
PEU_U02	Student potrafi adekwatnie zastosować metody pracy z dzieckiem z zaburzeniami emocji i zachowania, wdrożyć działania profilaktyczne i interwencyjne
Z zakresu kompetencji społecznych:	
PEU_K01	Student ma świadomość konieczności prowadzenia zindywidualizowanych działań pedagogicznych wobec osoby z zaburzeniami emocji i zachowania

TREŚCI PROGRAMOWE		
Forma zajęć: Ćwiczenia		Liczba godzin
Ć 1	Zapoznanie studentów z wymaganiami. Trudne i zaburzone zachowania – pojęcie, przyczyny i motywy	2
Ć 2	Czynniki i mechanizm zaburzeń emocji i zachowania	2
Ć 3	Strategia korygowania zaburzonych zachowań	2
Ć 4	Zapobieganie naruszeniu porządku w grupie- interwencje wychowawcze	2
Ć 5	Stosowana analiza zachowania w pracy z osobą z zaburzeniami emocji i zachowania: trójelementowa zależność ABC, funkcje zachowania trudnego, interwencje oparte o funkcje zachowania. Radzenie sobie z osobą z trudnym zachowaniem – ogólne zasady	2
Ć 6	Techniki reagowania na trudne zachowania ucznia w czasie lekcji	1
Ć 7	Praca nad zmianą zachowania z wykorzystaniem konsekwencji: procedury wzmacniania (nagradzania), karania i wygaszania	3
Ć 8	Kontrola emocji – kroki behawioralne	1
Ć 9	Praca nad zmianą zachowania z wykorzystaniem procedur proaktywnych (dostosowanie otoczenia-aranżacja przestrzeni, wprowadzenie zasad, sposoby wydawania poleceń)	1
Ć 10	Kontrakt behawioralny (oraz gospodarka żetonowa)w pracy z zaburzeniami zachowania	1
Ć 11	Punktowe systemy oceny zachowania	1
Ć 12	Prezentacja kontraktu behawioralnego. Zaliczenie	2
Razem		20

STOSOWANE NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE	
1.	Prezentacje multimedialne
2.	Analiza mediów (film)
3.	Dyskusja - studium przypadku

**METODY I FORMY OCENY
OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ**

Formy oceny (F lub P)*	Numer efektu uczenia się	Metody oceny osiągnięcia efektu uczenia się
F Ćwiczenia	PEU_W01, PEU_U01, PEU_U02, PEU_K01	Ocena zrozumienia przez studentów poprzez zadawanie pytań w czasie rzeczywistym, dotyczących analizowanego studium przypadku Ocena prezentacji końcowej, dotyczącej analizowanego studium przypadku i indywidualnego wkładu każdego studenta oraz efektywności pracy. Ocena z pisemnej analizy mediów.
P Ćwiczenia	PEU_W01, PEU_U01, PEU_U02, PEU_K01	Średnia ocena, obejmująca ocenę z odpowiedzi na pytania, dotyczące analizowanego studium oraz ocenę z prezentacji końcowej i pisemnej analizy mediów.

*F – ocena formująca (w trakcie semestru), P – ocena podsumowująca (na koniec semestru)

**KRYTERIA OCENY
OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ**

Nr PEU	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra
PEU_W01	Student potrafi w stopniu podstawowym opisać istotę, uwarunkowania i mechanizmy zaburzeń emocji i zachowania oraz zasady i metody pracy z uczniami przejawiającymi zaburzone i trudne zachowania	Student potrafi w dobrym stopniu opisać istotę, uwarunkowania i mechanizmy zaburzeń emocji i zachowania oraz zasady i metody pracy z uczniami przejawiającymi zaburzone i trudne zachowania	Student potrafi w sposób pełny opisać istotę, uwarunkowania i mechanizmy zaburzeń emocji i zachowania oraz zasady i metody pracy z uczniami przejawiającymi zaburzone i trudne zachowania, dodatkowo potrafi dokonać krytycznej oceny opisywanych propozycji działań
PEU_U01	Student potrafi w podstawowym stopniu wykorzystać wiedzę teoretyczną do opracowania strategii korygowania zaburzonych zachowań	Student potrafi w dobrym stopniu wykorzystać wiedzę teoretyczną do opracowania strategii korygowania zaburzonych zachowań, dodatkowo potrafi uzasadnić wybór przyjętych rozwiązań	Student potrafi w pełnym zakresie wykorzystać wiedzę teoretyczną do opracowania strategii korygowania zaburzonych zachowań, potrafi uzasadnić wybór przyjętych rozwiązań oraz dokonać krytycznej analizy ich konsekwencji
PEU_U02	Student potrafi wymienić i opisać metody pracy z zaburzeniami emocji i zachowania, podać przykłady działań	Student potrafi adekwatnie zastosować w określonych sytuacjach metody pracy z zaburzeniami emocji i zachowania, podać sposób wdrożenia działań	Student potrafi adekwatnie zastosować w określonych sytuacjach metody pracy z zaburzeniami emocji i zachowania, podać sposób wdrożenia działań

	profilaktycznych i interwencyjnych	profilaktycznych i interwencyjnych	profilaktycznych i interwencyjnych wobec ucznia, dodatkowo potrafi wskazać sposoby ewaluacji działań
PEU_K01	Student ma świadomość konieczności prowadzenia zindywidualizowanych działań pedagogicznych wobec osób z zaburzeniami emocji i zachowania	Student dodatkowo potrafi uzasadnić konieczności prowadzenia takich działań, odwołując się do wiedzy o czynnikach i mechanizmach powstawania trudnych i zaburzonych zachowań	Student dodatkowo potrafi wdrożyć zasadę indywidualizacji działań

LITERATURA PODSTAWOWA	
1. Howarth R., Fisher P. (2005): <i>Jak pokonywać trudności behawioralne i emocjonalne u dzieci i młodzieży</i> , Warszawa. 2. Kołakowski A., Pisula A.(2017): <i>Sposób na trudne dziecko. Przyjazna terapia behawioralna</i> , Sopot. 3. Świąćicka M. (1996): <i>Dzieci z zaburzeniami emocjonalnymi</i> , Warszawa.	
LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA	
1. Frączek Z. (2014): <i>Nagrody i kary w wychowaniu rodzinnym</i> , Pedagogika Rodziny, nr 4. 2. Jagieła J. (2005): <i>Trudny uczeń w szkole. Krótki przewodnik psychologiczny</i> , Kraków. 3. Ilnicka R.M. (2012): <i>Edukacja, prewencja i resocjalizacja zachowań antyspołecznych u dorastającej młodzieży</i> , Lubin. 4. Karasowska A.(2009): <i>Profilaktyka na co dzień. Metoda budowania strategii w pracy z dzieckiem i klasą</i> , Warszawa. 5. Kozłowska A. (1996): <i>Jak pomagać dziecku z zaburzeniami życia uczuciowego</i> , Warszawa.	
ŹRÓDŁA ELEKTRONICZNE	
1. Karasowska A. (2006): <i>Profilaktyka na co dzień. Jak wychowywać i uczyć dzieci z zaburzeniami zachowania</i> , Warszawa. https://www.google.com/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=&ved=2ahUKEwiQ8Pyz17fyAhWULowKHftpBoAQFnoECAIQAQ&url=https%3A%2F%2Fwww.ore.edu.pl%2Fwp-content%2Fplugins%2Fdownload-attachments%2Fincludes%2Fdownload.php%3Fid%3D6337&usg=AOvVaw3tRmyJUIMiOkUIRck26TV1 2. Kołodziejczyk J. (2005), <i>Dyscyplina w klasie. Metody i techniki interwencji</i> , Kraków. https://docplayer.pl/5382486-Metody-i-techniki-interwencji-jakub-kołodziejczyk-dyscyplina-w-klasie-metody-i-techniki-interwencji-krakow-2005-1.html	

MACIERZ POWIĄZANIA

EFEKTÓW UCZENIA SIĘ DLA PRZEDMIOTU **METODYKA PRACY Z OSOBĄ Z ZABURZENIAMI EMOCJI I ZACHOWANIA**

Z EFEKTAMI UCZENIA SIĘ NA KIERUNKU: **PEDAGOGIKA**

Efekt uczenia się	Kod efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne
PEU_W01	K_W09	C1	Ć1-Ć12	1,2,3
PEU_U01	K_U02	C2	Ć1-Ć3, Ć12	1,2,3
PEU_U02	K_U02, K_U08	C3	Ć1-Ć12	1,2,3
PEU_K01	K_K03	C4	Ć1-Ć12	1,2,3,4

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa w języku polskim: **Niedostosowanie społeczne dzieci i młodzieży**

Nazwa w języku angielskim: **Social maladjustment of children and youth**

Karta przedmiotu ważna od roku akademickiego: **2026/2027**

Kierunek studiów: **Pedagogika**

Poziom studiów: **Studia I stopnia**

Forma studiów: **Niestacjonarne**

Profil: **Praktyczny**

Specjalność: **Resocjalizacja z kryminologią**

Język wykładowy: **Polski**

Jednostka prowadząca: **Wydział Nauk Społecznych i Technicznych**

Opiekun przedmiotu: **dr hab. Rafał Czachor, prof. UJW**

OBCIĄŻENIE STUDENTA

	Wykład	Ćwiczenia	Konwersatorium	Projekt	Laboratorium
Liczba godzin zajęć dydaktycznych organizowanych przez Uczelnię	10	12			
Liczba godzin całkowitego nakładu pracy studenta	50	50			
Forma zaliczenia	Egzamin	Zaliczenie z oceną			
Liczba punktów ECTS	2	2			

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

Brak

CELE PRZEDMIOTU

C1	Zapoznanie z istotą, pojęciem niedostosowania społecznego w ujęciu psychologicznym, pedagogicznym i socjologicznym. Nabycie zaawansowanej wiedzy na temat rodzajów, typów, objawów niedostosowania społecznego, stadia wykojenia. Poznanie określonych zjawisk patologicznych - ich analiza i interpretacja.
C2	
C3	

PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA – PEU

Z zakresu wiedzy:

PEU_W01	Student zna, w stopniu zaawansowanym, pojęcie, rodzaje, typy, objawy niedostosowania społecznego, stadia wykojenia.
PEU_W02	Student zna, w stopniu zaawansowanym określone zjawiska patologiczne - potrafi je analizować i interpretować.

Z zakresu umiejętności:

PEU_U01	Student potrafi diagnozować, przeciwdziałać demoralizacji i przestępczości nieletnich.
---------	--

Z zakresu kompetencji społecznych:

PEU_K01	Student jest przekonany o sensie, wartości i potrzebie podejmowania działań pedagogicznych w odniesieniu do osób niedostosowanych społecznie oraz jest gotów do współpracy i współdziałania z innymi.
---------	---

TREŚCI PROGRAMOWE

Forma zajęć: wykład		Liczba godzin
W 1	Zapoznanie z planem zajęć, celami, literaturą, treściami programowymi oraz omówienie kryteriów zaliczeń. Pojęcie i istota niedostosowania społecznego (definicje, ujęcie psychologiczne, pedagogiczne i socjologiczne). Interdyscyplinarne ujęcia nieprzystosowania społecznego.	2
W 2	Objawy niedostosowania społecznego. Stadia wykołajenia się, rodzaje, postacie i typy niedostosowania społecznego.	2
W 3	Podstawy prawne systemu przeciwdziałania demoralizacji i przestępczości młodzieży w Polsce. Zapoznanie z programami wychowawczo- profilaktycznymi.	2
W 4	Uzależnienia od środków psychoaktywnych (narkotyki, dopalacze) - uwarunkowania, konsekwencje, prewencja. Procedury postępowania w przypadku dysfunkcyjnych zachowań, profilaktyka, terapia.	2
W 5	Podstawowe strategie oraz metody, techniki i narzędzia wykorzystywane w diagnozowaniu niedostosowani społecznego. Podsumowanie zajęć.	2
Razem		10

Forma zajęć: ćwiczenia

	Forma zajęć: ćwiczenia	
C1	Zapoznanie z planem zajęć, celami, literaturą, treściami programowymi oraz omówienie kryteriów zaliczeń. Wagary, ucieczki z domu, włóczęgostwo – przyczyny, szkolne procedury postępowania, konsekwencje prawne, zapobieganie.	2
C2	Przestępczość młodzieży, typologia przestępstw, problematyka resocjalizacji młodzieży niedostosowanej społecznie.	2
C3	Przestępstwa komputerowe, cyberprzemoc, stalking – formy, skala zagrożenia, aspekt prawny, odpowiedzialność karna, formy pomocy.	2
C4	Samookaleczenia, próby samobójcze i samobójstwa – uwarunkowania, typologia, profilaktyka.	2
C5	Patologie seksualne (prostyucja, pedofilia, pornografia, kazirodztwo) – profilaktyka.	2
C6	Czynniki ryzyka niedostosowania społecznego w sektach i organizacjach dewiacyjnych. Podsumowanie i zaliczenie zajęć.	2
Razem		12

STOSOWANE NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE

1.	Prezentacja treści z wykorzystaniem multimediiów.
2.	Analiza literatury i tekstów przedmiotowo-metodycznych.
3.	Praca w grupach, dyskusja dydaktyczna.

METODY I FORMY OCENY

OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA

Formy oceny (F lub P)*	Numer efektu uczenia (przedmiotowego)	Metody oceny osiągnięcia efektu uczenia
F ć	PEU_W02, PEU_U01, PEU_W01	Praca w grupach, dyskusja.
P ć	PEU_U01, PEU_K01 PEU_W01, PEU_W02	Zaliczenie w formie ustnej lub pisemnej.
F w	PEU_W01, PEU_W02, PEU_K01	Dyskusja, wypowiedź ustna.
P w	PEU_W01, PEU_W02, PEU_U01, PEU_K01	Egzamin w formie ustnej lub pisemnej.

*F – ocena formująca (w trakcie semestru), P – ocena podsumowująca (na koniec semestru)

KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Nr PEU	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra
PEU_W01	Student zna podstawowe pojęcia, rodzaje, typy, objawy niedostosowania społecznego	Student zna w dobrym stopniu więcej niż jedno ujęcie wybranych pojęć, rodzajów, objawów tego zagadnienia.	Student dodatkowo wie jak dokonać krytycznej oceny przedstawianych interpretacji pojęć.
PEU_W02	Student zna w podstawowym zakresie niektóre zjawiska patologiczne	Student zna w dobrym stopniu różnorodne zjawiska patologiczne – analizuje i interpretuje je.	Student w sposób zna i opisuje większość omawianych w trakcie zajęć zjawisk patologicznych, potrafi wskazać ich drogi naprawy, profilaktykę i terapię.
PEU_U01	Student potrafi w podstawowym zakresie wyjaśnić zasady systemu przeciwdziałania demoralizacji i przestępczości nieletnich..	Student dodatkowo zapoznał się z zasadami konstruowania programów wychowawczo-profilaktycznych.	Student w sposób bardzo dobry zapoznał się z ofertą pomocową dotyczącą zagadnień niedostosowania społecznego, a także potrafi ją krytycznie ocenić.
PEU_K01	Student demonstruje postawę opartą na wiedzy w odniesieniu do zagadnień niedostosowania społecznego, jest przekonany o sensie działań pedagogicznych.	Student demonstruje zaawansowaną postawę w podejmowaniu działań pedagogicznych, odznacza się wytrwałością w realizacji indywidualnych i zespołowych działań.	Student dodatkowo jest przekonany o sensie, wartości i potrzebie podejmowania działań pedagogicznych w środowisku społecznym. Ponadto jest zdolny do systematycznej współpracy i współdziałania z innymi.

LITERATURA PODSTAWOWA

- Pytka L. (2001): Pedagogika resocjalizacyjna. Wybrane zagadnienia teoretyczne, diagnostyczne i metodyczne, Warszawa: Wydawnictwo Akademii Pedagogiki Specjalnej.
- Urban B., Stanik J., (red.) (2008): Resocjalizacja, Tom 1 i 2, Warszawa: PWN.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA

- Szymańska J. (2012): Programy profilaktyczne. Podstawy profesjonalnej profilaktyki, Warszawa: Ośrodek Rozwoju Edukacji.
- Wysocka E. (2008): Diagnoza w resocjalizacji, Warszawa: PWN.
- Urban B. (2000): Zaburzenia w zachowaniu i przestępczość młodzieży, Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego.
- Przestępczość, resocjalizacja, profilaktyka. Współczesne aspekty (2020): pod red. B. Zinkiewicz, Kraków: Oficyna

Wydawnicza AFM.
ŹRÓDŁA ELEKTRONICZNE
Ustawa z dnia 9.06.2022 o wspieraniu i resocjalizacji nieletnich - https://isap.sejm.gov.pl/isap.nsf/DocDetails.xsp?id=WDU20220001700
Brodniak W. A. (2007): Zapobieganie samobójstwom. Poradnik dla nauczycieli i innych pracowników szkoły. Druk: MEN, Wydawca: Fraszka Edukacyjna - https://brpd.gov.pl/sites/default/files/zapobieganie_samobojstwom.pdf

**MACIERZ POWIĄZANIA
EFEKTÓW UCZENIA DLA PRZEDMIOTU:
|NIEDOSTOSOWANIE SPOŁECZNE DZIECI I MŁODZIEŻY
Z EFEKTAMI UCZENIA NA KIERUNKU: PEDAGOGIKA**

Przedmiotowy efekt uczenia	Odniesienie przedmiotowego efektu do efektów uczenia zdefiniowanych dla kierunku studiów i specjalności	Cele przedmiotu	Treści programowe	Numer narzędzia dydaktycznego
PEU_W01	K_W01, K_W03	C1-3	W1, W2,	1,2,3
PEU_W02	K_W09	C1-3	W4, Ć1, Ć2, Ć3, Ć4, Ć5, Ć6,	1,2,3
PEU_U01	K_U01, K_U11	C1-3	W3, W5	1,2,3
PEU_K01	K_K02, K_K05	C1-3	W1, W2,W3, W4, W5, Ć1, Ć2, Ć3, Ć4, Ć5, Ć6	1,2,3

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa w języku polskim: **Organizacja wymiaru sprawiedliwości i ochrony prawnej**

Nazwa w języku angielskim: **Organization of justice and legal protection**

Karta przedmiotu ważna od roku akademickiego: **2026/2027**

Kierunek studiów: **Pedagogika**

Poziom studiów: **Studia I stopnia**

Forma studiów: **Niestacjonarna**

Profil: **Praktyczny**

Specjalność: **Resocjalizacja z kryminologią**

Język wykładowy: **Polski**

Jednostka prowadząca: **Wydział Nauk Społecznych i Technicznych**

Opiekun przedmiotu: **dr hab. Rafał Czachor, prof. UJW**

OBCIĄŻENIE STUDENTA

	Wykład	Ćwiczenia	Konwersatorium	Projekt	Laboratorium
Liczba godzin zajęć dydaktycznych organizowanych przez Uczelnię	8	-	-	-	-
Liczba godzin całkowitego nakładu pracy studenta	50	-	-	-	-
Forma zaliczenia	Zaliczenie z oceną	-	-	-	-
Liczba punktów ECTS	2	-	-	-	-

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

Brak

CELE PRZEDMIOTU

C1	Zapoznanie się z podstawową problematyką organizacji wymiaru sprawiedliwości i organów ochrony prawnej funkcjonujących w RP, w prawie UE i w prawie międzynarodowym.
C2	Zdobycie przez studenta wiedzy z zakresu podstawowych zagadnień ustrojowych, ze szczególnym uwzględnieniem polskich instytucji publicznych, struktur administracyjnych oraz organów wymiaru sprawiedliwości.

C3	Usystematyzowanie wiedzy na temat organów ochrony prawnej oraz zakresu ich kompetencji i wzajemnych relacji
----	---

PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ – PEU	
Z zakresu wiedzy:	
PEU_W01	Ma zaawansowaną wiedzę o strukturach instytucji, zakresie działania organów i organizacji związanych z różnymi obszarami bezpieczeństwa wewnętrznego państwa, w tym w ramach działania systemu kryminologii i resocjalizacji. Potrafi scharakteryzować podstawowe zasady funkcjonowania władzy sądowniczej w świetle koncepcji trójpodziału władzy. Ma zaawansowaną wiedzę o znaczeniu norm prawnych dotyczących organów ochrony i pomocy prawnej dla problematyki praw człowieka i gwarancji dotyczących prawa do niezależnego sądu.
Z zakresu umiejętności:	
PEU_U01	Umie wskazać zależność funkcjonowania wymiaru sprawiedliwości od działalności Trybunału Konstytucyjnego i Trybunału Stanu w sferze kontroli konstytucyjności źródeł prawa. Ukazuje relacje między polskim systemem prawnym i wymiarem sprawiedliwości a ETPCz i Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej. Umie rozróżniać organy ochrony prawnej i rodzaje sądów oraz zna specyfikę ich funkcjonowania.
Z zakresu kompetencji społecznych:	
PEU_K01	Ma świadomość swej roli i roli poszczególnych osób a także całej organizacji i skutków społecznych jej działań oraz odpowiedzialności za powierzone mu zadania, w tym w ramach funkcjonowania w wybranych organach ochrony prawnej czy wymiaru sprawiedliwości. Jest wrażliwy na problemy społeczne.

TREŚCI PROGRAMOWE		
Forma zajęć – WYKŁAD		Liczba godzin
W1	Wprowadzenie do przedmiotu. Porządek prawny w Polsce: akty prawa powszechnie obowiązującego, akty prawa wewnętrznego, katalog źródeł prawa powszechnie obowiązującego, hierarchia źródeł, proces legislacyjny. Sądy powszechne: rodzaje sądów powszechnych i organizacja wewnętrzna sądów, samorząd sędziowski i odpowiedzialność dyscyplinarna. Postępowanie przed polskimi sądami powszechnymi: właściwość sądu, wszczynanie postępowania, terminy proceduralne.	1
W2	Sądy wojskowe: struktura sądownictwa wojskowego, sędziowie, właściwość sądów wojskowych. Sąd Najwyższy, sędziowie, właściwość SN. Sądy Administracyjne: struktura sądownictwa administracyjnego w Polsce; funkcje, specyfika i właściwość sądownictwa administracyjnego. Prokuratura zasady organizacji i działania, struktura prokuratury, status prawny prokuratora.	2
W3	Zawody prawnicze: Sędziego, Prokuratora, Komornika, Notariusza, Adwokata, Radcy prawnego. Trybunał Konstytucyjny oraz Trybunał Stanu.	1

W4	Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich: skład i organizacja Trybunału Sprawiedliwości, postępowanie przed Trybunałem, kompetencje Trybunału. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej oraz Europejski Trybunał Praw Człowieka.	2
W5	Omówienie wybranych zagadnień z ustawy o Rzeczniku Praw Obywatelskich oraz Rzeczniku Praw Dziecka. Zadania i uprawnienia służby więziennej. Status prawny kuratora sądowego.	2
Razem		8

STOSOWANE NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE	
1.	Prelekcja z prezentacją multimedialną
2.	Dyskusja

**METODY I FORMY OCENY
OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ**

Formy oceny (F lub P)*	Numer efektu uczenia się (przedmiotowego)	Metody oceny osiągnięcia efektu uczenia się
F	PEU_W01, PEU_U01, PEU_K01	Kolokwium
F	PEU_W01, PEU_U01, PEU_K01	Obserwacja, ocena aktywności, przedstawiania argumentów i ich obrony podczas dyskusji
P	PEU_W01, PEU_U01, PEU_K01	Średnia ocena z kolokwium i oceny udziału w dyskusji

*F – ocena formująca (w trakcie semestru), P – ocena podsumowująca (na koniec semestru)

KRYTERIA OCENY

OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Nr PEU	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra
PEU_W01	Ma zaawansowaną wiedzę o strukturach instytucji, zakresie działania organów i organizacji związanych z różnymi obszarami bezpieczeństwa wewnętrznego państwa, w tym w ramach działania systemu kryminologii i resocjalizacji.	Ma podstawową zaawansowaną wiedzę o strukturach instytucji, zakresie działania organów i organizacji związanych z różnymi obszarami bezpieczeństwa wewnętrznego państwa, w tym w ramach działania systemu kryminologii i resocjalizacji. Potrafi scharakteryzować podstawowe zasady funkcjonowania władzy sądowniczej w świetle koncepcji trójpodziału władzy.	Ma zaawansowaną wiedzę o strukturach instytucji, zakresie działania organów i organizacji związanych z różnymi obszarami bezpieczeństwa wewnętrznego państwa, w tym w ramach działania systemu kryminologii i resocjalizacji. Potrafi scharakteryzować podstawowe zasady funkcjonowania władzy sądowniczej w świetle koncepcji trójpodziału władzy. Ma pogłębioną wiedzę o znaczeniu norm prawnych dotyczących organów ochrony i pomocy prawnej dla problematyki praw człowieka i gwarancji dotyczących prawa do niezależnego sądu.
PEU_U01	Umie wskazać zależność funkcjonowania wymiaru sprawiedliwości od działalności Trybunału Konstytucyjnego i Trybunału Stanu w sferze kontroli konstytucyjności źródeł prawa.	Umie wskazać zależność funkcjonowania wymiaru sprawiedliwości od działalności Trybunału Konstytucyjnego i Trybunału Stanu w sferze kontroli konstytucyjności źródeł prawa. Ukazuje relacje między polskim systemem prawnym i wymiarem sprawiedliwości a ETPCz i Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej.	Umie wskazać zależność funkcjonowania wymiaru sprawiedliwości od działalności Trybunału Konstytucyjnego i Trybunału Stanu w sferze kontroli konstytucyjności źródeł prawa. Ukazuje relacje między polskim systemem prawnym i wymiarem sprawiedliwości a ETPCz i Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej. Umie rozróżniać organy ochrony prawnej i rodzaje sądów oraz zna specyfikę ich funkcjonowania.
PEU_K01	Ma świadomość swej roli i roli poszczególnych osób a także całej organizacji i skutków społecznych jej działań oraz odpowiedzialności za powierzone mu zadania.	Ma świadomość swej roli i roli poszczególnych osób a także całej organizacji i skutków społecznych jej działań oraz odpowiedzialności za powierzone mu zadania, w tym w ramach funkcjonowania w wybranych organach ochrony prawnej czy wymiaru sprawiedliwości.	Ma świadomość swej roli i roli poszczególnych osób a także całej organizacji i skutków społecznych jej działań oraz odpowiedzialności za powierzone mu zadania, w tym w ramach funkcjonowania w wybranych organach ochrony prawnej czy wymiaru sprawiedliwości. Jest wrażliwy na problemy społeczne.

LITERATURA PODSTAWOWA
Joanna Bodio, Grzegorz Borkowski, Tomasz Demendecki, Ustrój organów ochrony prawnej. Część szczegółowa, Warszawa 2016.
Kazimierz Piasecki, Organizacja wymiaru sprawiedliwości w Polsce, Kraków, 2005, Zakamycze
LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA
S. Serafin, B. Szmulik, Organy ochrony prawnej RP, Warszawa 2010.
ŹRÓDŁA ELEKTRONCZNE
https://www.academia.edu/100911260/Organy_ochrony_i_pomocy_prawnej_Konspekt_wyk%C5%82adu_2022_23

**MACIERZ POWIĄZANIA
EFEKTÓW UCZENIA SIĘ DLA PRZEDMIOTU PRZESTĘPSTWA O CHARAKTERZE SEKSUALNYM
Z EFEKTAMI UCZENIA SIĘ NA KIERUNKU PEDAGOGIKA**

Przedmiotowy efekt uczenia się	Odniesienie przedmiotowe o efekcie do efektów uczenia się zdefiniowanych dla kierunku studiów i specjalności	Cele przedmiotu	Treści programowe	Numer narzędzia dydaktycznego
PEU_W01	K_W09, K_W10	C1, C2, C3	W1-5	1,2
PEU_U01	K_U01	C1, C2, C3	W1-5	1,2
PEU_K01	K_K02	C1, C2, C3	W1-5	1,2

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa w języku polskim: **Patologie życia społecznego**

Nazwa w języku angielskim: **Social pathologies**

Karta przedmiotu ważna od roku akademickiego: **2026/2027**

Kierunek studiów: **Pedagogika**

Poziom studiów: **Studia I stopnia**

Forma studiów: **Niestacjonarne**

Profil: **praktyczny**

Specjalność: **Resocjalizacja z kryminologią**

Język wykładowy: **polski**

Jednostka prowadząca: **Wydział Nauk Społecznych i Technicznych**

Opiekun przedmiotu: **dr hab. Rafał Czachor, prof. UJW**

OBCIĄŻENIE STUDENTA

Kategoria	Wykład	Projekt /Laboratorium	Konwersatorium/ Ćwiczenia
Liczba godzin zajęć dydaktycznych organizowanych przez uczelnię			10
Liczba godzin całkowitego nakładu pracy studenta			25
Forma zaliczenia			Zaliczenie na ocenę
Liczba punktów ECTS			1

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

CELE PRZEDMIOTU	
C1	Student zna etiologię, symptomatologię i profilaktykę najczęściej spotykanych wśród dzieci, młodzieży i dorosłych form zachowań patologicznych .
C2	Student posiada umiejętność definiowania zjawisk patologicznych, interpretacji i przeciwdziałania im.
C3	Student ma ukształtowaną postawę wrażliwości wobec różnych przejawów krzywdy ludzkiej i zaangażowania w pomoc ludziom znajdującym się w potrzebie.

PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ – PEU

Z zakresu wiedzy:

PEU_W01	Student opisuje etiologię, symptomatologię i profilaktykę najczęściej spotykanych wśród dzieci, młodzieży i dorosłych form zachowań patologicznych.
---------	---

Z zakresu umiejętności:	
PEU_U01	Student potrafi wykorzystać wiedzę teoretyczną do definiowania zjawisk patologicznych, interpretacji i przeciwdziałania im
Z zakresu kompetencji społecznych:	
PEU_K01	Student ma ukształtowaną postawę wrażliwości wobec różnych przejawów krzywdy ludzkiej i zaangażowania w pomoc ludziom znajdującym się w potrzebie

TREŚCI PROGRAMOWE		
Forma zajęć: Ćwiczenia		Liczba godzin
Ć 1	Zapoznanie z kartą przedmiotu i wymaganiami w związku z zaliczeniem przedmiotu. Patologia społeczna jako nauka, cechy charakterystyczne zjawisk patologicznych. Patologie społeczne – wybrane teorie wyjaśniające powstawanie zjawisk patologii społecznej Etiologia zjawisk patologicznych	2
Ć 2	Zjawiska agresji i przemocy. Autoagresja i próby samobójcze	2
Ć 3	Problem dzieci ulicy i bezdomności (wykład problemowy) Subkultury młodzieżowe i sekty (wykład problemowy)	2
Ć 4	Podstawy profilaktyki społecznej. Instrukcja konstruowania projektu, podział na grupy i tematy.	2
Ć 5	Analiza indywidualnego przypadku (etiologia-symptomatologia-profilaktyka), przykładowa konstrukcja (dyskusja grupowa) Przygotowanie materiałów i pomocy do zaproponowanych projektów (dyskusja grupowa)	2
Razem		12

STOSOWANE NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE	
1.	Studium przypadku
2.	Prezentacje multimedialne
3.	Dyskusja

**METODY I FORMY OCENY
OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ**

Formy oceny (F lub P)*	Numer efektu uczenia się	Metody oceny osiągnięcia efektu uczenia się
F Ćwiczenia	PEU_W01, PEU_U01, PEU_K01	Ocena zrozumienia przez studentów poprzez zadawanie pytań w czasie rzeczywistym, dotyczących analizowanego studium przypadku Ocena prezentacji końcowej, dotyczącej analizowanego studium przypadku i indywidualnego wkładu każdego studenta oraz efektywności pracy zespołowej.
P Ćwiczenia	PEU_W01, PEU_U01, PEU_K01	Średnia ocena, obejmująca ocenę z odpowiedzi na pytania, dotyczące analizowanego studium oraz ocenę z prezentacji końcowej.

*F – ocena formująca (w trakcie semestru), P – ocena podsumowująca (na koniec semestru)

**KRYTERIA OCENY
OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ**

Nr PEU	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra
PEU_W01	Student potrafi w stopniu podstawowym opisać elementarną terminologię dotyczącą patologii społecznych	Student potrafi w dobrym stopniu opisać istotę, uwarunkowania patologii społecznych	Student potrafi w sposób pełny opisać istotę, uwarunkowania i mechanizmy patologii społecznych dodatkowo potrafi dokonać krytycznej oceny opisywanych propozycji działań
PEU_U01	Student potrafi w podstawowym stopniu wykorzystać wiedzę teoretyczną do dokonania obserwacji i interpretacji zjawisk społecznych;	Student potrafi w dobrym stopniu wykorzystać wiedzę teoretyczną do dokonania obserwacji i interpretacji zjawisk społecznych; analizuje ich powiązania z różnymi obszarami działalności pedagogicznej i proponuje rozwiązania problemów	Student potrafi w pełnym zakresie wykorzystać wiedzę teoretyczną do dokonania obserwacji i interpretacji zjawisk społecznych; analizuje ich powiązania z różnymi obszarami działalności pedagogicznej i proponuje rozwiązania problemów, potrafi uzasadnić wybór przyjętych rozwiązań oraz dokonać krytycznej analizy ich konsekwencji
PEU_K01	Student rozumie znaczenie nauk pedagogicznych dla utrzymania i rozwoju prawidłowych więzi w środowiskach społecznych i odnosi zdobytą wiedzę do projektowania działań zawodowych	Student docenia i rozumie znaczenie nauk pedagogicznych dla utrzymania i rozwoju prawidłowych więzi w środowiskach społecznych i odnosi zdobytą wiedzę do projektowania działań zawodowych; ma przekonanie o sensie, wartości i potrzebie podejmowania działań opiekuńczo-wychowawczo-terapeutycznych w środowisku społecznym;	Student docenia i rozumie znaczenie nauk pedagogicznych dla utrzymania i rozwoju prawidłowych więzi w środowiskach społecznych i odnosi zdobytą wiedzę do projektowania działań zawodowych; ma przekonanie o sensie, wartości i potrzebie podejmowania działań opiekuńczo-wychowawczo-terapeutycznych w środowisku społecznym; jest gotowy do podejmowania wyzwań zawodowych; wykazuje aktywność, podejmuje trud i odznacza się wytrwałością w realizacji indywidualnych i zespołowych działań profesjonalnych w zakresie pedagogiki

LITERATURA PODSTAWOWA
1. Jedrzejko M., (red.), Patologie społeczne, Pułtusk 2006. 2. Kozak S., Patologie wśród dzieci i młodzieży, Warszawa 2007. 3. Maus K. Ryś E., Patologia społeczna, Szczecin 2007. 4. Podgórecki A., Patologia życia społecznego, Warszawa 1969. 5. Pospiszyl I., Patologie społeczne, Warszawa 2008 Warszawa.
LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA
1. Kawula S. Machel H., Młodzież a współczesne dewiacje i patologie społeczne, Gdańsk 2000. 2. Pospiszyl I., Przemoc w rodzinie, Warszawa 1994. 3. Śledzianowski J., Uzależnienia wśród dzieci i młodzieży szkolnej, Kielce 2004. 4. Szczęsny W., Zarys resocjalizacji z elementami patologii społecznej i profilaktyki, Warszawa 2003. 5. Urban B., Zaburzenia w zachowaniu i przestępczość młodzieży, Kraków 2000

ŹRÓDŁA ELEKTRONICZNE

MACIERZ POWIĄZANIA

EFEKTÓW UCZENIA SIĘ DLA PRZEDMIOTU **Patologie życia społecznego**

Z EFEKTAMI UCZENIA SIĘ NA KIERUNKU: **PEDAGOGIKA**

Efekt uczenia się	Kod efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne
PEU_W01	K_W09	C1	Ć1-Ć6	1,2,3
PEU_U01	K_U02	C2	Ć1-Ć3, Ć6	1,2,3
PEU_K01	K_K03	C4	Ć1-Ć6	1,2,3

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa w języku polskim: **Pedagogika resocjalizacyjna**
 Nazwa w języku angielskim: **Pedagogy resocialization**
 Karta przedmiotu ważna od roku akademickiego: **2026/2027**
 Kierunek studiów: **Pedagogika**
 Poziom studiów: **Studia I stopnia**
 Forma studiów: **Niestacjonarne**
 Profil: **praktyczny**
 Specjalność: **Resocjalizacja z kryminologią**
 Język wykładowy: **polski**
 Jednostka prowadząca: **Wydział Nauk Społecznych i Technicznych**
 Opiekun przedmiotu: **dr hab. Rafał Czachor, prof. UJW**

OBCIĄŻENIE STUDENTA

Kategoria	Wykład	Projekt /Laboratorium	Konwersatorium/ Ćwiczenia
Liczba godzin zajęć dydaktycznych organizowanych przez uczelnię	10		12
Liczba godzin całkowitego nakładu pracy studenta	50		50
Forma zaliczenia	egzamin		Zaliczenie na ocenę
Liczba punktów ECTS	2		2

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

CELE PRZEDMIOTU

C1	Zapoznanie studentów z pojęciami, genezą i rozwojem tej nauki, zapoznanie ze zjawiskiem niedostosowania społecznego. Zapoznanie studentów z zakresem pojęć z obszaru pedagogiki resocjalizacyjnej, wybranych koncepcji resocjalizacji, a także zagadnień związanych z rozwojem polskiej myśli resocjalizacyjnej.
C2	Nabycie umiejętności określania symptomów niedostosowania społecznego, oraz określania form pomocy.
C3	Nabycie umiejętności operowania pojęciami z zakresu pedagogiki resocjalizacyjnej oraz rozumienie ich historycznego kontekstu
C4	Kształtowanie postawy otwartości i aktywności w poszukiwaniu sposobów reagowania zagadnienia związane z niedostosowaniem społecznym oraz etyki w postępowaniu zawodowym;.

PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ – PEU	
Z zakresu wiedzy:	
PEU_W01	Student, na poziomie zaawansowanym, posługuje się pojęciami, zna genezę i rozwój pedagogiki resocjalizacyjnej, zna genezę zjawiska niedostosowania społecznego. Zna pojęcia z obszaru pedagogiki resocjalizacyjnej, wybranych koncepcji resocjalizacji.
Z zakresu umiejętności:	
PEU_U01	Student potrafi określać symptomy niedostosowania społecznego, oraz określa formy pomocy.
PEU_U02	Student potrafi adekwatnie operować pojęciami z zakresu pedagogiki resocjalizacyjnej oraz rozumie ich historyczny kontekst
Z zakresu kompetencji społecznych:	
PEU_K01	Student prezentuje postawę otwartości i aktywności w poszukiwaniu sposobów reagowania zagadnienia związane z niedostosowaniem społecznym oraz etyki w postępowaniu zawodowym;

TREŚCI PROGRAMOWE		
Forma zajęć: Wykład		Liczba godzin
1. Zapoznanie z kartą przedmiotu i warunkami zaliczenia. Teoretyczny kontekst pojęciowy. Rozwój resocjalizacji jako nauki, związek z innymi naukami. Psychospołeczne podstawy resocjalizacji – psychologiczne koncepcje człowieka.		2
2. Przyczyny niedostosowania społecznego. Diagnoza niedostosowania społecznego. Metody i środki oddziaływania resocjalizacyjnego.		2
3. Instytucje resocjalizacyjne i wspomagające: podstawy prawne, zasady działalności i organizacja pracy wybranych placówek resocjalizacyjnych.		2
4. Współczesne zagrożenia wynikające ze zmian społeczno – kulturowych w Polsce.		2
5. Resocjalizacja nieletnich a resocjalizacja dorosłych, typy zakładów. Zasady i metody resocjalizacji nieletnich.		2
Razem		10
Forma zajęć: Ćwiczenia		Liczba godzin
Ć 1	Zapoznanie studentów z wymaganiami. Pedagogika resocjalizacyjna jako nauka, terminologia, przedmiot i zakres pedagogiki resocjalizacyjnej.	2
Ć 2	Historia myśli resocjalizacyjnej w Polsce i na świecie – wybrane zagadnienia.	2
Ć 3	Definicja resocjalizacji – przegląd stanowisk. Cele i struktura procesu resocjalizacji. Zasady wychowania resocjalizującego i ich zastosowanie w praktyce wychowawczej.	2
Ć 4	Zaburzenia w zachowaniu i nieprzystosowanie społeczne – wyniki badań i koncepcje wyjaśniające. Wybrane typologie nieprzystosowania społecznego.	2
Ć 5	Instytucje resocjalizacji nieletnich (pedagog szkolny, poradnia psychologiczno-pedagogiczna, młodzieżowe ośrodki socjoterapii, młodzieżowe ośrodki wychowawcze, schronisko dla nieletnich, zakład poprawczy).	2
Ć 6	Prezentacja prac projektowych. Zaliczenie	2
Razem		12

STOSOWANE NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE	
1.	Prezentacje multimedialne
2.	Studium przypadków + dyskusja
3.	Analiza mediów: analiza artykułów prasowych, filmów + dyskusja

--	--

**METODY I FORMY OCENY
OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ**

Formy oceny (F lub P)*	Numer efektu uczenia się	Metody oceny osiągnięcia efektu uczenia się
F Ćwiczenia	PEU_W01, PEU_U01, PEU_U02, PEU_K01	Ocena zrozumienia przez studentów poprzez zadawanie pytań w czasie rzeczywistym, dotyczących analizowanych przypadków, ocena aktywności w dyskusji nad omawianymi przypadkami.
F Ćwiczenia	PEU_W01, PEU_U01, PEU_U02, PEU_K01	Ocena z pisemnej analizy artykułów prasowych, filmów z obszaru pedagogiki resocjalizacyjnej. Ocena aktywności w dyskusji nad analizowanymi mediami.
P Ćwiczenia	PEU_W01, PEU_U01, PEU_U02, PEU_K01	Średnia ocena, obejmująca ocenę z analizowanego studium przypadku oraz ocenę z pisemnej analizy mediów.
P Wykład, Ćwiczenia	PEU_W01, PEU_U01, PEU_U02,	Egzamin pisemny obejmujący pytania otwarte oraz krótką analizę case study lub artykułu prasowego.

*F – ocena formująca (w trakcie semestru), P – ocena podsumowująca (na koniec semestru)

**KRYTERIA OCENY
OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ**

Nr PEU	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra
PEU_W01 1	Student posiada wiedzę o różnych środowiskach wychowawczych, resocjalizacyjnych, ich specyfice i procesach w nich zachodzących	Student potrafi w dobrym stopniu opisać środowiska wychowawcze, resocjalizacyjne, ich specyfikę i procesy w nich zachodzące	Student potrafi w sposób pełny opisać dewiacje społeczne w perspektywie pedagogiki resocjalizacyjnej, przykładowe teorie zachowań dewiacyjnych, teorie dewiacji społecznych, współczesne tendencje rozwoju dewiacji społecznych, etiologię, skutki dewiacji społecznych, profilaktykę i zapobieganie dewiacjom społecznym
PEU_U01	Student potrafi w podstawowym stopniu określać dylematy socjalizacyjne oraz nieprzystosowanie społeczne, analizować koncepcje, teorie, definicje; charakteryzować pojęcia resocjalizacji-readaptacji-reintegracji, stosować definicje, pojęcia i zakresy; analizować i wykorzystywać współczesne koncepcje i teorie resocjalizacyjne;	Student potrafi w dobrym stopniu, analizować koncepcje, teorie, definicje; charakteryzować pojęcia resocjalizacji-readaptacji-reintegracji, stosować definicje, pojęcia i zakresy; analizować i wykorzystywać współczesne koncepcje i teorie resocjalizacyjne; projektować działania od izolacji do środowiska otwartego; prezentować koncepcję twórczej resocjalizacji jako przykładu oddziaływań destygmatyzujących; stosować podstawy teoretyczne metodyki pracy resocjalizacyjnej	Student potrafi w pełnym zakresie określać dylematy socjalizacyjne oraz nieprzystosowanie społeczne, analizować koncepcje, teorie, definicje; charakteryzować pojęcia resocjalizacji-readaptacji-reintegracji, stosować definicje, pojęcia i zakresy; analizować i wykorzystywać współczesne koncepcje i teorie resocjalizacyjne; projektować działania od izolacji do środowiska otwartego; prezentować koncepcję twórczej resocjalizacji jako przykładu oddziaływań destygmatyzujących; stosować podstawy teoretyczne metodyki pracy resocjalizacyjnej
PEU_U02	Student potrafi opisać dewiacje społeczne w perspektywie pedagogiki resocjalizacyjnej;	Student potrafi analizować dewiacje społeczne w perspektywie pedagogiki resocjalizacyjnej; interpretować	Student potrafi adekwatnie analizować dewiacje społeczne w perspektywie pedagogiki resocjalizacyjnej; interpretować

		konceptcje i teorie dewiacji społecznych;	konceptcje i teorie dewiacji społecznych; określać współczesne tendencje rozwoju dewiacji społecznych, przyczyny niedostosowania społecznego i skutki dewiacji społecznych, a także stosować profilaktykę i zapobieganie dewiacjom społecznym
PEU_K01	Student potrafi doceniać znaczenie nauk pedagogicznych, w tym pedagogiki resocjalizacyjnej dla utrzymania i rozwoju prawidłowych więzi w środowiskach społecznych	Student dodatkowo potrafi doceniać znaczenie nauk pedagogicznych, w tym pedagogiki resocjalizacyjnej dla utrzymania i rozwoju prawidłowych więzi w środowiskach społecznych i odnosi zdobytą wiedzę do projektowania działań zawodowych	Student dodatkowo potrafi podejmować świadome działanie w zakresie utrzymania i rozwoju prawidłowych więzi w środowiskach społecznych

LITERATURA PODSTAWOWA	
1.	Konopczyński M., Pedagogika resocjalizacyjna. W stronę działań kreujących, Wyd. Impuls, Kraków 2015.
2.	Pytka L., Pedagogika resocjalizacyjna. Wybrane zagadnienia teoretyczne diagnostyczne i metodyczne, Wyd. APS, Warszawa 2005.
3.	Urban B., Stanik J. (red.), Resocjalizacja Tom I, II. Wyd. PWN, Warszawa 2007.
LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA	
1.	Urban B.(red.), Dewiacje wśród młodzieży. Uwarunkowania i profilaktyka, Wyd. UJ, Kraków 2001.
2.	Paszkiewicz A., Wychowanie resocjalizujące w środowisku otwartym – zarys teorii, Białystok 2005.
3.	Pytka L., Efektywność resocjalizacji – wątpliwości i dylematy pedagogiczne, Warszawa 1989.
4.	Nowak A.,(red.), Wybrane zjawiska powodujące zagrożenia społeczne, Wyd. Impuls, Kraków 2000.
ŹRÓDŁA ELEKTRONICZNE	

MACIERZ POWIĄZANIA
EFEKTÓW UCZENIA SIĘ DLA PRZEDMIOTU Pedagogika resocjalizacyjna
Z EFEKTAMI UCZENIA SIĘ NA KIERUNKU: PEDAGOGIKA

Efekt uczenia się	Kod efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne
PEU_W01	K_W01	C1-4	Ć1-Ć5, W1-W6	1,2,3
PEU_U01	K_U02	C1-4	Ć1-Ć5, W 2-W6	1,2,3
PEU_U02	K_U02	C1-4	Ć1-Ć5, W2-W6	1,2,3
PEU_K01	K_K02	C1-4	Ć1-Ć5, W3,W6	1,2,3

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa w języku polskim: **Podstawy prawa karnego, prawa wykroczeń i postępowania karnego**

Nazwa w języku angielskim: **Basics of criminal law, misdemeanor law and criminal procedure**

Karta przedmiotu ważna od roku akademickiego: **2026/2027**

Kierunek studiów: **Pedagogika**

Poziom studiów: **Studia I stopnia**

Forma studiów: **Niestacjonarna**

Profil: **Praktyczny**

Specjalność: **Resocjalizacja z kryminologią**

Język wykładowy: **Polski**

Jednostka prowadząca: **Wydział Nauk Społecznych i Technicznych**

Opiekun przedmiotu: **dr hab. Rafał Czachor, prof. UJW**

OBCIĄŻENIE STUDENTA

	Wykład	Ćwiczenia	Konwersatorium	Projekt	Laboratorium
Liczba godzin zajęć dydaktycznych organizowanych przez Uczelnię	-	14	-	-	-
Liczba godzin całkowitego nakładu pracy studenta	-	25	-	-	-
Forma zaliczenia	-	Zaliczenie z oceną	-	-	-
Liczba punktów ECTS	-	1	-	-	-

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

Brak

CELE PRZEDMIOTU

C1	zapoznanie studenta z podstawowymi konstrukcjami jurystycznymi istniejącymi w polskim prawie karnym i prawie wykroczeń
C2	przekazanie wiedzy dotyczącej wybranych zagadnień z zakresu prawa karnego, prawa wykroczeń, postępowania karnego odnoszących się w szczególności do funkcji i znaczenia poszczególnych konstrukcji

	normatywnych
C3	przekazanie wiedzy na temat sposobu interpretacji przepisów prawa karnego i prawa wykroczeń, postępowania karnego oraz kodeksu karno - wykonawczego w oparciu o konkretne stany faktyczne

PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ – PEU	
Z zakresu wiedzy:	
PEU_W01	student posiada zaawansowaną wiedzę dotyczącą podstawowych konstrukcji jurystycznych istniejących w polskim prawie karnym, prawie wykroczeń i postępowaniu karnym
PEU_W02	Student w stopniu zaawansowanym, zna wybrane zagadnienia z zakresu prawa karnego, prawa wykroczeń, postępowania karnego i kodeksu karno - wykonawczego, w tym zna znaczenie oraz przesłanki stosowania poszczególnych regulacji prawnokarnych
Z zakresu umiejętności:	
PEU_U01	student potrafi przedstawić podstawowe zagadnienia dotyczące problematyki części ogólnej prawa karnego, prawa wykroczeń, postępowania karnego i kodeksu karno - wykonawczego oraz znaczenie i przesłanki stosowania poszczególnych regulacji
PEU_U02	student potrafi rozstrzygać problemy prawne w oparciu o konkretne stany faktyczne
Z zakresu kompetencji społecznych:	
PEU_K01	student jest gotów do podejmowania i uzasadniania samodzielnych decyzji oraz działań w zakresie odnoszącym się do obowiązujących regulacji prawnokarnych, a także do zasięgania opinii ekspertów.

TREŚCI PROGRAMOWE		
Forma zajęć – ĆWICZENIA		Liczba godzin
Ć1	Pojęcie prawa karnego, prawa wykroczeń oraz postępowania karnego. Podział prawa karnego i prawa wykroczeń. Źródła, funkcje cele prawa karnego i prawa wykroczeń. Struktura przepisów materialnego prawa karnego i prawa wykroczeń. Historia i rozwój prawa karnego. Podstawowe szkoły prawa karnego. Miejsce prawa karnego w systemie prawa.	2
Ć2	Czas i miejsce popełnienia przestępstwa i wykroczenia. Intertemporalne prawo karne i prawo wykroczeń. Miejscowy zakres obowiązywania polskich ustaw karnych. Odpowiedzialność za przestępstwo i wykroczenie popełnione za granicą. Przestępstwo i wykroczenie - definicje, struktura (czyn, czyn zabroniony, bezprawność, wina, społeczna szkodliwość czynu).	2
Ć3	Ustawowe znamiona przestępstwa i wykroczenia (podmiot, przedmiot ochrony, strona przedmiotowa, strona podmiotowa). Formy stadialne i zjawiskowe popełnienia przestępstwa i wykroczenia.	2
Ć4	Kodeks karno - wykonawczy.	2

Ć5	Okoliczności wyłączające odpowiedzialność karną (okoliczności wyłączające bezprawność, winę, karalność). Środki karnoprawnej reakcji w prawie karnym i prawie wykroczeń. Zasady ich orzekania. Kary. Środki karne. Środki probacyjne. Środki zabezpieczające i inne środki karnoprawnej reakcji. Powrót do przestępstwa. Przedawnienie i zatarcie skazania i ukarania.	2
Ć6	Wybrane przestępstwa przeciwko: wolności (art. 189 - 193 k.k.), rodzinie i opiece (art. 206 - 211 k.k.), wiarygodności dokumentów (art. 270 - 277 k.k.), mieniu (art. 278 - 295 k.k.). Wybrane wykroczenia przeciwko: porządkowi i spokojowi publicznemu (art. 49 - 64 k.w.), instytucjom państwowym, samorządowym i społecznym (art. 65 - 69 k.w.), bezpieczeństwu osób i mienia (art. 70 - 83 k.w.)	2
Ć7	Wybrane przestępstwa przeciwko: życiu i zdrowiu (art. 148 - 162 k.k.), bezpieczeństwu powszechnemu (art. 163 - 172 k.k.), bezpieczeństwu w komunikacji (art. 173 - 180 k.k.). Wybrane wykroczenia przeciwko: bezpieczeństwu i porządkowi w komunikacji (art. 84 - 103 k.w.), zdrowiu (art. 109 - 118 k.w.), mieniu (art. 119 - 131 k.w.).	2
Razem		14

STOSOWANE NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE	
1.	Dyskusja, uczenie się w oparciu o problem
2.	Analiza przypadków, analiza tekstów – praca w grupach
3.	Prezentacja multimedialna

METODY I FORMY OCENY
OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Formy oceny (F lub P)*	Numer efektu uczenia się (przedmiotowego)	Metody oceny osiągnięcia efektu uczenia się
F	PEU_W01, PEU_W02 PEU_U01, PEU_U02, PEU_K01,	Obserwacja i ocena aktywności podczas udziału w dyskusji, dotyczącej analizy przypadków, ocena prezentacji dotyczącej analizy przypadku.
F	PEU_W01, PEU_W02 PEU_U01, PEU_U02, PEU_K01,	Ocena odpowiedzi na pytania, dotyczące analizowanych tekstów oraz ocena aktywności udziału w dyskusji nad analizowanymi tekstami.
P	PEU_W01, PEU_W02 PEU_U01, PEU_U02, PEU_K01,	Średnia ocena obejmująca udział w dyskusji, ocenę z prezentacji, ocenę z odpowiedzi na pytania, dotyczące analizowanych tekstów.

*F – ocena formująca (w trakcie semestru), P – ocena podsumowująca (na koniec semestru)

KRYTERIA OCENY
OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Nr PEU	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra
PEU_W01	Student potrafi wymienić podstawowe konstrukcje jurysdykcyjne w polskim prawie karnym, prawie wykroczeń i postępowaniu karnym. Demonstruje podstawową wiedzę na temat struktury systemu prawnego w tych dziedzinach. Jest w stanie przedstawić ogólne zasady działania wymiaru sprawiedliwości w kontekście postępowania karnego.	Student potrafi opisać i wyjaśnić podstawowe konstrukcje jurysdykcyjne w polskim prawie karnym, prawie wykroczeń i postępowaniu karnym. Prezentuje zrozumienie różnic między poszczególnymi rodzajami sądów oraz ich kompetencji w kontekście spraw karnych. Jest w stanie przekazać informacje na temat podstawowych procedur postępowania karnego, takich jak dochodzenie, oskarżenie, proces sądowy i wykonanie kary.	Student wykazuje się wszechstronną znajomością podstawowych konstrukcji jurysdykcyjnych w polskim prawie karnym, prawie wykroczeń i postępowaniu karnym, uwzględniając ich złożoność i kontekst praktyczny. Potrafi analizować i oceniać zastosowanie poszczególnych instytucji prawnych w praktyce, odwołując się do aktualnych przypadków i precedensów. Jest w stanie samodzielnie interpretować przepisy prawa karnego oraz identyfikować konsekwencje prawne dla różnych stron procesu karnego.
PEU_W02	student zna wybrane zagadnienia z zakresu prawa karnego.	student zna wybrane zagadnienia z zakresu prawa karnego, prawa wykroczeń, postępowania karnego i kodeksu karno - wykonawczego.	student posiada szeroką znajomość wybranych zagadnień z zakresu prawa karnego, prawa wykroczeń, postępowania karnego i kodeksu karno - wykonawczego, w tym znaczenie oraz przesłanki stosowania poszczególnych regulacji prawno-karnych
PEU_U01	student potrafi przedstawić podstawowe zagadnienia dotyczące problematyki części ogólnej prawa karnego, prawa wykroczeń, postępowania karnego i kodeksu karno - wykonawczego.	student potrafi przedstawić podstawowe zagadnienia dotyczące problematyki części ogólnej prawa karnego, prawa wykroczeń, postępowania karnego i kodeksu karno - wykonawczego oraz znaczenie i przesłanki stosowania poszczególnych regulacji	student potrafi przedstawić w sposób pogłębiony zagadnienia dotyczące problematyki części ogólnej prawa karnego, prawa wykroczeń, postępowania karnego i kodeksu karno - wykonawczego oraz znaczenie i przesłanki stosowania poszczególnych regulacji
PEU_U02	student potrafi rozstrzygać proste problemy.	student potrafi rozstrzygać proste problemy prawne w oparciu o konkretne stany faktyczne	student potrafi dokonać skutecznej analizy oraz rozstrzygać złożone problemy prawne w oparciu o konkretne stany faktyczne
PEU_K01	student podejmuje i uzasadnia samodzielne decyzje.	student podejmuje i uzasadnia samodzielne decyzje oraz działania w zakresie odnoszącym się do obowiązujących regulacji prawno-karnych	student posiada kompetencje do tego, aby podejmować i uzasadniać samodzielne decyzje oraz działania w zakresie odnoszącym się do obowiązujących regulacji prawno-karnych

**MACIERZ POWIĄZANIA
EFEKTÓW UCZENIA SIĘ DLA PRZEDMIOTU PODSTAWY PRAWA KARNEGO, PRAWA
WYKROCZEŃ I POSTĘPOWANIA KARNEGO
Z EFEKTAMI UCZENIA SIĘ NA KIERUNKU PEDAGOGIKA**

Przedmiotowy efekt uczenia się	Odniesienie przedmiotowego efektu do efektów uczenia się zdefiniowanych dla kierunku studiów i specjalności	Cele przedmiotu	Treści programowe	Numer narzędzia dydaktycznego
PEU_W01	K_W08	C1, C2, C3	Ć1, Ć2, Ć3, Ć4, Ć5, Ć6, Ć7	1,2,3
PEU_W02	K_W02, K_W08	C1, C2, C3	Ć1, Ć2, Ć3, Ć4, Ć5, Ć6, Ć7	1,2,3
PEU_U01	K_U02	C1, C2, C3	Ć1, Ć2, Ć3, Ć4, Ć5, Ć6, Ć7	1,2,3
PEU_U02	K_U02	C1, C2, C3	Ć1, Ć2, Ć3, Ć4, Ć5, Ć6, Ć7	1,2,3
K01	K_K02, K_K05	C1, C2, C3	Ć1, Ć2, Ć3, Ć4, Ć5, Ć6, Ć7	1,2,3

LITERATURA PODSTAWOWA
L. Gardocki, Prawo karne, Warszawa, 2021, CH Beck [wyd. 22]
A. Marek, A. Marek-Ossowska, Prawo wykroczeń (materialne i procesowe), Warszawa, 2021, CH Beck [wyd. 9]
Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 1138 z późn. zm.).
Ustawa z dnia 20 maja 1971 r. Kodeks wykroczeń (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 2151 z późn. zm.)
LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA
J. Berg - Bajraszewska, B. Namysłowską - Gabrysiak, Skrypty Becka, Prawo karne - część ogólna, Warszawa, 2023
ŹRÓDŁA ELEKTRONICZNE
https://isap.sejm.gov.pl/isap.nsf/download.xsp/WDU19970900557/U/D19970557Lj.pdf
https://isap.sejm.gov.pl/isap.nsf/download.xsp/WDU19970890555/U/D19970555Lj.pdf

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa w języku polskim: **Podstawy psychologii klinicznej**

Nazwa w języku angielskim: **Basics of clinical psychology**

Karta przedmiotu ważna od roku akademickiego: **2026/2027**

Kierunek studiów: **Pedagogika**

Poziom studiów: **Studia I stopnia**

Forma studiów: **Niestacjonarna**

Profil: **Praktyczny**

Specjalność: **Resocjalizacja z kryminologią**

Język wykładowy: **Polski**

Jednostka prowadząca: **Wydział Nauk Społecznych i Technicznych**

Opiekun przedmiotu: **dr hab. Rafał Czachor, prof. UJW**

OBCIĄŻENIE STUDENTA

	Wykład	Ćwiczenia	Konwersatorium	Projekt	Laboratorium
Liczba godzin zajęć dydaktycznych organizowanych przez Uczelnię	14	-	-	-	-
Liczba godzin całkowitego nakładu pracy studenta	75	-	-	-	-
Forma zaliczenia	Zaliczenie z oceną	-	-	-	-
Liczba punktów ECTS	3	-	-	-	-

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

Wymogiem przystąpienia do zajęć jest opanowanie wiedzy z zakresu psychologii rozwoju i osobowości.

CELE PRZEDMIOTU

C1	Nabycie zaawansowanej wiedzy na temat specyfiki problematyki psychologii klinicznej, uwarunkowań problemów klinicznych.
----	---

C2	Nabycie umiejętności wykorzystania i integracji wiedzy teoretycznej do analizy problemów zaburzonego funkcjonowania jednostki z uwzględnieniem specyficznych cech jednostki oraz kontekstu w jakim działa i/lub będzie działać.
C3	Zrozumienie specyfiki kontaktu klinicznego, zasad etyki zawodu z tzw. „misją społeczną” oraz wyrażania sądów na temat form pomocy psychologicznej.

PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ – PEU	
Z zakresu wiedzy:	
PEU_W01	Student charakteryzuje, na poziomie zaawansowanym, podstawowe terminy związane z psychologią kliniczną i ich zastosowanie w obszarach pokrewnych
PEU_W02	Student posiada zaawansowaną wiedzę na temat źródeł i objawów najczęściej występujących psychopatologii dziecka i człowieka dorosłego
Z zakresu umiejętności:	
PEU_U01	Student potrafi posługiwać się wybranymi ujęciami teoretycznymi w celu analizowania podejmowanych działań praktycznych
Z zakresu kompetencji społecznych:	
PEU_K01	Student odznacza się odpowiedzialnością za własne przygotowanie do pracy, podejmowane decyzje i prowadzone działania oraz ich skutki; czuje się odpowiedzialny wobec ludzi, dla których dobra stara się działać oraz wyraża taką postawę w środowisku specjalistów i pośrednio modeluje to podejście wśród innych;
PEU_K02	Student dostrzega i uwzględnia w swojej pracy zawodowej specyfikę kontaktu z osobami z zaburzeniami psychicznymi z uwzględnieniem kontekstu środowiskowego

TREŚCI PROGRAMOWE		
Forma zajęć – WYKŁAD		Liczba godzin
W1	Wprowadzenie do przedmiotu, omówienie karty przedmiotu, zasad zaliczenia.	0,5
W1	Podstawowe pojęcia psychologii klinicznej.	1,5
W2	Pojęcie zdrowia i choroby. Poglądy i wskaźniki zdrowia psychicznego.	2
W3	Klasyczne i współczesne modele w psychologii klinicznej – podejście do problemu patologii.	2
W4	Etiologia zaburzeń. Specyficzne i niespecyficzne czynniki ryzyka zaburzeń.	2
W5	Zaburzenia zdrowia psychicznego dzieci, młodzieży i osób dorosłych.	2

W6	Obszary zastosowań wiedzy klinicznej w praktyce psychologicznej	2
W7	Wsparcie psychologiczne i interwencja w kryzysie. Kolokwium zaliczeniowe.	2
Razem		14

STOSOWANE NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE	
1.	Wykłady z prezentacją multimedialną
2.	Film
3.	Analiza i studium przypadków

**METODY I FORMY OCENY
OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ**

Formy oceny (F lub P)*	Numer efektu uczenia się (przedmiotowego)	Metody oceny osiągnięcia efektu uczenia się
P F F	PEU_W01, PEU_W02, PEU_U01, PEU_K01, PEU_K02	Kolokwium zawierające pytania zamknięte i/lub otwarte Pytania dotyczące analizowanej literatury i studium przypadków zadawane w trakcie wykładu Dyskusja
F	PEU_W01, PEU_W02, PEU_U01, PEU_K01, PEU_K02	Ocena wypowiedzi ustnych w trakcie zajęć
F	PEU_W01, PEU_W02, PEU_U01, PEU_K01, PEU_K02	Dyskusja

*F – ocena formująca (w trakcie semestru), P – ocena podsumowująca (na koniec semestru)

**KRYTERIA OCENY
OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ**

Nr PEU	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra
PEU_W01	Student charakteryzuje podstawowe terminy związane z psychologią kliniczną.	Student charakteryzuje podstawowe terminy związane z psychologią kliniczną i potrafi omówić ich zastosowanie w obszarach pokrewnych.	Student charakteryzuje podstawowe terminy związane z psychologią kliniczną i wyczerpująco omawia ich zastosowanie w obszarach pokrewnych, ze wskazaniem

			adekwatnych przykładów.
PEU_W02	Student posiada elementarną wiedzę na temat źródeł najczęściej występujących psychopatologii dziecka i człowieka dorosłego	Student posiada wiedzę na temat źródeł i objawów najczęściej występujących psychopatologii dziecka i człowieka dorosłego, potrafi je omówić.	Student w stopniu pogłębionym posiada wiedzę na temat źródeł i objawów najczęściej występujących psychopatologii dziecka i człowieka dorosłego, potrafi je omówić oraz wskazać adekwatne przykłady.
PEU_U01	Student potrafi posługiwać się wybranymi ujęciami teoretycznymi.	Student potrafi posługiwać się wybranymi ujęciami teoretycznymi w celu analizowania podejmowanych działań praktycznych.	Student biegle posługuje się wybranymi ujęciami teoretycznymi w celu analizowania podejmowanych działań praktycznych.
PEU_K01	Student odznacza się odpowiedzialnością za własne przygotowanie do pracy, podejmowane decyzje i prowadzone działania oraz ich skutki.	Student odznacza się odpowiedzialnością za własne przygotowanie do pracy, podejmowane decyzje i prowadzone działania oraz ich skutki; czuje się odpowiedzialny wobec ludzi, dla których dobra stara się działać.	Student odznacza się odpowiedzialnością za własne przygotowanie do pracy, podejmowane decyzje i prowadzone działania oraz ich skutki; czuje się odpowiedzialny wobec ludzi, dla których dobra stara się działać oraz wyraża taką postawę w środowisku specjalistów i pośrednio modeluje to podejście wśród innych.
PEU_K02	Student dostrzega w swojej pracy zawodowej specyfikę kontaktu z osobami z zaburzeniami psychicznymi.	Student dostrzega i uwzględnia w swojej pracy zawodowej specyfikę kontaktu z osobami z zaburzeniami psychicznymi.	Student dostrzega i uwzględnia w swojej pracy zawodowej specyfikę kontaktu z osobami z zaburzeniami psychicznymi z uwzględnieniem kontekstu środowiskowego

MACIERZ POWIĄZANIA

EFEKTÓW UCZENIA SIĘ DLA PRZEDMIOTU PODSTAWY PSYCHOLOGII KLINICZNEJ Z EFEKTAMI UCZENIA SIĘ NA KIERUNKU PEDAGOGIKA

Przedmiotowy efekt uczenia się	Odniesienie przedmiotowe o efekcie do efektów uczenia się zdefiniowanych dla kierunku studiów i specjalności	Cele przedmiotu	Treści programowe	Numer narzędzia dydaktycznego
PEU_W01	K_W01	C1, C2, C3	W1-W6	1,2,3
PEU_W02	K_W06	C1, C2, C3	W1-W6	1,2,3

PEU_U01	K_U02	C1, C2, C3	W1-W6	1,2,3
PEU_K01	K_K01	C1, C2, C3	W1-W6	1,2,3
PEU_K02	K_K05	C1, C2, C3	W1-W6	1,2,3

LITERATURA PODSTAWOWA
Sęk H.(red). (2013). Psychologia kliniczna. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.
Heszen I., Sęk H. (2007). Psychologia zdrowia. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.
LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA
Namysłowska I. (red.) (2005). Psychiatria dzieci i młodzieży. Warszawa: Wydawnictwo Lekarskie PZWL

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa w języku polskim: **Praca operacyjna służb**

Nazwa w języku angielskim: **Operational work of services**

Karta przedmiotu ważna od roku akademickiego: **2026/2027**

Kierunek studiów: **Pedagogika**

Poziom studiów: **Studia I stopnia**

Forma studiów: **Niestacjonarna**

Profil: **Praktyczny**

Specjalność: **Resocjalizacja z kryminologią**

Język wykładowy: **Polski**

Jednostka prowadząca: **Wydział Nauk Społecznych i Technicznych**

Opiekun przedmiotu: **dr hab. Rafał Czachor, prof. UJW**

OBCIĄŻENIE STUDENTA

	Wykład	Ćwiczenia	Konwersatorium	Projekt	Laboratorium
Liczba godzin zajęć dydaktycznych organizowanych przez Uczelnię	8	-	-	-	-
Liczba godzin całkowitego nakładu pracy studenta	50	-	-	-	-
Forma zaliczenia	Zaliczenie z oceną	-	-	-	-
Liczba punktów ECTS	2	-	-	-	-

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

Brak

CELE PRZEDMIOTU

C1	Wprowadzenie do problematyki czynności operacyjno-rozpoznawczych służb specjalnych.
C2	Zapoznanie z podstawowymi formami i metodami prowadzenia czynności operacyjno-

	rozpoznawczych, jak również specyfiką pracy służb kontrwywiadowczych i wywiadowczych..
C3	Zwrócenie uwagi na rolę czynności operacyjno-rozpoznawczych w zapewnieniu skuteczności funkcjonowania Państwa, w tym jego polityki wewnętrznej i zagranicznej.

PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ – PEU	
Z zakresu wiedzy:	
PEU_W01	Student zna miejsce polskich służb specjalnych w systemie prawnym RP, ich strukturę, funkcje, zadania, uprawnienia oraz relacje z instytucjami państwowymi. Potrafi wymienić i określić poszczególne formy i metody pracy operacyjnej Potrafi ocenić prawidłowość oceny działań służb przez polityków i dziennikarzy na podstawie porównania tych działań z przepisami prawnymi
Z zakresu umiejętności:	
PEU_U01	Student potrafi posługiwać się pojęciem informacji oraz pojęciami pokrewnymi znając różnice między nimi. Potrafi ocenić wiarygodność informacji prasowych analizując treść, źródło, informacje potwierdzające lub zaprzeczające Posiada umiejętność krytycznej analizy tekstów źródłowych.
Z zakresu kompetencji społecznych:	
PEU_K01	Student jest gotów do krytycznej oceny posiadanej wiedzy z zakresu działań operacyjnych, zdolności do analizy przekazywanych treści oraz oceny własnego profesjonalizmu w kontekście pracy w zespołach operacyjnych. Jest również świadomy swoich osobistych możliwości i ograniczeń w zakresie pracy nad własnym rozwojem zawodowym.

TREŚCI PROGRAMOWE		
Forma zajęć – WYKŁAD		Liczba godzin
W1	Wprowadzenie do przedmiotu. Służby specjalne w systemie prawnym RP. Służby specjalne w Polsce - podział, funkcje, zadania i uprawnienia.	1
W2	Podstawowe zagadnienia systemu ochrony informacji niejawnych. Formy i metody pracy operacyjnej. Źródła informacji i zasady ich pozyskiwania.	1
W3	Socjotechnika i psychologia śledcza. Informacja i jej wiarygodność. Biały wywiad w praktyce działania służb specjalnych. Analiza informacji w procesie wywiadowczym.	2
W4	Rola raportów i opracowań wywiadowczych. Zagraniczne służby specjalne - ogólna charakterystyka.	2
W5	Najciekawsze operacje służb specjalnych. Kierunki rozwoju metod i technik działania służb specjalnych	2

	Razem	8
--	--------------	----------

STOSOWANE NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE	
1.	Prelekcja z prezentacją multimedialną
2.	Dyskusja

METODY I FORMY OCENY
OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Formy oceny (F lub P)*	Numer efektu uczenia się (przedmiotowego)	Metody oceny osiągnięcia efektu uczenia się
F	PEU_W01, PEU_U01, PEU_K01	Kolokwium
F	PEU_W01, PEU_U01, PEU_K01	Obserwacja, ocena aktywności, przedstawiania argumentów i ich obrony podczas dyskusji
P	PEU_W01, PEU_U01, PEU_K01	Średnia ocena z kolokwium i oceny udziału w dyskusji

*F – ocena formująca (w trakcie semestru), P – ocena podsumowująca (na koniec semestru)

KRYTERIA OCENY
OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Nr PEU	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra
PEU_W01	Zna miejsce polskich służb specjalnych w systemie prawnym RP.	Zna miejsce polskich służb specjalnych w systemie prawnym RP, ich strukturę, funkcje, zadania, uprawnienia oraz relacje z instytucjami państwowymi.	Zna miejsce polskich służb specjalnych w systemie prawnym RP, ich strukturę, funkcje, zadania, uprawnienia oraz relacje z instytucjami państwowymi. Potrafi wymienić i określić poszczególne formy i metody pracy operacyjnej Potrafi ocenić prawidłowość oceny działań służb przez polityków i dziennikarzy na podstawie porównania tych działań z przepisami prawnymi

PEU_U01	Poprawnie posługuje się pojęciem informacji oraz pojęciami pokrewnymi znając różnice między nimi.	Poprawnie posługuje się pojęciem informacji oraz pojęciami pokrewnymi znając różnice między nimi. Potrafi ocenić wiarygodność informacji prasowych analizując treść, źródło, informacje potwierdzające lub zaprzeczające	Poprawnie posługuje się pojęciem informacji oraz pojęciami pokrewnymi znając różnice między nimi. Potrafi ocenić wiarygodność informacji prasowych analizując treść, źródło, informacje potwierdzające lub zaprzeczające. Posiada umiejętność krytycznej analizy tekstów źródłowych
PEU_K01	Student potrafi podjąć próbę krytycznej oceny posiadanej wiedzy z zakresu działań operacyjnych. Demonstruje umiejętność refleksji nad własnym profesjonalizmem w kontekście pracy w zespołach operacyjnych. Jest świadomy podstawowych możliwości i ograniczeń osobistych w zakresie pracy nad własnym rozwojem zawodowym.	Student potrafi dokonać krytycznej oceny posiadanej wiedzy z zakresu działań operacyjnych, prezentując zrozumienie różnorodnych perspektyw. Wykazuje umiejętność samokrytycznej refleksji nad własnym profesjonalizmem oraz zdolnością do identyfikacji obszarów do dalszego doskonalenia. Świadomie poszukuje źródeł i możliwości rozwoju zawodowego, podejmując pierwsze kroki w kierunku ich realizacji.	Student potrafi dokonywać głębokiej i wszechstronnej krytycznej oceny posiadanej wiedzy z zakresu działań operacyjnych, uwzględniając różnorodne konteksty i perspektywy. Wykazuje się wysokim stopniem samorefleksji, identyfikując zarówno swoje mocne strony, jak i obszary do dalszego rozwoju w kontekście pracy zespołowej. Aktywnie angażuje się w procesy rozwoju zawodowego, podejmując świadome działania mające na celu doskonalenie umiejętności niezbędnych do efektywnej pracy w obszarze operacyjnym.

LITERATURA PODSTAWOWA
Bożek M., Czuryk M., Karpiuk M., Kostrubiec J. „Służby specjalne w strukturze władz publicznych. Zagadnienia prawnoustrojowe”
Aleksandrowicz T., Liedel K., Piasecka P. Analiza informacji. Teoria i praktyka”
LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA
Goodman Marc „Zbrodnie przyszłości. Jak cyberprzestępcy, korporacje i państwa mogą używać technologie przeciwko tobie”

**MACIERZ POWIĄZANIA
EFEKTÓW UCZENIA SIĘ DLA PRZEDMIOTU PRZESTĘPSTWA O CHARAKTERZE SEKSUALNYM
Z EFEKTAMI UCZENIA SIĘ NA KIERUNKU PEDAGOGIKA**

Przedmiotowy efekt uczenia się	Odniesienie przedmiotowe o efektu do efektów	Cele przedmiotu	Treści programowe	Numer narzędzia dydaktycznego

	uczenia się zdefiniowanych dla kierunku studiów i specjalności			
PEU_W01	K_W02	C1, C2, C3	W1-5	1,2
PEU_U01	K_U05	C1, C2, C3	W1-5	1,2
PEU_K01	K_K01	C1, C2, C3	W1-5	1,2

PRAKTYKI

Pedagogika, specjalność: Resocjalizacja z kryminologią.

Praktyki dla studentów Uczelni Jana Wyżykowskiego, **kierunku Pedagogika, specjalność: Resocjalizacja z kryminologią** są obowiązkowe i stanowią integralną część programu studiów. Szczegółowe zasady organizacji i realizacji praktyk zawodowych określa Regulamin praktyk zawodowych dla studentów Uczelni Jana Wyżykowskiego. Praktyki odbywają się w wymiarze i zakresie zgodnym z programem studiów na danym kierunku oraz zgodnie z programem praktyk dla danego kierunku. Praktyki powinny odbywać się w zakładach lub instytucjach, których działalność wpisuje się w kierunek studiów odbywanych przez studenta.

Nadzór merytoryczny

Zaliczeniem praktyki oraz nadzorem merytorycznym nad praktyką zajmuje się Dziekan UJW; natomiast nadzór organizacyjny nad praktykami oraz kontrola ich przebiegu należy do zadań koordynatora kierunku, wyznaczonego przez Rektora Uczelni. Odpowiada on za realizację praktyki zgodnie z jej celami i ustalonym programem, jest upoważniony do rozstrzygania, wspólnie z przedstawicielem zakładu, spraw związanych z przebiegiem praktyk.

W celu odbycia praktyki zawodowej studenci korzystają z oferty praktyk przygotowanej przez Uczelnię lub poszukują możliwości odbycia praktyki samodzielnie.

Program praktyki:

Miejsce i czas realizacji praktyki:

Miejsce: Studenci realizują praktykę w wybranych instytucjach w środowisku lokalnym, m.in.:

a) Jednostki organizacyjne systemu sprawiedliwości:

- spośród jednostek podległych: okręgowe inspektoraty służby więziennej, areszty śledcze, zakłady karne, schroniska dla nieletnich czy zakłady poprawcze;
- spośród jednostek nadzorowanych: sądy powszechne, ośrodki kuratorskie

b) Jednostki organizacyjne służb mundurowych, w tym między innymi:

- Policja, Straż Miejska, Straż Pożarna, Straż Graniczna

c) Jednostki organizacyjne systemu oświaty, w tym między innymi:

- Młodzieżowe Ośrodki Wychowawcze, Młodzieżowe Ośrodki Socjoterapii, ośrodki rewalidacyjno – wychowawcze, placówki oświatowo – wychowawcze,

d) Organizacje pozarządowe działające na rzecz osób pokrzywdzonych, dotkniętych problemami, w szczególności:

- stowarzyszenia i fundacje, świetlice środowiskowe, ośrodki terapeutyczne.

Studenci odbywają praktykę w trakcie:

II, IV, VI semestru (cykl kształcenia 2024/2025)

Wymiar godzinowy praktyki – 960 godzin, przy czym liczba godzin praktyk oznacza liczbę godzin dydaktycznych (45 minut):

Cykl kształcenia 2024/2025

320 godzin w trakcie II semestru studiów

320 godzin w trakcie IV semestru studiów

320 godzin w trakcie VI semestru studiów

Cel praktyk:

Praktyki zawodowe są integralną częścią procesu dydaktycznego studiów I stopnia na kierunku PEDAGOGIKA, specjalność: RESOCJALIZACJA Z KRYMINOLOGIA. Mają one charakter obligatoryjny, a ich realizacja jest warunkiem uzyskania zaliczenia semestru i roku przez studenta – zgodnie z obowiązującym programem nauczania i planem studiów.

Celem praktyk jest przygotowanie studentów do wykonywania zawodu, a w szczególności:

- umiejętność wykorzystania teorii w projektowaniu własnych działań;
- konfrontacja nabytej podczas studiów wiedzy teoretycznej (z zakresu nauk prawnych, pedagogiki, psychologii itd.) z praktyką wychowawczą, resocjalizacyjną;
- budowanie więzi z przyszłym środowiskiem pracy;
- kształtowanie umiejętności identyfikowania się z zawodem;
- tworzenie nawyku ciągłego podnoszenia swoich kwalifikacji zdolności elastycznego dopasowania ich do ewoluującej rzeczywistości;
- poznanie przez studenta zasad bezpieczeństwa i higieny pracy, zadań oraz specyfiki pracy opiekuna praktyki, stosowanych przez niego form i metod pracy, a także prowadzonej dokumentacji;
- nabywanie przez studenta umiejętności wyciągania wniosków z obserwowanych czynności podejmowanych przez opiekuna praktyki;
- nabywanie przez studenta umiejętności dokonywania oceny własnego funkcjonowania podczas realizowania zadań zawodowych.

Efekty uczenia się właściwe dla praktyk:**Wiedza:**

- student ma wiedzę o różnych rodzajach instytucji resocjalizacyjnych.
- student zna całokształt pracy instytucji, w której odbywa praktykę.
- student zna zasady bezpieczeństwa i higieny pracy, zadania oraz specyfikę pracy opiekuna praktyki, stosowane przez niego formy i metody pracy, a także prowadzoną dokumentację.

Umiejętności:

- student potrafi wyciągać wnioski z obserwowanych czynności podejmowanych przez opiekuna praktyki.
- student potrafi planować i realizować zadania związane z działalnością pedagogiczną, w tym nawiązywać interakcje z podopiecznymi oraz współpracować z innymi pracownikami.
- student potrafi dokonywać oceny własnego funkcjonowania podczas realizowania zadań zawodowych.

Kompetencje społeczne:

- student odnosi zdobytą wiedzę do projektowania działań zawodowych oraz docenia znaczenie nauk pedagogicznych, dla rozwoju prawidłowych więzi w instytucjach resocjalizacyjnych.
- student jest gotów do konfrontowania wiedzy teoretycznej z praktyką, do skutecznego współdziałania z opiekunem praktyk zawodowych w celu poszerzania swojej wiedzy i rozwijania umiejętności wychowawczych.

Formy odbywania praktyki:

- analiza dokumentacji,
- obserwacja,
- asystowanie opiekunowi podejmującemu czynności zawodowe,
- samodzielne podejmowanie czynności diagnostycznych, opiekuńczo-wychowawczych, pomocowych, doradczych, w tym samodzielne prowadzenie zajęć,
- analizowanie i interpretowanie zaobserwowanych albo doświadczanych sytuacji i zdarzeń.

Szczegółowy program praktyki:

W trakcie praktyki student powinien:

- Przejść szkolenie instruktażowe BHP na terenie instytucji, w której realizuje praktykę.
- Zapoznać się ze strukturą organizacyjną, organizacją pracy i zadaniami opiekuńczo-wychowawczymi i pomocowymi placówki/instytucji.
- Zapoznać się z obowiązującymi na terenie placówki dokumentami, w tym dokumentacją prowadzoną przez opiekuna praktyki oraz zasadami jej sporządzania.
- Obserwować czynności zawodowe podejmowane przez opiekuna praktyki.
- Asystować opiekunowi praktyki i współdziałać z nim w realizacji zadań zawodowych.
- Samodzielnie podejmować wyznaczone zadania zawodowe w zależności od specyfiki instytucji,
- Przygotowywać niezbędne pomoce i materiały w celu realizacji zadań wynikających z praktyki.
- Dokonywać oceny własnego funkcjonowania podczas realizowania zadań zawodowych (z uwzględnieniem swoich mocnych stron oraz stron wymagających wsparcia).
- Konfrontować wiedzę teoretyczną z praktyką.
- Na bieżąco dokumentować przebieg praktyki w dzienniku.

Opiekun powinien na bieżąco omawiać ze studentem przebieg praktyki, zwłaszcza obserwowane i prowadzone przez niego i przez siebie zajęcia opiekuńczo-wychowawcze, a po zakończeniu praktyki wypełnić i przekazać studentowi wymaganą przez uczelnię dokumenty.

Metody sprawdzania i weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta w wyniku odbycia praktyk:

- Analiza wpisów w dzienniczku praktyk,
- Opinia Opiekuna praktyk zawodowych
- Ewaluacja przebiegu realizacji praktyk dokonywana w Uczelni pod opieką koordynatora kierunku, w toku zajęć ze studentami (spotkanie ewaluacyjne) – zaliczenie wpisywane do dzienniczka praktyk.

Zasady zaliczania praktyk:

Zaliczenia po zrealizowaniu praktyki zawodowej dokonuje Dziekan WNSiT Uczelni Jana Wyżykowskiego w Polkowicach, na podstawie przedłożonej przez studenta dokumentacji:

- świadectwa z odbycia praktyki,
- sprawozdania z realizacji praktyki
- prawidłowo uzupełnionego dzienniczka praktyk,

Punkty ECTS przypisane do praktyk - 33

Dokumentacja praktyki:

Po zakończeniu praktyki student powinien dostarczyć koordynatorowi kierunku:

- dziennik praktyk, który zawiera informację o codziennej liczbie godzin oraz zwięzły opis obserwowanych i realizowanych zadań powierzonych przez opiekuna (opiekun podpisem potwierdza wykonanie zadań);
- sprawozdanie z realizacji praktyki zawodowej podpisane przez opiekuna praktyki, przyjęte przez koordynatora kierunku;
- świadectwo odbycia praktyki.

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa w języku polskim: **Profilaktyka i terapia zachowań ryzykownych**

Nazwa w języku angielskim: **Prevention and therapy risky behavior**

Karta przedmiotu ważna od roku akademickiego: **2026/2027**

Kierunek studiów: **Pedagogika**

Poziom studiów: **Studia I stopnia**

Forma studiów: **Niestacjonarne**

Profil: **praktyczny**

Specjalność: **Resocjalizacja z kryminologią**

Język wykładowy: **polski**

Jednostka prowadząca: **Wydział Nauk Społecznych i Technicznych**

Opiekun przedmiotu: **dr hab. Rafał Czachor, prof. UJW**

OBCIĄŻENIE STUDENTA

Kategoria	Wykład	Projekt /Laboratorium	Ćwiczenia
Liczba godzin zajęć dydaktycznych organizowanych przez uczelnię			16
Liczba godzin całkowitego nakładu pracy studenta			50
Forma zaliczenia			Zaliczenie na ocenę
Liczba punktów ECTS			2

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

1. Zaliczony przedmiot Psychologia rozwoju i osobowości

CELE PRZEDMIOTU

C1	Nabycie zaawansowanej wiedzy dotyczącej istoty, uwarunkowań i mechanizmów zachowań ryzykownych, a także profilaktyki i terapii.
C2	Nabycie umiejętności opracowywania strategii korygowania zachowań ryzykownych
C3	Nabycie umiejętności adekwatnego wykorzystywania metod pracy z osobami z zachowaniami ryzykownymi
C4	Rozwinięcie zdolności do współpracy z właściwymi instytucjami w zakresie organizowania oddziaływań edukacyjnych i profilaktycznych wobec osób prezentujących zachowania ryzykowne.

PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ – PEU

Z zakresu wiedzy:

PEU_W01	Student opisuje istotę, uwarunkowania i mechanizmy zachowań ryzykownych, a także profilaktyki i terapii.
Z zakresu umiejętności:	
PEU_U01	Student potrafi wykorzystać wiedzę teoretyczną do opracowywania strategii korygowania zachowań ryzykownych
PEU_U02	Student potrafi adekwatnie zastosować metody pracy z osobami z zachowaniami ryzykownymi, wdrożyć działania profilaktyczne i interwencyjne
Z zakresu kompetencji społecznych:	
PEU_K01	Student posiada zdolności współpracy z właściwymi instytucjami w zakresie organizowania oddziaływań edukacyjnych i profilaktycznych wobec osób prezentujących zachowania ryzykowne.

TREŚCI PROGRAMOWE		
Forma zajęć: Ćwiczenia		Liczba godzin
Ć 1	Zapoznanie studentów z wymaganiami. Zachowania ryzykowne – pojęcie, przyczyny i motywy	2
Ć 2	Czynniki i mechanizm zachowań ryzykownych.	2
Ć 3	Strategia korygowania zaburzonych zachowań	2
Ć 4	Kontrola emocji – kroki behawioralne	2
Ć 5	Praca nad zmianą zachowania z wykorzystaniem technik terapii poznawczo behawioralnej	2
Ć 6	Studium przypadku- praca nad programem terapii dla osób przejawiających zachowania ryzykowne.	2
Ć 7	Praca grupowa w zakresie przygotowania projektów profilaktyczno-terapeutycznych. Zbieranie materiałów, podział zadań na członków grupy.	2
Ć 8	Zaliczenie. Prezentacja projektów.	2
Razem		16

STOSOWANE NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE	
1.	Studium przypadku + dyskusja
2.	Prezentacje multimedialne
3.	Analiza mediów: analiza artykułów prasowych, filmów + dyskusja

**METODY I FORMY OCENY
OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ**

Formy oceny (F lub P)*	Numer efektu uczenia się	Metody oceny osiągnięcia efektu uczenia się
F Ćwiczenia	PEU_W01, PEU_U01, PEU_U02, PEU_K01	Ocena zrozumienia przez studentów poprzez zadawanie pytań w czasie rzeczywistym, dotyczących analizowanych przypadków, ocena aktywności w dyskusji nad omawianymi przypadkami.
F Ćwiczenia	PEU_W01, PEU_U01, PEU_U02, PEU_K01	Ocena z pisemnej analizy artykułów prasowych, filmów z obszaru pedagogiki resocjalizacyjnej. Ocena aktywności w dyskusji nad analizowanymi mediami.
P Ćwiczenia	PEU_W01, PEU_U01, PEU_U02, PEU_K01	Średnia ocena, obejmująca ocenę z analizowanego studium przypadku oraz ocenę z pisemnej analizy mediów.

*F – ocena formująca (w trakcie semestru), P – ocena podsumowująca (na koniec semestru)

**KRYTERIA OCENY
OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ**

Nr PEU	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra
PEU_W01	Student potrafi w stopniu podstawowym opisać istotę, uwarunkowania i mechanizmy zachowań ryzykownych, a także profilaktyki i terapii.	Student potrafi w dobrym stopniu opisać istotę, uwarunkowania i mechanizmy zachowań ryzykownych, a także profilaktyki i terapii.	Student potrafi w sposób pełny opisać istotę, uwarunkowania i mechanizmy zachowań ryzykownych, a także profilaktyki i terapii., dodatkowo potrafi dokonać krytycznej oceny opisywanych propozycji działań
PEU_U01	Student potrafi w podstawowym stopniu wykorzystać wiedzę teoretyczną do opracowywania strategii korygowania zachowań ryzykownych	Student potrafi w dobrym stopniu wykorzystać wiedzę teoretyczną do opracowywania strategii korygowania zachowań ryzykownych dodatkowo potrafi uzasadnić wybór przyjętych rozwiązań	Student potrafi w pełnym zakresie wykorzystać wiedzę teoretyczną do opracowywania strategii korygowania zachowań ryzykownych, potrafi uzasadnić wybór przyjętych rozwiązań oraz dokonać krytycznej analizy ich konsekwencji
PEU_U02	Student potrafi adekwatnie zastosować metody pracy z osobami z zachowaniami ryzykownymi.	Student potrafi adekwatnie zastosować metody pracy z osobami z zachowaniami ryzykownymi, wdrożyć działania profilaktyczne i interwencyjne.	Student potrafi adekwatnie zastosować w określonych sytuacjach adekwatnie zastosować metody pracy z osobami z zachowaniami ryzykownymi, wdrożyć działania profilaktyczne i interwencyjne dodatkowo potrafi wskazać sposoby ewaluacji działań
PEU_K01	Student ma świadomość konieczności rozwoju zdolności współpracy z właściwymi instytucjami w zakresie organizowania oddziaływań edukacyjnych i profilaktycznych wobec osób prezentujących zachowania ryzykowne.	Student dodatkowo potrafi uzasadnić konieczność prowadzenia takich działań.	Student dodatkowo potrafi wdrożyć zasadę indywidualizacji działań we współpracy z instytucjami.

LITERATURA PODSTAWOWA	
1.	Beck A.T., Wright F.D., Newman C., F., Liese B., S. (2007). Terapia poznawcza uzależnień. Kraków: Wydawnictwo UJ.
2.	Cekiera Cz. (1999). Psychoprofilaktyka uzależnień oraz terapia i resocjalizacja osób uzależnionych. Lublin: KUL.
3.	Mellibruda J., Sobolewska-Mellibruda Z. (2006). Integracyjna psychoterapia uzależnień: teoria i praktyka, Warszawa: Instytut Psychologii Zdrowia PTP.
4.	Teeson M., Degenhardt L., Hall W. (2005). Uzależnienia. Modele kliniczne i techniki terapeutyczne. Gdańsk: GWP.
LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA	
1.	Flannery, R.B., Everly, G.S. (2000). Crisis intervention: A review. International Journal of Emergency Mental Health, 2(2), 119-125
2.	Geldard K. (red.) (2010). Skuteczne interwencje w pracy z młodymi ludźmi z grup ryzyka, Warszawa: PARPA MEDIA Wydawnictwo Edukacyjne.
3.	Sztander W. (2011). Rozmowy, które pomagają. Warszawa: Instytut Psychologii Zdrowia.
4.	Woydyło E. (2004). Wyzdrowieć z uzależnienia. Warszawa: Instytut Psychiatrii i Neurologii.
ŹRÓDŁA ELEKTRONICZNE	

MACIERZ POWIĄZANIA

EFEKTÓW UCZENIA SIĘ DLA PRZEDMIOTU **Profilaktyka i terapia zachowań ryzykownych**
Z EFEKTAMI UCZENIA SIĘ NA KIERUNKU: **PEDAGOGIKA**

Efekt uczenia się	Kod efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne
PEU_W01	K_W09	C1	Ć1-Ć8	1,2,3
PEU_U01	K_U02	C2	Ć1-Ć6, Ć8	1,2,3
PEU_U02	K_U02, K_U08	C3	Ć3-Ć8	1,2,3

PEU_K01	K_K03	C4	Ć1-Ć8	1,2,3
---------	-------	----	-------	-------

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa w języku polskim: **Przestępstwa o charakterze seksualnym**

Nazwa w języku angielskim: **Offenses of a sexual nature**

Karta przedmiotu ważna od roku akademickiego: **2026/2027**

Kierunek studiów: **Pedagogika**

Poziom studiów: **Studia I stopnia**

Forma studiów: **Niestacjonarna**

Profil: **Praktyczny**

Specjalność: **Resocjalizacja z kryminologią**

Język wykładowy: **Polski**

Jednostka prowadząca: **Wydział Nauk Społecznych i Technicznych**

Opiekun przedmiotu: **dr hab. Rafał Czachor, prof. UJW**

OBCIĄŻENIE STUDENTA

	Wykład	Ćwiczenia	Konwersatorium	Projekt	Laboratorium
Liczba godzin zajęć dydaktycznych organizowanych przez Uczelnię	-	14	-	-	-
Liczba godzin całkowitego nakładu pracy studenta	-	75	-	-	-
Forma zaliczenia	-	Zaliczenie z oceną	-	-	-
Liczba punktów ECTS	-	3	-	-	-

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

Wiedza z zakresu podstaw prawa karnego, prawa wykroczeń i postępowania karnego

CELE PRZEDMIOTU

C1	Zrozumienie przestępczości seksualnej w kontekście biologicznym, neuropsychologicznym, psychologicznym oraz społecznym.
C2	Nabycie zaawansowanej wiedzy o etiologii zachowań przestępczych, czynnikach ryzyka i czynnikach chroniących.

C3	Nabycie umiejętności rozmowy ze sprawcą i osobą doświadczającą przemocy seksualnej.
----	---

PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ – PEU	
Z zakresu wiedzy:	
PEU_W01	Student ma zaawansowaną wiedzę na temat złożonych zjawisk przestępczości seksualnej, rozpoznaje i rozróżnia typy przemocy seksualnej, identyfikuje czynniki ryzyka i czynniki chroniące jednostkę, charakteryzuje działania pomocowe i profilaktyczne w zakresie przemocy seksualnej

**Z zakresu
umiejętności:**

PEU_U01	Student potrafi zaplanować i zorganizować pracę indywidualną i zespołową w przypadku zetknięcia się z przemocą i przestępczością seksualną, przy wykorzystaniu przepisów prawnych.
PEU_U02	Student potrafi uczestniczyć w dyskusjach związanych z przestępczością seksualną i odpowiednio argumentować swoje stanowisko
Z zakresu kompetencji społecznych:	
PEU_K01	Student wyraża gotowość do działań profilaktycznych w zakresie przeciwdziałania przestępczości seksualnej, wspiera jednostki i grupy w lepszym zrozumieniu i reakcji na przemoc seksualną.

TREŚCI PROGRAMOWE		
Forma zajęć – ĆWICZENIA		Liczba godzin
Ć 1	Wprowadzenie do przedmiotu. Omówienie karty przedmiotu. Interakcyjny model zachowań dysfunkcyjnych. Przyczyny i motywacje zachowań przestępczych	2
Ć 2	Rozwój psychoseksualny jednostki – między normą a patologią. Pornografia, erotyka, przestępstwa związane z wykorzystaniem materiałów pornograficznych	2
Ć 3	Osoby doświadczające przestępstw seksualnych - czynniki biologiczne, neuropsychologiczne, psychologiczne i socjologiczne.	2
Ć 4	Sprawcy przestępstw seksualnych – czynniki biologiczne, neuropsychologiczne, psychologiczne i socjologiczne.	2
Ć 5	Nieseksualne przyczyny zachowań seksualnych. Kazirodztwo. Systemowa przemoc seksualna. Prostyucja.	2
Ć 6	Wykorzystywanie seksualne wśród osób dorosłych, w tym gwałty rodzinne. Wykorzystywanie seksualne dzieci.	2
Ć 7	Pomoc, wsparcie i terapia sprawców i osób doświadczających przemocy seksualnej.	2

Razem	14
--------------	----

STOSOWANE NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE	
1.	Prelekcja, burza mózgów, dyskusja
2.	Odgrywanie ról
3.	Studium przypadków
4.	Projekt

**METODY I FORMY OCENY
OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ**

Formy oceny (F lub P)*	Numer efektu uczenia się (przedmiotowego)	Metody oceny osiągnięcia efektu uczenia się
P	PEU_W01	Kolokwium
F	PEU_U01, PEU_U02	Obserwacja i ocena aktywności podczas dyskusji i w trakcie odgrywania ról
F, P	PEU_K01	Prezentacja, projekt, dotyczące analizowanych studium przypadków

*F – ocena formująca (w trakcie semestru), P – ocena podsumowująca (na koniec semestru)

**KRYTERIA OCENY
OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ**

Nr PEU	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra
PEU_W01	Student zna podstawowe zagadnienia związane z przestępczością seksualną.	Student zna większość zagadnień związanych z przestępczością seksualną	Student zna wszystkie wymagane zagadnienia związanych z przestępczością seksualną,
PEU_U01	Potrafi zaplanować pracę indywidualną i zespołową w przypadku zetknięcia się z przemocą.	Potrafi zaplanować i zorganizować pracę indywidualną i zespołową w przypadku zetknięcia się z przemocą i przestępczością seksualną.	Potrafi zaplanować i zorganizować pracę indywidualną i zespołową w przypadku zetknięcia się z przemocą i przestępczością seksualną, przy wykorzystaniu przepisów prawnych.

PEU_U02	Student identyfikuje metody rozpoznawania i profilaktyki przestępstw seksualnych, ale nie potrafi ich zastosować	Student identyfikuje metody rozpoznawania i profilaktyki przestępstw seksualnych i potrafi je zastosować	Student identyfikuje metody rozpoznawania i profilaktyki przestępstw seksualnych oraz potrafi je zastosować i dokonać krytycznej analizy zastosowanej metody.
PEU_K01	Student rozumie potrzebę doksztalcania się.	Student wyraża gotowość do działań profilaktycznych w zakresie przeciwdziałania przestępczości seksualnej. Student ma umiejętność poszerzania nabytej wiedzy	Student wyraża gotowość do działań profilaktycznych w zakresie przeciwdziałania przestępczości seksualnej, wspiera jednostki i grupy w lepszym rozumieniu i reakcji na przemoc seksualną. Student samodzielnie poszerza nabytą wiedzę i doksztalcą się.

LITERATURA PODSTAWOWA
Czub M. (2015). Zrozumieć dziecko wykorzystywane seksualnie. Sopot: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne
Carter W.L. (2010). Jak pokonać traumę po molestowaniu seksualnym?. Gliwice: Wydawnictwo Helion
Piotrowska K. (2018). Rozwój seksualny dzieci. Szczecin: Wydawnictwo Natuli
LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA
Levenkron S., Levenkron A. (2020). Skradzione jutro: Jak zrozumieć i leczyć kobiety wykorzystywane seksualnie w dzieciństwie. Warszawa: Wydawnictwo Czarna Owca
Stein A. (2018). Nowe wychowanie seksualne. Warszawa: Wydawnictwo Mamanian.
Hare R.D. (2010). Psychopaci są wśród nas. Kraków: Wydawnictwo Znak

**MACIERZ POWIĄZANIA
EFEKTÓW UCZENIA SIĘ DLA PRZEDMIOTU PRZESTĘPSTWA O CHARAKTERZE SEKSUALNYM
Z EFEKTAMI UCZENIA SIĘ NA KIERUNKU PEDAGOGIKA**

Przedmiotowy efekt uczenia się	Odniesienie przedmiotowe o efektu do efektów uczenia się zdefiniowanych dla kierunku studiów i specjalności	Cele przedmiotu	Treści programowe	Numer narzędzia dydaktycznego
PEU_W01	K_W01	C1, C2, C3	Ć1-7	1,2,3,4
PEU_U01	K_U08	C1, C2, C3	Ć1-7	1,2,3,4
PEU_U02	K_U07	C1, C2, C3	Ć1-7	1,2,3,4

PEU_K01	K_K02	C1, C2, C3	Ć1-7	1,2,3,4

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa w języku polskim: **Psychologia osób doświadczających przemocy i stosujących przemoc.**

Nazwa w języku angielskim: **Psychology of people experiencing and using violence**

Karta przedmiotu ważna od roku akademickiego: **2026/2027**

Kierunek studiów: **Pedagogika**

Poziom studiów: **Studia I stopnia**

Forma studiów: **Niestacjonarne**

Profil: **praktyczny**

Specjalność: **Resocjalizacja z kryminologią**

Język wykładowy: **polski**

Jednostka prowadząca: **Wydział Nauk Społecznych i Technicznych**

Opiekun przedmiotu: **dr hab. Rafał Czachor, prof. UJW**

OBCIĄŻENIE STUDENTA

Kategoria	Wykład	Projekt /Laboratorium	Konwersatorium
Liczba godzin zajęć dydaktycznych organizowanych przez uczelnię			14
Liczba godzin całkowitego nakładu pracy studenta			50
Forma zaliczenia			Zaliczenie na ocenę
Liczba punktów ECTS			2

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

1. Zaliczony przedmiot Psychologia rozwoju i osobowości

CELE PRZEDMIOTU

C1	Nabycie zaawansowanej wiedzy dotyczącej zjawiska przemocy, jej mechanizmów, rodzajów, specyfiki relacji między osobą stosującą przemoc a osobą jej doświadczającą, genezy zachowań przemocowych. Przybliżone zostaną zagadnienia związane z pracą psychologa
C2	Nabycie umiejętności niezbędnych do pracy w kontekście osób uwikłanych w relacje pomocowe, stosowania oddziaływań terapeutycznych oraz nawiązywania współpracy z instytucjami pomocowymi.
C3	Rozwinięcie zdolności do współpracy z właściwymi instytucjami w zakresie organizowania oddziaływań pomocowych na rzecz osób doświadczających przemocy oraz osób stosujących

	przemoc.
--	----------

PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ – PEU	
Z zakresu wiedzy:	
PEU_W01	Student zna istotę, uwarunkowania i mechanizmy zjawiska przemocy.
Z zakresu umiejętności:	
PEU_U01	Student potrafi wykorzystać wiedzę teoretyczną do opracowania strategii korygowania zaburzonych zachowań sprawców i osób doświadczających przemocy.
PEU_U02	Student potrafi adekwatnie zastosować metody pracy z osobami stosującymi i doświadczającymi przemocy oraz wdrożyć działania profilaktyczne i interwencyjne
Z zakresu kompetencji społecznych:	
PEU_K01	Student ma świadomość konieczności prowadzenia zindywidualizowanych działań wobec osoby doświadczających i stosujących przemoc. Posiada zdolności do współpracy z właściwymi instytucjami w zakresie organizowania oddziaływań pomocowych.

TREŚCI PROGRAMOWE		
Forma zajęć: Konwersatorium		Liczba godzin
Ć 1	Zapoznanie studentów z wymaganiami. System pomocowy w obszarze zdrowia psychicznego w Polsce.	2
Ć 2	Przemoc domowa. Definicja, specyfika, postawy społeczne.	2
Ć 3	Prawo wobec zjawiska przemocy domowej. Ochrona prawna osób doświadczających przemocy domowej.	2
Ć 4	Przemoc domowa jako cykl. Destrukcyjne mechanizmy przemocy.	2
Ć 5	Charakterystyka osób doświadczających przemocy. Strategie radzenia sobie z przemocą domową. Współzależnienie. Oddziaływania terapeutyczne wobec osób doświadczających przemocy.	2
Ć 6	Charakterystyka osób stosujących przemoc. Oddziaływania terapeutyczne wobec osób stosujących przemoc. Programy: DULUTH, RODZINA, i in.	2
Ć 7	Zaliczenie. Kolokwium.	2
Razem		14

STOSOWANE NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE	
1.	Karty pracy
2.	Prezentacje multimedialne
3.	Case study

**METODY I FORMY OCENY
OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ**

Formy oceny (F lub	Numer efektu uczenia się	Metody oceny
---------------------------	---------------------------------	---------------------

P)*		osiągnięcia efektu uczenia się
F Ćwiczenia	PEU_W01, PEU_U01, PEU_U02, PEU_K01	Odpowiedź ustna, dyskusja, praca w grupach, prezentacja
P Ćwiczenia	PEU_W01, PEU_U01, PEU_U02, PEU_K01	Kolokwium

*F – ocena formująca (w trakcie semestru), P – ocena podsumowująca (na koniec semestru)

KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Nr PEU	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra
PEU_W01	Student potrafi w stopniu podstawowym opisać istotę, uwarunkowania i mechanizmy stosowania przemocy.	Student potrafi w dobrym stopniu opisać istotę, uwarunkowania i mechanizmy stosowania przemocy.	Student potrafi w sposób pełny opisać istotę, uwarunkowania i mechanizmy stosowania przemocy., dodatkowo potrafi dokonać krytycznej oceny opisywanych zjawisk
PEU_U01	Student potrafi wykorzystać wiedzę teoretyczną do opracowania strategii korygowania zaburzonych zachowań sprawców i osób doświadczających przemocy	Student potrafi w dobrym stopniu wykorzystać wiedzę teoretyczną do opracowania strategii korygowania zaburzonych zachowań sprawców i osób doświadczających przemocy	Student potrafi w pełnym zakresie wykorzystać wiedzę teoretyczną do opracowania strategii korygowania zaburzonych zachowań sprawców i osób doświadczających przemocy oraz dokonać krytycznej analizy ich konsekwencji
PEU_U02	Student potrafi adekwatnie zastosować metody pracy z osobami stosującymi i doświadczającymi przemocy.	potrafi adekwatnie zastosować metody pracy z osobami stosującymi i doświadczającymi przemocy oraz wdrożyć działania profilaktyczne i interwencyjne	Student potrafi adekwatnie zastosować metody pracy z osobami stosującymi i doświadczającymi przemocy oraz wdrożyć działania profilaktyczne i interwencyjne, dodatkowo potrafi wskazać sposoby ewaluacji działań
PEU_K01	Student ma świadomość konieczności prowadzenia zindywidualizowanych działań wobec osoby doświadczających i stosujących przemoc. Posiada zdolności do współpracy z właściwymi instytucjami w zakresie organizowania oddziaływań pomocowych	Student dodatkowo potrafi uzasadnić konieczności prowadzenia takich działań, odwołując się do wiedzy o czynnikach i mechanizmach zjawiska przemocy.	Student dodatkowo potrafi wdrożyć zasadę indywidualizacji działań

LITERATURA PODSTAWOWA

1. Mazur J., Przemoc w rodzinie. Teoria i rzeczywistość, Warszawa 2002.

- Mellibruda J., Przeciwdziałanie przemocy w rodzinie, Warszawa 2009. - Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 13 września 2011 r. w sprawie procedury „Niebieskie Karty” oraz wzorów formularzy „Niebieska Karta”. - Uchwała Nr 76 Rady Ministrów z dnia 29 kwietnia 2014 r. w sprawie Krajowego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie na lata 2016-2020. - Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny. - Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego. - Ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie. - Ustawa z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi. - Ustawa z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów.
LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA
- Cabalski, M. (2014). Przemoc stosowana przez kobiety: studium kryminologiczne. Oficyna Wydawnicza" Impuls". - Hołub, J. (2021). Beze mnie jesteś nikim: przemoc w polskich domach. Wydawnictwo Czarne. - Lewicka-Zelent, A. (2017), Przemoc rodzinna. Aspekty psychologiczne, pedagogiczne i prawne. Warszawa: Difin. - Pastwa-Wojciechowska, B. (2008). Człowiek w obliczu prawa. Oficyna Wydawnicza" Impuls".
ŹRÓDŁA ELEKTRONICZNE

MACIERZ POWIĄZANIA

**EFEKTÓW UCZENIA SIĘ DLA PRZEDMIOTU Psychologia osób doświadczających
przemocy i stosujących przemoc**

Z EFEKTAMI UCZENIA SIĘ NA KIERUNKU: PEDAGOGIKA

Efekt uczenia się	Kod efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne
PEU_W01	K_W09	C1	Ć1-Ć6	1,2,3
PEU_U01	K_U02	C2	Ć1-6, Ć7	1,2,3
PEU_U02	K_U02, K_U08	C3	Ć1-Ć7	1,2,3
PEU_K01	K_K03	C1-3	Ć1-Ć7	1,2

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa w języku polskim: **Psychologia sądowa i penitencjarna**

Nazwa w języku angielskim: **Forensic and penitentiary psychology**

Karta przedmiotu ważna od roku akademickiego: **2026/2027**

Kierunek studiów: **Pedagogika**

Poziom studiów: **Studia I stopnia**

Forma studiów: **Niestacjonarna**

Profil: **Praktyczny**

Specjalność: **Resocjalizacja z kryminologią**

Język wykładowy: **Polski**

Jednostka prowadząca: **Wydział Nauk Społecznych i Technicznych**

Opiekun przedmiotu: **dr hab. Rafał Czachor, prof. UJW**

OBCIĄŻENIE STUDENTA

	Wykład	Ćwiczenia	Konwersatorium	Projekt	Laboratorium
Liczba godzin zajęć dydaktycznych organizowanych przez Uczelnię	-	14	-	-	-
Liczba godzin całkowitego nakładu pracy studenta	-	50	-	-	-
Forma zaliczenia	-	Zaliczenie z oceną	-	-	-
Liczba punktów ECTS	-	2	-	-	-

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

Brak wymagań

CELE PRZEDMIOTU

C1	Student zna problematykę przestępczości; przyczyny, rodzaje i przejawy niedostosowania
----	--

	społecznego.
C2	Student zna psychologiczne mechanizmy zachodzące w procesie sądowym; zna mechanizmy psychologiczne uruchamiające się w izolacji więziennej w kontekście resocjalizacyjnym.
C3	Student potrafi zastosować zdobytą wiedzę w analizie oraz interpretacji studium przypadku

PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ – PEU	
Z zakresu wiedzy:	
PEU_W01	Student, w stopniu zaawansowanym zna podstawowe treści z zakresu psychologii sądowej i penitencjarnej; zna metody badań psychologicznych stosowanych przez biegłego sądowego psychologa; zna sposoby interwencji psychologicznej w środowisku więźniów.
Z zakresu umiejętności:	
PEU_U01	Student potrafi dobierać odpowiednie metody do badań sprawców przestępstw.
Z zakresu kompetencji społecznych:	
PEU_K01	Student jest gotów do sprawowania funkcji biegłego sądowego oraz funkcji psychologa penitencjarnego.

TREŚCI PROGRAMOWE		
Forma zajęć – ĆWICZENIA		Liczba godzin
Ć1	Wprowadzenie do przedmiotu, omówienie karty przedmiotu, sposób zaliczenia. Określenie psychologii sądowej i psychologii penitencjarnej. Określenie przestępczości.	2
Ć2	Niedostosowanie społeczne - przyczyny, rodzaje, przejawy. Teorie przestępczości.	2
Ć3	Agresja - rodzaje, teorie. Przestępczość seksualna.	2
Ć4	Biegły psycholog w postępowaniu sądowym. Obszary funkcjonowania psychologów sądowych. Opinie psychologiczne jako dowody w różnych kategoriach spraw.	2

Ć5	Problematyka kłamstwa. Badania poligraficzne. System penitencjarny w Polsce.	2
Ć6	Prizonizacja. Aglutynacja psychiczna.	2
Ć7	Tatuaże więzienne - wymowa psychologiczna. Twórczość więźniów - psychologiczne tło. Funkcje, zasady i metody resocjalizacji penitencjarnej. Podsumowanie zajęć.	2
Razem		14

STOSOWANE NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE	
1.	pogadanka, praca z książką, praca z dokumentem źródłowym,
2.	metoda przypadków, metoda sytuacyjna
3.	praca w grupach, dyskusja, burza mózgów,
4.	prezentacja multimedialna

**METODY I FORMY OCENY
OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ**

Formy oceny (F lub P)*	Numer efektu uczenia się (przedmiotowego)	Metody oceny osiągnięcia efektu uczenia się
P F F	PEU_W01, PEU_U01, PEU_K01,	Ocena projektu przygotowanego w grupach, dotyczącego wskazanego studium przypadku oraz przedstawienie wyników w formie prezentacji multimedialnej oraz jej omówienie; Pytania dotyczące analizowanej literatury, zadawane w trakcie zajęć Ocena aktywności w dyskusjach oraz umiejętności dobierania argumentów i obrony prezentowanego stanowiska
F	PEU_W01, PEU_U01, PEU_K01,	Ocena wypowiedzi ustnych w trakcie zajęć
F	PEU_W01, PEU_U01, PEU_K01,	Dyskusja

*F – ocena formująca (w trakcie semestru), P – ocena podsumowująca (na koniec semestru)

KRYTERIA OCENY

OŚIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Nr PEU	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra
PEU_W01	Student wie jak interpretować podstawowe treści z zakresu psychologii sądowej i penitencjarnej; potrafi wymienić metody badań psychologicznych stosowanych przez biegłego sądowego psychologa.	Student wie jak interpretować podstawowe treści z zakresu psychologii sądowej i penitencjarnej; zna metody badań psychologicznych stosowanych przez biegłego sądowego psychologa.	Student w sposób wyczerpujący interpretuje podstawowe treści z zakresu psychologii sądowej i penitencjarnej; zna metody badań psychologicznych stosowanych przez biegłego sądowego psychologa; zna sposoby interwencji psychologicznej w środowisku więźniów.
PEU_U01	Student wybiórczo potrafi dobierać odpowiednie metody do badań sprawców przestępstw.	Student potrafi dobierać odpowiednie metody do badań sprawców przestępstw, w stopniu podstawowym.	Student potrafi dobierać odpowiednie metody do badań sprawców przestępstw, omówić je.
PEU_K01	Student posiada podstawowe kompetencje w zakresie sprawowania funkcji biegłego sądowego.	Student posiada kompetencje w zakresie sprawowania funkcji biegłego sądowego oraz funkcji psychologa penitencjarnego	Student posiada szerokie kompetencje w zakresie sprawowania funkcji biegłego sądowego oraz funkcji psychologa penitencjarnego

MACIERZ POWIĄZANIA

EFEKTÓW UCZENIA SIĘ DLA PRZEDMIOTU PSYCHOLOGIA SĄDOWA I PENITENCJARNA Z EFEKTAMI UCZENIA SIĘ NA KIERUNKU PEDAGOGIKA

Przedmiotowy efekt uczenia się	Odniesienie przedmiotowe o efekcie do efektów uczenia się zdefiniowanych dla kierunku studiów i specjalności	Cele przedmiotu	Treści programowe	Numer narzędzia dydaktycznego
PEU_W01	K_W01	C1, C2, C3	Ć1-7	1,2,3,4
PEU_U01	K_U03	C1, C2, C3	Ć1-7	1,2,3,4
PEU_K01	K_K04	C1, C2, C3	Ć1-7	1,2,3,4

LITERATURA PODSTAWOWA
Kliniczna psychologia sądowa (2020) pod red. D. Rode, K. Dukąła, J. Kabzińska, K. Zalewska-Lunkiewicz
Akerman M. (2005). Podstawy psychologii sądowej. Gdańsk: GWP.
LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA
Ostrowska K. (2008): Psychologia resocjalizacyjna, Fraszka Edukacyjna, Warszawa.
Hołyst B. (2023) Psychologia kryminalistyczna. Teoria i [raktyka śledcza - sądowa. Tom 1. Sprawcy i ofiary przestępstw. Wydanie 5 - rozszerzone. Warszawa, Wydawnictwo Difin

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa w języku polskim: **Teorie kryminologiczne**

Nazwa w języku angielskim: **Criminological theories**

Karta przedmiotu ważna od roku akademickiego: **2026/2027**

Kierunek studiów: **Pedagogika**

Poziom studiów: **Studia I stopnia**

Forma studiów: **Niestacjonarna**

Profil: **Praktyczny**

Specjalność: **Resocjalizacja z kryminologią**

Język wykładowy: **Polski**

Jednostka prowadząca: **Wydział Nauk Społecznych i Technicznych**

Opiekun przedmiotu: **dr hab. Rafał Czachor, prof. UJW**

OBCIĄŻENIE STUDENTA

	Wykład	Ćwiczenia	Konwersatorium	Projekt	Laboratorium
Liczba godzin zajęć dydaktycznych organizowanych przez Uczelnię	-	-	12	-	-
Liczba godzin całkowitego nakładu pracy studenta	-	-	50	-	-
Forma zaliczenia	-	-	Zaliczenie z oceną	-	-
Liczba punktów ECTS	-	-	2	-	-

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

Brak

CELE PRZEDMIOTU

C1	Przedstawienie (według podstawowych nurtów kryminologicznych) zagadnień teorii kryminologicznych (o charakterze głównie etiologicznym) starających się odpowiedzieć na podstawowe pytania kryminologii jako nauki.
----	--

C2	Nabycie przez studenta, w stopniu zaawansowanym, wiedzy z zakresu kryminologii, socjologii, psychologii.
C3	Przez poznanie przyczyn, uwarunkowań i mechanizmów powstawania zachowań patologicznych ze szczególnym uwzględnieniem przestępczości, nabycie przez studenta zaawansowanej wiedzy z zakresu przestępczości jako groźnego zjawiska społecznego oraz metod badań właściwych dla kryminologii, a także umiejętności praktycznego wykorzystania omawianych instytucji, w tym prawidłowej interpretacji zachowań przestępczych.

PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ – PEU	
Z zakresu wiedzy:	
PEU_W01	Student posiada zaawansowaną wiedzę o powiązaniach kryminologii z innymi naukami (w szczególności z psychologią, socjologią, psychiatrą, statystyką, pedagogiką resocjalizacyjną, naukami penalnymi).
PEU_W02	Student posiada zaawansowaną wiedzę o społeczno-polityczno-ekonomicznym podłożu zjawisk przestępnych i patologicznych oraz o wieloaspektowych, biologiczno-psychologiczno-społecznych podstawach zachowania człowieka i konsekwencjach zachowań jednostki.
Z zakresu umiejętności:	
PEU_U01	Student potrafi wyjaśnić przebieg procesów społeczno-gospodarczo-politycznych oraz ich wpływ na przestępczość i patologie społeczne. Potrafi prawidłowo interpretować uzyskiwane dane dotyczące skali przestępczości i wyjaśniać treść przepisów prawnych dotyczących kluczowych instytucji prawa karnego.
PEU_U02	Student potrafi wskazać środowiskowe podstawy wychowania i rozwoju jednostki. Potrafi wskazać czynniki o charakterze psychologicznym wpływające na zachowania przestępcze. Potrafi umiejętnie praktycznie posługiwać się aparatem pojęciowym dotyczącym opisywania i charakteryzowania przestępczości jako zjawiska społecznego oraz problemu dla systemu prawnego.
Z zakresu kompetencji społecznych:	
PEU_K01	Student potrafi krytycznie ocenić posiadaną wiedzę i umiejętności, a także rozwijać je interdyscyplinarnie.

TREŚCI PROGRAMOWE		
Forma zajęć – KONWERSATORIUM		Liczba godzin
Ć1	Wprowadzenie do tematyki teorii kryminologicznych.	2
Ć2	Podstawowe nurty w szkole antropologicznej (np. teoria C. Lombroso).	2
Ć3	Podstawowe nurty w szkole socjologicznej (np. teorie K. Mertona, T. Sellina, T. Hirscha).	2

Ć4	Podstawowe nurty w szkole psychologicznej (np. teorie Z. Freuda, K. Lorenza, E. Fromma).	2
Ć5	Podstawowe nurty w tzw. nowej kryminologii.	2
Ć6	Metody i sposoby badania zjawiska przestępczości.	2
Razem		12

STOSOWANE NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE	
1.	Dyskusja
2.	Praca w grupach
3.	Studium przypadków
4.	Prezentacja multimedialna

METODY I FORMY OCENY
OŚIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Formy oceny (F lub P)*	Numer efektu uczenia się (przedmiotowego)	Metody oceny osiągnięcia efektu uczenia się
F	<i>PEU_W01, PEU_W012 PEU_U01, PEU_U02, PEU_K01</i>	Obserwacja i ocena aktywności na zajęciach. Wypowiedź ustna, dotycząca odpowiedzi na pytania dotyczące literatury przedmiotu zadawane w trakcie wykładu. Dyskusja nad studium przypadków oraz przygotowanie z przedstawienie prezentacji multimedialnej z analizy studium przypadków
P	<i>PEU_W01, PEU_W012 PEU_U01, PEU_U02, PEU_K01</i>	Średnia ocena z ocen obejmujących wszystkie oceny formujące

*F – ocena formująca (w trakcie semestru), P – ocena podsumowująca (na koniec semestru)

KRYTERIA OCENY
OŚIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Nr PEU	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra
PEU_W01	Student potrafi wymienić podstawowe powiązania kryminologii z innymi naukami, takimi jak psychologia, socjologia, psychiatria, statystyka, pedagogika resocjalizacyjna i nauki penalne.	Student potrafi wymienić podstawowe powiązania kryminologii z innymi naukami, takimi jak psychologia, socjologia, psychiatria, statystyka, pedagogika resocjalizacyjna i nauki penalne oraz potrafi wyjaśnić, jak każda z wymienionych nauk (psychologia, socjologia, psychiatria, statystyka, pedagogika resocjalizacyjna, nauki penalne) przyczynia się do rozwoju kryminologii, potrafi podać konkretne przykłady zastosowania wiedzy z innych nauk w kryminologii.	Student posiada szczegółową i zaawansowaną wiedzę o powiązaniach kryminologii z innymi naukami, potrafi szczegółowo opisać, jak każda z tych nauk integruje się z kryminologią i jakie są jej najnowsze osiągnięcia w tym zakresie. Ponadto, student wykazuje wysoką umiejętność krytycznego podejścia do literatury i badań z zakresu kryminologii oraz powiązanych nauk. Potrafi ocenić skuteczność różnych teorii i metod.
PEU_W02	Student potrafi wymienić podstawowe aspekty społeczno-polityczno-ekonomicznego podłoża zjawisk przestępnych i patologicznych oraz zna podstawowe koncepcje dotyczące biologicznych, psychologicznych i społecznych podstaw zachowania człowieka.	Student potrafi wyjaśnić, jak społeczno-polityczno-ekonomiczne czynniki wpływają na zjawiska przestępne i patologiczne, i zna różne teorie w tym zakresie oraz potrafi podać konkretne przykłady zjawisk przestępnych i patologicznych wynikających z różnych czynników społeczno-polityczno-ekonomicznych oraz omówić ich konsekwencje.	Student posiada szczegółową i zaawansowaną wiedzę na temat społeczno-polityczno-ekonomicznych czynników wpływających na zjawiska przestępne i patologiczne, potrafi szczegółowo omówić najnowsze teorie i badania w tym zakresie. Ponadto, student potrafi krytycznie ocenić różne teorie i badania dotyczące biologicznych, psychologicznych i społecznych podstaw zachowania człowieka oraz konsekwencji tych zachowań.
PEU_U01	Student potrafi wyjaśnić przebieg procesów społeczno-gospodarczo-politycznych oraz ich wpływ na przestępczość i patologie społeczne. =	Student potrafi wyjaśnić przebieg procesów społeczno-gospodarczo-politycznych oraz ich wpływ na przestępczość i patologie społeczne. Potrafi prawidłowo interpretować uzyskiwane dane dotyczące skali przestępczości.	Student potrafi wyjaśnić przebieg procesów społeczno-gospodarczo-politycznych oraz ich wpływ na przestępczość i patologie społeczne. Potrafi prawidłowo interpretować uzyskiwane dane dotyczące skali przestępczości i wyjaśniać treść przepisów prawnych dotyczących kluczowych instytucji prawa karnego.
PEU_U02	Student potrafi wskazać środowiskowe podstawy wychowania i rozwoju	Student potrafi wskazać środowiskowe podstawy wychowania i rozwoju	Student potrafi wskazać środowiskowe podstawy wychowania i rozwoju

	jednostki.	jednostki. Potrafi wskazać czynniki o charakterze psychologicznym wpływające na zachowania przestępcze.	jednostki. Potrafi wskazać czynniki o charakterze psychologicznym wpływające na zachowania przestępcze. Potrafi umiejętnie praktycznie posługiwać się aparatem pojęciowym dotyczącym opisywania i charakteryzowania przestępczości jako zjawiska społecznego oraz problemu dla systemu prawnego.
PEU_K01	Student potrafi uzupełniać nabytą wiedzę a także rozwijać ją interdyscyplinarnie.	Student potrafi uzupełniać nabytą wiedzę i umiejętności, a także rozwijać ją interdyscyplinarnie.	Student potrafi samodzielnie uzupełniać nabytą wiedzę i umiejętności, a także rozwijać ją interdyscyplinarnie.

**MACIERZ POWIĄZANIA
EFEKTÓW UCZENIA SIĘ DLA PRZEDMIOTU TEORIE KRYMINOLOGICZNE
Z EFEKTAMI UCZENIA SIĘ NA KIERUNKU PEDAGOGIKA**

Przedmiotowy efekt uczenia się	Odniesienie przedmiotowego efektu do efektów uczenia się zdefiniowanych dla kierunku studiów i specjalności	Cele przedmiotu	Treści programowe	Numer narzędzia dydaktycznego
PEU_W01	K_W02	C1, C2, C3	K1, K2, K3, K4, K5, K6	1,2,3,4
PEU_W02	K_W05	C1, C2, C3	K1, K2, K3, K4, K5, K6	1,2,3,4
PEU_U01	K_U02, K_U03	C1, C2, C3	K1, K2, K3, K4, K5, K6	1,2,3,4
PEU_U02	K_U02, K_U04	C1, C2, C3	K1, K2, K3, K4, K5, K6	1,2,3,4
PEU_K01	K_K01	C1, C2, C3	K1, K2, K3, K4, K5, K6	1,2,3,4

LITERATURA PODSTAWOWA
"Wprowadzenie do kryminologii: Teorie, metody i zachowania przestępcze" (11. wydanie), Frank E. Hagan i Leah E. Daigle, Wydawnictwo: SAGE Publications, Rok wydania: 2023, ISBN: 9781544398952
"Kryminologia: Teorie, wzorce i typologie" (13. wydanie), Larry J. Siegel, Wydawnictwo: Cengage Learning, Rok wydania: 2021, ISBN: 9780357624738
M. Kuć, Kryminologia, seria Skrypty Becka, Warszawa, 2015
LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA
B. Hołyst, Kryminologia, Warszawa 2016.

"Kryminologia" (3. wydanie), Tim Newburn, Wydawnictwo: Routledge, Rok wydania: 2017, ISBN: 9781138643130

"The Oxford Handbook of Criminological Theory", Redaktorzy: Francis T. Cullen, Pamela Wilcox, Wydawnictwo: Oxford University Press, Rok wydania: 2012, ISBN: 9780199747238

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa w języku polskim: **Trening interpersonalny**

Nazwa w języku angielskim: **Interpersonal Training**

Karta przedmiotu ważna od roku akademickiego: **2026/2027**

Kierunek studiów: **Pedagogika**

Poziom studiów: **Studia I stopnia**

Forma studiów: **Niestacjonarne**

Profil: **praktyczny**

Specjalność: **Resocjalizacja z kryminologią**

Język wykładowy: **polski**

Jednostka prowadząca: **Wydział Nauk Społecznych i Technicznych**

Opiekun przedmiotu: **dr hab. Rafał Czachor, prof. UJW**

OBCIĄŻENIE STUDENTA

Kategoria	Wykład	Projekt /Laboratorium	Konwersatorium
Liczba godzin zajęć dydaktycznych organizowanych przez uczelnię			16
Liczba godzin całkowitego nakładu pracy studenta			50
Forma zaliczenia			Zaliczenie na ocenę
Liczba punktów ECTS			2

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

1. Zaliczony przedmiot Wprowadzenie do psychologii

CELE PRZEDMIOTU

C1. Nabycie zaawansowanej wiedzy, pozwalającej na rozumienie mechanizmów psychologicznych kierujących zachowaniami innych.

C2. Nabycie umiejętności interpersonalnych z obszarów: komunikacji, asertywności i zarządzania emocjami.

PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ – PEU

Z zakresu wiedzy:

PEU_W01	Student zna mechanizmy psychologiczne kierujące zachowaniami innych.
Z zakresu umiejętności:	
PEU_U01	Student posiada umiejętności interpersonalne z obszarów: komunikacji, asertywności i zarządzania emocjami.
Z zakresu kompetencji społecznych:	
PEU_K01	Student jest świadomy swych reakcji i zachowań związanych z uczestnictwem w procesie grupowym.

TREŚCI PROGRAMOWE		
Forma zajęć: Ćwiczenia		Liczba godzin
Ć 1	Rozpoznawanie własnych emocji	5
Ć 2	Informacje zwrotne na własny temat	5
Ć 3	Świadomość grupy	5
Ć 4	Role grupowe	5
Razem		20

STOSOWANE NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE	
	1. Karty pracy 2. Rekwizyty do zadań

**METODY I FORMY OCENY
OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ**

Formy oceny (F lub P)*	Numer efektu uczenia się	Metody oceny osiągnięcia efektu uczenia się
F1	PEU_W01,	Odpowiedź ustna
F2	PEU_U01,	Prezentacja zagadnienia
F3	PEU_K01	Odpowiedź ustna
P (z uwzględnieniem F1-F3)	PEU_W01, , PEU_U01, PEU_K01	Odpowiedź ustna, prezentacja zagadnienia

*F – ocena formująca (w trakcie semestru), P – ocena podsumowująca (na koniec semestru)

**KRYTERIA OCENY
OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ**

Nr PEU	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra
PEU_W01	Student potrafi w podstawowym stopniu opisać mechanizmy psychologiczne kierujące zachowaniami innych.	Student potrafi w dobrym stopniu opisać mechanizmy psychologiczne kierujące zachowaniami innych oraz wskazać więcej niż jedno ujęcie wybranego	Student potrafi w sposób pełny opisać mechanizmy psychologiczne kierujące zachowaniami innych, wskazać więcej niż jedno ujęcie wybranego mechanizmu, oraz

		mechanizmu.	dokonać krytycznej oceny przedstawianych interpretacji.
PEU_U01	Student potrafi w podstawowym zakresie zastosować umiejętności interpersonalne z obszarów: komunikacji, asertywności i zarządzania emocjami.	Student potrafi w dobrym stopniu stosować umiejętności interpersonalne z obszarów: komunikacji, asertywności i zarządzania emocjami, scharakteryzować fazy formowania się grupy, etapy rozwoju emocji, dodatkowo potrafi dokonać analizy problemów mogących pojawić się w procesie grupowym.	Student potrafi w sposób pełny stosować umiejętności interpersonalne z obszarów: komunikacji, asertywności i zarządzania emocjami, scharakteryzować fazy formowania się grupy, etapy rozwoju emocji, potrafi dokonać analizy problemów mogących pojawić się w procesie grupowym, dodatkowo zaproponować działania mające na celu ograniczenie negatywnych konsekwencji konfliktów wewnątrz grupy.
PEU_K01	Student potrafi podać przykłady swych reakcji i zachowań związanych z uczestnictwem w procesie grupowym	Student dodatkowo dostrzega sens i potrzebę podejmowania działań mających na celu polepszenie procesu grupowego.	Student dodatkowo jest gotów do podejmowania działań terapeutycznych dla uczestników grupy.

LITERATURA PODSTAWOWA
1. Rogers, C. R. (1991). Terapia nastawiona na klienta. Grupy spotkaniowe. Wrocław: Thesaurus-Press.
LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA
- Egan, G. (2001). Twarzą w twarz: Uczestnictwo w grupowym treningu psychologicznym i rozwój interpersonalny. Poznań: Zys i S-ka. - Jedliński, K, Golińska, L., Karczewska, M., Łabędź, D., Ossowska, T. i Szczepańska, H. (1997). Trening interpersonalny. Warszawa: WAB. - Praszkier, R. i Różycki, A. (1984). Bliskie spotkania. Rzecz o treningu grupowym. Warszawa: Nasza Księgarnia. - Rogers, C. R. (1981). Grupy spotkaniowe. W: K. Jankowski (red.), Psychologia w działaniu. Warszawa: Czytelnik (s. 78-155). - Zaborowski, Z. (1997). Trening interpersonalny. Warszawa: Wyd. Scholar.
ŹRÓDŁA ELEKTRONICZNE

MACIERZ POWIĄZANIA

EFEKTÓW UCZENIA SIĘ DLA PRZEDMIOTU **Trening interpersonalny**

Z EFEKTAMI UCZENIA SIĘ NA KIERUNKU: **PEDAGOGIKA**

Efekt uczenia się	Kod efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne
PEU_W01	K_W03	C1	Ć1- 4	1,2
PEU_U01	K_U01	C2	Ć1- 4	1,2
PEU_K01	K_K01	C3	Ć1-4	1,2

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa w języku polskim: **Wprowadzenie do kryminalistyki**

Nazwa w języku angielskim: **Introduction to forensics**

Karta przedmiotu ważna od roku akademickiego: **2026/2027**

Kierunek studiów: **Pedagogika**

Poziom studiów: **Studia I stopnia**

Forma studiów: **Niestacjonarna**

Profil: **Praktyczny**

Specjalność: **Resocjalizacja z kryminologią**

Język wykładowy: **Polski**

Jednostka prowadząca: **Wydział Nauk Społecznych i Technicznych**

Opiekun przedmiotu: **dr hab. Rafał Czachor, prof. UJW**

OBCIĄŻENIE STUDENTA

	Wykład	Ćwiczenia	Konwersatorium	Projekt	Laboratorium
Liczba godzin zajęć dydaktycznych organizowanych przez Uczelnię	-	14	-	-	-
Liczba godzin całkowitego nakładu pracy studenta	-	50	-	-	-
Forma zaliczenia	-	Zaliczenie z oceną	-	-	-
Liczba punktów ECTS	-	2	-	-	-

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

Brak

CELE PRZEDMIOTU

C1	Poznanie podstawowej terminologii stosowanej w kryminalistyce.
C2	Poznanie możliwości jakie niesie wiedza i umiejętności kryminalistyczne w procesie ujawniania i wykrywania sprawców różnych kategorii przestępstw.

C3	Opanowanie, w stopniu zaawansowanym, podstawowej wiedzy z zakresu kryminalistyki niezbędnej w dalszych studiach.
----	--

PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ – PEU	
Z zakresu wiedzy:	
PEU_W01	Student posiada zaawansowaną wiedzę na temat współczesnej kryminalistyki. Zna, na poziomie zaawansowanym, podstawową terminologię, funkcje oraz metody techniczne i badawcze z zakresu kryminalistyki w procesie wspierania funkcji wykrywczej i dowodowej w zwalczaniu i neutralizacji przestępczości w stopniu bardzo zaawansowanym.
Z zakresu umiejętności:	
PEU_U01	Student posiada umiejętność posługiwania się ujęciami teoretycznymi w celu diagnozowania i prognozowania sytuacji oraz analizowania strategii działań praktycznych w odniesieniu do różnych kontekstów działalności o charakterze kryminalnym.
Z zakresu kompetencji społecznych:	
PEU_K01	Student jest przygotowany do podejmowania odpowiedzialnych decyzji zawodowych, kierując się zasadami etyki zawodowej. Potrafi ocenić konsekwencje swoich działań i decyzji, zarówno z punktu widzenia prawa, jak i etyki.

TREŚCI PROGRAMOWE		
Forma zajęć – ĆWICZENIA		Liczba godzin
Ć1	Wprowadzenie do przedmiotu, zapoznanie z sylabusem, ustalenie zasad zaliczenia przedmiotu. Rys historyczny oraz współczesna kryminalistyka i jej znaczenie w systemie nauk.	2
Ć2	Podstawowe pojęcia w kryminalistyce. Specyfika terminologii kryminalistycznej i jej znaczenie w procesie wykrywczym sprawców przestępstw. Działy, funkcje i zadania kryminalistyki. Zasady działań kryminalistycznych.	2
Ć3	Źródła informacji o przestępstwie i przestępcy. Ocena i możliwości wykorzystania źródeł w praktyce. Znaczenie <i>modus operandi</i> sprawców przestępstw w pracy operacyjno - rozpoznawczej.	2
Ć4	Charakterystyka wybranych śladów kryminalistycznych (biologiczne, daktyloskopijne oraz kryminalistyczne badania DNA, mikroślady, traseologiczne, mechanoskopijne, ślady użycia broni palnej, ślady w świadomości.	2
Ć5	Badanie miejsca zdarzenia w zależności od charakteru czynu, oględziny miejsca zdarzenia. Tworzenie wersji i hipotez śledczych. Fotografia kryminalistyczna. Szkice i plany kryminalistyczne – podstawowe informacje.	2
Ć6	Wnioskowanie na miejscu zdarzenia a ekspertyza kryminalistyczna. Identyfikacja	2

	pisma ręcznego.	
Ć7	Oględziny – podstawy prawne, podział, zasady przeprowadzania, metody, schematy przeprowadzania, zasady sporządzania protokołu. Podsumowanie zajęć.	2
Razem		14

STOSOWANE NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE	
1.	Dyskusja
2.	Praca w grupach
3.	Studium przypadków
4.	Prezentacja multimedialna

**METODY I FORMY OCENY
OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ**

Formy oceny (F lub P)*	Numer efektu uczenia się (przedmiotowego)	Metody oceny osiągnięcia efektu uczenia się
F	PEU_W01, PEU_U01, PEU_K01	Obserwacja i ocena aktywności na zajęciach. Wypowiedź ustna, dotycząca odpowiedzi na pytania dotyczące literatury przedmiotu zadawane w trakcie wykładu. Dyskusja nad studium przypadków oraz przygotowanie z przedstawienie prezentacji multimedialnej z analizy studium przypadków
P	PEU_W01, PEU_U01, PEU_K01	Średnia ocena z ocen obejmujących wszystkie oceny formujące

*F – ocena formująca (w trakcie semestru), P – ocena podsumowująca (na koniec semestru)

**KRYTERIA OCENY
OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ**

Nr PEU	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra
PEU_W01	Zna podstawową terminologię, funkcje oraz metody techniczne i badawcze z	Zna podstawową terminologię, funkcje oraz metody techniczne i badawcze z	Zna podstawową terminologię, funkcje oraz metody techniczne i badawcze z

	zakresu kryminalistyki.	zakresu kryminalistyki w procesie wspierania funkcji wykrywczej w stopniu średnim.	zakresu kryminalistyki w procesie wspierania funkcji wykrywczej i dowodowej w zwalczaniu i neutralizacji przestępczości w stopniu bardzo zaawansowanym.
PEU_U01	Analizuje rozwiązania systemowe z zakresu kryminalistyki posługując się terminologią prawniczą, rozwiązując i interpretując proste przypadki dotyczące weryfikacji materiału dowodowego w stopniu podstawowym	Analizuje rozwiązania systemowe z zakresu kryminalistyki posługując się terminologią prawniczą, rozwiązując i interpretując proste przypadki dotyczące weryfikacji materiału dowodowego w stopniu średnim.	Analizuje rozwiązania systemowe z zakresu kryminalistyki posługując się terminologią prawniczą, rozwiązując i interpretując proste przypadki dotyczące weryfikacji materiału dowodowego w stopniu bardzo zaawansowanym.
PEU_K01	Student potrafi ogólnie opisać znaczenie społecznych i etycznych aspektów pracy kryminalistycznej, ale jego wiedza jest powierzchowna i fragmentaryczna. Rozumie konieczność zachowania standardów etycznych i prawa, ale ma trudności z ich praktycznym zastosowaniem. Potrafi współpracować w zespole, ale często potrzebuje wsparcia i wskazówek. Jest w stanie włączyć się w dyskusje zespołowe, ale jego wkład jest ograniczony.	Student posiada dobrą znajomość społecznych i etycznych aspektów pracy kryminalistycznej i potrafi je szczegółowo opisać. Rozumie i potrafi praktycznie zastosować standardy etyczne i prawo w większości sytuacji. Student skutecznie współpracuje w zespole, aktywnie uczestniczy w dyskusjach i wnosi wartościowe uwagi. Potrafi pracować zarówno samodzielnie, jak i jako członek zespołu, wykazując inicjatywę.	Student posiada zaawansowaną wiedzę na temat społecznych i etycznych aspektów pracy kryminalistycznej i potrafi je dogłębnie analizować. Umiejętnie i konsekwentnie stosuje standardy etyczne i prawo w różnych, nawet złożonych sytuacjach zawodowych. Student efektywnie współpracuje w zespole, wykazując umiejętność liderowania i organizacji pracy zespołowej. Jego wkład w prace zespołowe jest znaczący, a podejmowane inicjatywy często przynoszą pozytywne rezultaty.

MACIERZ POWIĄZANIA

EFEKTÓW UCZENIA SIĘ DLA PRZEDMIOTU WPROWADZENIE DO KRYMINALISTYKI Z EFEKTAMI UCZENIA SIĘ NA KIERUNKU PEDAGOGIKA

Przedmiotowy efekt uczenia się	Odniesienie przedmiotowego efektu do efektów uczenia się zdefiniowanych dla kierunku studiów i specjalności	Cele przedmiotu	Treści programowe	Numer narzędzia dydaktycznego
PEU_W01	K_W01	C1, C2, C3	Ć1-7	1,2,3,4
PEU_U01	K_U02	C1, C2, C3	Ć1-7	1,2,3,4
PEU_K01	K_K01, K_K04	C1, C2, C3	Ć1-7	1,2,3,4

--	--	--	--	--

LITERATURA PODSTAWOWA
J. Kasprzak, B. Młodziejowski, W. Kasprzak, Kryminalistyka. Zarys systemu, Warszawa 2015
B. Hołyst, Kryminalistyka Wydawnictwo Lexis Nexis, Warszawa 2016
LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA
M. Bartnik, W. Lis, Leksykon kryminalistyki Wydawnictwo C.H.Beck, Warszawa 2016
"Forensic Science: An Introduction to Scientific and Investigative Techniques" (5. wydanie), Stuart H. James, Jon J. Nordby, Suzanne Bell, Wydawnictwo: CRC Press, Rok wydania: 2024
A. Gliszczyński, Rozpoznawanie predyspozycji przestępczych jako forma prewencji kryminalnej, Wydawnictwo Impuls, Kraków 2017.

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa w języku polskim: **Wprowadzenie do socjoterapii**

Nazwa w języku angielskim: **Introduction to the sociotherapy**

Karta przedmiotu ważna od roku akademickiego: **2026/2027**

Kierunek studiów: **Pedagogika**

Poziom studiów: **Studia I stopnia**

Forma studiów: **Niestacjonarne**

Profil: **Praktyczny**

Specjalność: **Resocjalizacja z kryminologią**

Język wykładowy: **Polski**

Jednostka prowadząca: **Wydział Nauk Społecznych i Technicznych**

Opiekun przedmiotu: dr hab. Rafał Czachor, prof. UJW

OBCIĄŻENIE STUDENTA

	Wykład	Ćwiczenia	Konwersatorium	Projekt	Laboratorium
Liczba godzin zajęć dydaktycznych organizowanych przez Uczelnię	12	14			
Liczba godzin całkowitego nakładu pracy studenta	50	50			
Forma zaliczenia	Egzamin	Zaliczenie z oceną			
Liczba punktów ECTS	2	2			

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

1. Zaliczony przedmiot: Wprowadzenie do pedagogiki
2. Zaliczony przedmiot: Teoretyczne podstawy wychowania

CELE PRZEDMIOTU

- C1. Poznanie przedmiotu zainteresowań, subdyscyplin oraz specjalistycznej terminologii i założeń socjoterapii.
 C2. Nabycie zaawansowanej wiedzy na temat czynników pomocowych w socjoterapii
 C3. Poznanie zasad diagnozy psychodynamicznej w socjoterapii.
 C4. Nabycie umiejętności stosowania technik socjoterapeutycznych w pracy z dziećmi i młodzieżą.
 C5. Kształtowanie postawy refleksyjnego pedagoga w odniesieniu do podejmowanych działań na rzecz dzieci i młodzieży.

PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA – PEU

Z zakresu wiedzy:

PEU_W01	Student zna miejsce socjoterapii wśród nauk pedagogicznych, zna przedmiot jej zainteresowań i definiuje jej podstawową terminologię
---------	---

Z zakresu umiejętności:	
PEU_U01	Student potrafi diagnozować zaburzenia zachowania dzieci i młodzieży niedostosowaną społecznie.
PEU_U02	Student posiada umiejętność stosowania technik socjoterapeutycznych w praktyce.
Z zakresu kompetencji społecznych:	
PEU_K01	Student ma świadomość swojego wpływu na proces socjoterapii w pracy z dziećmi i młodzieżą.

TREŚCI PROGRAMOWE		
Forma zajęć: wykład		Liczba godzin
W 1	Socjoterapia jako forma pomocy psycho-pedagogicznej.	2
W 2	Czynniki pomocowe w socjoterapii dzieci i młodzieży.	2
W 3	Kompetencje i kwalifikacje socjoterapeuty.	2
W 4	Diagnoza psychodynamiczna w socjoterapii.	2
W 5	Socjoterapia w podejściu psychodynamicznym: stadia, etapy, zasady i efekty.	2
W 6	Rozwijanie sił charakteru poprzez stosowanie psychologii pozytywnej w praktyce.	2
Razem		10

Forma zajęć: ćwiczenia		
C1	Wybrane konteksty socjoterapii w pracy z jednostkami niedostosowanymi społecznie.	2
C2	Diagnoza socjoterapeutyczna.	2
C3	Grupowa integracja autobiograficzna.	2
C4	Wykorzystanie elementów coachingu w pracy socjoterapeutycznej.	2
C5	Techniki relaksacyjne w socjoterapii w perspektywie uczestnika i terapeuty.	2
C6	Wizualizacja w socjoterapii.	2
C 7	Twórczość w socjoterapii.	2
Razem		14

STOSOWANE NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE	
1.	Prezentacja treści z wykorzystaniem multimedialnych.
2.	Analiza literatury i tekstów przedmiotowo-metodycznych.
3.	Praca w grupach, dyskusja dydaktyczna.

METODY I FORMY OCENY

OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA

Formy oceny (F lub P)*	Numer efektu uczenia (przedmiotowego)	Metody oceny osiągnięcia efektu uczenia
F ć	PEU_W02, PEU_U01, PEU_W01	Praca w grupach, dyskusja.
P ć	PEU_U01, PEU_K01 PEU_W01, PEU_W02	Zaliczenie w formie ustnej lub pisemnej.
F w	PEU_W01, PEU_W02, PEU_K01	Dyskusja, wypowiedź ustna.
P w	PEU_W01, PEU_W02, PEU_U01, PEU_K01	Egzamin w formie ustnej lub pisemnej.

*F – ocena formująca (w trakcie semestru), P – ocena podsumowująca (na koniec semestru)

KRYTERIA OCENY

OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Nr PEU	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra
PEU_W01	Student potrafi opisać ogólnie miejsce socjoterapii w kontekście nauk pedagogicznych, wskazując na jej podstawowe założenia i cele. Zna kilka podstawowych obszarów zainteresowań socjoterapii oraz potrafi wymienić ich przykłady. Definiuje podstawową terminologię związaną z socjoterapią, taką jak grupa terapeutyczna, interwencja społeczna, czy proces grupowy.	Student potrafi szczegółowo opisać miejsce socjoterapii w obrębie nauk pedagogicznych, prezentując jej znaczenie i wpływ na procesy wychowawcze i terapeutyczne. Zna różnorodne obszary zainteresowań socjoterapii, wykazując się znajomością ich charakterystyk oraz związanych z nimi metod i technik pracy. Definiuje terminologię związaną z socjoterapią na poziomie zaawansowanym, wyjaśniając jej znaczenie i kontekst stosowania w praktyce socjoterapeutycznej.	Student prezentuje zaawansowaną wiedzę na temat miejsca socjoterapii wśród nauk pedagogicznych, analizując jej teoretyczne podstawy oraz praktyczne implikacje. Posiada wszechstronną wiedzę na temat różnorodnych obszarów zainteresowań socjoterapii, uwzględniając zarówno podejścia indywidualne, jak i grupowe oraz aspekty terapeutyczne i społeczne. Definiuje zaawansowaną terminologię związaną z socjoterapią, wykazując się umiejętnością analizy krytycznej i interpretacji pojęć oraz ich zastosowania w kontekście procesów socjoterapeutycznych
PEU_U01	Student potrafi rozpoznawać podstawowe symptomy zaburzeń zachowania u dzieci i młodzieży niedostosowanej społecznie. Zna podstawowe narzędzia i metody diagnozowania tych zaburzeń, takie jak ankiety, obserwacje czy wywiady.	Student potrafi rozpoznawać podstawowe symptomy zaburzeń zachowania u dzieci i młodzieży niedostosowanej społecznie. Zna podstawowe narzędzia i metody diagnozowania tych zaburzeń, takie jak ankiety, obserwacje czy wywiady. Dodatkowo, jest w stanie przeprowadzić podstawową diagnozę opartą na standardowych kryteriach diagnostycznych.	Student potrafi rozpoznawać podstawowe symptomy zaburzeń zachowania u dzieci i młodzieży niedostosowanej społecznie. Zna podstawowe narzędzia i metody diagnozowania tych zaburzeń, takie jak ankiety, obserwacje czy wywiady. Dodatkowo, jest w stanie przeprowadzić podstawową diagnozę opartą na standardowych kryteriach diagnostycznych oraz potrafi dokonać krytycznej analizy konsekwencji tej diagnozy
PEU_U02	Student potrafi wymienić i opisać metody pracy z zaburzeniami emocji i zachowania, podać przykłady działań profilaktycznych i	Student potrafi adekwatnie zastosować w określonych sytuacjach techniki socjoterapeutyczne w praktyce.	Student potrafi adekwatnie zastosować w określonych sytuacjach techniki socjoterapeutyczne w praktyce, dodatkowo potrafi wskazać sposoby ewaluacji

	interwencyjnych		działań
PEU_K01	Student ma świadomość swojego wpływu na proces socjoterapii w pracy z dziećmi i młodzieżą	Student dodatkowo potrafi uzasadnić konieczności prowadzenia takich działań, odwołując się do wiedzy o czynnikach i mechanizmach powstawania trudnych i zaburzonych zachowań	Student dodatkowo potrafi wdrożyć zasadę indywidualizacji działań

LITERATURA PODSTAWOWA	
Pytka L. (2001): Pedagogika resocjalizacyjna. Wybrane zagadnienia teoretyczne, diagnostyczne i metodyczne, Warszawa: Wydawnictwo Akademii Pedagogiki Specjalnej.	
Urban B., Stanik J., (red.) (2008): Resocjalizacja, Tom 1 i 2, Warszawa: PWN.	
LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA	
Szymańska J. (2012): Programy profilaktyczne. Podstawy profesjonalnej profilaktyki, Warszawa: Ośrodek Rozwoju Edukacji.	
Wysocka E. (2008): Diagnoza w resocjalizacji, Warszawa: PWN.	
Urban B. (2000): Zaburzenia w zachowaniu i przestępczość młodzieży, Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego.	
ŹRÓDŁA ELEKTRONICZNE	
Ustawa z dnia 9.06.2022 o wspieraniu i resocjalizacji nieletnich - https://isap.sejm.gov.pl/isap.nsf/DocDetails.xsp?id=WDU20220001700	
Brodniak W. A. (2007): Zapobieganie samobójstwom. Poradnik dla nauczycieli i innych pracowników szkoły. Druk: MEN, Wydawca: Fraszka Edukacyjna - https://brpd.gov.pl/sites/default/files/zapobieganie_samobojstwom.pdf	

**MACIERZ POWIĄZANIA
EFEKTÓW UCZENIA DLA PRZEDMIOTU:
WPROWADZENIE DO SOCJOTERAPII**

Z EFEKTAMI UCZENIA NA KIERUNKU: PEDAGOGIKA

Przedmiotowy efekt uczenia	Odniesienie przedmiotowego efektu do efektów uczenia zdefiniowanych dla kierunku studiów i specjalności	Cele przedmiotu	Treści programowe	Numer narzędzia dydaktycznego
PEU_W01	K_W02	C1-7	W1-7, C1-6	1,2,3
PEU_U01	K_U01	C1-7	W1-7, C1-6	1,2,3
PEU_U02	K_U01	C1-7	W1-7, C1-6	1,2,3
PEU_K01	K_K02	C1-7	W1-7, C1-6	1,2,3

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa w języku polskim: **Współczesne systemy resocjalizacyjne**
 Nazwa w języku angielskim: **Contemporary systems of resocialization**
 Karta przedmiotu ważna od roku akademickiego: **2026/2027**
 Kierunek studiów: **Pedagogika**
 Poziom studiów: **Studia I stopnia**
 Forma studiów: **Niestacjonarne**
 Profil: **praktyczny**
 Specjalność: **Resocjalizacja z kryminologią**
 Język wykładowy: **polski**
 Jednostka prowadząca: **Wydział Nauk Społecznych i Technicznych**
 Opiekun przedmiotu: **dr hab. Rafał Czachor, prof. UJW**

OBCIĄŻENIE STUDENTA

Kategoria	Wykład	Projekt /Laboratorium	Konwersatorium/ Ćwiczenia
Liczba godzin zajęć dydaktycznych organizowanych przez uczelnię	14		
Liczba godzin całkowitego nakładu pracy studenta	50		
Forma zaliczenia	Zaliczenie na ocenę		
Liczba punktów ECTS	2		

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

CELE PRZEDMIOTU	
C1	Nabycie zaawansowanej wiedzy dotyczącej współczesnych kierunków rozwoju pedagogiki, w tym w zakresie resocjalizacji i ewolucji systemów resocjalizacyjnych
C2	Nabycie umiejętności z zakresu organizacji i zarządzania w odniesieniu do placówek wychowawczych, resocjalizacyjnych i penitencjarnych, w tym z przeszłości
C3	Nabycie umiejętności adekwatnego wykorzystywania posiadanej wiedzy dla podejmowanej praktyki wychowawczej w placówkach resocjalizacyjnych i penitencjarnych.
C4	Rozwinięcie i pogłębienie świadomości odnośnie potrzeby ciągłego rozwoju osobistego i zawodowego w celu jak najlepszego postępowania z młodzieżą i dorosłymi poddawany procesowi resocjalizacji

PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ – PEU	
Z zakresu wiedzy:	
PEU_W01	Student opisuje współczesne kierunki rozwoju pedagogiki, w tym w zakresie resocjalizacji i ewolucji systemów resocjalizacyjnych
Z zakresu umiejętności:	
PEU_U01	Student posiada umiejętności z zakresu planowania i organizacji pracy indywidualnej oraz zespołu w placówkach wychowawczych, resocjalizacyjnych i penitencjarnych
PEU_U02	Student potrafi adekwatnie zastosować posiadaną wiedzę dla podejmowanej praktyki wychowawczej w placówkach resocjalizacyjnych i penitencjarnych
Z zakresu kompetencji społecznych:	
PEU_K01	Student jest gotów do zasięgania opinii ekspertów, w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązywaniem problemu, w celu jak najlepszego postępowania z młodzieżą i dorosłymi poddawany procesowi resocjalizacji.

TREŚCI PROGRAMOWE		
Forma zajęć: Ćwiczenia		Liczba godzin
W1	Systemy karania i rodzaje kar za przestępstwa na przestrzeni wieków.	2
W2	Kształtowanie się i rozwój systemów penitencjarnych w Europie i na świecie a) Wielcy reformatorzy więziennictwa (C. Beccaria, J. Howard, J. Bentham, E. Fry, A. Maconoch E. Danjou, N. W. Juliusz) b) Systemy penitencjarne (domy poprawy Bridewells, system amsterdamski, system celkowy, amerykańskie systemy więzienne: pensylwański i auburnski, system progresywny),	2
W 3	Systemy penitencjarne w wybranych krajach świata: Rosja, Niemcy, kraje Beneluxu, Francja, Anglia) 7	2
W 4	Początki i rozwój polskiego systemu penitencjarnego. Podstawy organizacji więziennictwa w Polsce w końcu XIX i na początku XX wieku z uwzględnieniem systemów penitencjarnych zaborców	2
W 5	Podział i klasyfikacja więzień w Polsce	2
W 6	Rozwój i doskonalenie kadr do służby więziennej	2
W 7	Kolokwium. Zaliczenie	2
Razem		14

STOSOWANE NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE	
1.	Prelekcja z prezentacją multimedialną
2.	Dyskusja

**METODY I FORMY OCENY
OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ**

Formy oceny (F lub P)*	Numer efektu uczenia się	Metody oceny osiągnięcia efektu uczenia się
------------------------	--------------------------	---

F	PEU_W01, PEU_U01, PEU_U02, PEU_K01	Ocena aktywności udziału w dyskusji, pisemne kolokwium
P	PEU_W01, PEU_U01, PEU_U02, PEU_K01	Średnia ocena z kolokwium oraz ocen za aktywność w dyskusji

*F – ocena formująca (w trakcie semestru), P – ocena podsumowująca (na koniec semestru)

**KRYTERIA OCENY
OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ**

Nr PEU	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra
PEU_W01	Student potrafi w stopniu podstawowym opisać współczesne kierunki rozwoju pedagogiki, w tym w zakresie resocjalizacji i ewolucji systemów resocjalizacyjnych	Student potrafi w dobrym stopniu opisać współczesne kierunki rozwoju pedagogiki, w tym w zakresie resocjalizacji i ewolucji systemów resocjalizacyjnych	Student potrafi w sposób pełny opisać współczesne kierunki rozwoju pedagogiki, w tym w zakresie resocjalizacji i ewolucji systemów resocjalizacyjnych, dodatkowo potrafi dokonać krytycznej oceny opisywanych propozycji działań
PEU_U01	Student potrafi w podstawowym stopniu wykorzystać wiedzę teoretyczną z zakresu organizacji i zarządzania w odniesieniu do placówek wychowawczych, resocjalizacyjnych i penitencjarnych, w tym z przeszłości	Student potrafi w dobrym stopniu wykorzystać wiedzę teoretyczną z zakresu organizacji i zarządzania w odniesieniu do placówek wychowawczych, resocjalizacyjnych i penitencjarnych, w tym z przeszłości	Student potrafi w pełnym zakresie wykorzystać wiedzę teoretyczną
PEU_U02	Student potrafi adekwatnie zastosować posiadaną wiedzę dla podejmowanej praktyki wychowawczej w placówkach resocjalizacyjnych i penitencjarnych	Student potrafi adekwatnie zastosować w określonych sytuacjach adekwatnie zastosować posiadaną wiedzę dla podejmowanej praktyki wychowawczej w placówkach resocjalizacyjnych i penitencjarnych	Student potrafi adekwatnie zastosować adekwatnie zastosować posiadaną wiedzę dla podejmowanej praktyki wychowawczej w placówkach resocjalizacyjnych i penitencjarnych, dodatkowo potrafi wskazać sposoby ewaluacji działań
PEU_K01	Student ma świadomość odnośnie potrzeby ciągłego rozwoju osobistego i zawodowego w celu jak najlepszego postępowania z młodzieżą i dorosłymi poddawany procesowi resocjalizacji	Student dodatkowo potrafi uzasadnić konieczności prowadzenia takich działań, odwołując się do wiedzy z zakresu systemów resocjalizacyjnych	Student dodatkowo potrafi dokonać krytycznego omówienia poznanych systemów resocjalizacyjnych

LITERATURA PODSTAWOWA

1. Ambrozik W., Pedagogika resocjalizacyjna. W stronę uspołecznienia systemu oddziaływań, Wyd. „Impuls”, Kraków, 2016.
2. Konopczyński M., Pedagogika resocjalizacyjna. W stronę działań kreujących, Wyd. „Impuls”, Kraków, 2014.
3. Pytka L., Pedagogika resocjalizacyjna, Wyd. APS, Warszawa, 2003.
4. Urban B., Stanik J.M. (red.), Resocjalizacja, PWN, Warszawa, 2007.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA

1. Bałandynowicz A., Probacja. Resocjalizacja z udziałem społeczeństwa, Wyd. Wolters Kluwer, Warszawa, 2011.
- uzależnień oraz terapia i resocjalizacja osób uzależnionych, Wyd. KUL, Lublin, 1993.

2. Kuształ J., Dobro dziecka w procesie resocjalizacji. Aspekty pedagogiczne i prawne, Wyd. UJ, Kraków, 2018.
3. Kuształ J., System resocjalizacji młodzieży niedostosowane społecznie w Polsce i w Niemczech, Wyd. WAM i Wyd. Ignatianum, Kraków, 2018.
4. Zinkiewicz B. (red.), Przestępczość – resocjalizacja – profilaktyka. Współczesne aspekty, Wyd. AFM, Kraków, 2020.

ŹRÓDŁA ELEKTRONICZNE

MACIERZ POWIĄZANIA

EFEKTÓW UCZENIA SIĘ DLA PRZEDMIOTU **Współczesne systemy resocjalizacyjne**

Z EFEKTAMI UCZENIA SIĘ NA KIERUNKU: **PEDAGOGIKA**

Efekt uczenia się	Kod efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne
PEU_W01	K_W06	C1	W1-W6	1,2,3,4
PEU_U01	K_U08	C2	W1-W3, W6	1,2,3,4
PEU_U02	K_U02K_U08	C3	W1-W7	1,2,3,4
PEU_K01	K_K02, K_K03	C4	W1-W7	1,2,3,4

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa w języku polskim: **Współczesne zjawiska i subkultury dewiacyjne**
 Nazwa w języku angielskim: **Contemporary deviant phenomena and subcultures**
 Karta przedmiotu ważna od roku akademickiego: **2026/2027**
 Kierunek studiów: **Pedagogika**
 Poziom studiów: **Studia I stopnia**
 Forma studiów: **Niestacjonarne**
 Profil: **praktyczny**
 Specjalność: **Resocjalizacja z kryminologią**
 Język wykładowy: **polski**
 Jednostka prowadząca: **Wydział Nauk Społecznych i Technicznych**
 Opiekun przedmiotu: **dr hab. Rafał Czachor, prof. UJW**

OBCIĄŻENIE STUDENTA

Kategoria	Wykład	Projekt /Laboratorium	Konwersatorium/ Ćwiczenia
Liczba godzin zajęć dydaktycznych organizowanych przez uczelnię			10
Liczba godzin całkowitego nakładu pracy studenta			25
Forma zaliczenia			Zaliczenie na ocenę
Liczba punktów ECTS			1

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

CELE PRZEDMIOTU	
C1	Nabycie zaawansowanej wiedzy z zakresu współczesnych zjawisk i subkultur dewiacyjnych
C2	Nabycie umiejętności identyfikacji określonych subkultur dewiacyjnych
C3	Kształtowanie postawy krytycyzmu w wyrażaniu opinii na temat współczesnych zjawisk i subkultur dewiacyjnych

PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ – PEU

Z zakresu wiedzy:

PEU_W01	Student opisuje istotę, uwarunkowania i mechanizmy z zakresu współczesnych zjawisk i subkultur dewiacyjnych
Z zakresu umiejętności:	
PEU_U01	Student potrafi wykorzystać wiedzę teoretyczną do identyfikacji określonych subkultur dewiacyjnych
Z zakresu kompetencji społecznych:	
PEU_K01	Student ma świadomość konieczności kształtowania postawy krytycyzmu w wyrażaniu opinii na temat współczesnych zjawisk i subkultur dewiacyjnych

TREŚCI PROGRAMOWE		
Forma zajęć: Ćwiczenia		Liczba godzin
Ć 1	Zapoznanie z kartą przedmiotu i wymaganiami w związku z zaliczeniem przedmiotu. Kultura i kontrkultura.	2
Ć 2	Dewiacje – wybrane teorie wyjaśniające powstawanie zjawisk dewiacyjnych - teoria podkultur dewiacyjnych A. K. Cohena, koncepcja kultury warstw niższych W. B. Millera oraz teoria zróżnicowanych możliwości R. A. Clowarda i L. E. Ohlina	2
Ć 3	Subkultury – definicje, rodzaje, uwarunkowania, skutki, profilaktyka. Charakterystyka wybranych subkultur.	2
Ć 4	Analiza wybranej subkultury dewiacyjnej (elementy zewnętrzne i wewnętrzne), przykładowa konstrukcja (dyskusja grupowa)	2
Ć 5	Przygotowanie materiałów i pomocy do zaproponowanych projektów (dyskusja grupowa)	2
Razem		10

STOSOWANE NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE	
1.	Studium przypadku
2.	Prezentacje multimedialne
3.	Analiza mediów (film)

**METODY I FORMY OCENY
OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ**

Formy oceny (F lub P)*	Numer efektu uczenia się	Metody oceny osiągnięcia efektu uczenia się
F Ćwiczenia	PEU_W01, PEU_U01, PEU_K01	Ocena zrozumienia przez studentów poprzez zadawanie pytań w czasie rzeczywistym, dotyczących analizowanego studium przypadku Ocena prezentacji końcowej, dotyczącej analizowanego studium przypadku i indywidualnego wkładu każdego studenta oraz efektywności pracy. Ocena z pisemnej analizy mediów.
P Ćwiczenia	PEU_W01, PEU_U01, , PEU_K01	Średnia ocena, obejmująca ocenę z odpowiedzi na pytania, dotyczące analizowanego studium oraz ocenę z prezentacji końcowej i pisemnej analizy mediów.

*F – ocena formująca (w trakcie semestru), P – ocena podsumowująca (na koniec semestru)

**KRYTERIA OCENY
OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ**

Nr PEU	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra
PEU_W0	Student potrafi w stopniu	Student potrafi w dobrym	Student potrafi w sposób pełny

1	podstawowym opisać elementarną terminologię w obszarze kontrkultury i dewiacji społecznych	stopniu opisać elementarną terminologię w obszarze kontrkultury i dewiacji społecznych zna i rozumie podstawowe rodzaje więzi społecznych i rządzące nimi prawidłowości	opisać elementarną terminologię w obszarze kontrkultury i dewiacji społecznych zna i rozumie podstawowe rodzaje więzi społecznych i rządzące nimi prawidłowości
PEU_U0 1	Student potrafi posługiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi w celu analizowania motywów i wzorów ludzkich zachowań.	Student potrafi posługiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi w celu analizowania motywów i wzorów ludzkich zachowań, diagnozowania i prognozowania sytuacji oraz analizowania strategii działań praktycznych w odniesieniu do różnych kontekstów działalności resocjalizacyjnej	Student dodatkowo potrafi wskazać sposoby ewaluacji działań
PEU_K0 1	Student ma przekonanie o sensie, wartości i potrzebie podejmowania działań opiekuńczo-wychowawczo-terapeutycznych w środowisku społecznym.	Student ma przekonanie o sensie, wartości i potrzebie podejmowania działań opiekuńczo-wychowawczo-terapeutycznych w środowisku społecznym; jest gotowy do podejmowania wyzwań zawodowych; wykazuje aktywność, podejmuje trud i odznacza się wytrwałością w realizacji indywidualnych i zespołowych działań profesjonalnych w zakresie pedagogiki resocjalizacyjnej	Student dodatkowo potrafi wdrożyć zasadę indywidualizacji działań

LITERATURA PODSTAWOWA
1. Filipiak M., Subkultury młodzieżowe wczoraj i dziś, Tyczyn 2001. 2. Kita S., Dewiacja jako rezultat transmisji kultury dewiacyjnej, „Prace Naukowe Akademii i im. Jana Długosza w Częstochowie, Pedagogika”, 2011, 269-283. 3. Kozak S., Patologie wśród dzieci i młodzieży, Warszawa 2007. 4. Kołdon B., Uwarunkowania i profilaktyka uczestnictwa młodzieży w subkulturach, „Resocjalizacja Polska” 2014, 6, 41-61. 5. Urban B., Zachowania dewiacyjne młodzieży, Kraków 2000.
LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA
1. Bąk T., Freganizm jako subkultura i zjawisko nowych wartości w zglobalizowanym świecie, „Edukacja Humanistyczna” 2014, nr 1 (30), 17-27, 2. Kawula S. Machel H., Młodzież a współczesne dewiacje i patologie społeczne, Gdańsk 2000. 3. Kotowski B., Język Bunt Tożsamość, Łódź 2016. 4. Kołodziejek E., Człowiek i świat w języku subkultur, Szczecin 2007. 5. Urban B., Zaburzenia w zachowaniu i przestępczość młodzieży, Kraków 2000.
ŹRÓDŁA ELEKTRONICZNE

MACIERZ POWIĄZANIA

EFEKTÓW UCZENIA SIĘ DLA PRZEDMIOTU **Współczesne zjawiska i subkultury dewiacyjne**

Z EFEKTAMI UCZENIA SIĘ NA KIERUNKU: **PEDAGOGIKA**

Efekt uczenia się	Kod efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne
PEU_W01	K_W09	C1	Ć1-Ć5	1,2,3

PEU_U01	K_U02	C2	Ć1-Ć5	1,2,3
PEU_K01	K_K03	C3	Ć1-Ć5	1,2,3

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa w języku polskim: **Wstęp do nauki o więziennictwie**

Nazwa w języku angielskim: **Introduction to prison science**

Karta przedmiotu ważna od roku akademickiego: **2026/2027**

Kierunek studiów: **Pedagogika**

Poziom studiów: **Studia I stopnia**

Forma studiów: **Niestacjonarna**

Profil: **Praktyczny**

Specjalność: **Resocjalizacja z kryminologią**

Język wykładowy: **Polski**

Jednostka prowadząca: **Wydział Nauk Społecznych i Technicznych**

Opiekun przedmiotu: **dr hab. Rafał Czachor, prof. UJW**

OBCIĄŻENIE STUDENTA

	Wykład	Ćwiczenia	Konwersatorium	Projekt	Laboratorium
Liczba godzin zajęć dydaktycznych organizowanych przez Uczelnię	12	-	-	-	-
Liczba godzin całkowitego nakładu pracy studenta	50	-	-	-	-
Forma zaliczenia	Zaliczenie z oceną	-	-	-	-
Liczba punktów ECTS	2	-	-	-	-

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

Brak wymagań

CELE PRZEDMIOTU

C1	Zajęcia mają na celu przedstawienie obecnego stanu wiedzy na temat funkcjonowania systemów wykonywania kary pozbawienia wolności w świecie i Polsce.
C2	Student w efekcie zajęć ma osiąść adekwatną wiedzę na temat realiów systemu penitencjarnego w Polsce w aspekcie porównawczym, aby dalej móc samodzielnie uzupełniać wiedzę z tego

	zakresu potrzebną w zakresie jego zawodowych obowiązków.
C3	Student potrafi omówić możliwości i ograniczenia w osiąganiu założonych celów, a także kierunków zmian w nich zachodzących.

PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ – PEU	
Z zakresu wiedzy:	
PEU_W01	Znajomość międzynarodowych i polskich aktów prawnych regulujących wykonywanie kary pozbawienia wolności; wiedza o realiach funkcjonowania systemów penitencjarnych w Polsce i na świecie; wiedza o patologii funkcjonowania systemów wykonywania kary pozbawienia wolności i kierunkach jego reformowania w Polsce i świecie.
Z zakresu umiejętności:	
PEU_U01	Potrafi, na podstawie obserwacji, ocenić efektywność i poprawność funkcjonowania systemów wykonania kary pozbawienia wolności.
Z zakresu kompetencji społecznych:	
PEU_K01	Student rozumie wpływ systemu więziennictwa na społeczeństwo oraz zna podstawowe zasady etyki zawodowej w pracy z osadzonymi. Jest świadomy problemów związanych z prawami człowieka i warunkami w więzieniach.

TREŚCI PROGRAMOWE		
Forma zajęć – WYKŁAD		Liczba godzin
W1	Wprowadzenie do przedmiotu, omówienie karty przedmiotu, zasad zaliczenia.	0,5
W1	Uwięzienie i jego funkcje w systemach kontroli społecznej wspólnoty pierwotnej, starożytności, średniowieczu.	1,5
W2	Więzienie karą samoistną - narodziny nowoczesnego więziennictwa. Pierwsze modele wykonywania kary pozbawienia wolności i konflikty pomiędzy funkcją represyjną a poprawczą więzienia.	2
W3	Konflikt pomiędzy efektywnym bezpieczeństwem więzienia a jego misją reintegracji społecznej osadzonych	2
W4	Architektoniczne i elektroniczne wersje nowego więziennictwa. Przeludnienie w więzieniach. Realne modele wykonywania kary pozbawienia wolności w świecie.	2

W5	Latynowski system więziennictwa. Kolonie karne system sowiecki i posowiecki. Dominacja systemu celkowego w więziennictwie Zachodu.	2
W6	Jak uciec przed fatalistycznymi nawrotami kryzysów. Konieczne reformy polskiego systemu penitencjarnego	2
Razem		12

STOSOWANE NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE	
1.	Wykłady z prezentacją multimedialną
2.	Wizyty studyjne
3.	Studium przypadków

**METODY I FORMY OCENY
OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ**

Formy oceny (F lub P)*	Numer efektu uczenia się (przedmiotowego)	Metody oceny osiągnięcia efektu uczenia się
F	PEU_W01, PEU_U01, PEU_K01,	Ocena z dyskusji, dotyczącej studium przypadków
F	PEU_W01, PEU_U01, PEU_K01,	Pisemne sprawozdanie z wizyt studyjnych
P	PEU_W01, PEU_U01, PEU_K01,	Średnia ocena obejmująca ocenę z dyskusji oraz sprawozdania

***F** – ocena formująca (w trakcie semestru), **P** – ocena podsumowująca (na koniec semestru)

**KRYTERIA OCENY
OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ**

Nr PEU	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra
PEU_W01	Student przedstawia obecny stan wiedzy na temat funkcjonowania systemów wykonywania kary pozbawienia wolności w świecie i Polsce.	Student w stopniu poszerzonym przedstawia obecny stan wiedzy na temat funkcjonowania systemów wykonywania kary pozbawienia wolności w świecie i Polsce.	Student w stopniu pogłębionym omawia i dokonuje analizy obecnego stanu wiedzy na temat funkcjonowania systemów wykonywania kary pozbawienia wolności w świecie i Polsce.
PEU_U01	Student w stopniu podstawowym posiada wiedzę na temat realiów systemu penitencjarnego w Polsce w aspekcie porównawczym.	Student posiada adekwatną wiedzę na temat realiów systemu penitencjarnego w Polsce w aspekcie porównawczym, aby dalej móc samodzielnie uzupełniać wiedzę z tego zakresu potrzebną w zakresie jego zawodowych obowiązków.	Student posiada adekwatną i pogłębioną wiedzę na temat realiów systemu penitencjarnego w Polsce w aspekcie porównawczym. Samodzielnie potrafi uzupełniać wiedzę z tego zakresu potrzebną w zakresie jego zawodowych obowiązków. Dokonuje analizy.
PEU_K01	Student ma ogólne pojęcie o społecznych i etycznych aspektach więziennictwa, ale jego wiedza jest powierzchowna. Student potrafi współpracować, ale często potrzebuje wsparcia i wskazówek. Potrafi komunikować się z innymi, ale jego umiejętności są ograniczone. Student podejmuje decyzje zgodne z prawem i etyką, ale jego zdolność oceny konsekwencji jest ograniczona.	Student ma dobrą znajomość aspektów społecznych i etycznych więziennictwa. Student skutecznie współpracuje w zespole i wnosi wartościowe uwagi. Student potrafi jasno komunikować się z różnymi grupami społecznymi. Student podejmuje odpowiedzialne decyzje zawodowe zgodne z zasadami etyki i prawa.	Student ma zaawansowaną wiedzę na temat aspektów społecznych i etycznych więziennictwa. Student efektywnie współpracuje w zespole, często liderując. Student potrafi bardzo jasno i skutecznie komunikować się, dostosowując sposób komunikacji do odbiorców. Podejmuje świadome i odpowiedzialne decyzje zawodowe, przewidując i oceniając konsekwencje swoich działań.

LITERATURA PODSTAWOWA
Mazuryk Marcin, Zoń Michał — Służba Więzienna, Warszawa, 2013, Wolters Kluwer [dostępne w bazie LEX]
Moczydłowski P. — Clean zone/czystą strefa: organizacyjne i społeczne uwarunkowania nielegalnego obrotu

narkotykami w koloniach karnych determinujące sposób przeciwdziałania, leczenia i kontroli narkomanii w państwach Azji Środkowej, Warszawa, 2015, Uniw. Warsz. IPSiR [W: Modernizowanie więziennictwa: V [Piąty] Kongres Penitencjarny/ red. Teodor Bulenda, Andrzej Rzepliński.- Warszawa: Uniw. Warsz. IPSiR; Centralny Zarząd Służby Więziennej, 2015. S. 605-623.]

Moczydłowski P. — Proces globalizacji i postępu technicznego a przemiany w wykonywaniu kary pozbawienia wolności, Poznań, 2016, UAM [W: Czy i jakie więzienia są potrzebne: rozważania na tle zagadnień współczesności: księga rocznicowa z okazji 25 lat Polskiego Towarzystwa Penitencjarnego / pod red. Piotra Stępnika, Tomasza Kalisza i Wojciecha Zalewskiego; Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, Uniwersytet Gdański, Polskie Towarzystwo Penitencjarne. Poznań UAM, 2016. S. 77-102.]

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA

Foucault M. — Nadzorować i karać. Narodziny więzienia, Warszawa, 2020, Wydawnictwo Aletheia

Postulski K. — Kodeks karny wykonawczy. Komentarz, Warszawa, 2017, Wolters Kluwer [dostępne w bazie LEX]

MACIERZ POWIĄZANIA

EFEKTÓW UCZENIA SIĘ DLA PRZEDMIOTU WSTĘP DO NAUKO O WIEZIENICTWIE Z EFEKTAMI UCZENIA SIĘ NA KIERUNKU PEDAGOGIKA

Przedmiotowy efekt uczenia się	Odniesienie przedmiotowe o efektu do efektów uczenia się zdefiniowanych dla kierunku studiów i specjalności	Cele przedmiotu	Treści programowe	Numer narzędzia dydaktycznego
PEU_W01	K_W09, K_W10	C1, C2, C3	W1-6	1,2,3
PEU_U01	K_U01	C1, C2, C3	W1-6	1,2,3
PEU_K01	K_K02, K_K04	C1, C2, C3	W1-6	1,2,3

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa w języku polskim: **Wybrane problemy przestępczości nieletnich**

Nazwa w języku angielskim: **Selected problems of juvenile delinquency**

Karta przedmiotu ważna od roku akademickiego: **2026/2027**

Kierunek studiów: **Pedagogika**

Poziom studiów: **Studia I stopnia**

Forma studiów: **Niestacjonarna**

Profil: **Praktyczny**

Specjalność: **Resocjalizacja z kryminologią**

Język wykładowy: **Polski**

Jednostka prowadząca: **Wydział Nauk Społecznych i Technicznych**

Opiekun przedmiotu: **dr hab. Rafał Czachor, prof. UJW**

OBCIĄŻENIE STUDENTA

	Wykład	Ćwiczenia	Konwersatorium	Projekt	Laboratorium
Liczba godzin zajęć dydaktycznych organizowanych przez Uczelnię	12	-	-	-	-
Liczba godzin całkowitego nakładu pracy studenta	50	-	-	-	-
Forma zaliczenia	Zaliczenie z oceną	-	-	-	-
Liczba punktów ECTS	2	-	-	-	-

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

Brak

CELE PRZEDMIOTU

C1	Zdobycie zaawansowanej wiedzy z zakresu źródeł i teoretycznych podstaw postępowania z nieletnimi a także przestępczości nieletnich.
----	---

C2	Zdobycie zaawansowanej wiedzy o prawnych i społecznych uwarunkowaniach funkcjonowania instytucji związanych z procesem postępowania wobec nieletnich.
C3	Nabycie umiejętności prowadzenia analizy i interpretacji przepisów prawa z zakresu podstaw postępowania wobec nieletnich a także działalności różnych organów, instytucji i organizacji powołanych do pracy z nieletnimi ze szczególnym uwzględnieniem praw nieletnich, którzy weszli w konflikt z prawem karnym, a także umiejętności analizy zjawiska przestępczości nieletnich – wielkość, struktura, specyfika.

PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ – PEU	
Z zakresu wiedzy:	
PEU_W01	Student zna, w stopniu zaawansowanym, podstawy pedagogiki resocjalizacyjnej: definicje, pojęcia, zakresy, rys historyczny, polskie szkoły pedagogiki resocjalizacyjnej – twórców i ich dzieła, współczesne koncepcje i teorie resocjalizacyjne, proces resocjalizacji w teorii i praktyce, dylematy resocjalizacyjne, nieprzystosowanie społeczne, resocjalizację-readaptację-reintegrację, działania od izolacji do środowiska otwartego, koncepcje twórczej resocjalizacji jako przykłady oddziaływań destygmatyzujących i podstawy teoretyczne metodyki pracy resocjalizacyjnej.
PEU_W02	Student zna, w stopniu zaawansowanym, pojęcia dewiacji społecznych w perspektywie pedagogiki resocjalizacyjnej, koncepcje, teorie dewiacji społecznych, współczesne tendencje rozwoju dewiacji społecznych, etiologię, skutki dewiacji społecznych, profilaktykę i zapobieganie dewiacjom społecznym.
Z zakresu umiejętności:	
PEU_U01	Student potrafi analizować pedagogikę resocjalizacyjną; przedstawić rys historyczny pedagogiki resocjalizacyjnej; opisywać polskie szkoły pedagogiki resocjalizacyjnej, w tym wymieniać ich twórców oraz ich dzieła; analizować proces socjalizacji w teorii i praktyce, określać dylematy socjalizacyjne oraz nieprzystosowanie społeczne, analizować koncepcje, teorie, definicje; charakteryzować pojęcia resocjalizacji-readaptacji-reintegracji, stosować definicje, pojęcia i zakresy; analizować i wykorzystywać współczesne koncepcje i teorie resocjalizacyjne; projektować działania od izolacji do środowiska otwartego; prezentować koncepcję twórczej resocjalizacji jako przykładu oddziaływań destygmatyzujących; stosować podstawy teoretyczne metodyki pracy resocjalizacyjnej.
PEU_U02	Student potrafi analizować dewiacje społeczne w perspektywie pedagogiki resocjalizacyjnej; interpretować koncepcje i teorie dewiacji społecznych; określać współczesne tendencje rozwoju dewiacji społecznych, przyczyny niedostosowania społecznego i skutki dewiacji społecznych, a także stosować profilaktykę i zapobieganie dewiacjom społecznym.
Z zakresu kompetencji społecznych:	
PEU_K01	Student świadomie ocenia poziom swojej wiedzy i umiejętności, rozumie konieczność zasięgania opinii ekspertów w rozwiązywaniu problemów, z którymi sam nie potrafi sobie poradzić, rozumie potrzebę ciągłego doskonalenia się zawodowego i rozwoju osobistego, dokonuje samooceny własnych kompetencji i doskonali umiejętności, wyznacza kierunki własnego rozwoju i kształcenia.

TREŚCI PROGRAMOWE		
Forma zajęć – WYKŁAD		Liczba godzin
W1	Wprowadzenie do przedmiotu, omówienie karty przedmiotu, zasad zaliczenia.	0,5
W1	Etiologia działalności nieletnich sprawców.	1,5
W2	Wpływ niektórych zjawisk społecznych na demoralizację i przestępczość nieletnich	2

W3	Odpowiedzialność nieletnich w świetle obowiązującego prawa. Środki stosowane wobec nieletnich.	2
W4	Rozmiary, struktura i dynamika przestępczości nieletnich na świecie i w Polsce.	2
W5	Mapa przestępczości nieletnich w Polsce.	2
W6	Prawa nieletniego przed organami wymiaru sprawiedliwości. Podsumowanie zajęć.	2
Razem		12

STOSOWANE NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE	
1.	Wykłady z prezentacją multimedialną
2.	Analiza mediów : film
3.	Studium przypadków

METODY I FORMY OCENY
OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Formy oceny (F lub P)*	Numer efektu uczenia się (przedmiotowego)	Metody oceny osiągnięcia efektu uczenia się
F	<i>PEU_W01, PEU_W02, PEU_U01, PEU_U02, PEU_K01,</i>	Kolokwium zawierające pytania zamknięte i/lub otwarte Ocena z pisemnej analizy pod kątem ich związku z problematyką przestępczości nieletnich Ocena aktywnego udziału w dyskusjach, umiejętności studenta wyrażania własnych poglądów oraz argumentowania swoich stanowisk oraz przygotowanie krótkiej analizy przypadku na podstawie diskutowanych tematów.
P	<i>PEU_W01, PEU_W02, PEU_U01, PEU_U02, PEU_K01</i>	Średnia ocena, obejmująca ocenę ze studium przypadków, ocenę z pisemnej analizy mediów oraz kolokwium

***F** – ocena formująca (w trakcie semestru), **P** – ocena podsumowująca (na koniec semestru)

KRYTERIA OCENY

OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Nr PEU	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra
PEU_W01	Student zna podstawy pedagogiki resocjalizacyjnej: definicje, pojęcia, proces resocjalizacji w teorii i praktyce.	Student zna podstawy pedagogiki resocjalizacyjnej: definicje, pojęcia, zakresy, rys historyczny, polskie szkoły pedagogiki resocjalizacyjnej – twórców i ich dzieła, współczesne koncepcje i teorie resocjalizacyjne, proces resocjalizacji w teorii i praktyce, dylematy resocjalizacyjne, nieprzystosowanie społeczne, resocjalizację-readaptację-reintegrację, działania od izolacji do środowiska otwartego, koncepcje twórczej resocjalizacji jako przykłady oddziaływań destygmatyzujących i podstawy teoretyczne metodyki pracy resocjalizacyjnej.	Student zna w stopniu pogłębionym podstawy pedagogiki resocjalizacyjnej: definicje, pojęcia, zakresy, rys historyczny, polskie szkoły pedagogiki resocjalizacyjnej – twórców i ich dzieła, współczesne koncepcje i teorie resocjalizacyjne, proces resocjalizacji w teorii i praktyce, dylematy resocjalizacyjne, nieprzystosowanie społeczne, resocjalizację-readaptację-reintegrację, działania od izolacji do środowiska otwartego, koncepcje twórczej resocjalizacji jako przykłady oddziaływań destygmatyzujących i podstawy teoretyczne metodyki pracy resocjalizacyjnej.
PEU_W02	Student zna pojęcia dewiacji społecznych, teorie dewiacji społecznych.	Student zna pojęcia dewiacji społecznych, koncepcje, teorie dewiacji społecznych, współczesne tendencje rozwoju dewiacji społecznych.	Student zna szczegółowe pojęcia dewiacji społecznych w perspektywie pedagogiki resocjalizacyjnej, koncepcje, teorie dewiacji społecznych, współczesne tendencje rozwoju dewiacji społecznych, etiologię, skutki dewiacji społecznych, profilaktykę i zapobieganie dewiacjom społecznym.
PEU_U01	Student potrafi analizować pedagogikę resocjalizacyjną; opisywać polskie szkoły pedagogiki resocjalizacyjnej, określać dylematy socjalizacyjne oraz nieprzystosowanie społeczne.	Student potrafi analizować pedagogikę resocjalizacyjną; przedstawić rys historyczny pedagogiki resocjalizacyjnej; opisywać polskie szkoły pedagogiki resocjalizacyjnej; analizować proces socjalizacji w teorii i praktyce, określać dylematy socjalizacyjne oraz nieprzystosowanie społeczne; charakteryzować pojęcia resocjalizacji-readaptacji-reintegracji, stosować definicje, pojęcia i zakresy; analizować współczesne koncepcje i teorie resocjalizacyjne; stosować podstawy teoretyczne metodyki pracy resocjalizacyjnej.	Student w stopniu pogłębionym analizuje pedagogikę resocjalizacyjną; przedstawia rys historyczny pedagogiki resocjalizacyjnej; opisuje polskie szkoły pedagogiki resocjalizacyjnej, w tym wymienia ich twórców oraz ich dzieła; analizuje proces socjalizacji w teorii i praktyce, określa dylematy socjalizacyjne oraz nieprzystosowanie społeczne; analizuje koncepcje, teorie, definicje; charakteryzuje pojęcia resocjalizacji-readaptacji-reintegracji, stosuje definicje, pojęcia i zakresy; analizuje i wykorzystuje współczesne koncepcje i teorie resocjalizacyjne; projektuje działania od izolacji do środowiska otwartego; prezentuje koncepcję twórczej resocjalizacji jako przykładu oddziaływań destygmatyzujących; stosuje podstawy teoretyczne metodyki pracy resocjalizacyjnej.
PEU_U02	Student analizuje dewiacje społeczne; określa współczesne tendencje rozwoju dewiacji społecznych, oraz przyczyny niedostosowania społecznego.	Student analizuje dewiacje społeczne; interpretuje koncepcje i teorie dewiacji społecznych; określa współczesne tendencje rozwoju dewiacji społecznych, oraz przyczyny niedostosowania społecznego.	Student szczegółowo analizuje dewiacje społeczne w perspektywie pedagogiki resocjalizacyjnej; interpretuje koncepcje i teorie dewiacji społecznych; określa współczesne tendencje rozwoju dewiacji społecznych, przyczyny niedostosowania społecznego i

			skutki dewiacji społecznych, a także stosuje profilaktykę i zapobieganie dewiacjom społecznym.
PEU_K01	Student świadomie ocenia poziom swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego doskonalenia się zawodowego i rozwoju osobistego, dokonuje samooceny własnych kompetencji.	Student ocenia poziom swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego doskonalenia się zawodowego i rozwoju osobistego, dokonuje samooceny własnych kompetencji i doskonali umiejętności.	Student świadomie, w stopniu pogłębionym ocenia poziom swojej wiedzy i umiejętności, rozumie konieczność zasięgania opinii ekspertów w rozwiązywaniu problemów, z którymi sam nie potrafi sobie poradzić, rozumie potrzebę ciągłego doskonalenia się zawodowego i rozwoju osobistego, dokonuje samooceny własnych kompetencji i doskonali umiejętności, wyznacza kierunki własnego rozwoju i kształcenia.

**MACIERZ POWIĄZANIA
EFEKTÓW UCZENIA SIĘ DLA PRZEDMIOTU WYBRANE PROBLEMY PRZESTĘPCZOŚCI
NIELETNICH
Z EFEKTAMI UCZENIA SIĘ NA KIERUNKU PEDAGOGIKA**

Przedmiotowy efekt uczenia się	Odniesienie przedmiotowe o efektu do efektów uczenia się zdefiniowanych dla kierunku studiów i specjalności	Cele przedmiotu	Treści programowe	Numer narzędzia dydaktycznego
PEU_W01	K_W01, K_W02	C1, C2, C3	W1-6	1,2,3
PEU_W02	K_W03	C1, C2, C3	W1-6	1,2,3
PEU_U01	K_U02	C1, C2, C3	W1-6	1,2,3
PEU_U02	K_U02	C1, C2, C3	W1-6	1,2,3
PEU_K01	K_K01, K_K02	C1, C2, C3	W1-6	1,2,3

LITERATURA PODSTAWOWA
Błachut J., Gaberle A., Krajewski K., Kryminologia, Gdańsk 2004,
Gula B. (red), Wysocka- Pleczyk W.: Przestępczość nieletnich. Dziecko jako ofiara i sprawca przemocy, Kraków 2009
K. Gromek. Komentarz do ustawy o kuratelii sądowej

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA
Robert Agnewa, "Juvenile Delinquency: Causes and Control", Wydawnictwo: Oxford University Press, Rok wydania: 2019
Marilyn D. McShane i Michael Cavanaugh, "Understanding Juvenile Justice and Delinquency", Wydawnictwo: Jones & Bartlett Learning, Rok wydania: 2018
Ustawa o postępowaniu w sprawach nieletnich z dnia 26 października 1982 r. (t.j. Dz.U. z 2002 r., Nr.11,poz.109 ze zm.) z aktami wykonawczymi.

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa w języku polskim: **Wykorzystanie arteterapii w pracy resocjalizacyjnej**
 Nazwa w języku angielskim: **Using artetherapy methods in rehabilitation education**
 Karta przedmiotu ważna od roku akademickiego: **2026/2027**
 Kierunek studiów: **Pedagogika**
 Poziom studiów: **Studia I stopnia**
 Forma studiów: **Niestacjonarne**
 Profil: **praktyczny**
 Specjalność: **Resocjalizacja z kryminologią**
 Język wykładowy: **polski**
 Jednostka prowadząca: **Wydział Nauk Społecznych i Technicznych**
 Opiekun przedmiotu: **dr hab. Rafał Czachor, prof. UJW**

OBCIĄŻENIE STUDENTA

Kategoria	Wykład	Projekt /Laboratorium	Ćwiczenia
Liczba godzin zajęć dydaktycznych organizowanych przez uczelnię			16
Liczba godzin całkowitego nakładu pracy studenta			25
Forma zaliczenia			Zaliczenie na ocenę
Liczba punktów ECTS			1

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

1. Zaliczony przedmiot: Wprowadzenie do pedagogiki.

CELE PRZEDMIOTU

- C1. Poznanie historii arteterapii oraz poznanie dziedzin terapii poprzez sztukę.
- C2. Nabycie zaawansowanej wiedzy oraz umiejętności na temat rozróżniania różnych koncepcji i modeli arteterapii w Polsce i na świecie.
- C3. Poznanie kompetencji i nabycie umiejętności niezbędnych do prowadzenia zajęć arteterapeutycznych.
- C4. Doświadczenie procesu arteterapii i poszerzenie swoich kompetencji dotyczących świadomego wglądu.
- C5. Kształtowanie oraz rozwój twórczej postawy refleksyjnego pedagoga.

PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ – PEU

Z zakresu wiedzy:

PEU_W01	Student opisuje rozwój dziedziny arteterapii, a także definiuje jej podstawową terminologię. Student zna różne dziedziny terapii przez sztukę
Z zakresu umiejętności:	
PEU_U01	Student potrafi rozróżnić różne koncepcje i modele arteterapii
PEU_U02	Student potrafi wykorzystać metody i techniki arteterapii w planowaniu swojej pracy z dziećmi i młodzieżą.
Z zakresu kompetencji społecznych:	
PEU_K01	Student jest przekonany o sensie, wartości i potrzebie podejmowania działań twórczych wobec dzieci i młodzieży.

TREŚCI PROGRAMOWE		
Forma zajęć: Ćwiczenia		Liczba godzin
Ć 1	Zarys historii arteterapii.	2
Ć 2	Sztuka jako terapia.	2
Ć 3	Arteterapia a kulturoterapia.	2
Ć 4	Dziedziny terapii poprzez sztukę.	2
Ć 5	Arteterapia jako proces twórczy.	2
Ć 6	Przegląd koncepcji i modeli arteterapii w Polsce i na świecie.	2
Ć 7	Kwalifikacje niezbędne do prowadzenia zajęć arteterapeutycznych.	2
Razem		14

STOSOWANE NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE	
	1. Analiza literatury 2. Karty pracy 3. Materiały plastyczne i techniczne

**METODY I FORMY OCENY
OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ**

Formy oceny (F lub P)*	Numer efektu uczenia się	Metody oceny osiągnięcia efektu uczenia się
F1	W_01	Odpowiedź ustna
F2	U_01	Praca projektowa
F3	U_02	Aktywność na zajęciach
F4	K_01	Praca projektowa
P (z uwzględnieniem F1-F4)	W_01, U_02, U_01, K_01	Prezentacja projektów

*F – ocena formująca (w trakcie semestru), P – ocena podsumowująca (na koniec semestru)

**KRYTERIA OCENY
OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ**

Nr PEU	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra
PEU_W01	Student potrafi w stopniu podstawowym opisać istotę,	Student potrafi w dobrym stopniu opisać istotę,	Student potrafi w sposób pełny opisać istotę,
PEU_U01	Student potrafi w podstawowym stopniu wykorzystać wiedzę teoretyczną do	Student potrafi w dobrym stopniu wykorzystać wiedzę teoretyczną do	Student potrafi w pełnym zakresie wykorzystać wiedzę teoretyczną do oraz dokonać krytycznej analizy
PEU_U02	Student potrafi wymienić i opisać metody	Student potrafi adekwatnie zastosować w określonych sytuacjach metody	Student potrafi adekwatnie zastosować w określonych sytuacjach metody pracy dodatkowo potrafi wskazać sposoby ewaluacji działań
PEU_K01	Student ma świadomość konieczności prowadzenia zindywidualizowanych działań arteterapeutycznych.	Student dodatkowo potrafi uzasadnić konieczności prowadzenia takich działań, odwołując się do wiedzy o metodach arteterapii	Student dodatkowo potrafi wdrożyć zasadę indywidualizacji działań

LITERATURA PODSTAWOWA
1. Buchalter S. I. (2006): Terapia sztuką : praktyczny poradnik, Poznań : Zys i S-ka Wydawnictwo 2. Handford O., Karolak W. (2007) Bajka w twórczym rozwoju i arteterapii , Łódź : Wydawnictwo Wyższej Szkoły Humanistyczno-Ekonomicznej, 3. Oster G. D., Gould P. (2000) Rysunek w psychoterapii , Gdańsk : Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne, 4. Karolak W. (2009) Mapping w twórczym samorozwoju i arteterapii , Łódź : Wydawnictwo Wyższej Szkoły Humanistyczno-Ekonomicznej.
LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA
1. Borowska-Beszta B. (2008) Echa ekspresji : kulturoterapia w andragogice specjalnej.. - Kraków : Oficyna Wydawnicza Impuls. 2. (red.) Knapik M., (2003) Dziecko i sztuka : recepcja, edukacja, wsparcie, terapia. - Katowice : Wydawnictwo Uniwersytetu Śląskiego, 3. (red.) Knapik M., Sacher W.A (2007). Europa, integracja, sztuka : tematyczna koncepcja pracy edukacyjno-terapeutycznej środkami artystycznymi ,Wyższa Szkoła Administracji. Wydział Nauk Społecznych. - Bielsko-Biała : Wyższa Szkoła Administracji, 4. (red.) Krasoń K. Mazepa-Domagala B. (2004) Ekspresja twórcza dziecka : konteksty - inspiracje - obszary realizacji /. - Katowice : Librus ; Mysłowice : Górnośląska Wyższa Szkoła Pedagogiczna im. Kard. Augusta Hłonda, 5. Konieczna E.J. (2004) Arteterapia w teorii i praktyce - Kraków : Impuls, 6. (red.) Siemień M.T. (2008) Arteterapia w edukacji i rozwoju człowieka - Wrocław : Wydawnictwo Naukowe Dolnośląskiej Szkoły Wyższej.
ŹRÓDŁA ELEKTRONICZNE

MACIERZ POWIĄZANIA

EFEKTÓW UCZENIA SIĘ DLA PRZEDMIOTU **Wykorzystanie arteterapii w pracy resocjalizacyjnej**
Z EFEKTAMI UCZENIA SIĘ NA KIERUNKU: **PEDAGOGIKA**

Efekt uczenia się	Kod efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne
PEU_W01	K_W09	C1	Ć1-Ć7	1,2,3
PEU_U01	K_U02	C2-4	Ć2-Ć7	1,2,3
PEU_U02	K_U02, K_U08	C1-4	Ć2-Ć7	1,2,3

PEU_K01	K_K03	C5	Ć1-Ć7	1,2,3